ပန်းချီ မောင်ငြိမ်းချမ်း

ရိုင်းဇေဗဒါ

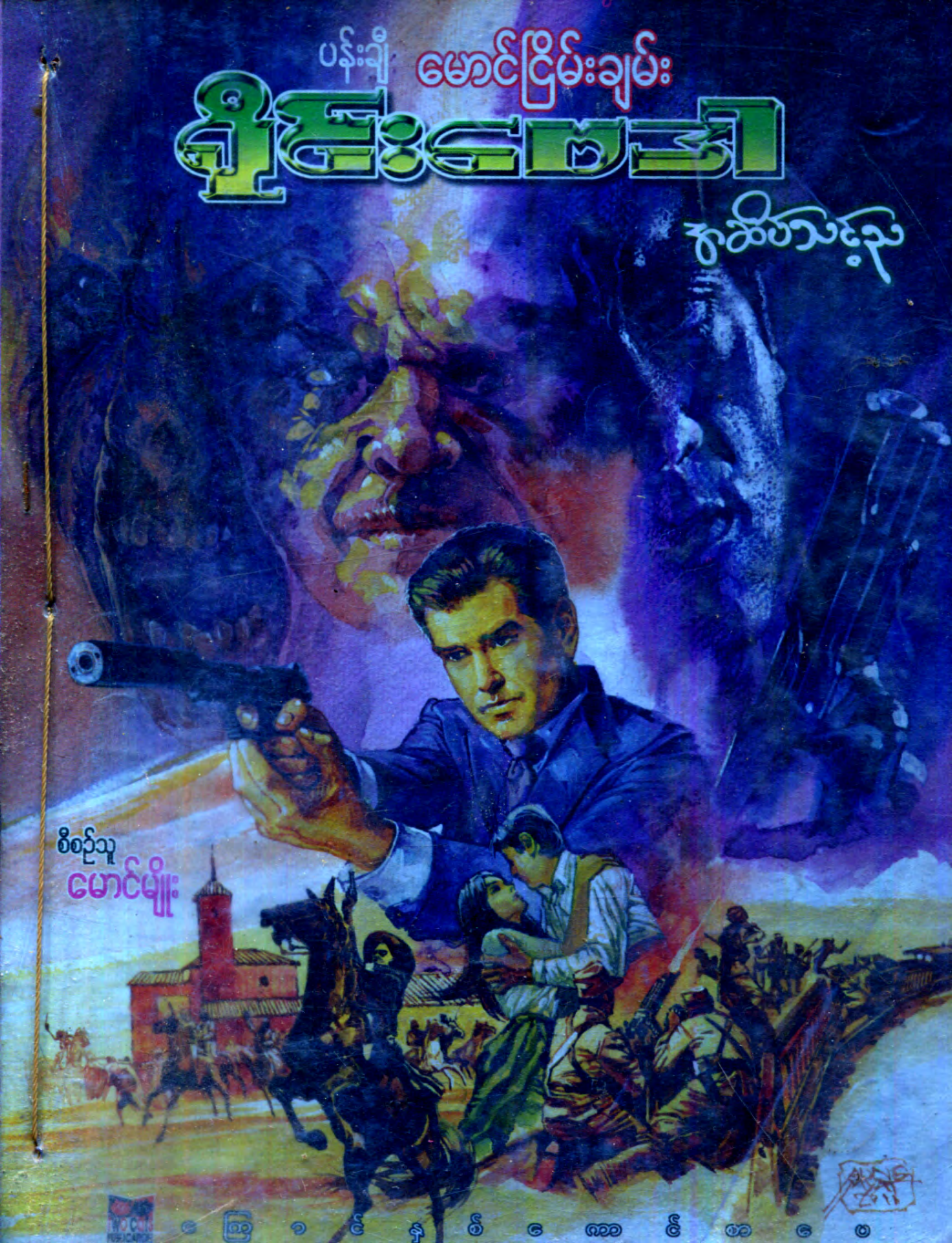

စီစဉ်သူ
မောင်မျိုး

ကြောင်နှစ်ကောင်စာပေ

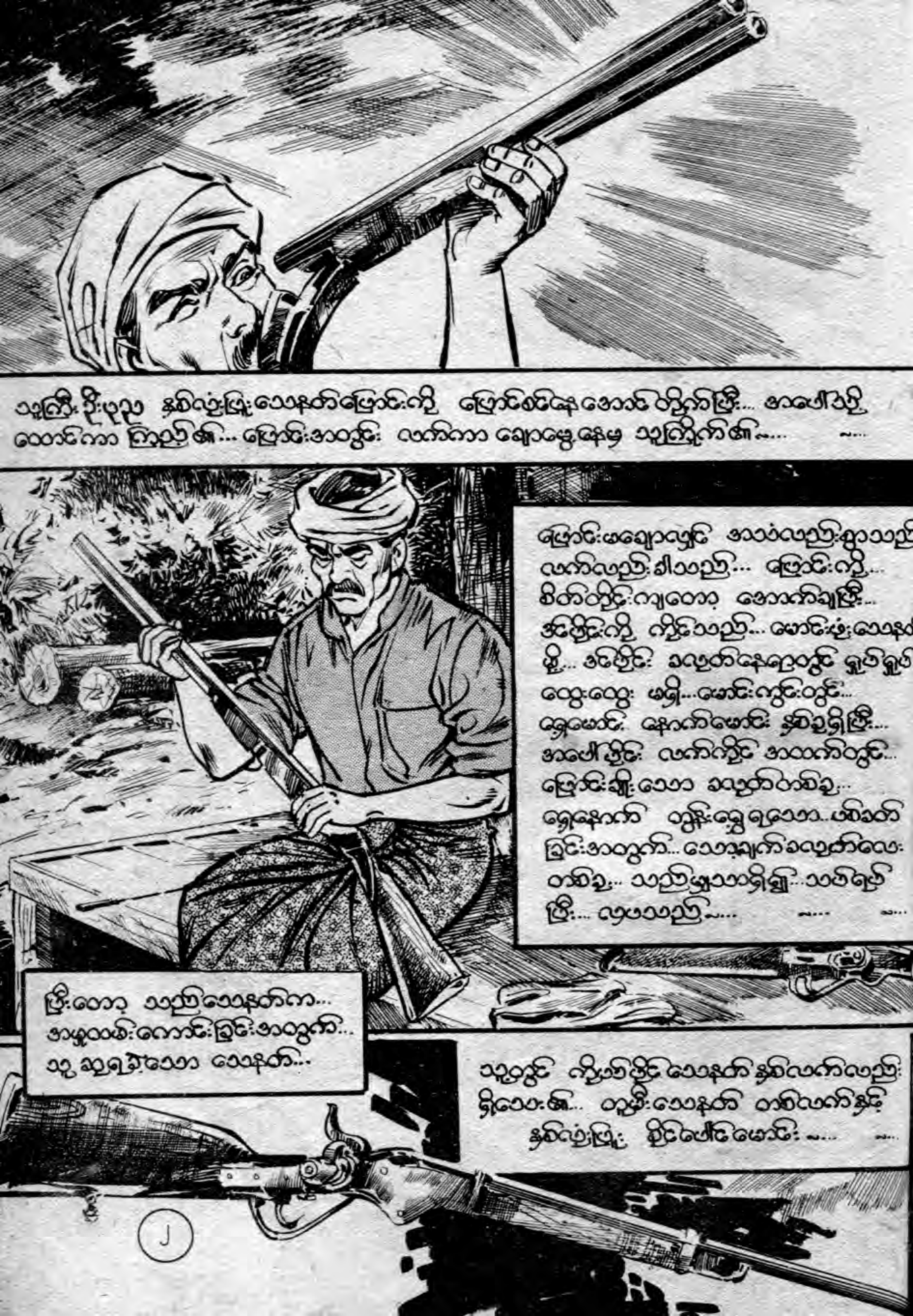
သူကြီး ဦးဖုညှ နှစ်လုံးပြူး သေနတ်ပြောင်းကို ကြောင်စင်ရှေ့ ဒေါင်ထိုက်ပြီး… အပေါ်သို့
ထောင်ကာ ကြည့်၏… ပြောင်းအတွင်း လက်ကာ ချောမွေ့နေမှ သူကြိုက်၏…
ပြောင်းမချောမွေ့ အသံမှည်းရှာသည်
လက်မည်းကိုသည်… ပြောင်းကို…
စိတ်ဝင်စားကျသော အောက်ချွန်း…
အငြိမ်းကို ကိုင်သည်… မောင်းဖုံးသေနတ်
မှု… အငြိမ်း ခလုတ်နေရာတွင် ရှုပ်ရှုပ်
ထွေးထွေး မရှိ…ဆောင်းကွင်းတွင်…
ရွှေမောင်း မောက်မောင်း နှစ်ခုရှိပြီး…
အပေါ်ပြိုင်း လက်ကိုင် အထက်တွင်…
ပြောင်းချုံးသော ခလုတ်တစ်ခု…
ရှေ့နောက် တွန်းရွှေ့ရသော…ပစ်ခတ်
ခြင်းအတွက်… သော့ချက်ခလုတ်လေး
တစ်ခု… သည်မှာသာရှိချ… သပ်ရပ်
ပြီး… လှပသည်…
ပြီးတော့ သည်သေနတ်က…
အမှုထမ်းကောင်းခြင်းအတွက်…
သူ့ ဆုရခဲ့သော သေနတ်…
သူ့တွင် ကိုးဆယ်ပြိုင် သေနတ် နှစ်လက်လည်း
ရှိသေး၏… တူမီးသေနတ် တစ်လက်နှင့်
နှစ်လုံးပြူး မိုင်ပေါင်ဖောင်း…

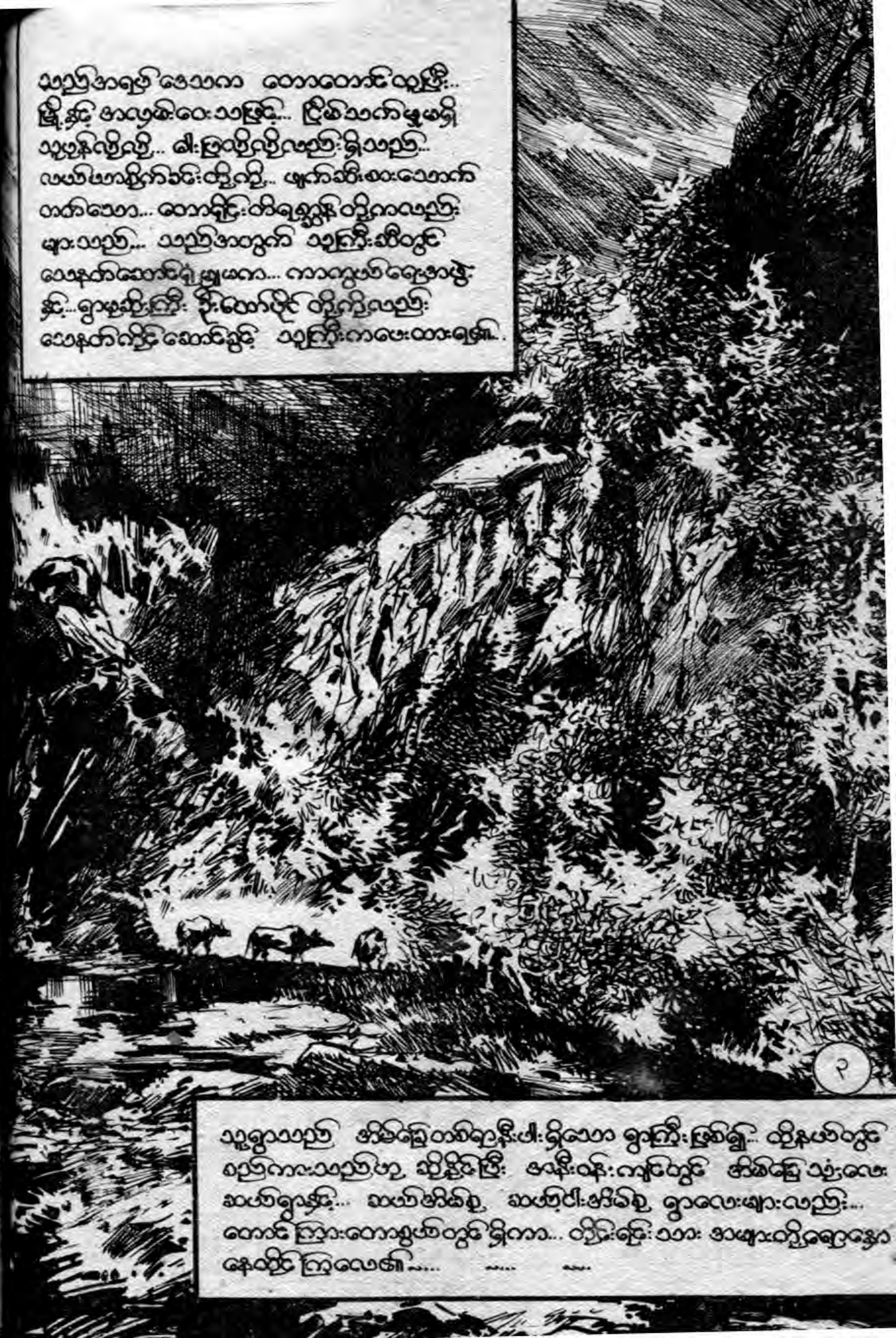
သည်အရှေ့ဒေသက တောတောင်ထူပြီး...
မြို့နှင့် အလှမ်းဝေးသဖြင့်... ငြိမ်သက်မှုမရှိ
သဘာဝလှိုက်လှိုက်... ဖါးဖြူလှိုလှိုလေညင်းရှိသည်...
လယ်ယာမြေကွင်းကျယ်ကြီး... မြက်ခင်းစိမ်းသော
တက်သော... တောချိုင်းတိရစ္ဆာန်တို့ကလည်း
များသည်... သည်ဒေသက သူကြီးဆိုလျှင်
သေနတ်ဆောင်ရ ဖြူမောက... ကာကွယ်ရေးအဖွဲ့
နှင့်...ရွာမှုဆိုးကြီး ဦးပေါ်ပိုင် တို့ကလည်း
သေနတ်ကိုင် ဆောင်ခွင့် သူကြီးကပေးထားရော့...
သူ့ရွာသည် အိမ်ခြေတစ်ရာနီးပါးရှိသော ရွာကြီးဖြစ်၍... ထိုနယ်တွင်
စည်ကားသည်ဟု ဆိုနိုင်ပြီး အနီးအနားကျေးတွင် အိမ်ခြေသုံးလေး
ဆယ်ရှိသော... ဆယ်အိမ်ခြေ ဆယ့်ငါးအိမ်ခြေ ရွာလေးများလည်း...
တောင်ကြားတောစပ်တွင် ရှိကာ... တိုင်းရင်းသား အများတို့ရောနှော
နေထိုင်ကြလေ၏..... ....

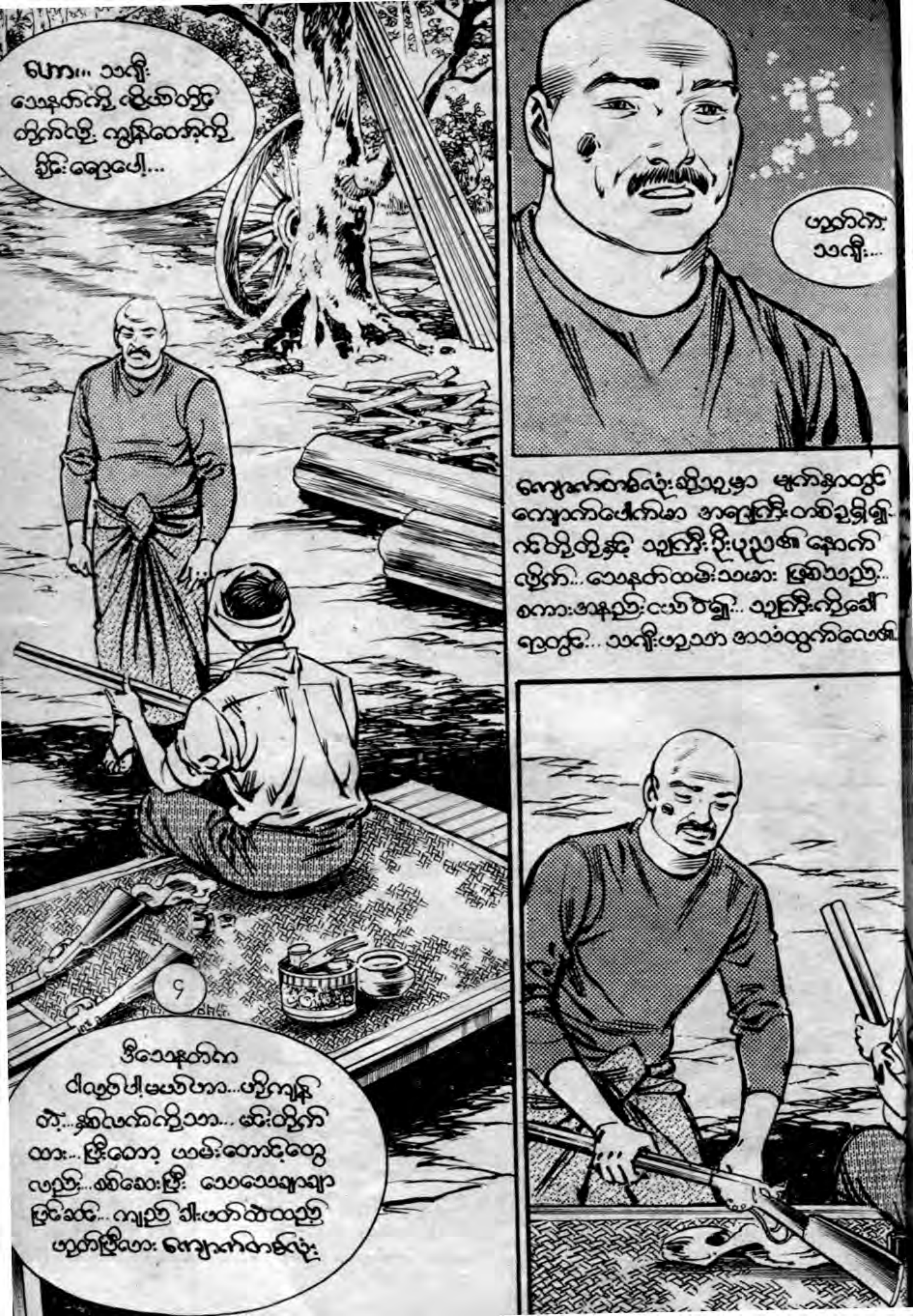
ဟော... သချိုး
သေနတ်ကို ပြီးပါတ်တိုင်
တိုက်လို့ ကျွန်တော့်ကို
ချိုးချေပေါ့...
ဟုတ်ကဲ့ သချိုး...
ကျောက်တံခါးလုံး ဆိုတဲ့ရွာမှာ မျက်နှာသင့် ကျောက်ပေါက်များ အရေးကြီး တစ်ခုရှိရှ ငတိုးတို့နှင့် သူကြီး ဦးပုညတ်၏ နောက်လိုက်... သေနတ်ထမ်းသမား ဖြစ်သည်... စကားအနည်းငယ်ပဲ ပြော၍... သူကြီးကိုပေါ် ရတွင်... သချိုးဟူသော အသံထွက်လေ၏
၄
ဒီသေနတ်က
ငါလှုပ်ပါ မယ်ပါဘာ... ပဲကျန်
တဲ့... နှမ်လက်ကျိုးသာ... မင်းတိုက်
ထား... ပြီးတော့ ဖောမင်းတောင့်တွေ
လည်း... ဆိုးမြောင်းပြီး သေသေချာချာ
ဖြင့်သင်... ကျည် ဒိုးဖောက်ထဲထည့်
ဖုတ်ပြီးထား ကျောက်တံခါးလုံး

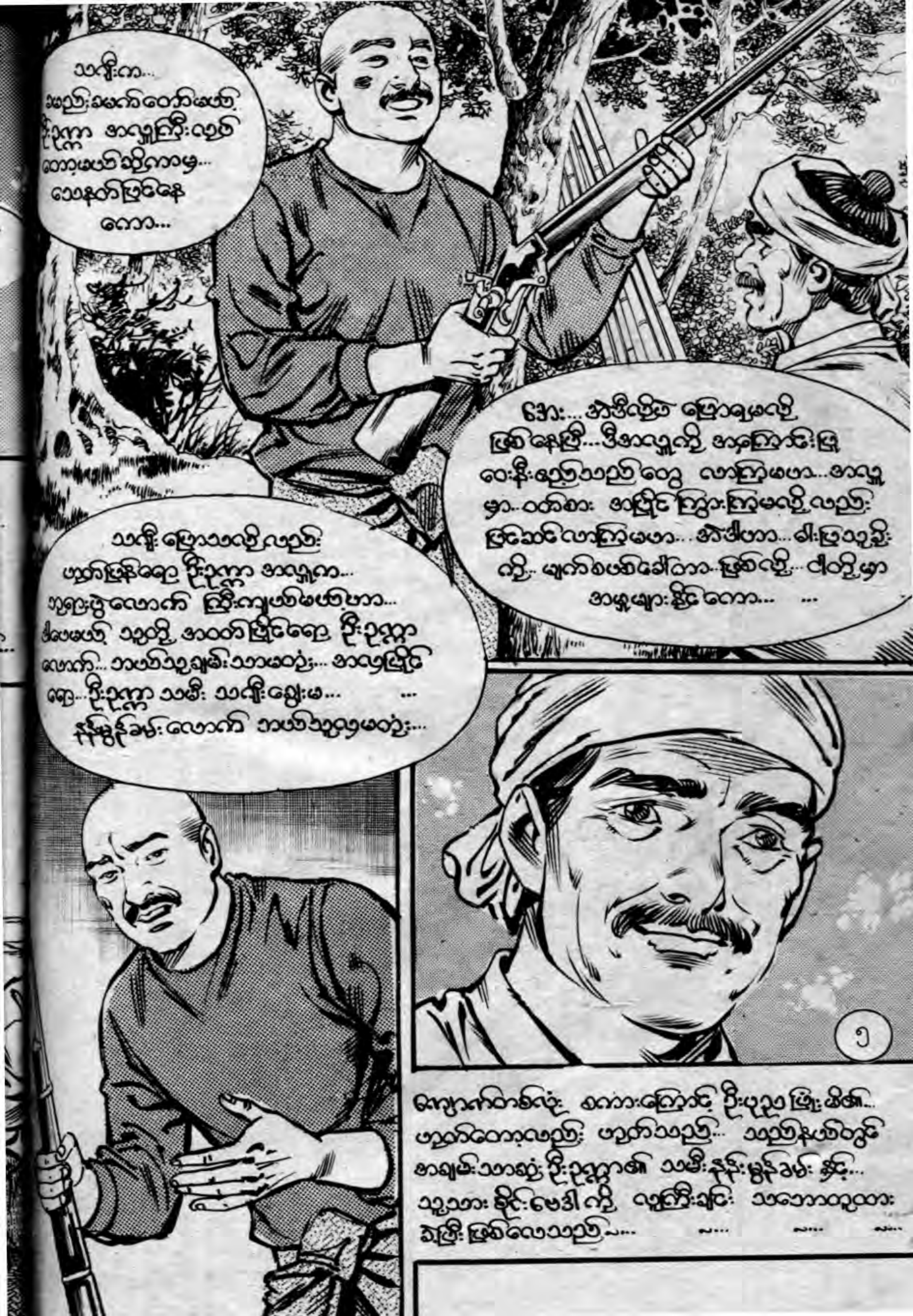
သခင်ကြီးက... သမည်းမကပ်တော့မယ့် ဦးဥက္ကာ အလှူကြီး လှူဖို့ တော့မယ်ဆိုကာမှ... သေနတ်ပြင်နေ တော...
အော်... အဲဒီလိုပဲ ပြောရမလို ဖြစ်နေပြီ... ဒီအလှူကို အကြောင်းပြု ပေးနိုးချေဖို့သည် တွေ လာကြမယ်ဟ... အလှူ မှာ... ဝတ်စား အသုံးပြုကြမယ့်လည်း ဖြစ်သင့် လာကြမယ်ဟ... အဲဒါဟာ... ဓါးပြသူခိုး ကို... ဖျက်စပ်ဖော်တာ ဖြစ်လို့... ငါတို့မှာ အမှုများနိုင်တော... ...
သခင်ကြီး ပြောသလို လည်း ဟုတ်ပြီမြဲ ဦးဥက္ကာ အလှူက... ဘုရားပွဲ လောက် ကြီးကျယ်မယ်ဟာ... ပေးမယ့် သူတို့ အဝတ်ပြိုင်ကြဲ ဦးဥက္ကာ လောက်... သဘောသူချမ်းသာမယ်... အလှူပြိုင် ကြဲ... ဦးဥက္ကာ သမီး သခင်ကြီးပွဲမှာ... ... နှိုင်းယှဉ်ခံ လောက် သဘောသူဝေမယ်...
၇
ကျောက်တံခါးလုံး ခံအားကြောင့် ဦးပုညဖြိုးသိကြ... ဟုတ်တော့သည်။ ဟုတ်သည်... သည်နှစ်တွင် စာချမ်းသာသည့် ဦးဥက္ကာ၏ သမီး နှင်းမွန်ခမ်း နှင့်... သူသား ခိုင်မေဒါကို လက်ထပ်ပြီး သဘောတူထား ခဲ့ပြီး ဖြစ်လေသည်... ... ...

ဖုန်း
နက်ကျော်ရေ...
နက်ကျော်...
ဖြောက်
ဂျီအောင်ဟေ့...
ဂျီအောင် ဆောင့်ထား
ဆောင့်ထား...
ဟစ်ခေါ် ဥဩသံတို့က...
လျှံတက်နေသလို ကျွဲနှစ်ကော
ကြားမှာ ရုံးပွဲတစ်ပွဲ ပြည်းပြည်းဖွားလ
ကျလာ ထွက်နေ၏.....
နက်ကျော် ဆိုသည့် ကျွဲကြီးမှာ
အသည်းနှင့် လိုက်ခဲ့ပေမဲ့...
နက်မှောင်လျက်...ချိုကားကား
လည်ပင်းတုတ်တုတ်နှင့်...
ကြံ့ခိုင်သလို.....
ရှူး
ဂျီအောင် ကလည်း
ကော့ပြိုက်နေသော...
ဦးချိုကြီးနှင့်...
ခြေတုတ်လက်တုတ်
ခပ်သန်သန်
အကောင်ကြီးဖြစ်လေ၏

နွားကောင်သား ခေါင်းချင်းဆိုင်ကာ တိုက်ကြ
လိုက်သည်မှာ ဖော်ထိပ်တွေ ကျွဲကျနိုင်ပြီ
လား.ဟုဟုဟု ထင်ရပြီး ချိုချင်းထိပ်ကာ...
တစ်ကောင်နှင့် တစ်ကောင် တွန်းနေ
ကြပြန်ပါ.....
ချိုထောင်
ချိုထောင်
ထောင့်ထား...
ကျွဲပွဲကြည့်သူ များလှသဖြင့် လူတော်တော်များများ
သစ်ပင်ပေါ်မှ နေကြရ၏... အပင်ပေါ်တို့ ဖြတ်သတ်
လှုပ်ရှားရကော... တစ်ကောင်နှင့် တစ်ကောင် ဖြေးကာ
လိုက်ကာ ယိမ်းယိမ်း ဖြစ်ရ ရောက်လာတော့သဖြင့်...
မြေပြင်ပေါ်မှ နေ၍ ဘာသာသူမှ မကြည့်ဝံ့.....
အထူးသဖြင့် ယခုကျွဲပွဲ
သည်...နာမည်ကြီး
ထိပ်တန်းကျွဲများဖြစ်၍-
ပွဲက ပို၍ကြမ်းသဖြင့်...
လူလည်းများသည်...
လောင်းကြေးများသဖြင့်
အန္တရာယ်လည်း မ
၍..ကျွဲရှင်များကိုယ်
သစ်ပင်ပေါ် ရောက်နေ
ကြသည်.....

သည်ပွဲတွင် ပြိုင်ကြ...
သူကြီးသား နိုင်းဇော်...
ဂျီထောင်က နွားဖည့်ရဲ့ ပွဲတက်များပြီး သားမို့... အထက်ကြေး
နွားလေး တစ်လေး...ဂျီထောင် နိုင်ရှုံ နိုင်းက တစ်ကျော့ရှိ...
ဂျီထောင် ရှုံးရှုံ နိုင်းက နွားကျော့ ပျော်ရမည့်သာသော... ...
ကျွန်နွားကောင်က သူတစ်ပြန် ကျိုးပဲတစ်ပြန် ဂျီထောင်က...
အလဲ့အယန်သာသည်... မြေလက် ကိုးတောင့်သည်... နက်ကျော်
က... သူ့လောက် အလဲ့အယန် မကောင်းသော်လည်း ချိုကောင်း
၏... ဤသော် မြင်းကောင်းရှာလေ့ပိုသိသလို... ဂျီထောင် တစ်ချက်
အမှားတွင် နက်ကျော်က ဖင်ခုံလိုက်သဖြင့်... ဂျီထောင်
ရှိက်ပုံကာ ထွက်ပြေးလေတော့၏... ... ...
၈

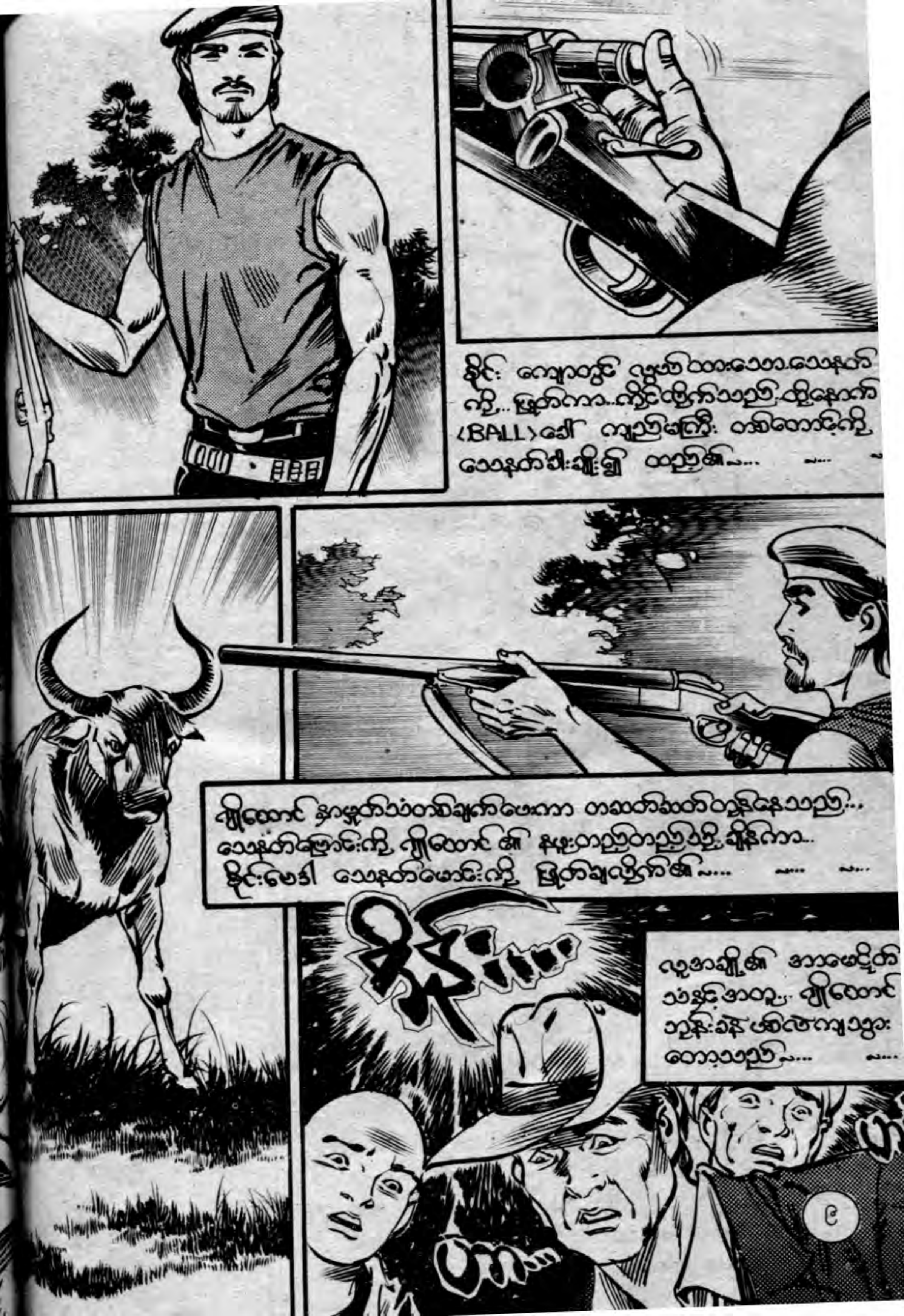
ဒိုင်း ကျော့တွင် လှူဖ်ပထားသော သေနတ်
ကို... ဖြုတ်ကာ..ကိုင်ထိုးကြသည်။ ထို့နောက်
(BALL)ခေါ် ကျည်ဆံကြီး ထည့်တောင့်ကို
သေနတ်ထဲ ထိုးသွင်း ထည့်လိုက်၏....
ကျွဲတောင် နှာမှုတ်သံတချက်ချက်ပေးကာ တခေါက်ခေါက်တွန်းနေသည်...,
သေနတ်ပြောင်းကို ကျွဲတောင် ၏ နဖူးတည့်တည့်သို့ ချိန်ကာ..
ဒိုင်းခနဲ သေနတ်မောင်းကို ဖြုတ်ချလိုက်၏....
ဒိုင်း...
လူအချို့၏ အာမေဋိတ်
သံနှင့်အတူ.. ကျွဲတောင်
ဘုန်းခနဲ ပစ်လဲကျသွား
တော့သည်....
၉

ထိုသို့လျှင် သောင်းထားသော လူ့ဘဝ ယောက်က...
ချိုမောင် လဲကျနေရသည့် မြေးသွားရင်း နိုင်ကို
ဖြောလိုက်ပါ၏...
ဟာ... ဘယ်... ဘယ်မြို့လူမိုက်ကြ ငါ့... ငါ့ကျွဲကြီးသေ ပါပြီ...
သေနတ်သံကြောင့် ထင်သည်... လူတော်တော်များများလည်း အပြေး ခြေကုန်လာကြသည်...
နိုင်းစေဒါရေ... မင်း ရက်စက် လိုက်တာကွ
ဒီကောင် တာဝန်မရှိ ဘူးလေ...
ဘုရားစူး အသွမ်းကျွန် ကြိုးစားတာ မင်းအပြင်ပဲ လေ... ဒီ... ဒီကျွဲ တခါကောင် ရဲ့... တန်ဖိုး ဘယ်လောက် ရှိတယ်ဆိုတာ...
ဆရာများပါးစပ် ပိတ်ထားပါ... ကိုကောင်းဇော် ဒီကျွဲ ဘယ်ကလာပြီး ဆရာများ သိ... ခြေကုန်တယ်ဆိုတာ ကျုပ် အသိပါ...

ကောင်းဇော်ဆိုသည့် ဆေဦးထွန်းနှင့်လူ
မျက်နှာပျက်သွား၏... ဒဏ်ကျိုးရလေသည်
ယခုမှာ ကျိတ်ပြုံးကြသည်...... ......
ငါတို့ အဖျော်အစား တော... ဘာဖြစ်သော ရှေ့မှာလဲ...
စိတ်ချုပ်နှိမ်မထားသော ရွာသားတစ်ဦး၏ အမေးကို... နိုင်းက မဖြေ... ပြုံးရုံသာပြုံးပြီး ထိုနေရာမှ ထွက် သွားသည်... တိုင်းကျော်က... ... ...
ခင်ဗျားက ပြောသာ ဝင်တာပဲ... ကျွန်တော့် အဖျော် အစား ပျက်ခဲ့. ဖူးသလောင်းချီတာ နှီးစပ်ရှဲကို မေးကြည့် ပေါ့ဗျာ...
ဟုတ်တယ်ဗျ... နိုင်းဖေဒါတို့က... ပြော ရှိလည်း ရှုရှုပျော် တယ်... ...
စားရလည်း ရှုရုံပဲနော်...

ဦးဥက္ကာ အိမ်ရှေ့တွင် မဏ္ဍပ်ကနုဖျင်းကြီးက.. ဟာညင်းနေအောင်
ထိုးထားပြီးလေပြီ... ဟောရှာလေ့အတိုင်း ငါးရှာသူက ရှာပေး
သည်... ထင်းတောတက်သူက တက်ပေးသည်... သင်္ကန်းကပ်မည့်
သူက ရှိပေးမြင်းဖြင့်... ငါးသို့ငါးနှင့် သင်္ကန်းကပ်ဖို့တော မဏ္ဍပ်
သည် မြို့ကျယ်ကြီး တဆင့်ဖြည့်သည်မှာ..., တဆိုင်လောက်ကြီး၍...
ထိုးထားပြီးခဲ့လေပြီ..... ....
နေ့ပေါင်းနေ့ရှည်... ရောက်ပြီဆိုလျှင်... ရွာထဲမှ သက်ကြီးရွယ်အိုများ အသီးသီး ရောက်လာကြ၏...
သလွန်ရှင်က ကွမ်းဆေး တည်၍... ရေနွေးကြမ်းနှင့် ဗိုလ်ဖော်သူက ချပေးပြီး ရှေ့မှီနောက်မှီ
သဘိုးသိုးများက... သတင်းအကြောင်း ပြော၏... မဏ္ဍပ်သောက် အချိန်နေရာ ရွေးခြင်းများကို ပြော၏...
ရှင်လောင်းလှည့်ရမည့် မိုးရာသီ အသီအစဉ်များကို ပြင်ဆင်ကြ၏.... ....
ရှေ့မှီနောက်မှီ အဘွားအို
တို့က... ကွမ်းတောင်
ပန်းတောင် ထိုးကြ၊ ဖြင်ကြ
ပုံ့များနှင့်... ပေါက်ပေါက်
ဆုပ်... မုန့်ဆီကြော် လှော်ပဲ
လှော်နှင့်ညှင်းများနှင့်... ရိုးရာ...
အုန်း... ငှက်ပျောပွဲ ပြင်ဆင်
ပွဲများကို ဖော်ပြကြ၏...
၁၂

အသက်ငါးဆယ်ကျော်ဦးကြီးများကလည်း...
သံဗေဒင် ဆေးတံသုံးဆောက်... ထမင်းရဲ့
ပြောသုံးဖြင့်... ငါး၍ ထရံဖြာက်...ရေမနက်
ကွမ်းယိုနှင့်... ကန်ခြံတော့ပွဲ အမျိုးမျိုးတို့
အထွက်... နှီးဖန်း ကြိုးပေါက်တို့ကို ဖောက်လှော်
ကြ၏..... နှစ်ပတ်ယောက် အလှို့တွင်ကား
ဉာဉ်ပြီးမြိုင်း၍ ကာလသားသမီးတို့ပါရောက်
လာကြပြီး... ဖွေဖွဲလေးပါးဖြောကြ...ထင်း၍
ဆောင်းဝေါင်း.... ပေါက်ပေါက်ဆုပ်လုံး...
လုပ်လာကြပြီ.....
ဝါဆိုပတ်အလှို့တွင်ကား အလှူရှင်မှ ထမင်းချက်ကျွေးရ
သော..အချိန်သို့ ရောက်ပြီဖြစ်၏... ဆိုရှိပေတော့သည်...
အလှူပွဲအကြောင်းအတွက် လှူဖွဲ့သလို..
ရပ်ဝေးမှ..ဆွေမျိုး မိတ်ဆွေများလည်း
ရောက်ခဲ့ကြလေပြီ... တို့ကြောင့်... ...
တောအလှူသည် အလှူကြီးက
ဆိုရက်...အလှူလေးက(၇)ရက်ပဲ
ပြောရမြင်း ဖြစ်လေ၏... ... ...

ကလောင်... ကလောင်...
ချွင်...
ချွင်...
ချွင်...
ဟာ... ဟေ့... ဧည့်သည်တွေလာသလား... သတို့သမီးကလေးလည်း ပါသိ... နန်းပိုးတာမ် ရေ... ကြည့်ပါဦးဟ...
မြည်သံမြိုင်မြိုင်နှင့်...ဖြည်းညင်းစွာ မောင်းလာသော လှည်းကြောင့်... အားလုံး ငေး၍ ကြည့်နေကြချိန်မှာပင် ရွာသူကြီး ဦးကျော်လှ၏ အသံကြောင့်... ဦးဥက္ကာ၏ဇနီး ဒေါ်နန်းပိုးတာမ် ဖြေးညှင်းစွာ ထွက်ကြည့်သော ... ဖြစ်နေသည်.... ....
ဟယ်... မိကောင်းကျော့ တို့...
အေးဗျာ နန်းပိုးတာမ်ရဲ့ နှင့်အလှူအတွက်... မနက်ဖြန် ဖျော်ဖြေဖို့ တိုက်ရှေ့အခင်းလို ငါ ထမင်းချက်တွေ ငယ်လာ ကော... အဲဒါနဲ့ စောစောကြို ထွက်လာရဲ့...
သမီး ရေ... ဒီမှာ နှင်းဆီလေးတို့ လာရဲ့...
ဟုတ်ကဲ့... အမေ... သမီး လာပြီ...
၁၄

ဒီမိတ်ဆက်ပေးပွဲမှာ နှင်းမွှန်ခင်း ကမန်းကတန်း
ပြေးဆင်းလာတော့... မိကောင်းကျကြ... ...
သိမ်းဖက်ကာ... ... ...
အားမပါလေး...
မိနှင်း ရောက်... တလွှား
တမြေ့ကြီး လာလို့
ဟား...
အို...
ဒေါ်လေးကလဲ...
ဟဲ့... ငါက အမေ့တူမ
ပြောရဦး... အသားကလေးဖြူ
ဝင်းပြီး ညက်ပါလို့... ကိုယ်လုံးလေး
ကလေးညီး... တစ်တစ်ရစ်ရစ်ကလေး
နဲ့... ချစ်စရာပါပဲ... ဒါနဲ့... မိနှင်း
တုန်း... သူကြီးအသားနဲ့ဆို...
အို... ဒေါ်လေးက
တော့... လျှော်ပြန်ပြီ...
မောင်လေးကို အရင်
ရှာပြုပေးပြီး မှဖြစ်
မှာပေါ့...
ဟဲ့ဒါကြောင့်
ရှမ်းကလေးကို ကမန်း
ကတန်း ခေါ်ခဲ့တဲ့ <ကတဲ့>
တဲ့လိုက်တာပေါ့လေ
ဟုတ်လား... ဟား ဟား
ဟား... ဟား...

အားလုံး ငိုင်းရှေပါကြသည်...နှင်းမွှန်ခမ်း ၏...မောင်...အိုက်ထွန်းကို ဆွေမျိုးသားချင်း များက...ချစ်စနိုးနှင့်... ရှမ်းကလေးဟုခေါ် ကြခြင်း ဖြစ်သည်...
ကိုယ်တော့ လှည်းပေါ်က ထန်းလျက်တောင်းတွေ ချကြဦး...
ခေါ်နှန်းပြီး တစ်ခါက...တောင်းများကို ချခြင်းသည်... မိုကောင်းကျွဲ၏ ပဲတောကျွဲ နိုင်ပန်းဆိုင်က...လှည်းကို တဲ့ရှိ ဝင်လာကစ၍ နှင်းမွှန်ခမ်းက... ပေါ်လေး... မိုကောင်းကျွဲ၏ နံ့သေးမှ... မိန်းမပျိုငယ်ကို မြင်မှ သာလျှင်... သတိထားကြည့်မိရေ...
ဟဲ့...မိနှင်း... နင် မဖြူဟာ မိရေ နိုင်ပန်းဆိုင် လူမ လေ...
ဟယ်... ကျူးကျူး...
ကျူးကျူး ရှေ့မှတ်လိုက်သော့ဖြ... ငပဲရှုပ်ပေါ်ကာ...နှင်းမွှန်ခမ်း မှတ်မိသွား၏... ပွဲနေ့သောက ငါးနှစ်ဆိုက... ကျူးကျူးက... သတိမြဲဆော့ကျောက် အချွဲ့... ရှကျယ်ကျယ်နှင့် အသေးအက်ာတွန်း...

ကျူးကျူး ရှယ်... အချိုကြီး ဖားဖား ဖြူစင်လို့ ပြီးတော့ လှလိုက်တာ...
ကျူးကျူး အလှက တကယ့်ကြွ ပေါ်နီးခန်းနီးသော အသွေ့... ဖြောက်လှဲ့နက်နက်တွေက... ရှည်လျှားလို့ ရှိနေပြီး... ပါးပြင် ရဲရဲလေးနှင့် နှာသွယ်သွယ်ဝ မျှော်ညှင်းနှုတ်ခမ်းလေးများဖြင့် စိမ်းနေသည်... ပြီးတော့ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်က... ကျစ်ကျစ် တောင့်တင်းသော်လည်း သွယ်သွယ်နွဲ့နွဲ့လေး...
အစ်မနှင်းက ဖြိုလှပါတယ် နော်...
ကဲ... ကဲ... မြို့ပြီးအစ်မတွေ... အိမ်ပေါ် တက်ကြ... တစ်ယောက်နဲ့... တစ်ယောက်... မြှောက်လို့ ကို... ခုံးမှာ မပေါ့တော့ဘူး... အဟင်း... ဟင်း.... ဟင်း...
ဟား... ဟား... ဟား... ဟား...

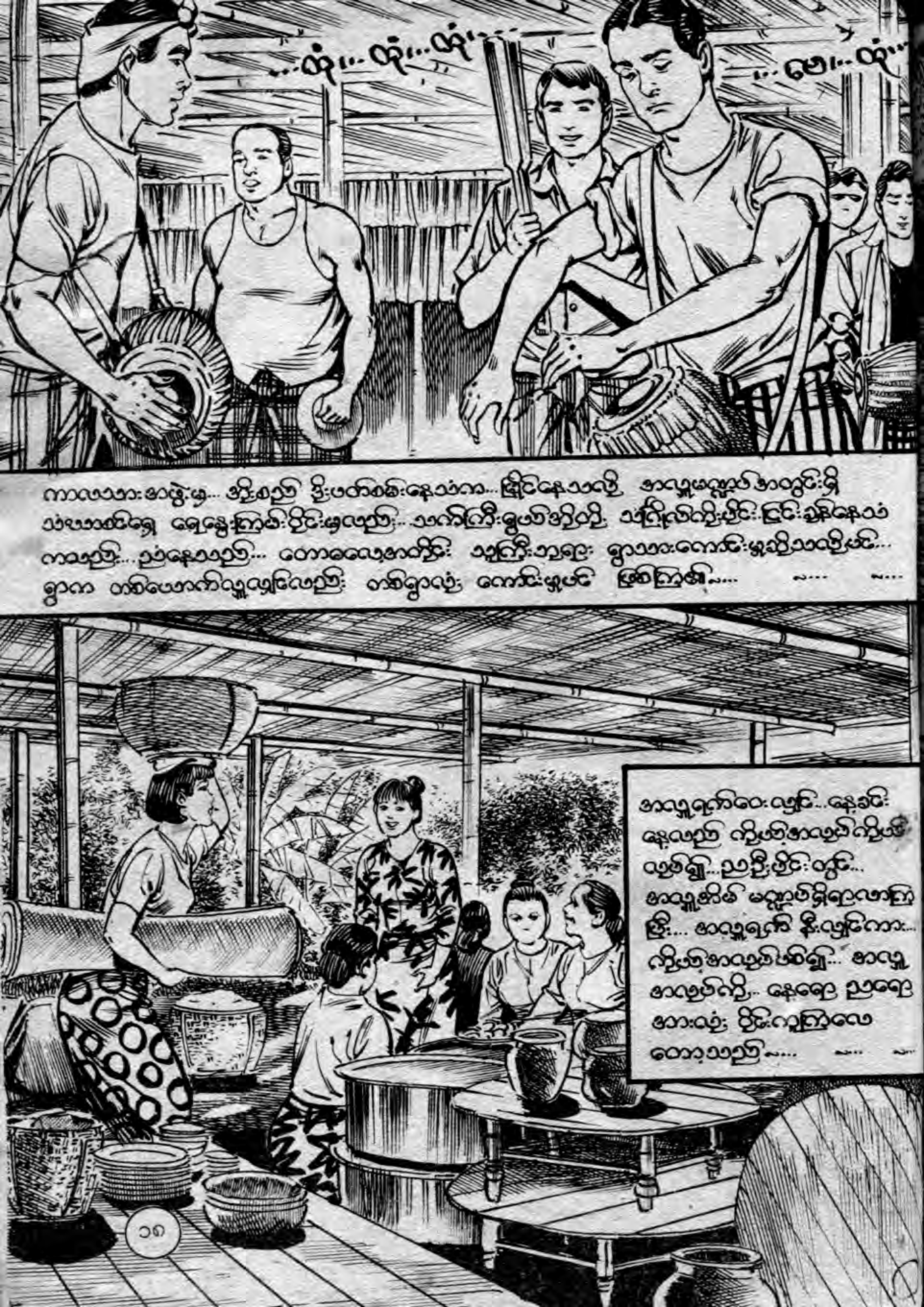
...ထုံ...ထုံ...ထုံ...
...ဖေ...ထုံ...
ကာလသားအဖွဲ့မှ... ဒိုးစည် ဒိုးပတ်စီးနေသံက... မြိုင်နေသလို အလှူမဏ္ဍပ်အတွင်းမှ
သံဃာတော်တွေ့ ရေနွေးကြမ်းဝိုင်းမှလည်း... သက်ကြီးရွယ်အိုတို့ သတင်းစကားပြောင်းလဲနေသံ
ကလည်း... ညံနေသည်... ထောဝေဒေအတိုင်း သူကြီးသူရွေး ရွာသားကောင်းမှုသို့သလိုပင်...
ရွာက တစ်ယောက်လှူချင်သည် တစ်ရွာလုံး ကောင်းမှုပင် ဖြစ်ကြ၏...
အလှူရက်ဝေးလျှင်... နေ့ခင်း
နေ့လည် ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်
လုပ်ရ... ညဦးပိုင်းတွင်...
အလှူ့အိမ် မဏ္ဍပ်မှရှိလောကြ
ပြီး... အလှူရက် နီးလျှင်ကား...
ကိုယ့်အလုပ်ပစ်၍... အလှူ
အလုပ်ကို... နေ့ရော ညရော
အားလုံး ဝိုင်းကူကြလေ
တော့သည်...

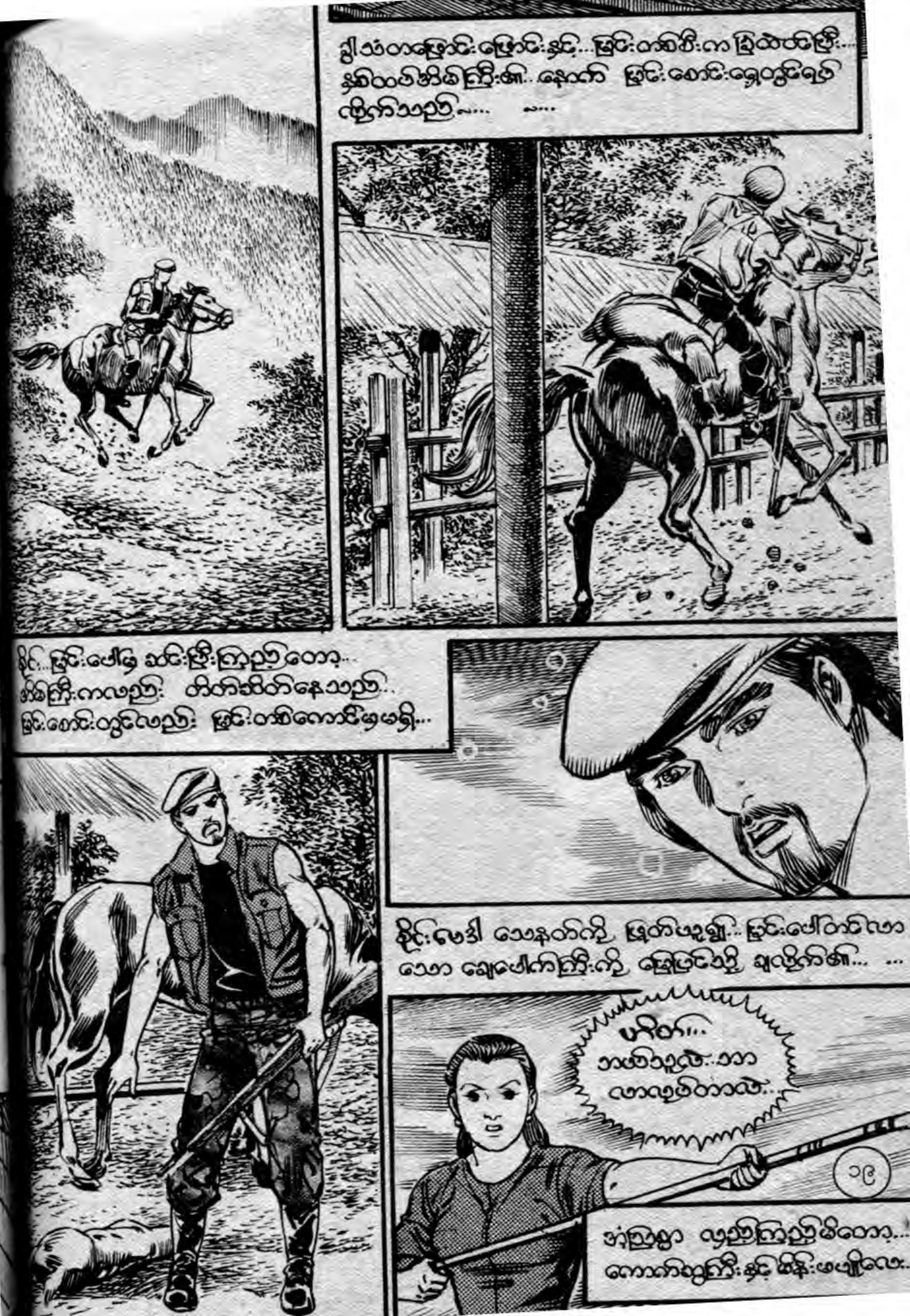
ဤသို့ တဖြောင်းဖြောင်းနှင့်... မြင်းတစ်စီးက မြို့ထဲသို့...
နှိပ်ဝပ်ပိတ်မိကြီး၏...နောက် မြင်းစောင်းရှေ့တွင်ရပ်
ထိုးကပ်လာသည်... ...
ခိုင်... မြင်းပေါ်မှ ဆင်းပြီး ကြည့်လိုက်တော့...
အိမ်ကြီးကလည်း တိတ်ဆိတ်နေသည်...
မြင်းစောင်းတွင်လည်း မြင်းတစ်ကောင်မှမရှိ...
ခိုင်းစေဒါ သေနတ်ကို ဆွဲထုတ်ရင်း... မြင်းပေါ်တင်လာ
သော ချေပေါက်ကြီးကို မြေပြင်သို့ ချလိုက်၏... ...
ဟိတ်...
ဘယ်သူလဲ..ဘာ
လာလုပ်တာလဲ...
၁၉
အုံ့ဆွဲသွား လှည့်ကြည့်မိတော့...
ကောက်ချွန်းကြီးနှင့် မိန်းမပျိုလေး...

ဟော့...ကြားနေတာ မကြားဘူးလား...ရှင် သူခိုး လား...ဓါးပြလား ...ဓားလှ ဗိုလ်ကြီးကလွှတ်သွား...
မိန်းမပျိုက သူ့ကို နှင်ထုတ်နေသည်။... မသွားလျှင်... တကယ်ပင် လှံဖြင့် ထိုးမည့် ပုံဖြစ်လေသည်။... ကောက်ချိုကြီး တချွန်ချွန်နှင့် ရှိနေ၏။... ... ...
နေပါဦး မင်းက ဘယ်သူက လဲ...
ဟာ...ဟော့... ငါ့အိမ်ငါလာတာ မလာရဘူးလား...
ရှင်မေးစရာ မလိုဘူး... ရှင်ဓါးပြတိုက်မလို့ မဟုတ်လား... ဒီအိမ်ကို ဘာမှတ်လို့ လဲ...ဒါ သူကြီး ဦးပုညအိမ်ရှင့် ရင်ထွက်မသွားရင် ကျွန်မ တကယ်လှံမှာ ထိုးတော့ ရွာထဲကိုပြေးပြီး ကျွန်မ အော်ပစ်မယ်...
ဘာရှင့်အိမ် လဲ...ရှင်မပြေမီ တယ်တော် မလှမ်းနဲ့ ယောသီမှာ...

မျက်မှောင်ကျုံ့ကာ တောက်ခေါက်ကြည့်နှင့်...
မြွေကို ထိုးမည့်ဟန်ပန်... ပြုမူနေသော
သူမ၏ အလှမပျက်သော အလှမလေးကို
ကြည့်၍... ခိုင်း တဟက်ဟက်ရယ်မိသည်...
အဟင်း....
ရှင်... ဘာရယ်တာ လဲ...
ရယ်ချင်လို့ ပေါ့ဟ...
ရှင်ရယ်စရာ မလိုဘူး... အခုလွှတ် သွားမလား... မသွား ဘူးလား...
မသွားဘူးကွာ... မင်းကလှတော့... မင်း အလှကို ထိုင်ကြည့် ဦးမယ်ဟ...
ဘာရှင်...
၂၀
ခိုင်းက တကယ်ပါပဲ...
သစ်လုံးလှဲ့ထွင်း မြင်းစီးလက်
ကြိုးပေါ် တက်ထိုင်လိုက်ပါ...

ကဲဟယ်...
ရှူးရှူး ကလေဦး တကယ် ဖင်... ရိုင်းကို ဖြေးထိုးမိ
ဟား...ဟား... ဟား... ဟား...
ရိုင်းက ရှယ်လေညီး ရှယ်သေညီး.. ရှူးရှူး ဖြေးထိုး လာသောဖျိန်းကိုလေညီး... ပုတ်လွှတ်လိုက်ပြီး...
ရှူးရှူး လက်ကို ဖမ်းလိုက်ကာ ဆွဲပွေ့ဖက်လိုက်၏...
လွှတ်...လွှတ်... ငါလွှတ် ဟောဒီမှာ...
ရှူးရှူး လေနှဲ့လေညီး လက်ရှိ၏ ဒေါသလေညီး လွှက်ခဲ၏... ထို့ကြောင့် ကျွန်းတော်လေ ရွှေ... ဒိုးဇိုဒါပေါ်ထဝပ်မှ... နှိုးမှုန်အမ်း ကြွားပြီး... ကာမွန်းကဝဏ္ဏ ဖြေးသင်း လာခဲ့၏...

ဟင်…ခိုင်း
ကြော်…နှင်း…
သည်ညတော့မှ…ခိုင်းက လွှတ်ပေး လိုက်ရဲ…ကျူးကျူး သည်ည နှင်းမှုန်ခမ်း ဝဝ ပြေးသွားပြီး…
အစ်မနှင်း… ဘူ…ဘူ…ဓါး ဓါးပြ…
နှင်းမှုန်ခမ်းက ပြုံးချို ခေါင်း ညိတ်၏…ခိုင်းကမူ ကျူးကျူး ကိုသာ ရူးမိုက်ကြည့်နေ သည်…
ခိုင်း ပြန်လာ တော့မယ်ကြွားလို့ အိမ်လာရှင်းပေး နေတာ…
အို…မဟုတ်ပါ ဘူး ညီမလေးရဲ့… အစ်ကို ခိုင်းမေဒါ လေ…
ဟင်… အစ်မနှင်း နဲ့ ဟုမယ်ပေါ့…
၂၃

ဦးကြီးပုညနဲ့... ကိုကျောက်လေးတို့ ရှာလဲသွားနေ ကြတယ်...
သူက... ဘယ်ကက လဲ...
ရှူးရှူးတဲ့...အလှူ လာကြတာ...ချောင်ပေါင် တိုင်းရွာက...နန်းတို့ အမျိုးပဲ...
ရှူးရှူး ရပ်တွင် တဖိန်းဖိန်း လှုပ်ရှားနေ၏... စောစောက ရင်ခုန်တွင်း ဆွဲသွင်းခဲ့ မိုင်းမေဒီ ဆိုသော မျှသည် သူ့ကို နမ်းလှိုက်သေးသည် ဟုလည်း ထင်နေသည်... လှုပ်က ဖေးစက်စက်... မျက်လုံး ကရူးရူး... ချက်ကွက် ထွက်... မာကျောကျောနှင့်... ...
သည်လူကို... ရှူးရှူး မိတ်လည်းဆိုး၏... မိသာလည်း ဖြစ်၏... အေးစေး တည်ငြိမ်လျှ... ကျိုးသားဖြစ်သော... အကိုမနန်း နှင့် ယက်တွဲဖော်ဆိုသည်ကို စိုးစားခံဆက်စပ်လျှင် မခြောက် ရှိနေရမည်သည်... ... ...

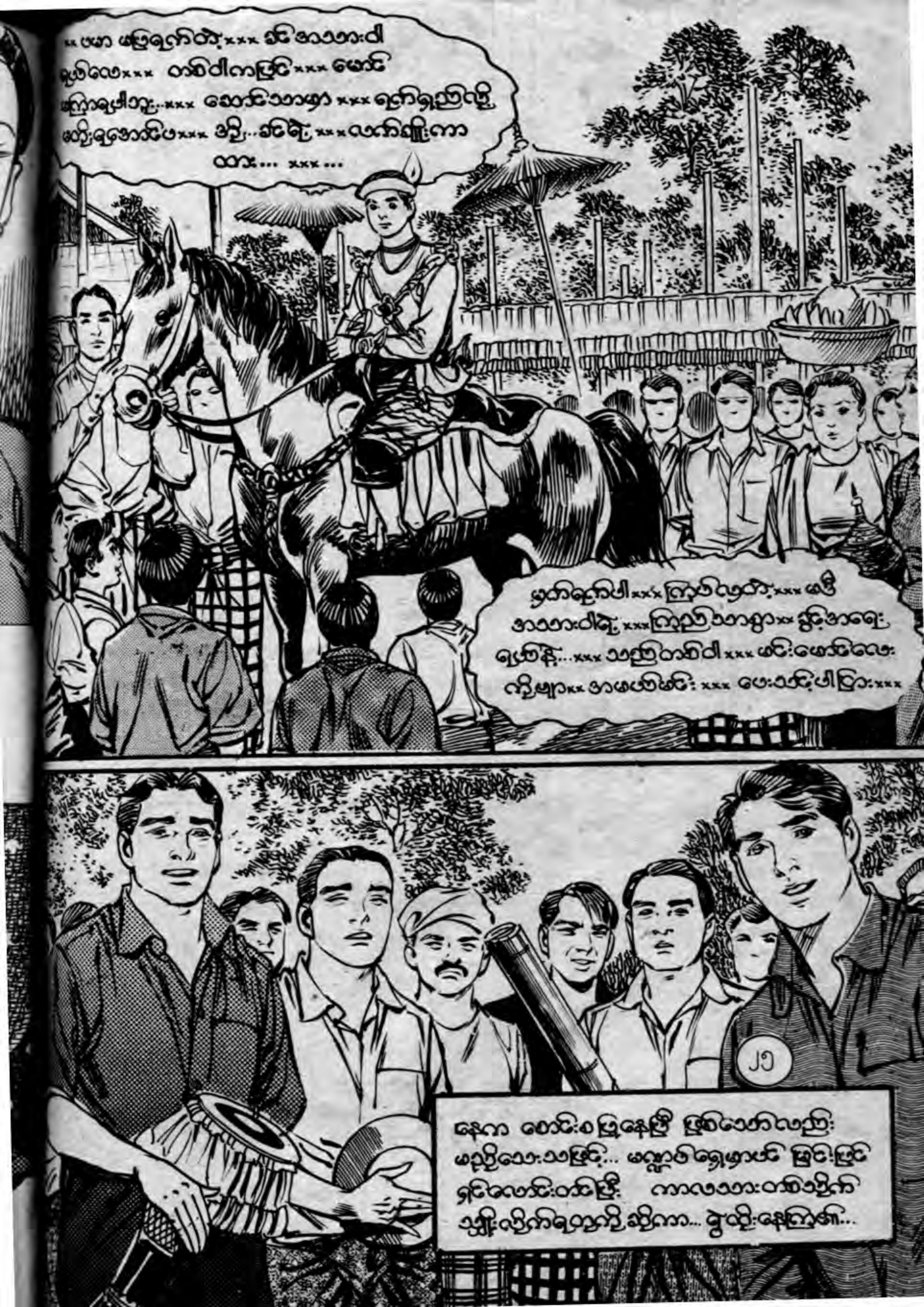
××ပယာ ဖြူရှောက်တဲ့ ××× ခင်အသားပါ
နှယ်လေ××× တစ်ပါးကပြင်××× မောင်
ဖြူချော့ပါဘူး..××× ဆောင်သာသာမှာ ××× ရောက်ရှည်လို့
ပျိုးရှေ့အောင်ပ××× အို..ခင့်ရဲ့ ×××လက်ရှိုးကော
လား... ×××...
မှတ်ကြေးပါ××× ကြည့်ပါလှေတဲ့××× မောင်
အသားပါရဲ့×××ကြည်ညိုသာသွား××နှင့်အရေး
ရှပ်နို့...××× သဉ္စုတစ်ပါ××× ဖင်းဖောင်လေး
လို့များ××အမှပဲဖင်း××× ပေးသင့်ပါပြီလား×××
၂၁
နေက စောင်းစပြုနေပြီ ပွဲတော်ပေကြီး
မညှိုးသေးသဖြင့်... မင်္ဂလာ စွဲရော့ယှဉ် မြင်းပြင်
ရှင်လောင်းတော်ပြီ။ ကာလသားတစ်သိုက်က
သျှီးလှိုက်ရှေတုဟဲ့ ဆိုကာ... ဖွဲ့လှည့်နေကြ၏...

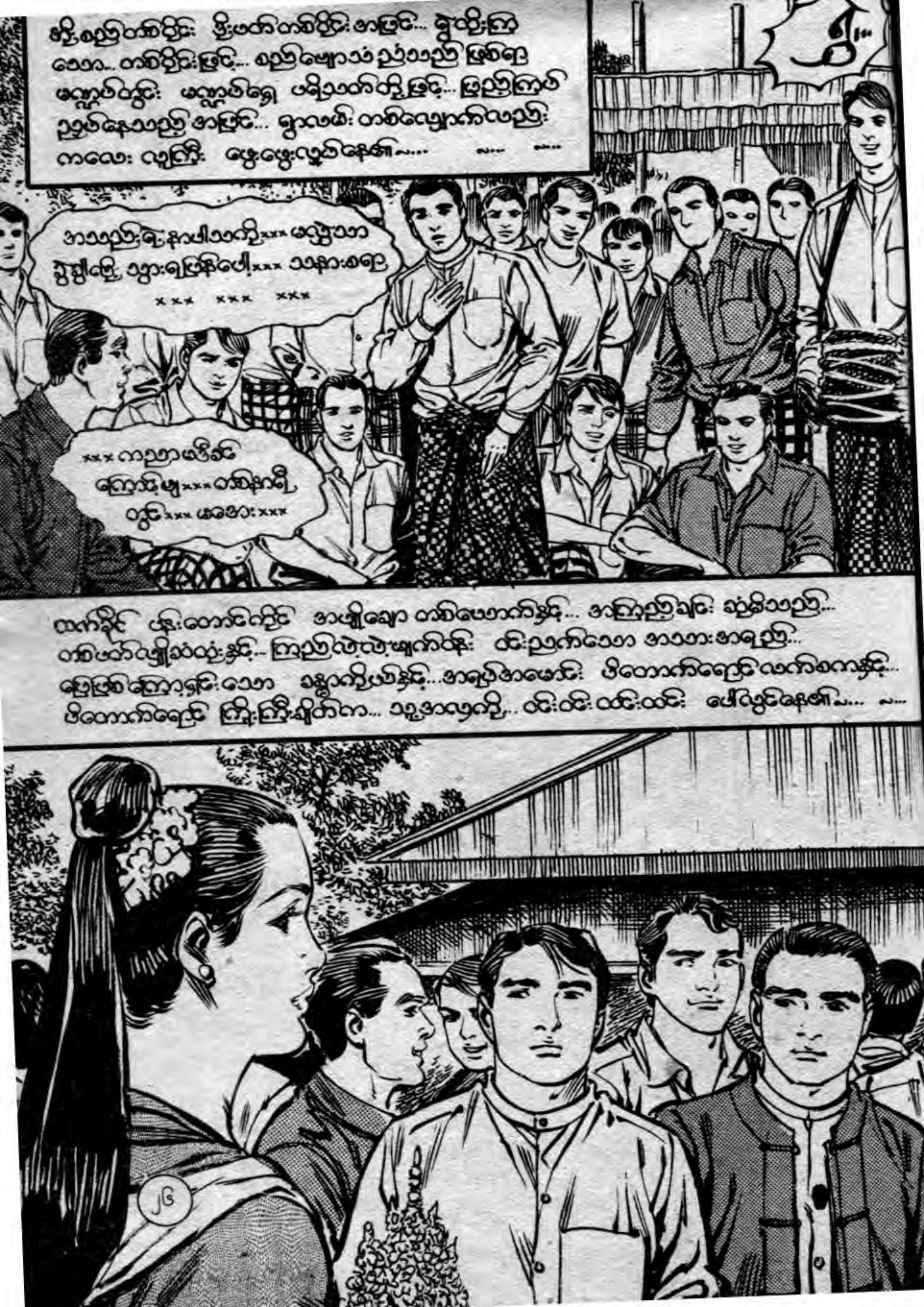
ဗို့စည်တစ်ပိုင်း ဗြီးဝက်တစ်ပိုင်းအဖြစ်... မှုတ်ပြီးခြ
သော... တစ်ပိုင်းဖြင့်... စည်မျောသံ ညံ့သည် ဖြစ်ရ
မင်္ဂလာဝိုင်း မင်္ဂလာပွဲ ဖျော်သက်ကို ဖြင့်... ဖြည့်ကြပ်
ညွှပ်နေသည့် အဖြစ်... ရွာလယ်ဖီး တစ်လျှောက်လည်း
ကလေး လူကြီး ဖွေးဖွေးလှုပ်နေ၏..... ....
အသည်းရဲ့နာပါသကွဲ××× မလွှဲသာ
ရှုပ်မြှုံ့ သွားရဖြစ်ပေါ့!××× သနားစရာ ××× ××× ×××
××× ကညာမပီခင် ကြောင့်မှ××× တစ်နေ့ကို တွင်××× ဖအေမေး×××
ထက်မိုင် ဖုန်းတောင်ကြိုင် အဖျော်ချော တစ်ယောက်နှင့်... အကြည်ညိုချင်း ဆုံမိသည်...
တစ်ဖက်လျှံခဲ့တဲ့နှင့်... ကြည်လဲ့လဲ့မျက်ဝန်း ဝင်းညက်သော အသားအရည်...
ဖြူဖြူ ကြော့ရှင်းသော ခန္ဓာကိုယ်ပါနှင့်...အချိုအမွှေး ပိတောက်ခိုင် လက်စကနှင့်...
ပိတောက်ခိုင် ကြီးကြီးချိတ်က... သူ့အလှကို... ဝင်းဝင်း ထင်းထင်း ပေါ်လွင်နေ၏..... .....

ထိုအပြုံးသည် သက်ခိုင် ရင်ကို
လှုပ်ခတ်သွားစေပြန်သည်... ...

မလေဟာရွှေ ဖောင်ရေပြင်××× ဖြူကြာခင်×××ခန့်ညာ
ပျက်ပါလေမိ××× ညှာသာသရင် စံရေဝဲမှာရှင်×××
ဒါယယ်ယိမ်း သည်ဦးဖွဲ့ မူမြင်း×××
အို...
ရှေ့ဘူမိဗိုလ်ကဘာသည့် သက်ခိုင်က ရွှေဘာသို့...ဗိုလ်တောက်ပါ
က...တစ်ဖက်ကို လှည့်ထွက်... သက်ခိုင် လက်မောင်း
ဖန်းတောင် တိုက်မိကာ... ဖန်းတောင်ထိပ်ဖူးငြိမ်း ပြုတ်ထွက်
ကျသွားသဖြင့်...
ဟာ... မတော်... မတော်လို့ နော်...
သက်ခိုင်က ဖန်းတောင်ထိပ်ကို ပြန်တောက်၍ ဖူးမြှ
ကို...သွတ်ပေးကာ... ဖန်းတောင်ထိပ်တွင် သေချာ ပြန်
တပ်ပေးလိုက်၏...

စိတ်မရှိနဲ့ နော်...
လေသံတိုးတိုးနှင့်... ထက်ခိုင် အပြော... မိတောက်ပါလေး ခေါင်းကို ယမ်းမှသာ... ညိတ်ပြမိလေသည်လား မသိ...
ကြူးကြူး... ကြူးကြူး...
နာမည် ဘယ်လိုခေါ် လဲဟင်...
ကြူးကြူး...
မထင်မှတ်ဘဲ နှုတ်မှ ဖြေမိသွားသဖြင့်... ကြူးကြူး ရုတ်တရက် ရှက်သွေးဖြာပြီး ထိုနေရာမှ ကမန်းကတန်း ထွက်ခွာလာခဲ့ လေတော့သည်...
ထက်ခိုင် ရင်ထဲတွင် ချိုးကူသံ မဟုတ်ပဲ သော... ကြူးကြူး ဆိုသော အသံ သည် ပဲ့တင်ထပ်ကာ ထပ်လျက်... ဖျပ်ဖျပ် လှုပ်ရှားနေလေ၏...
၂၉

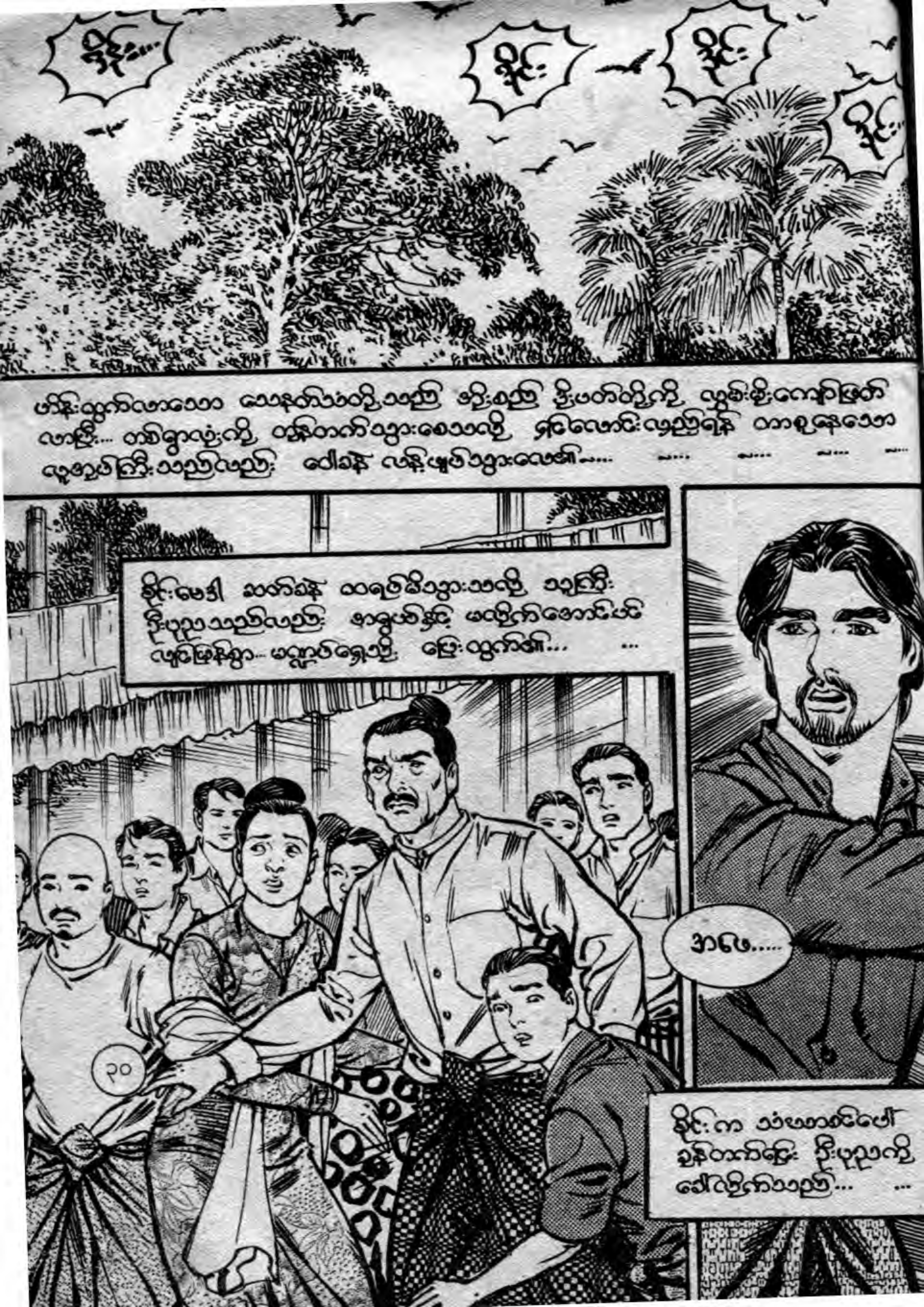
ဒိုင်း.....
ဒိုင်း
ဒိုင်း
ဒိုင်း..
ဖိန်းထွက်လာသော သေနတ်သံတို့သည် တိုးစည် ဦးပက်တို့ကို ထွမ်းဖိုးကျော်ဖြတ် လာပြီး... တစ်ချက်လှဲ့ကို ကြွက်တက်သွားစေသလို ရပ်ပေါင်းတည်ရှိနေ ကာရှနေသော လူအုပ်ကြီးသည်လည်း ပေါ်ခနဲ လန့်ဖျပ်သွားတော့၏..... ....
မိုင်းမေဒါ ဆတ်ခနဲ ထရပ်မိသွားသလို သူကြီး ဦးပုညသည်လည်း ရှာရှပ်နိုင် မလိုက်တော့ပဲ လှုပ်မြန်စွာ... မဏ္ဍပ်ရှေ့သို့ ပြေးထွက်၏... ...
အဖေ.....
မိုင်းက သံဟာရင်ပေါ် ချိန်တက်ပြေး ဦးပုညကို ပေါ်လိုက်ကာသည်... ...
၃၀

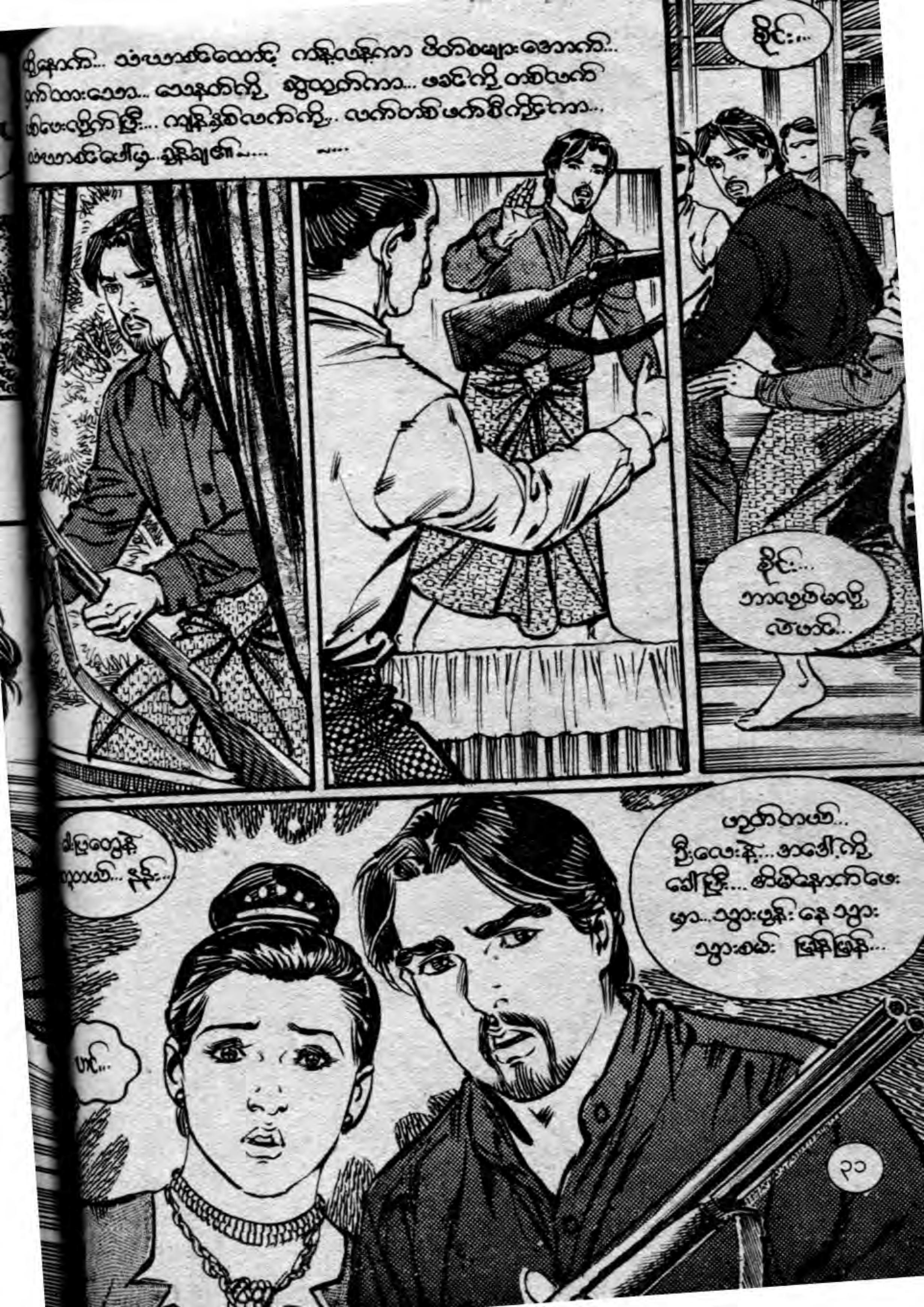
ဖိုးနောက်... သံယောဇဉ်ထောင့် ကန့်လန့်ကာ ပိတ်စများအောက်... ဝှက်ထားသော... သေနတ်ကို ဆွဲယူလိုက်သော... ဖခင်ကို တစ်ချက် မဲ့ပြုံးလိုက်ပြီး... ကျွန်ုပ်တို့လက်ကို... လက်တစ်ဖက်ဖိကိုင်ကာ... သံယောဇဉ်ပေါ်မှ... ထွက်ခွာ...
စိုင်း...
စိုင်း... ဘာဖြစ်လို့ လဲဟင်...
ဟုတ်တယ်... ဦးလေးနဲ့... အဒေါ်ကို ခေါ်ပြီး.... တိမ်မြို့နောက်ဖေး မှာ...သွားပုန်းနေ သွား သွားစမ်း မြန်မြန်...
ပြဿနာတွေနဲ့ တွေ့တယ်... နှင်း...
ဟင်...

ဦး....
ဟိုး....
ဟေ့.... ငြိမ်ငြိမ်နေ အားလုံး မသာဖြစ် ကုန်မယ်....
မြင်းစီးလူတစ်စု ပုံစံတွေက သပ်ရှိုင်းရှိုင်း သပ်ကြမ်းကြမ်းတွေ မျက်နှာကို ဘုရားပွဲတွင် ရောင်းသော စက္ကူ မျက်နှာဖုံး ပုံစံမျိုးစုံကိုတပ်၍... မမှတ်မိအောင် ရုပ်ဖျက်ထားကြပြီး... လှံ ဓားတို့... ဓားရှည် တံစဲ့တို့ သေနတ်များကို... ကိုင်ဆောင်ထားကြသည် ....
ဝါစါး....ဝါ... ယောက်ျားတွေ...ခေါင်းပေါ် လက်တင်ပြီး ဝါ...
မိန်းမတွေ... ငုတ်တုပ်ထိုင်...
သည်လူစုက... ရှင်လောင်းလှည့်မည့် လူအုပ် တန်းကြီးကို... ဝိုင်းဖိထားရှု... ဓါးစာခံ အဖြစ်... ချုပ်ထားကြလေပြီ ....
ဒီကောင် ဘာလုပ်နေတာလဲ ကွာ...

လက်ဝတ်လက်စားတွေ ချွတ်...အကုန်ထည့်... ဒီအထဲထည့်...
အလျှာက အလျှင်ကြီးဖို့...ချွတ်မှလေသည်။ အကျွန်ထွက်သည်... ရှိဝေးရှိနီး ချွတ်၍ပေးလေသည်...တချို့သည်...သူတကာ၏ အမြိုင် အဆိုင်မို့ ရှိသမျှလေသည် ရှုံ့ကာ ဝတ်ကြသည် ဖြစ်ရာ... ရွာလယ်လမ်းနှင့်... မြေကွက်လပ်တွင်... ရှိသမျှ လူကို ရှိသမျှ လက်ဝတ်လက်စားနှင့်... ရွှေငွေတသသွေ့ ဖြစ်ပြီး... ဓါးပြများအဖို့ တစ်နေ့ရေတည်းနှင့်... အချိန်ကြီးဖွဲ့ကေါ် ဖြစ်နေလေတော့...
ချက်... မြန်မြန် ချွတ်...နှေးနေရင် ဖြတ်ယူမှာနော်...
ဖြင်းနှင့် မြောက်ပေါက်ယောက်ကြား... သေနတ်တချို့ ချိန် ထားသည့်ကြားမှ ကြည့်ပါ...သေနတ်လွယ်ကာ... ဓါးကို ဝင့်ကာ ရုပ်ဖျက်ထားသူများက... ငွေ... ရွှေ လက်ဝတ်လက်စားများကို လိုက်သိမ်းသည်....

ဒိုင်း
ဒိုင်း
ဦးပုည က သူ၏ နှလုံးမြှ
မြင့်... နှစ်ချက်ဆင့် ပစ်သဖြင့်
မြင်းနှစ်စီးပေါ်မှ.. လူနှစ်ယော
ပြုတ်ကျသွားသလို...
ခိုင်းသေနတ်မှလည်း မီးပွင့်ထွက်သွားကာ...
ဓါးကိုင်လူတစ်ယောက် ပက်လက်လန်ထွက်
သွားလေ၏...
ဒိုင်း...
ဓါးမြတို့၏ ဖမ်းသတ်သံများ
ညံသွားပြီ... ရွာသူရွာသား
တို့၏ အော်ဟစ်သံများလည်း
ဝေ့ပွက်သလို ဖြစ်နေပြီ...
ပုည... သူကြီး ပုည
မင်းထပ်ပစ်ရင် ဒီရွာ
လုံးကို သတ်မယ်...
ပြီးတော့ ဖောဒီဖျာကြည့်
မင်းတို့ရှင်ဘောင်း သက်နိ
မဆီးရှာ ဖြစ်သွားမယ်
တွေ့လား...

ဖျက်နှာချင်း တပ်သားသေသ
က...မောင်ရွှေပြောင်းကို...
ကြီးတောင်ဂါး တပ်မက်ဖြင့်
ဖြိုကို ပေါက်ကာရှမ်း
ဖြင့်... ဦးပုည တို့ဘက်မှ
ရောက်လာနိုင်၏...
ဒီမှာတင် ဦးဥက္ကာက သားတော်မှုနှင့်ရှု...
အသင်း ထမြောက်ကာ...
အံ့မယ်ဗျ...
သင်းများကြီးက...
တကျွာ...
ရှုတ်... ရှုတ်...
ငါ့သားကို
ရှုတ်...

ဘီလူးမျက်နှာဖုံးနှင့် မြင်းပေါ်မှ လူက..
သီးကန်ရှု...ဦးဥက္ကာ လဲကျသွားလေသည်။
အာဝင်းကျွန်းကား ပြန့်ဝေပြီး.....သား
ဆောင်ရွက်ဟောင်းကို ပြန့်ကွဲပြန့်ကြ...
ဒါလောက်တော်
ဖြစ်လှတာ..ကဲ..
ဒိုင်း
အ...
ဦးဥက္ကာ ရှုပ်ပတ် သေးတို့ ဖြာထွက်သွားပြီး
ပက်လက် လန်ကျသွားတော့သည်... ...
ဒိုင်း
ရှင်ဟောင်းဖြင်းသည်၊ လန့်ကာ.. ဗတာပ်ရှပ်
ဥနိုးလိုက်သဖြင့်... ဆောင်ရွက်ဟောင်းရှမ်းကလေး
မှာ...မြင်းပေါ်မှ ပြုတ်ကျသွားသမျှ... ...
ဒိုင်း
ဦးပုညကလည်း အသင့်ကြံ့သော
ဓါးပြတ်ယောက်ကို ပစ်ချလိုက်

သည့်ပြင်နောက်တော့... သေနတ်သံ အော်သံ ဟစ်သံ
ငိုကြွေးသံများ အပြင်... ပြေးကြ လွှားကြသည့်... ဖုန်လုံး
ကား... ပြည့်နေပြီး... ဓါးပြတို့ကို ဖမ်းရန် မဖြစ်နိုင်
တော့... ဓါးပြများကလည်း လူအုပ်ကြီးကို
အတားအဆီးမဲ့ဖြတ်ကာ... မြင်းများကို ကဆုန်စိုင်း
ကာ... ထွက်ပြေးကြလေပြီ... ... ...
ဒိုင်း!!
ဒိုင်း
တော်ပြီဟေ့...
တော်ပြီ မပစ်ကြနဲ့တော့...
ရွာသားတွေထိကုန်
မယ်...
လဲကျနေသော ဦးဥက္ကာကို... ခိုင်က ပွေ့ထား
လိုက်၏... ဦးဥက္ကာ အခြေအနေက မကောင်း
တော့... ...
ခိုင်...လေ...
လေကလေး...အား
ကျက်...ကျက်...
ဦးလေး
ဦးလေး...
ငါ့...ငါ့သမီးကို...
စောင့် စောင့်ရှောက်
ပါကွာ....
ဦးဥက္ကာ စကားကို အဆုံးစွန် အားယူပြော
ကာ...ခေါင်းကျိုးကျသွားတော့၏... ...

ဖြောက်...
သောသောကလေးကဝင်... စည်ဗျော်သံတို့
ညံနေခဲ့သော...အလှူမဏ္ဍပ် အိုးစည် ဗုံပတ်
တို့ဖြင့်... မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ခဲ့သော ရွာလယ်ပါလမ်း
သျှိုးဖြိုက်ရှုတွဲတို့ ဘဝင်လျှံခဲ့သော...
မြေကွက်လပ်..... ....
ယခုမူ... ဤနေရာသည်
ယမ်းငွေ့တို့ဖြင့် ဝေနေ၏...
ငိုရှိုက်သံ ဟစ်အော်သံ
တို့ဖြင့်... လွှမ်းနေ၏...
သွေးကွက်တို့ဖြင့် ရဲနီကာ..ကွမ်းတောင်
ယှက်တောင်... အလှူငှက်ပျောပွဲတို့သည် မြေတွင်
ပိုးလိုးပက်လက်... ပြန့်ကျဲလို့ နေကြတော့... ...

လေသည် စိမ့်စိမ့်လေး အေးနေသည်... ကျေးငှက်တို့သည် ဟိုသည်ပျံကူးလျက် တွန်ကြူညံကာ မြူးတူးနေကြသည်... ... သစ်ပင်ကြီးငယ် အကြိုအကြားများမှ လှည်း လမ်းကြောင်းပေါ်တွင်... လှည်း နှစ်စီးသည် ရှေ့သင့် နောက်သင့်... ခပ်သွက်သွက်သွားနေ ကြ၏..... ~.... ~.... ~....
၃၉
ရှေ့မှလှည်းတွင် အမျိုးသမီးသုံးယောက်နှင့် ယောက်ျားကြီး နှစ်ယောက်ပါရှိ၍..ဝါးနကြော့မှ လှည်းဖြစ်ပြီး နောက်လှည်း တွင်... အမျိုးသား နှစ်ယောက်နှင့်... အမျိုးသမီးနှစ်ယောက် ပါ၏... လှည်းမောင်းသူသည် ခိုင်ပန်းစိန် ဖြစ်ပြီး ခရီးကြို လိုက်လာသူသည် ထက်ခိုင် ဖြစ်လေ၏.... ~.... ~....

သွေးပျက်ဖို့ကောင်းတဲ့ ဒီအဖြစ်မျိုး ငါ့တစ်သက်နဲ့တစ်ကြိမ်ပဲ.. မကြုံဖူးပါဘူးကွာ...သူကြီးဦးပုညရွာဆိုတော့... သူကြီးကလည်း သတ္တိကောင်း ကာကွယ်ရေး .အင်အားကလည်း တောင့်ဆိုတော့..ဘယ်သူမှ ဒီလိုဖြစ်လာလိမ့်မယ် မထင်ဘူးလေ...
မိကောင်းကျော် ယခုထက်ထိ မျက်ရည်စက်ကျနေရသည်... အလှူနှင်းနီးချို... သွားကလေးခြေင်းပြီး...လှေပါခဲ့သော...ပန်းလက်ကောက်...လက်ဖွဲ့အဖြစ် မပေးလိုက်ရ... ဓားပြနှောက်သဖြင့် ပါသွားခဲ့ရပြီး ဦးကြီးတော်သူ... ဦးညွှန့်လည်း... မျက်စိရှေ့တွင် အသတ်ခံလိုက်ရသည်..... ....
အင်း....ဦးပုညရွာတောင် ဝင်အစီးခံရတယ်ဆိုတော့... ငါတို့ကျန်ခဲ့တဲ့ရွာတွေ မလွတ်ပါ ဘူး...ထင်တယ်...မိကောင်းကျော်.. ဒီနယ်မှာ ဦးပုညရွာက...အကြီးဆုံး အင်အား အတောင့်ဆုံးပဲ...
ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဒီအမှုက ပေါ်မှာပါခင်ဗျာ...

ဓါးပြတွေလေကွာ... ကျွန်တော့်နားမှာ ချောက် နေတုန်းလှည့်ရင်း လက်ခုံမှာ ကင်းမြီးကောက်ရုပ်လေးထိုး ထားတာ...ကျွန်တော် တွေ့လိုက်တယ်...
ထက်နိုင်က... သူကြုံရသည် များကို..ပြော ပြသည်... ...
အေးလေကွာ... ဒါပေမယ့် အဲဒီလူကို ဘယ်လိုလုပ်ရှာ မလဲ...
ဒေါ်ကလေ ကြုံရင် မှတ်မိအောင် ပေါ့တော့...ကျုပ်ကတော့ ကျုပ်လက်ကောက်ပျောက်သွား တဲ့...ဒီမသာတွေကို... ကျေကို မကျေဘူး...
ဒေါ်လေးကောင်းရေပါ... အဲဒါတွေ ထပ်ပြောမနေ ပါနဲ့တော့...အဲဒီလူတွေနဲ့ လည်း...နောက်...ဘယ် တော့မှ...မကြုံပါရ စေနဲ့တော့...
ကြုံမှဖြစ်မှာ ပေါ့ဟဲ့ ရှုးရှုးရဲ့...သူကြီး သား နိုင်းဇော်ဒါ ဆိုရင်... အဲဒီကောင်တွေကို အမှန် ကြိုက်ပါမှာ...

ပျော်ပါပြီဗျာ ဒီကောင်ကြော ဖခော ထက်..ယက်စောင်း ထက်...ခုပြီ...
တော်စမ်းပါ ဦးလေးယန်းမိန့်ရှယ်... အဲဒီလူ့အကြောင်း... ကျူးကျူး မကြား ချင်ဘူး...
မှိုက်တိမှိုက်ကျိန်း မွှက်တွက်တွက်နဲ့...
ကျူးကျူးကလဲ အဲဒီနေ့က သူတို့ သားအဖကယ်ပါလို့... ဒီလောက်နဲ့တင်ပြီးပြီ... တာပဲ မဟုတ်လား...
အဲဒါတော့..ကျူးကျူး မသိဘူး..ကိုထက်ခိုင် ဒါပေမယ့်...ကျူးကျူး သူ့ကို ကြည့်မရတာတော့ အမှန်ပဲ...

ညဉ့်ငှက်တစ်ကောင်သည် အသံဆိုးဖြင့်... အော်မြည်ကာ လန့်ဖျပ် ပျံထွက်သွား၏... ကြမ္မာဆိုး ဝင်ထားသော ရွာ၏သချိုင်းသည် လမိုက်ညတွင် မှောင်မည်းပိန်းပိတ်ကာ... သစ်ပင်ကြီးတို့ကြောင့်လည်း အေးစိမ့်စိမ့် ဖြစ်နေ၏.....
ကျွန်းတိုင်လုံးကြီးများနှင့်... ရိုက်တွင်ကာ.. ဆောက်ထားပေသော... ဦးသာအိုးစရော်ဒိုင်၏ သွပ်ပြား အဟောင်းအဆွေးတို့သည် လေတိုးလျှင် တကျိုကျိုမြည်ကာ လေငြိမ်းလျှင်... တမျှမ်းမျှမ်း ရှိုက်နေသဖြင့်... မကောင်းဆိုးဝါးများ မြူးတူးနေသလို ရှိ၏... ...

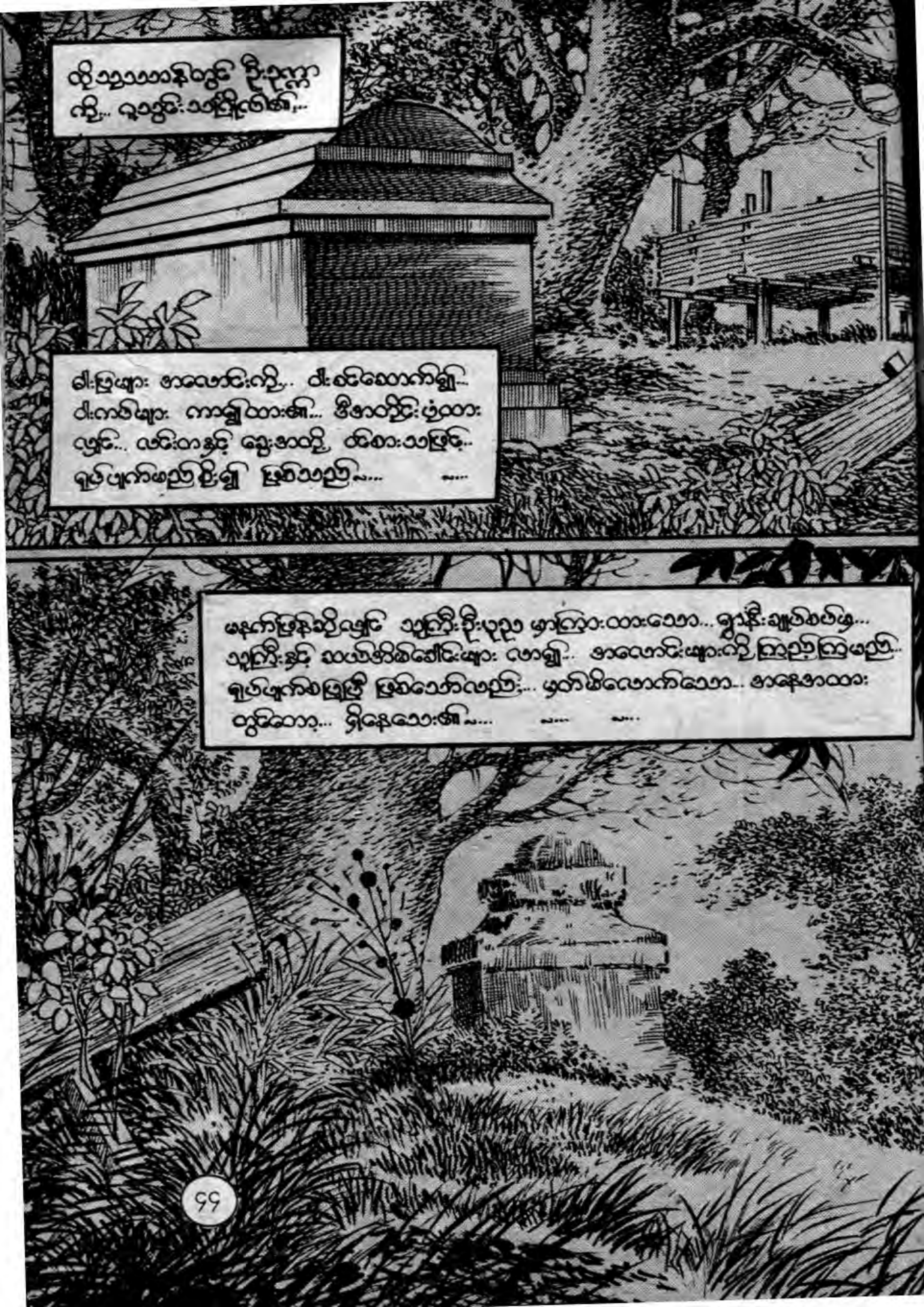
ထိုသုသာန်အနီးတွင် ဦးဥက္ကာ
ကို... ဂူသွင်းသင်္ဂြိုဟ်ပေ၏...
ဝါးပြားများ အလောင်းကို... ဝါးစင်ပေါ်တင်၍...
ဝါးကပ်များ ကာရံထား၏... မိုးလုံအောင်ဖုံးထား
လျှင်... လင်းတနှင့် ခွေးအတို့ ဝင်စားသဖြင့်...
ရုပ်ပျက်မည်စိုး၍ ဖြစ်သည်...
မနက်ဖြန်နံနက်လျှင် သူကြီး ဦးပုညာ မှာကြားထားသော... ရွာနီးချုပ်စပ်မှ...
သူကြီးနှင့် သက်ဆိုင်သူဆွေမျိုးများ လာ၍... အလောင်းများကို ကြည့်ကြမည်...
ရုပ်ပျက်စပြုပြီ ဖြစ်သော်လည်း... မှတ်မိလောက်သော... အနေအထား
တွင်တော့... ရှိနေသေး၏...

သစ်ကိုင်းခြောက် နှင်းမှိုသံ့နှင့်...အလောင်း
များတွင်.. အုံ့နေသော မှိုင်းမှိုင်းအုပ်ကြီးထဲမှ
သွားကြပြီး အပုပ်နံ့ကလည်း လောင်းခန်းထဲ
သွား၏..... ....
ကိုးဖြိုထားပြီး မျက်နှာကို
ထက်ပိတ်ဆို့ထားသော
ရှုနိယောက်...အလောင်း၏
သောက်သို့ သယ်ဆောင်မလာ
သော ထင်းများနှင့်...ကညင်
ဆီကြီးများကို...ရွဲ့ကာထိုး
ညှိသည်... တချို့ကို
အလောင်းများပေါ်တင်သည်...
ထို့နောက်.. မီးတင်ရှို့လိုက်
ကြလေတော့၏... ...
မီးတောက်တို့သည်
သင်္ချိုင်းကောင်းကင်ယံ၌
ထိုးတက်သွားလေတော့၏...

အဟင့်...ဟင့်... ရှိုး...အစ်...
နှင်း အခုထက်ထိ... ငိုလို့ မဝသေးဘူး လား...နှင်း...
ပြောရက်လိုက်တာ ရှိုင်းရယ် နှင်းတို့မှာ အလွမ်းတွေ များလို့... ဖခင်တွေ ဆုံး
နှင်း တစ်နေ့လုံး... မေးမနေခဲ့ ဖွက်ကို ခံယူချင်သည်.. နောက်ဆုံး ရှိုင်း ရှင်းပြလွင် ဆော်ကြီးဝင်၍... အားပါးတရ ငိုကြွေးလိုက်ရပါက...စိတ်ဖိ သောကတို့ အတော်အတန်... သက်သာသွားမည်ဟု ယူဆသည်... သို့သော် ရှိုင်းသည် သူ့ချစ်သူ မပျော်သလို မလွမ်းမကြား၌ သာရပ်လျက် အဝေးကို ငေးနေပြီး အသက်အသံ မရှိသော စကားကို ပြောနေသည်.... ...
ကျူးကျူး ဆိုတဲ့ မိန်းကလေး ပြန်လာ ကို...အသိပေးချင် တယ်...နှင်း
ကျူးကျူး ပြန်လာ မပြန်လာ...ရှိုင်းအတွက် ကော...တို့ကိစ္စအတွက်ကော မသက်ဆိုင်ဘူး ထင်ပါတယ် ရှိုင်းရယ်...

ဦးကျောက်တစ်ယောက်ကို နိုင်းတို့က ရှိခိုးမြှင့် ဘကျောက်ဟု ခေါ်ကြသည်..နိုင်း ငယ်စဉ် ကလေးဘဝသည် ပေည်း... ဘကျောက်၏ ကျောပြင်ပေါ်တွင်သာ ကြီးပြင်းလာရသလို.. ဖြေရှင်းပြီး တစ်ရွာလုံးနှင့် အသက်အသေ မလေ့ပါသော... ဘကျောက်သည် နိုင်းကိုတော့ သားတစ်ယောက်လို ချစ်ကြောင်း တစ်ရွာလုံးက သိကြ.....   .....

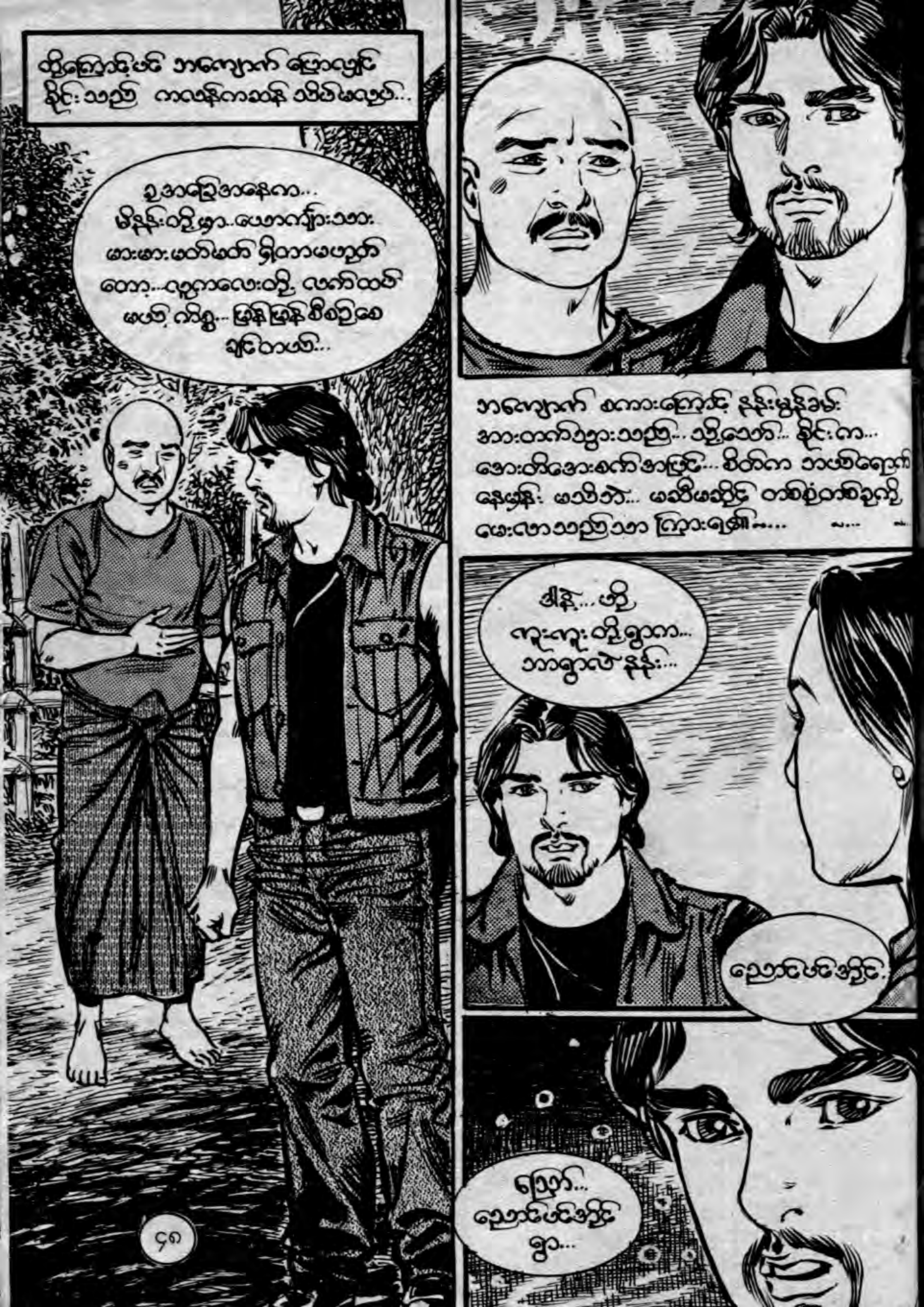
ထို့ကြောင့်ပင် ဘကျော် ပြောချင် ခိုင်းသည့် ကလေးကိုကသေနတ် သင်ပေးမည်...
ဒီအရွယ်အနေက... မိန်းမတို့မှာ..ယောကျ်ားသား မှားမှား မတတ်မတတ် ရှိတာမဟုတ် တော့...ဂျာကာလေးတို့ လက်ထဲ မပါ ကိစ္စ...မြန်မြန် စီစဉ်ပေး ချင်တယ်...
ဘကျော် စကားကြောင့် နှင်းမှုန်ခမ်း အားတက်သွားသည်...သို့သော်... ခိုင်းက... အေးတိအေးစက်အပြင်... စိတ်က ဘယ်ရောက် နေမှန်း မသိဘဲ... မသိမသာ တစ်စုံတစ်ခုကို မေးလာသည်ကဘ ကြားရ၏...
ဒါနဲ့...ဖိုး ကျေးကျူးတို့ရွာက... ဘာရွာလဲ နှင်း...
ညောင်ပင်အိုင်
ဪ... ညောင်ပင်အိုင် ရွာ...

ပျောင်ပင်ချောင်ရွာသည် အိမ်ခြေ ငါးဆယ်ခန့်
သာ...ရှိသော်လည်း... စီးပွားရေး ကောင်း၏...
ထိုရွာတွင် ဦးကျွန်းလှ နှင့် ဒေါ်နီး ညိုလေး တို့
နေကြသည်မှာ သမီးကျေးကျေး တစ်ယောက်ပင်
ရှိ၏...
ကျေး အဖေ ဦးကျွန်းလှ သည်... တိုင်းရင်းဆေးကို ငါးသနားသဖွယ်... ဆေးသမားတစ်ဦး
ပါကာ... များနေသော ထက်ခိုင် ကို ဦးကျွန်းလှ ၏ ကြည့်ကာ... ဆေးငါး ကုသပေးနေရသဖြင့်...
သည်၊ ထက်ခိုင် ကို ဆေးတိုက်ရန် ကျေးကျေး က... ချိုင့်ကလေး တစ်လုံး ဆွဲကာ...
လန်းမြန် နှင့်... အခေါ် မကောင်းကျဲတို့ အိမ်သက် ကူးလာရခြင်း ဖြစ်လေသည်...
ဟော... ငါ့တူမ
ဆောဆောစီးစီး ရောက်လာ
ပါကော... ထက်ခိုင် လည်း
နင့်ကို မျှော်လို့...
၄၉

ကြူကြူ ချစ်ချွဲ ဖိုးဖေပေါ်ကာကာတော့...ဒီဝိုရဲ့မှာ
လူးလဲထရင်း...တိုးဖြစ်နေသော သက်နိုင်ကို တွေ့ရသဖြင့်...
အို...ဘာလုပ်
မလို့လဲ...လို့နေ
လေ...
ကြူကြူ
အသံကြားလို့
လိုက်ကလာမလို့
မကြည့်ပါနဲ့
ကိုသက်နိုင်ရယ်
အဖျားတောင်ရှိ
နေပါဦးမယ်...
အဲဒါဆို...
မိုးကောင်းတာ
ပေါ့...
ဟင်...
ဘာဖြစ်လို့လဲ...
ဒီမှာ အကြာကြီး
နေရမှာဆို...ကြူကြူနဲ့
နေ့တိုင်းတွေ့ရ
မယ်ပဲ...
သက်နိုင်က...ရွှန်းရွှန်းစားစားကြည့်ရင်း ပြောတော့သဖြင့်...
ကြူကြူ မနေတတ် မထိုင်တတ် ဖြစ်သွားပြီး... ...

ကဲပါ...
ပိုတွေ့ချကြာမနေနဲ့
ဆေးသောက်လိုက်
ရှုအောင်...
ရှုရှုက ဖခင်ပေးလိုက်သော ဆေးမှုန့်ကို ရေနွေးကြမ်းပန်းကန်လုံး ထဲသို့ ထည့်ကာ... ... ...
ဆေးမှုန့်များကို ရေနွေးနှင့်ရောကာ မွှေလိုက်သည်~.... ~.... ~....
သက်ခိုင်က ဝင်းဝင်းသန့်သန့် လက်ချောင်းလေးများ ဖြင့်...လှုပ်ရှားနေသော..ရှုရှုကို ငေးကြည့်ရင်း... တကယ်ပင် ကြည်နူးနေရ၏... တွေ့ကြုံရသည်မှာ ကြာသေးသော်လည်း...ရှုရှုကို သက်ခိုင် ပိုသွယ် မြတ်နိုးမိသည်မှာ... အကြောင်းအသမရှိ... ...
ရော... နည်းနည်းပါး တယ်နော်...

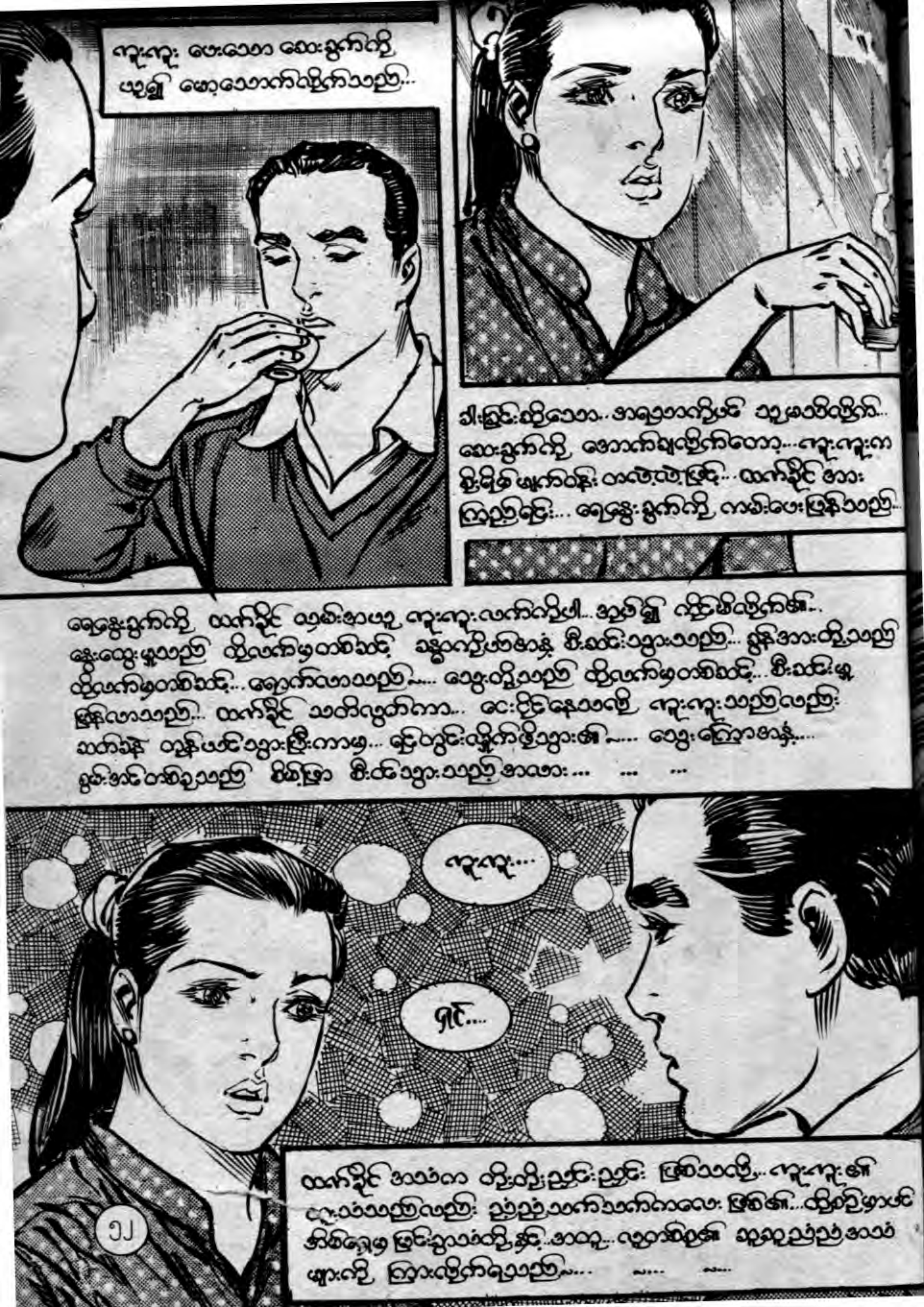
ရှုးရှုး ပေးသော ဆေးခွက်ကို ယူ၍ သောက်လိုက်သည်...
ခါးခြင်းထိုသော... အရသာကြောင့် သူ မသိလိုက်ပါ... ဆေးခွက်ကို သောက်ချလိုက်သော... ရှုးရှုးက ခိုးမြိုး မျက်ဝန်း တလဲ့လဲ့ဖြင့်... ထက်ခိုင် အား ကြည့်ပြီး... ရေနွေး ခွက်ကို ကမ်းပေးပြန်သည်...
ရေနွေးခွက်ကို ထက်ခိုင် လှမ်းအယူ ရှုးရှုး လက်ကလေးပါ... သူ၏ ချိုးမိလိုက်၏... နွေးထွေးမှုသည် လိုလက်မှတဆင့် နှလုံးသားအထိ စီးဆင်းသွားသည်... ရှိန်အားကြီးသည် လိုလက်မှတဆင့်... ရောက်လာသည်... သွေးကြောသည် လိုလက်မှတဆင့်... စီးဆင်းမှု မြန်လာသည်... ထက်ခိုင် သတိလွတ်ကာ... ငေးငိုင်နေသလို ရှုးရှုးသည်လည်း သက်ပြင်း လျှော့ပစ်သွားပြီးကာမှ... ငြိတွင်းဆွဲကပ်မိသွား၏... သွေးကြောထဲ... ရှိန်းအင်တစ်ခုသည် စိမ့်မြ စီးဝင်သွားသည့်အလား... ... ...
ရှုးရှုး....
ရှင်....
ထက်ခိုင် အသံက တိုးတိုး ညှင်းညှင်း ဖြစ်သလို... ရှုးရှုး၏ လေသံသည်လည်း ညံ့ညံ့ သက်သက်ကလေး ဖြစ်၏... ... များကို ကြားလိုက်ရသည်... ... ...

ဗျို့... မင်းဒိုင်း...
ဟော... ဧည့်သည်တွေ ပါလား... လာကြ လာကြ...
ဘုရား ဖျတ်ခနဲ သတိဝင်လော မြို...ကမ်းနား ကသောင်းမြင့်... အိမ်ရှေ့သို့ ပြန်ထွက် ကြည့် လိုက်သည်မှာ... ... ...
ဟာ...
ဟော... ခိုင်းဝေဦး ပါတယ်...
ဟုတ်ပါ့ဗျာ... ဘယ်ကဘာယ်လို့... ဖျက်ဆီးလည်တော့သလဲ ဆော့ပါသူ ရောက်ချောက် လာလို့...
ဘယ်အိမ်ပေါင်းကျော်ကြာက်ခိုက ပြောရှာမည်ဆို အိမ်ထဲဝင်သည်... မိကောင်းကျော ခိုင်းမေ့ဒါ ချောက်လာလို့ ဝမ်းသာသွားပုံ ရပြီ... အိမ်ရှေ့အပေါ်ထောက်မှာ... ဥပဒေနှင့်များကို နေချေပြခါင်း ပေးရ... ... ...

ကျူးကျူးက ပြောလိုက်တော့ အိမ်ထဲ ထမင်းချက်နေသည့် အမေ...
နိုင်းက မြင်သွားပြီး ပြေးဆင်းလာခြင့်...ကျူးကျူး
တန့်သွားသည်...
ကျူးကျူး....
ဟာ...ကျူးကျူး
နိုင်းခေါ်နေတယ်ပါ
ဟဲ့...
ဟုတ်.ဟုတ်ကဲ့
ဒေါ်လေးကောင်း
ကိုနိုင်းက...
ကျူးကျူးကိုလည်း သိ
နေတာကိုး...
သိတာပေါ့...
ကိုညွှန့်နိုင်ရဲ့ နိုင်းက
ငါ့တူမနဲ့ လက်ထပ်ပြီး
ငါ့တူဖြစ်တော့မယ်
ဗျာ...
မိကောင်းကျေ စကားကို နိုင်း သဘောကျသွားသည်...မိကောင်းကျေက...
နှိုင်းမှုနှိုင်းခန်းကို ရည်ရွယ်၍ ပြောသော်လည်း ကျူးကျူး သည်လည်း
သူ့တူမပဲမို့ နိုင်းက သူ့ဟိုရှ သူ့ချွဲတွေးသည်...

အင်း....ရှူးရှူးတို့
၁၁

ကုးကုးလေညိုး ဒီမှာနေတာ လား....
ဟင့်အင်း မဟုတ်ဘူး
ဒါဖြင့်... ဒီဆီက...
တခါအခါ ကျောမှာ...
ဪ... ဒေါ်ဝေးဆီလာ လည်တာပေါ့...
ဟို... အင်း...

…ရှ: ဘာပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေ
…မှာပင်…ခိုင်းက… အိမ်အတွင်း
…ပေါ်မှ…ထက်ခိုင် ကို…လှမ်း
…သွား၏… … …
ဟိုမှာ… ဘယ်ပိုစွတေ… ကိုနိုင်ဟန်းစိန့် မဟုတ်ပါဘူး…
ဟုတ်… ဟုတ်တယ်ပေ..
ဒါက…ဟို… ကို…ကိုထက်ခိုင် ပါ…
ပြော်…အမှောင်ကို လောင်း..မြို့က ချော့သည့် ထက်ခိုင် ဆိုတာ…
ထက်ခိုင်….

တောင်ကုန်းပေါ်မှ မြင်းနှစ်စီး
ချောင်းစပ်ဆီသို့ ဈေးကတောင်
ရှေ့နောက် ဆင့်ကာ စီးချလာတော့၏...

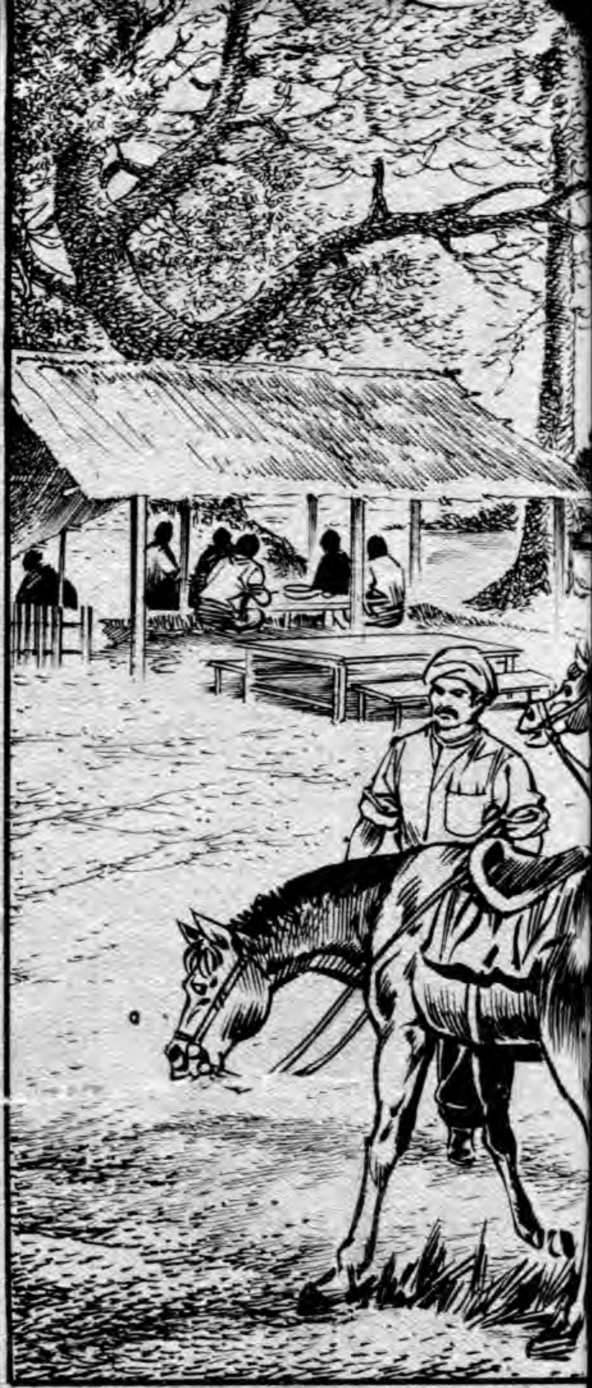

လမ်းဆုံရှိ အကြော်တဲဆိုင်ရှေ့ အရောက်...
မြင်းများကို ရပ်တန့်လိုက်ပြီး... မြင်းစီးသူ
နှစ်ယောက် မြင်းပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ကြ၏...
တစ်ယောက်က ဘကြီးဦးပုည ဖြစ်ပြီး
မြင်းတွင် နှစ်လုံးပြူး သေနတ်ကို အိတ်နှင့်
ထည့်ကာ ချိတ်ထား၏ ● ... ...

ရွာကလေးပေါက်ကတော့
ဦးကျောက်တံခါးလုံး... ...
ဟော... သူကြီးမင်း ဘယ်က လှည့်လာတာလဲ ဗျို့...
ဒီလိုပါပဲဗျာ ဟိုနား သည်နား ပေါ့...

သည်နှင့်ပင်တွင် လူအတော်များများက...ဦးပုည ကို
သိကြသည့်အပြင်... သည့် အကြောင်းတကာလည်း
လူသုံးသည်... လူတွင်းလေးစုံဖို့ ပို့ချသည့်ရှာ ခရီး
တစ်ဝေဒေါက် ဖြစ်သလို ချောင်းရိုး၏ ဇြေဆိပ်လည်း
ဖြစ်သဖြင့်... သစ် ပါး ကြိမ် ဈေးသည်တို့၏... အချော်
တောက်ပြေ စခန်းတစ်ခု ဖြစ်လေ၏... ... ...
သူကြီး ဘာစားမလဲ...
ရေနွေးကြမ်း ဖူဖူနဲ့ အကြော်တစ်ပွဲ ပေးကွာ...
ဆိုင်ရှင် ဒေါ်ငွေယုံ၏ ယောကျ်ားဖြစ်သူ...ဦးတောက်၏
လှိုင်သည်ဖက်ဖို့ဆော... ကျဖကျဖ်ကြောင့်...
ဦးပုည ယောက်ဖ ဖြစ်သွားပြီး... ဆိုင်အတွင်း ဝေဝေကြည့်
၆၀

ပြီးနောက်ပိုင်း ခပ်ကျဲကျဲတွင်...
တော်ပြလင်းတစ်ခုလုံး အကြော်
ပန်းကန်တွင် ထိုင်နေသော...လူ
ယောက်ကို တွေ့ရသည်...
ရွှေနားတွင် စားပွဲဝိုင်းတစ်ခု၌...ကောက်ညှင်းပေါင်း
တစ်ခုလုံးကို ထိုင်စားနေကြသော လူသုံးယောက်...
ထိုသုံးယောက်မှ...တစ်ယောက်ကို...ဦးဖူညာသိသော်
လည်း...ကျန်နှစ်ယောက်ကို မြင်ဖူးသော်လည်း မသိ...
အကြော်သောက်သူ နှစ်ယောက် အမှုအယာ
ပျက်နေသဖြင့်...ဦးဖူညာ အကဲခတ်ကြည့်၏...
ဦးကောက် ပုံပုံကလည်း အကြော်သာချပေး
နေသော်လည်း ထူးခြားမှု...
၆၁

အကြော်ပန်းကန် လာချသော်လည်း ဦးတောက် စိတ်မငြိမ်စွာ ထိုနှစ်ယောက်ကို လှမ်းကြည့်၏...
ဦးတောက်...
ခင်ဗျာ.... ဗျာ...
ဟိုနောက်မှာ ထိုင်နေတဲ့ နှစ်ယောက်ကို... သိသလား....
ဦးတောက် အသံတိတ် အဝေါ်ဝေါ်ဖြစ်နေစဉ်မှာပင်... ထိုနှစ်ယောက်သည် ထိုင်ရာမှ ထ၍... မပေါ်မသည်ဖြင့် ဆိုင်ဝမှ ထွက်သွား၏...
ခင်ဗျာ... ဟို... သိ... မသိ... ဘူး...

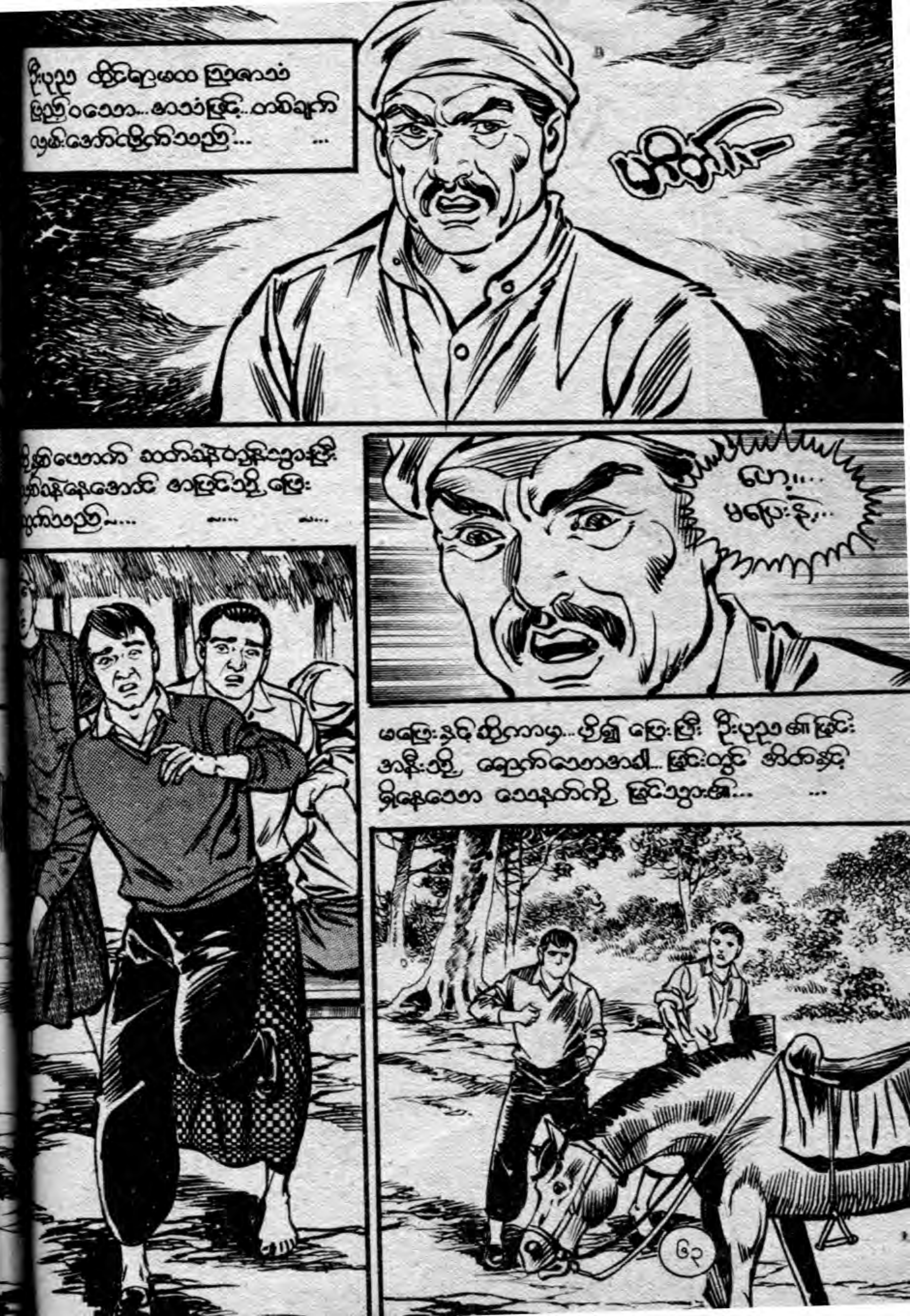
ဦးပုည ထိုင်ရာမှ ဩရာသံ
ပြည့်ဝသော... အသံဖြင့်..တစ်ချက်
လှမ်းအော်မေးလိုက်သည်... ...
ဟိတ်
ဟော...
မပြေးနဲ့...
ယောက်ာ် သတင်းပို့ရန်ပြီး
နေအောင် ဓာတ်ပြင်ဘို့ ပြေး
ကာသည်... ... ...
မပြေးနှင့် ဆိုကာမှ... ပို၍ ပြေးပြီး ဦးပုည၏ မြင်း
အနီးသို့ ရောက်လာသောအခါ... မြင်းတွင် အိတ်နှင့်
ရှိနေသော သေနတ်ကို မြင်သွား၏... ...

ခပ်ပိန်ပိန်လူက... မြင်းမှ...
ခုန်ချပြီး သေနတ်ကို...
ဆွဲဖြုတ်ယူလိုက်ပြီး....
သေနတ်ကို ခါးချိုးကြည့်လိုက်ရာ...
ကျည်တောင့်များ ထည့်ထားသည်ကို
တွေ့လိုက်ရသဖြင့်... ခါးချိုးကို ပြန်စေ့
ဟား ဟား ဟား...
ဦးပုည...နှာခေါင်းကြီးရှော့
ဘကြီး သေနတ်ကို ပါပြင်
ထားခဲ့တော့ သေဖို့သာ
ပြင်...
တောင်တောင်မြောင်းမြောင်း ပြောကာလျှော
နီးရာသို့ တိုင်းထားချက်ကို တောက်ချ...
ချိန်ရွယ် တိုးလာကြလေ..... ....

ဟိုဘကြီး
နောက်မြောက်ရေ
မင်းကျောက သေနတ်
ကို... ဖဘူမယ်ဖြစ်
နဲ့...
ဦးဝါမယ်...
ကျုပ်ခံနှုတ်တောင့်
ထမ်းဖောက်တာချက်
နဲ့...ကိုခွဲပြီး သွား
မယ်...
ထိုခြေမှ မထသောလို့ ဦးကျောက်တာမောင်လှ
လည်း...ရေမှာတား ... ...
ဟော့...ဘကြီး
ကြော့နေတာ မကြား
ဘူးလား....
ဦးတောက်နှင့် ဒေါ်ငွေယုံ ကြောက်ရွံ့
တစ်ယောင့်ကသွားသလို...စားပွဲဝိုင်းမှ...
လှမ်းအပေါက်လေညို... မျက်စိမျက်နှာ
ပျက်နိုင်...ဝါးထဲရဲ့အနီး ရောက်သွားပြီ...

မင်းတို့ ဘာလုပ်တာ လဲ...
ဟား ဟား ဟား... ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့ကို ဖမ်းမယ်လုပ်လို့ ... ကျုပ်တို့က ဦးအောင် လုပ်ရတာပေါ့..
ကဲ..ပေးစမ်းပါ ဗျာ...မသေချင်ရင် အမြန်ပေး...
ထိုလူနှစ်ယောက်၏ မရိုးသားမှုက.. အပြုအမူတွင် ထင်းထင်းကြီးပေါ်လွင် နေပြီမို့...ဦးပုည သတိချပ်လိုက်မိ သည်....
အရှုပ်ပါနှင့် မဆိုင်...လက်ဝဲဘက်တွင် အကြော် ပန်းကန်က ပါလာပြီး...သေနတ်ကိုင်ထားသော ကို... ဝဲ ဖြတ်သွားလိုက်၏....

ကောင် လူတွေသွားက ရုံ့ကိုင် မြှောက်လိုက်ရ...
ထိအချိန်... ဦးကျောက်တခဲလုံး က
သိန်းဥလိုတာ... လေထဲမှာ တစ်ပတ်
လှိမ့်လိုက်သည်...
ဖြောင်း...
ဖြောင်း
တုတ်သည် လွဲချော်သွားပြီး
ဦးကျောက်တခဲလုံး၏...
ဆောင့်ကန်ချက်ကိုသာခံ
လိုက်ရသဖြင့်... ပိုင်
ထွက်သွားလေ...

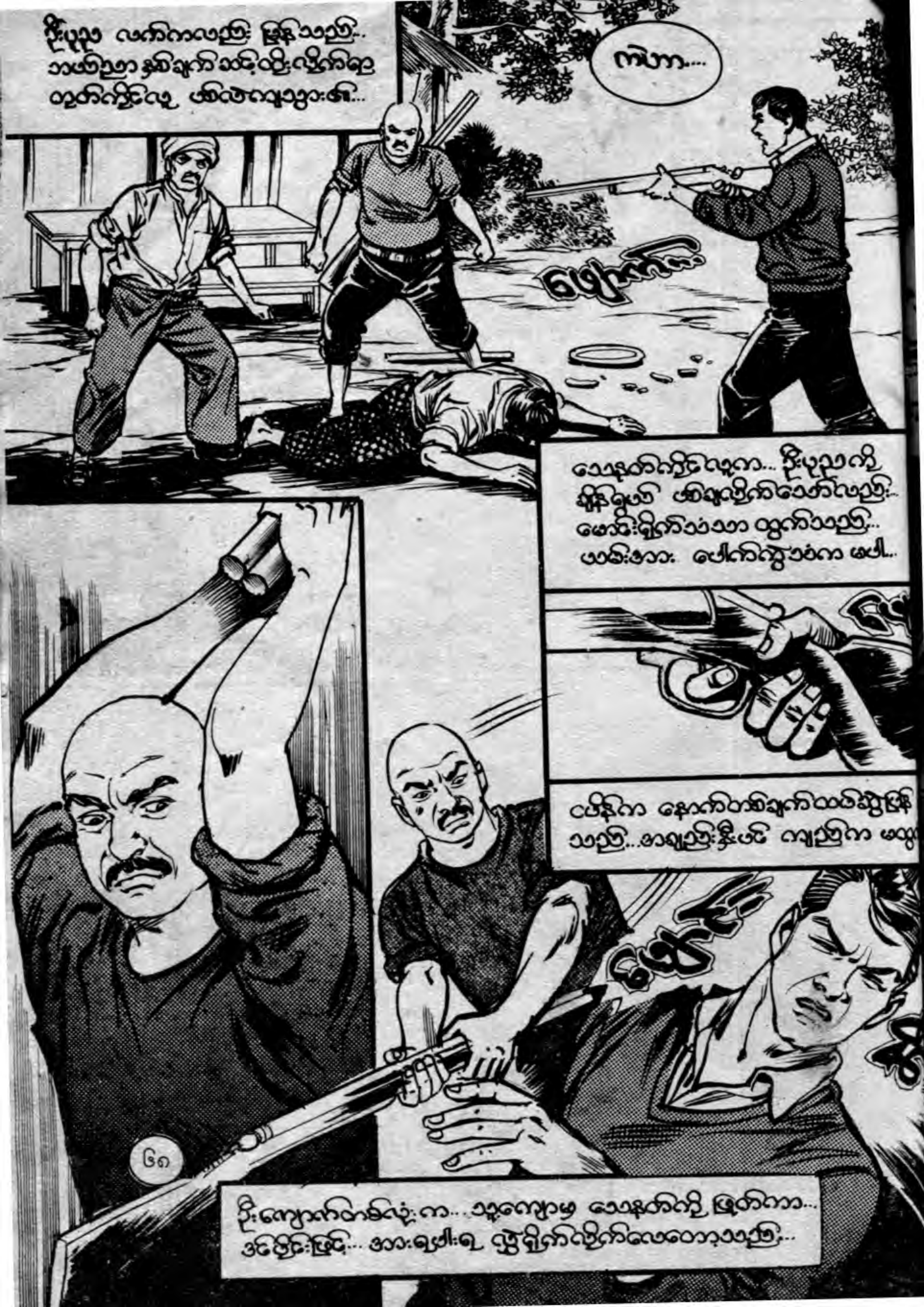
ဦးပုည လက်ကလေညာ ဖြန့်သည်...
ဘယ်ညာ နှံချက် သင့်ထိုးလိုက်ရာ
တုတ်ကျိုင်းလူ ဖယ်လဲကျသွား၏...
ကဲဗျာ....
ဖြောက်...
သေနတ်ကိုင်လူက... ဦးပုညကို
ချိန်ရွယ် ပစ်ချလိုက်သော်လည်း...
မောင်းချိတ်သံသာ ထွက်သည်...
ယမ်းအား ပေါက်ကွဲသံက မပါ...
ပထမက နောက်တစ်ချက်ထပ်ပစ်ရန်
သည်...
ဖောင်း
ဦးကျောက်တာမင်းလုံးက... သူ့ကျောမှ သေနတ်ကို ဖြုတ်ကာ...
ဒင်ပြောင်းဖြင့်... အားရပါးရ လှည့်ရိုက်လိုက်လေတော့သည်...

ဦးက...ထိုသူလျှင်
သွားသော သေနတ်
ကောက်ယူ၍...
သောက်ဒါတွေ...
ငါက...ဒီနေရာကို
မသောက်ကလို့ ကျည်ဆံအခွံ
တွေ...ထည့်ပြီး မြှုပ်ထားခဲ့
တာ...ဒီ သောင်ချောက်ကြ
နားလည်ပလား...
ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက်ကို တွေ့ပြီး
ကျုပ်သတ် နှစ်ယောက်ကို...
ဘယ်လိုမြောင်း ညှာမြောင်းထည့်
ဖိုက်ခဲ့ပြီ...
ရှုတ်ရှုတ် မလုပ်
နဲ့နော်... ဒီမှာ တွေ့လား...
မြောက်လှံ့ကျည်တွေ...
မှိုက်ပွင့်
သွားမယ်...
ဟုတ်...
ဟုတ်ကဲ့...

ဦးကျောက်တစ်လုံး ကလည်း သူ့သေနတ်ကို မောင်း
တင်ပြီး လှထွားကြီး မှိုင်းကို ဆောင့်ထိုးသည်..
ခွေးမသား
ထ...
မင်းတို့
အမှု.. မင်းတို့သိတာပဲ
မဟုတ်လား...
ဟုတ်
ဟုတ်ကဲ့...
ကြောမြီး
သာလော်...
ရုတ်တရက်ကြောင့် ဘယ်သူမှ မပြောတော့ဘဲ
မျက်နှာ တင်းပြီး လှမ်းကြည့်နေသည်...

ဟယ်...
ငါ့ရိုက်ပါမှပြောမှာ
လားကွ...ကဲ...
ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့
ဘကြီးဖင်း....
ကျွန်တော်တို့ကို
ချမ်းသာပေးပါ...
ကဲ...
ဒါဖြင့်ပြော...
ဓါး...
ဓါးပြတွေပါ...

အင်း... ဒါတွေကြောင့်... သူကြီး ဦးပုည သေနတ်ဆွဲရမဲ့ တာပဲ...
မှာနဒေဝီ သောင်းဖေက... သူကြီး၏ အချုပ်ခန်းတွင်းမှ... သူကြီး ဖမ်းဆီးထားသော လူနှစ်ယောက်ကို ကြည့်၍... သူကြီးကို မျိုးချေး၏..... ....
ဒီကောင်တွေက... ကျုပ်ရွာကို တိုက်တဲ့ ကောင်တွေ မဟုတ်ဘူး... ခရီးသွား လှည်းတွေကို တိုက်တဲ့ ကောင်တွေ... ကျုပ်မှာ... ယဉ်ထောင် ကြောင်းပြီ လာတာ...
အသက်အသေ တော့...ရှိချင်ရှိလော မှာပေါ့...
အခုတောင်... သွားရင်း လာရင်းနဲ့ ဝါးနက်ရွာက... ဦးကြာနုရှိက... သတင်း တစ်ခု... ရလာခဲ့သေး တယ်...
ဘာတဲ့လဲ မှာနဒေဝီဖမ်း...

ခင်ဗျားရှာတွေ့ကြတဲ့ ခေါင်းတွေ ...မှာ...ကောက်ပဲ့ ဆေးထိုးထားတဲ့ ခေါင် ...ပါတယ်တဲ့ ဗျ... ဒါမျှ...
ဓါးတွေ ကျန်ခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းတွေ ကြည့်ရအောင်...
ဟောဒီမှာပါ ရှာနိုင်ပါပြီမင်း....
ကာကွယ်ရေးခေါင်းဆောင်ဝဏ္ဏက...စားပွဲကြမ်းပေါ် တင်ထားသော ပစ္စည်းများကို ကြည့်ပြီးကာ.... ...
ဪ...ဘုရားပွဲ ဈေးတန်းတွေမှာရောင်း တဲ့...မျက်နှာဖုံးတွေ ပဲ...
ဟုတ်ပါတယ်.. ဒီခေါင်းတွေ အပေါ်က တွေ့ရပြီး...မှန်ဘီလူးဖြင့်...
အင်း...ဒီအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်ဟာ... ဦးနှောက်ရှိတာ... သေချာတယ်... သူကြီး...

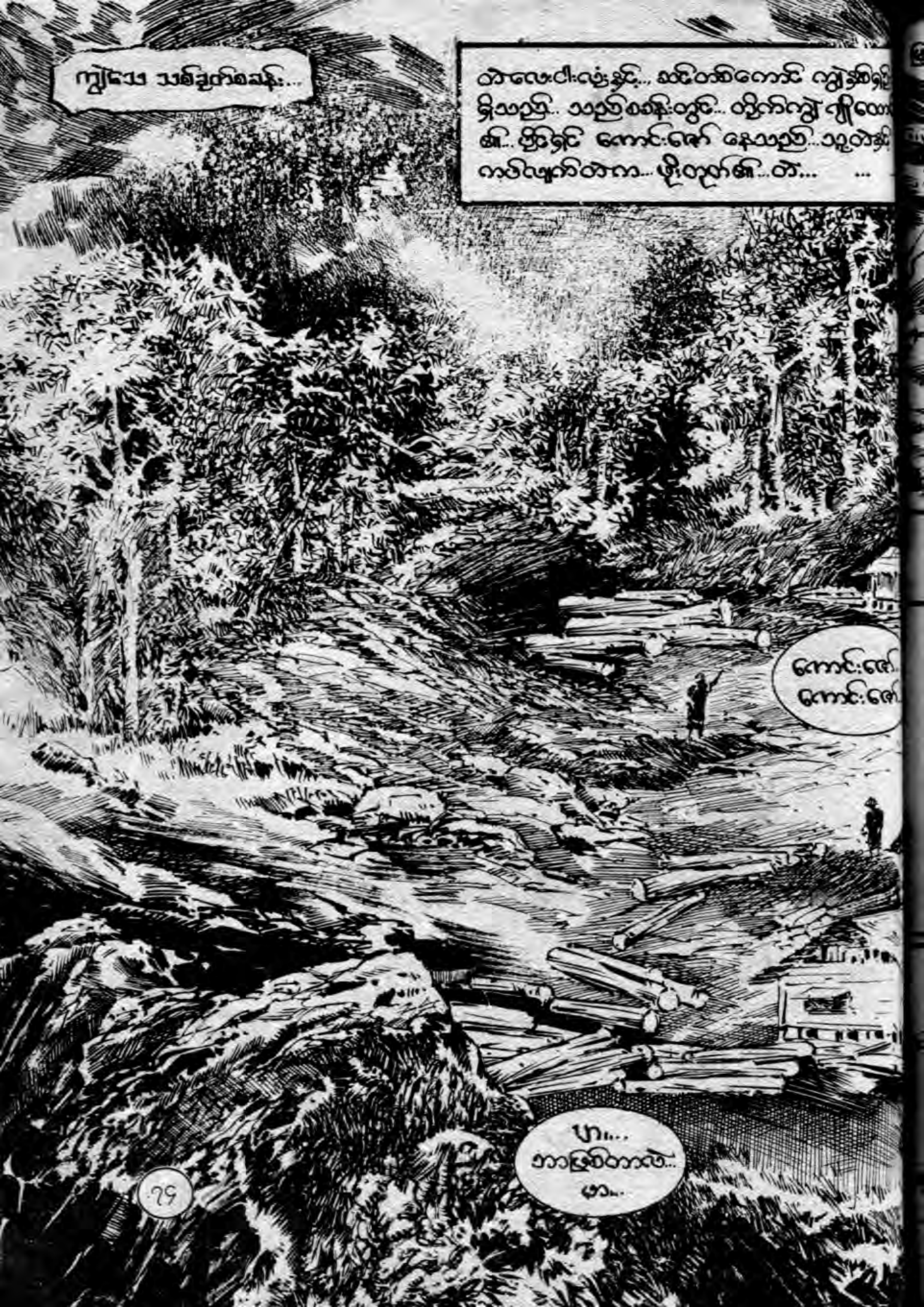
ကျွဲဘေ သစ်ခုတ်စခန်း...
တဲလေးငါးလုံးနှင့်..., သင်တဲကောင်း ကျွဲနှစ်ရှ
ရှိသည်... သည့်စခန်းတွင်... တိုက်ကျွဲ ကျွဲပေ
တို... ဗြိုရှင် ကောင်းဇော် နေသည်... သူတဲ့
ကပါလျက်တဲက... ဖိုးတုတ်တို... တဲ... ...
ကောင်းဇော်...
ကောင်းဇော်
ဟာ...
ဘာဖြစ်တာလဲ...
ဟာ...

ကောင်းဇော်ရေ
ကောင်းဇော်.... ဖိုးတုတ်ရှိရာ ပြေးသွားသည်။ ဖိုးတုတ်... ပျက်ခါလဲ့သော ဖြူးကျေးသံလျက် ညွှန်ပြလိုက်သော နေရာကို ကြည့်လိုက်သော... သူ၏ လည်သွားသော....
လူသေ အလောင်းတစ်လောင်း...

ကောင်းဇော်... ဖိုးတုတ်နှင့်အာရု
ကမန်းကတန်း ဆင်းကြည့်သည်...
သစ်နှောက်ကြိုက် ပိချိတ်ဖြစ်သော
တာတီး၏ အလောင်း... ... ...
တစ်ခု ထူးခြားသည်ကား... လက်ဖျံမှနေ၍...
လက်ချိုးဖက်လျှင် ဖြတ်ကာ... ဒုံးတိုကြီး ဖြစ်
ခြင်းဖင် ဖြစ်နေသည်... ... ...
ဒီကောင်သစ်လည်း
ညှပ်သွားတာကွ လက်
နှစ်ဖက်လည်း ပြတ်နေပြီ...
ဟုတ်ပ... ဟုတ်တယ်ဗျ
တာတီး ဒေါက်ချောက်
နေတုန်း သူ့သစ်က သစ်
လိမ့်ချလာနဲ့ ညှပ်သွား
တာပဲ ဖြစ်မယ်...

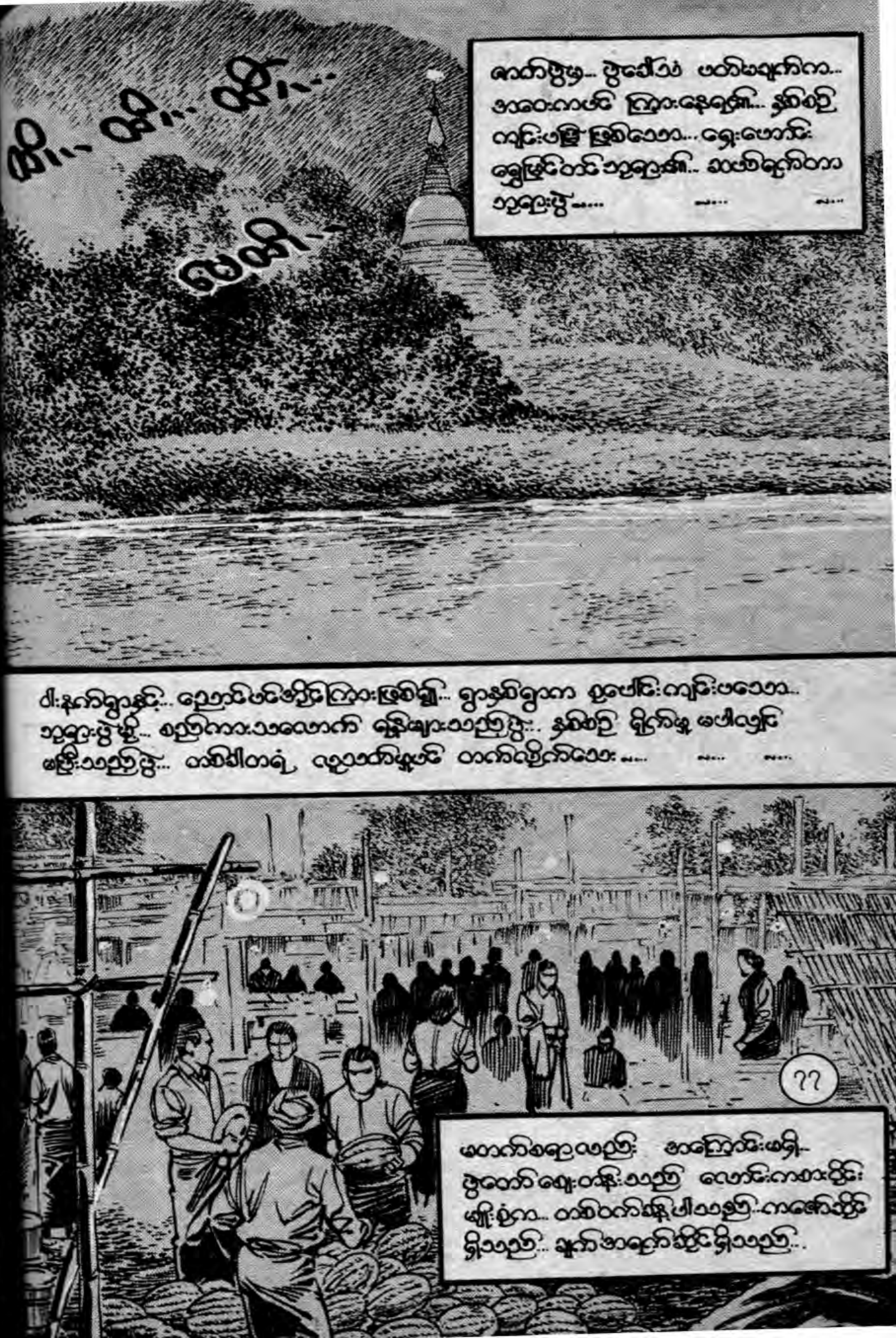

ကစားဝိုင်းတို့မှာ ဆီမီးတောင် လေးတောင်ချပ်
သုံးဆယ့်ခြောက်ကောင်မှစ၍.. ကျောက်ချက်
မြားပစ် ဘဲခေါင်းစွပ်.. ဘောလုံးပေါက် ရုံ၏..
ထိုကစားဝိုင်းများထဲမှ.. ဆီမီးတောင်လေးတောင်ချပ်
ဝိုင်း၏ ဝိုင်းရှင်သည်.. နိုင်းဇေဒီ... ... ...
သုံးဆယ့်ခြောက်ကောင်သည် မြို့မှ သူဌေး အဘောင်...
သည်ဘုရားပွဲကို မိကောင်းကျော် နှင့်...ကူးကူး ဘတူးဖျော်သည်..
ဝေစုခွဲ မပျက် ဆက်ဆက်လည်း သွား၏... ... ...
မိကောင်းကျော် က... ရာဇာပွဲ၏နောက်ပိုင်း
ရာဇာတွစ်ကို ကြိုက်သလို...ကူးကူး
က..ရှေ့ပြိုင်း မြရာဇာ ကြိုက်၏...
နိုင်ပန်းနိန် က..အိမ်မှသုံး လပေါ်မှာသုံး
ပုံသည်၊ ပေါ်တတ်သလို နိုင်ကျွန်းလူ
ကလည်း သာယာဆေးများကိုရှာဖွေ၏..

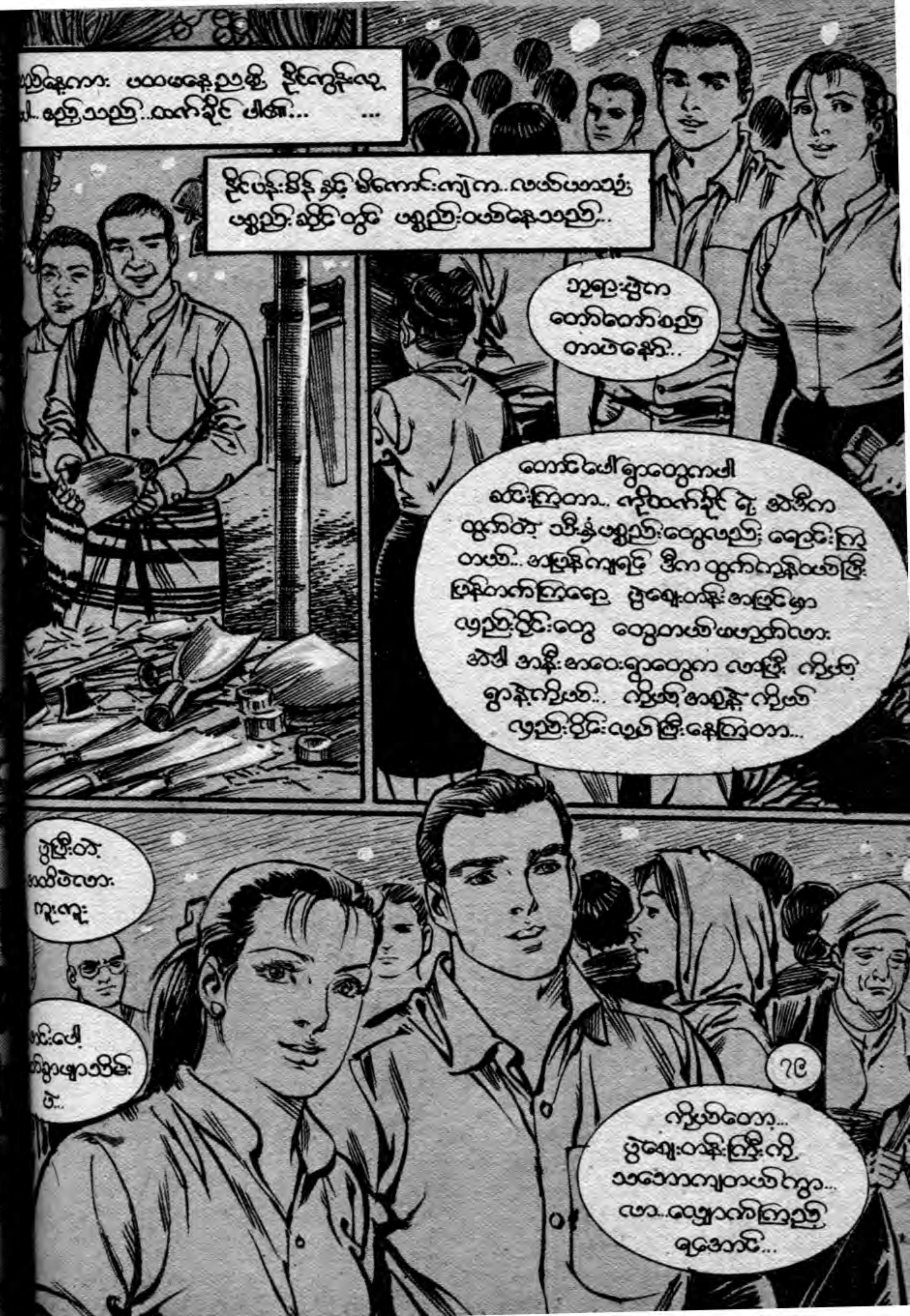
ဘုရားပွဲက
တော်တော်စည်
တာပဲနော်...
ကိုယ်တော့...
ပွဲဈေးတန်းကြီးကို
သဘောကျတယ်ကွာ...
ဟော..လျှောက်ကြည့်
ရအောင်...
၇၉

ကျူးကျူး နှင့် ပန်းချီကား... ဈေးတန်းတစ်လျှောက် လျှောက်ရသည်ကို... သက်နိုင် ကြည့်နေရင်း... ကျူးကျူးကလည်း ပေါက်ဖော် လူ့ချယ်ကြီး နှင့် တိုးဝှေ့ပါသည့်အခါ... သက်နိုင်လက်မောင်း ကို...ကိုင်ဆွဲ၍ လိုက်ရသည် မှာ... အားကိုး တကြီး ရှိနေသလို ခံစားရ၏...
ဟာ...ကျူးကျူး တိုင်းရင်းသား တွေ...
ဟုတ်တယ်လေ... အခု နှစ်တိုင်းလာတယ်... လက်ဘက်ခြောက်လာ ရောင်းကြတာ...
သက်နိုင်က... တိုင်းရင်းသားဝတ်စုံဝတ်ဖြင့်... ခေါင်းပေါင်းများကို ခြုံချပြီး...စီတန်းထိုင်နေ ကြသော...သူတို့စုကို ငေးရင်း အတွေး အာရုံ...ပြေးနေ၏...
၈၀

ကစ်နေရာတွင် ကြိုးကွင်းစွပ်ကစား
သော... ဆိုင်လေးတစ်ခုကို တွေ့ရ၏...
ပစ္စည်းလေးတွေကို... အခုံလေးတွေ
တင်ထားပြီး... ကြိုးကွင်းနှင့်က...
ကွက်တိ စွပ်မိလို့ ရတော့မယ် ဆိုရုံလေး...
ဒါက...ကျိုဟ့်ဂရဲ့
အချင်းက တစ်ဝက်...
လောင်းကစားက တစ်ဝက်
ဆိုတော့ လူတွေ အပြီ
စိတ်ဝင်စားကြသည်...
ဆိုင်မှာ ခင်းထားသည့် ပစ္စည်းများက အများသား
ဖြစ်သော်လည်း ပစ်နေသူက နည်းပေါက်သော
ရှိ၏... ထို့နည်းပေါက်သည့် သက်ခိုင် နှင့် ရွှေရွှေ
ဝင်လာသောအခါ...အဖော်ပြောသွားကြ၏... မိုက်ခဲ
ကျန်သွားလို့လား-စိတ်ဝင်စားသွားလို့လား မသိ...
၈၁
သက်ခိုင်က ပစ္စည်းများကို လှမ်းကြည့်
သည်.. စိန်ဘူး ဆိုင်ပါသည်...လက်ကိုင်
ဖုတ်..လက်ပတ်နာရီ လည်း ပါ၏... ...

ဟိုမှာကြည့်စမ်း
ကိုယ်ကောက်နိုင်...
လှလိုက်တာ...
ငွေကျေး ဥစ္စာမြေကို ကြည့်လိုက်ပါတော့...
မှတ်ကျွန်းလေး တစ်ခု စဉ္စုချပ်သူး လေး
လေးနှင့်... ထည့်ထားသည်... ... ...
ရပ်ကြည့်လို့
အမြတ်မရှိဘူးနော်...
ပစ်ကြည့်မှ အကောင်းဆုံး
ပေါ့.. ငါးကွင်းကို
တစ်ကျပ်...
ဝါးကွင်းပစ်တာနဲ့
ပစ်တဲ့ ပစ္စည်းရမယ်...
အနည်းဆုံး နှစ်ကျပ်
တန်တဲ့ ပစ္စည်းချည်း
ပဲ....
ဆိုင်ရှင်က အပေါ်အဖြော လှမ်းလာပြီ... ဆိုင်
အလှပြသထားသော ပစ္စည်းများကို
ကြိမ်ကွင်း ဖြင့် လိုက်ပစ်ကြသည်... ...
ဟောဒီမှာကြည့်
မလိမ်ဘူး မညာဘူး...ပစ္စည်း
တိုင်းကို ဟောဒီကြိမ်ကွင်း
ပစ်လို့ရတယ်... ဝေ့ဝေး
ဒီမှာ...ဒီမှာ...

ထက်နိုင်က... ငွေတစ်ကျပ် ထုတ်ပေးမှ...
ကြိမ်ကွင်းငါးကွင်း ယူလိုက်ကာသည်...
ငါးကွင်း ပေးမှာ...
ကိုထက်နိုင် ဘာလုပ်မလို့ လဲ...
ဂျူးဂျူးက... ဖူလဲ ဖူတီးလေးကို... သဘောကျတယ်ဆိုမဟုတ် လား...ကိုထက်နိုင် လှမ်းဝတ်ဖို့ နဲ့... ဖူးပေးမလို့...
အလကား ပိုက်ဆံကုန်နေ ပါဦးမယ်...
ချစ်သူအတွက် ဆိုတော့... ဒါလောက် တော့ တန်ဖိုးထင် ပါတယ်...
ဟုတ်ပါတယ်... ဟုတ်ပါတယ်...
ဆိုင်ရှင်၏ စကားကြောင့် ထက်နိုင် ဝမ်းသာအားရ ပြုံးသွားသလို... ဂျူးဂျူး မျက်နှာက ရှက်သွေးဖြင့် ရဲလာ... ထက်နိုင် လက်မောင်းကို

သက်နိုင် ပထမ တစ်ကွင်းကို ပစ်လိုက်သည်...
နောက်... ဒုတိယ... တတိယလွှင့်... ဝတ္ထုကွင်းကလေး
ပုတီးကုံးလေးပေါ် တစ်ခုပြီး သွားတော့သည်...
ဩော်...
သက်နိုင် နောက်ဆုံးတစ်
ကို...ပစ်ပြီ...လွှင့်ပြီး နံ့သာ
ပုလင်းပေါ် သွားတော့သ
ပေးဦးမှာ... ထပ်ပစ်ဦးမယ်...
တော်ပါတော့ ကိုသက်နိုင် ရှင်...
ဒီတစ်ခါ... အဓိဋ္ဌာန်နဲ့ ပစ်မှာ... အဓိဋ္ဌာန် အောင်မြင်ရမှာပဲ...
ဘာပစ်လို့ ဓိဋ္ဌာန်မှာလဲ

ကျေးကျေးကို
ကိုထက်ခိုင် တကယ်ပဲ
ချစ်တာပဲ...
ဒီစကားမှန်ပြီး ကျေးကျေးနဲ့ ချစ်သူ
ဘဝရောက်ရင် ရပါစေတော့...
ထက်ခိုင်က တိုးတိုးပြောသော်လည်း ဆိုင်ရှင်က
ကြားပြီး ပြုံးလေသည်...
...ပြီတစ်ပါ... ထက်ခိုင်က ငါးကျပ်တန်နှစ်ရွက်
...ပေးသဖြင့်... ဆိုင်ရှင်က...ကြိမ်ကွင်းနှစ်ဆယ့်
ငါးကွင်း ပေးတော့...
ကဲ...
လာပြီ...
ဟင်...
ဒါများကြီး
ပဲ...
တစ်ကွင်း နှစ်ကွင်း သုံးကွင်း ...

ပေးကွင်းဖြောက်ကို နံ့သေးချေကြတာ...
စနိုးကစ်ဘူးကို သွားစွပ်ပါတော့တယ်...
ဟာနော်... ကြည့်နော် စနိုးကစ်ဘူး ရသွားပြီ... ဒါပေမယ့် ချစ်သူ့အတွက် ရည်ရွယ်တာက... ဟုလဲ ဖွင်းခင်မျှ...
သို့ပြီး တော်ဘံကြောင့်... စိတ်ပျော်ရွှင်မှုများကော နောက်ကွင်း တွေ... မထင်... ... ...
သင်္ဘောကွင်းဖြောက်ကျမှ... ပိုပြီး ခံညှိပါကာလေး ကစ်ဥကို သွားစွပ်ပြီး... ကစ်ဥ ထပ်ရသေးတယ်... ... သာယံ့ကစ်ကွင်းဖြောက်တွင် ဟုလဲ ဖွင်းပေါ်ကျ တော်လေညီး မရွှပ်... ... ...
ဟာ...
ထက်နိုင် အားမလို့ အားမရ ဖြစ်သွား သလို... ရှေးရှေးလေညီး ငြိုငြင်ပြီးသွားတော...
၈၆
ထက်နိုင် စိတ်ကို ငြိမ်အောင် ထိန်းရ... အချစ်ကို ဟုလဲ ဖွင်းဖေးပေါ်မှာ သဘော ကြိမ်ကွင်းကျလေညီး လက်စသက မှန်းသလို့

ဆုံးလည်း အားမလို့ အားမရဖြစ်ကာ...
သိမ်းလျှင် သဝဏ်မထားမိဘဲ... လက်ခိုင်
ကို မက်ဘားနေမိ၏... ခွဲးစွေးသော
အဝေသည် လက်ခိုင် ရပြီ...
အားဝေ ထိလောသည်... ...
သယ်ပို့နှံကွင်း ဖြောက်ကို စမ်းသည်.. ကြိမ်ကွင်းက
ပွတ် ပွတ်းပေါ် ဝဲနေပြီ... နောက်တစ်ကွင်း ကပ်လျက်
ကျ၏... နောက် တစ်ခြမ်းတင်၏... နောက်တစ်ကွင်း
ကြိမ်ကွင်းက လည်ပြီး သွား၏... တို့နောက် ပွတ်း
ကျသည်... ဘဝသည်က မရပ်... ... ...
နောက်ဆုံး လေးတောင့်သူ့လေးကို ကွက်တိ စွပ်ကျသွားလေပြီ...
ဖြောင်း ဖြောင်း
ချစ်သူ့အတွက်ကွ...
ချစ်သူ့အတွက်...
၈၇
ဝမ်းသာအားရ ဖော်တာဆိုသံ လက်ခုပ်တီးသံတို့
ကြောင့်... သူတို့ လည်း ကြည်လင်လိုက်ရ... သူတို့နောက်
ဘက်တွင်... ဘယ်အချိန်ကတည်းက ရောက်နေမှန်း
မသိသော... လူအုပ်ကြီးကို... အံ့မခန်း တွေ့လိုက်ရ
တော့၏... ... ...

ငါ့ညီ...ဒါ မင်းကြိုးစားလို့ ကွ...
ဖူးစာရှင်လို့ပါ တူမကြီးရယ်...
၈၈

ဟင်...ကို
ရှူးရှူး
ကိုထက်ခိုင်ဟာ...

ဟေး...
ကျားကွ...
ရှုံးကွ...
ဟောဒီမှာ ဖွင့်ပါပြီ
ခင်ဗျား...ကြက်ခင်ဗျ...
ကြက်...
ဗုံစာလျော့ပြီးသူက တစ်ပေါက်... နဲ့ဒေးမှာ...
အသရော်ပြောင်းအား လျော်ပြီးသူက နှစ်ပေါက်... သည်ပြီ
နောက်မှာမှ..ငွေကိုင်စာရေးကြီးက ဝိုင်းကျော်
ထိုစဉ် ဆင်ပေါက်က ဈေးကြီးသူတစ်ယောက်ဖြင့် ပြောက်
လာပြီး... အတွင်းခန်းသို့ ဝင်သွားသည်... အခန်းတွင်းမှာ
ရှိုင်းနှင့်... ဖောင်းကားအိပ် အသောင်ဖျော် မယားငယ်
မကျင်လှ... ....
မကျင်လှက...
နိုင်း ပခုံးကို
နှိပ်ပေးနေ၏...
၉၀

ဪဖြစ်ချင် ရှာက...ဆရာ့ကောင် မလေး...ရှူးရှူးကို
ကောက်ရိုင် ဆိုတဲ့ ဟောင်ကောင် ပွဲစျေးတန်း မှာ...တွေ့ခဲ့တာပဲ ဆရာ...
ဟုတ်တာပေါ့ ဆရာ... သူတို့ နှိပ်စက်တာပဲ...
ဘာကွ... ရှူးရှူးနဲ့ ကောက်ရိုင် ဟုတ်လား...
တောက်...
ခိုင်...ပေါက်ကွဲကာ အခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့ပြီး ပွဲစျေးတန်း တစ်ခုလုံးကို မွှေ၏...ဆင်ပေါက်ကွဲသွား ခဲ့ပြီး...တိုင်းကျော်ကို ခေါ်ခဲ့သည်မှာဖြစ်ရာ...တိုင်းကျော် ကလည်း...ရဲဘော်များ လိုက်ပါလာသည်...
ဒီနဲ့ ဆရာ ကျွန်တော်မေး ထားရဦးမယ်...
ဘာလဲ..
ဆရာ မပါဘဲ.. သူတို့ကို ကျွန်တော် တွေ့ရင်... ဘာလုပ် ရမလဲ..

အဲဒီကောင်ကို ဖေါင်းရှိုက်ခွဲပစ်လိုက်... အဲ့.. ရှူးရှူးကို လုံးဝ မထိစေနဲ့နော်...
ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ...
ဗာ...ဆရာ ပဒိုရှာ...
ဟင်... ဘာလဲ ရှ... လား..
တိုင်းကျော် ဖြစ်ခဲ့သည့် နိုင်းမေဒီ... ဝမ်းသာအားရ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်
မဟုတ်ဘူး ဆရာ.. မျက်နှာဖုံး တွေ...ရောင်းတဲ့ ဆိုင်...
လာနော်...လာနော်... မျက်နှာဖုံးတွေ.. ကလေးငိုရင် ချော့လို့ရတယ်... မကြောက်တတ်တဲ့... ကောင်လေးတွေကို ခြောက်လို့ရ တယ်... ဘာကျိုးရှာက ဘုရားပွဲ မှာလေ...
ဟောက်... မင်းဘာကလဲ..
ဒါပေမဲ့ဟောက်ဟည်း ဘာကြွက်ပေါ်သွားလို့ မရပ်လိုက်ဘဲ ဖြစ် နေပြီးမယ်..
မျက်နှာဖုံးများကို စိတ်မဝင်စားသော် လည်း... ရောင်းသောသူ၏ စကားကို တော့ စိတ်ဝင်စားမိသဖြင့်.....

အဟုတ်...ဟုတ်...ဟုတ်...
အဖြစ်က ဆို့လှိုက်တာကိုပုည
ရယ်..ဒီသမီးနဲ့ ဒီသား နှစ်ယောက်
သာ..မရှိရင်..ကျွန်မ ကိုဥက္ကာ
နောက်...လိုက်သွားပါတယ်...
မတော်တာတွေဟာ...
အခု နိုင်လှေ့ဖြစ်ရမှာက..ကျွန်းမှာ
အောင်နေ...သမီးကိုလည်း ငါ့သား
နှင်းမေဒါနဲ့ စေ့စပ်ပြီးရင်...နိုင်
ငံခြားသားရေးပါတယ် မဟုတ်
ဘူးလား...
ဒေါ်နှင်းရိုးတာမက ကျွန်းမာရေးမကောင်းချင်
တော့သဖြင့်... သူကြီး ဦးပုညက မကြာ
ခဏဆိုသလို လာအားပေးရသည်...
ကိုဥက္ကာ မရှိသည့်နောက် ဦးပုညတို့
သားအဖကိုသာ... ဒေါ်နှင်းရိုးတာမတို့
အားကိုးနေရရှာ... ... ...

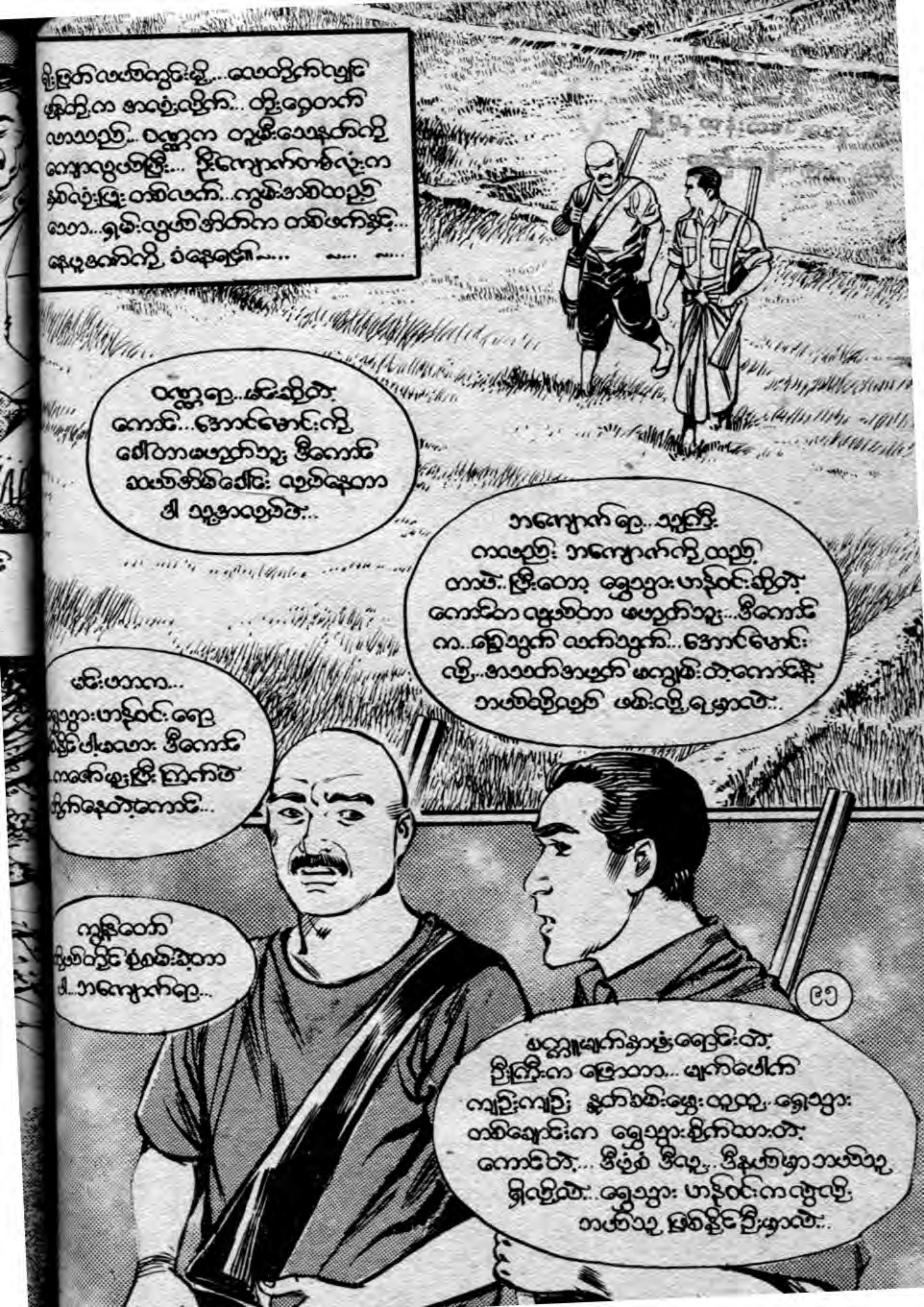
ရိုးပြတ်လယ်ကွင်းမှ...လေတိုက်လျှင် ဖုန်တို့က အလုံးလိုက်... တိုးဝှေ့တက်လာသည်... စန္ဒာက တူမီးသေနတ်ကို ကျောလွယ်ပြီး... ဦးကျောက်တစ်လုံးက နှစ်လုံးပြူး တစ်လက်... သော...ရှမ်းလွယ်အိတ်ကြီး တစ်ဖက်နှင့်... နေပူဒဏ်ကို ခံနေရ၏...
စန္ဒာရေ...မင်းဆိုတဲ့ ကောင်...အောင်မောင်းကို မေ့လို့မရဘူး ဒီကောင် သေမိန့်ပေါင်း လည်နေတာ ဘီ ဘုန်းတော်ပါဘဲ...
ဘကျောက်ရေ...သူကြီး ကလည်း ဘကျောက်ကို သည့် တာပဲ...ပြီးတော့ ဆရာ ဟာန်ဝင်းဆိုတဲ့ ကောင်က လူ့ဘဝမှာ မဟုတ်ဘူး...ဒီကောင် က...ရွာသူ လက်သူ...အောင်မောင်း လို...အသက်အရှင် မကျမ်းတဲ့ကောင်နဲ့ ဘယ်လိုလုပ် ဖမ်းလို့ရမှာလဲ...
မင်းဟာက... ဆရာဟာန်ဝင်းရေ ပါ့မလား ဒီကောင် ကဖော်ဖျူးပြီး ကြက်တ နေတဲ့ကောင်...
ကျွန်တော် ကျိုင်စွဲမြဲနေတာ ပါ...ဘကျောက်ရေ...
မင်္ဂလာ ကြောင်းတဲ့ ဦးကြီးက ပြောတာ... ကျိုးကျိုး နှုတ်ခမ်းမွှေး ဆရာ တစ်ချောင်းက ဆရာ သွားတဲ့ ကောင်ပဲ... ဒီပုံ ဒီလူ... ဒီနယ်မှာ ဘယ်ပါ ရှိလို့လဲ...ဆရာ ဟာန်ဝင်းက လွှဲလို့ ဘယ်သူ ဖြစ်နိုင်ပြီးမှာလဲ...

ဦးဘောင်က...
မျက်နှာဖုံးတွေ အကုန်
ပျောက်သွားတာလား....
အဲဒါကြောင့်
ဦးဘောင့်ကို ဖမ်းမိ
ရင်..ဦးအမှုပေါ်ဖို့
သေချာနေပြီ...
ဟုတ်ပါ့ဗျာ ဆိုင်ရှာတင်
ထားတဲ့ မျက်နှာဖုံးတွေကိုယူပြီး
ကျွန်တော် သေသေချာချာကြည့်ခဲ့ပါ
တယ်...ဝါးပြတွေ ကျန်ခဲ့တဲ့...မျက်နှာဖုံးနဲ့...
လက်ရာတူ ဆေးတူ အားလုံးအတူတူပဲ
ဘကြောက်ရ...
ချုံးပြတ် တစ်ချုံနှင့် တောတန်းတစ်ခုကိုလွန်
သည်နှင့်...ရွှေသွားဟန်ဝင်း နေသောရွာကို
ရောက်မည် ဖြစ်၏... ... ...
ဦးဘောင် ဘာကြောင့်
များ...သွားနေလေသလားကွာ...
သူ့ရွာက ဆယ်အိမ်ခြေ
ကို..ဝင်ဖော်ပြီ
မလား....
ပြီးမှ ဆော်ပယ်များ...
ဦးဘောင်က ပြောင်တယ်ဗျ...
ဦးဘောဆိုက ဖြတ်သွားရင်
ဦးဘောင့် အိမ်နောက်ဖေးပဲ
လာ...ဘကြောက်...

ဗလ္လက... သခါမှင် အကြိမ်အကြား လှည့်သွားပေးကလေးမှ... ဖုံးသင်းကာ... မြို့ရှုရှုကြားသို့တိုးဝင်သွားသဖြင့်... သကျောက်လည်း နောက်မှ ကပ်လိုက်သွားလေ၏... ...
သူတို့နှစ်ယောက်... တိုးဝှေ့ရှာကြောင့်...မြို့ကစ်ခွထဲမှ...ယင်မြောင်ချိုးကြီးကစ်ခုပ် ထပ်ပွားသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရပြီး... ညှီစို့စို့ ဖုပ်အက်အက် အနံ့တစ်ခုကိုလည်း ရလိုက်သဖြင့်... ... ...
ဒီရှက်စွဲထားတဲ့ မှတ်ကြောင်းရာလည်း တွေ့တယ်...
ဗလ္လာ... ဘာလဲဟ...
ကျွန်တော်လည်း အံ့ကြည့်နေတာ...
ဗလ္လက သေနတ်ပြောင်းဖြင့်.. မြို့နွယ်များကို ဖယ်ရှားကြည့်၏...
၉၇

ချောက်ကပ်ကာ ကြည့်ပြေးမှ ယိုက်ရာမီ ပါစိန့် ဝါစွာကို တွေ့ရလေတော့၏...
ဟာ... အလောင်းကြီးပဲ... ဘာကောင့်...
ဟော...
အလောင်းပေါ်မှ ဖုံးအုပ်ထားသော.. သစ်ကိုင်း သစ်ခက်များကို...ဖယ်ရှားကြည့် လိုက်သောအခါ... ပိုးကောင်များ တွားသွား... သလောက်... လယ်ကျွန်းသာဖြင့်....
မျက်နှာကို ထင်ထင်ရှားရှား မြင်လိုက်ရ လေတော့၏...
ဆွေသွား... ဟန်ဝင်း...

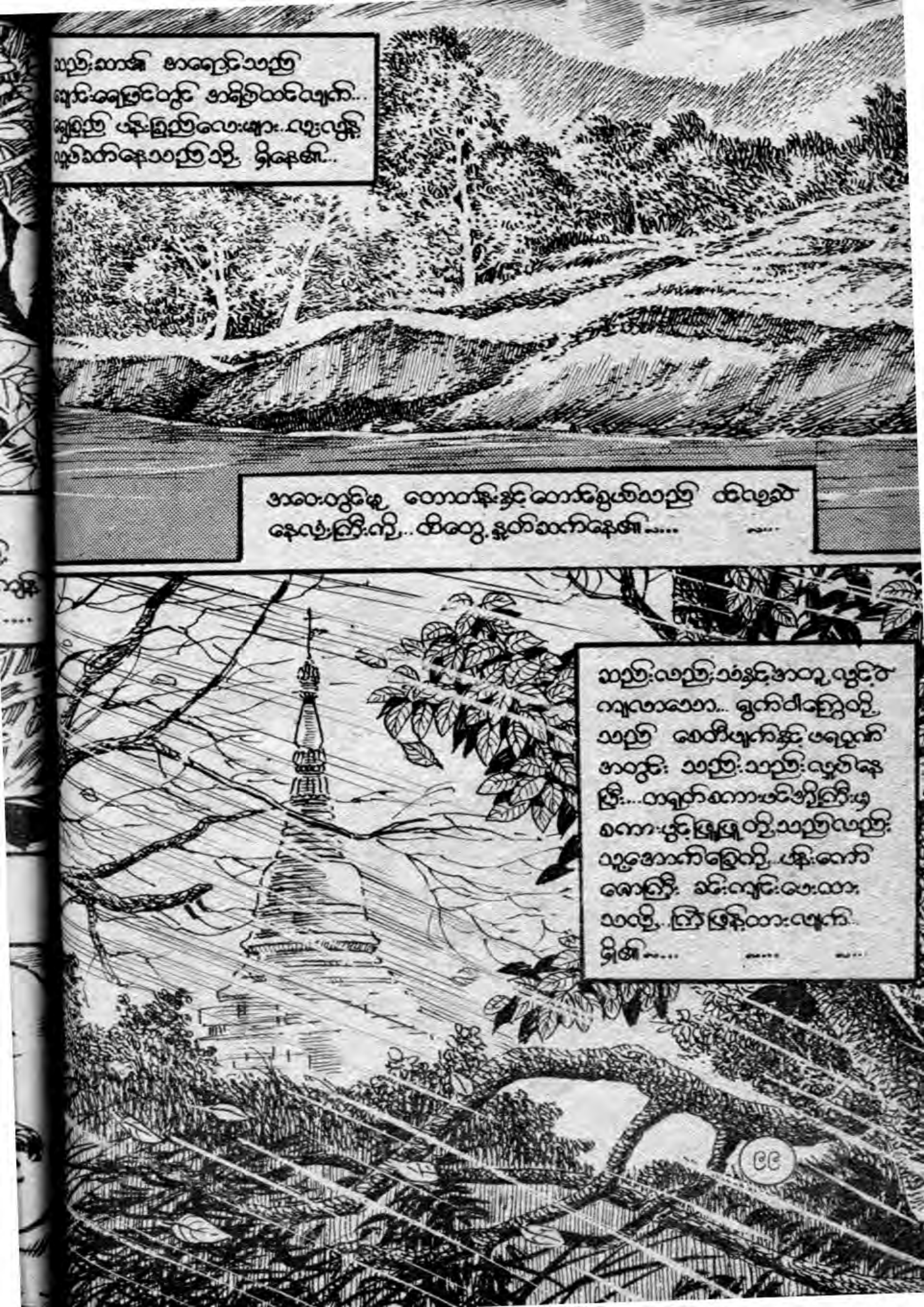

သည်းသော၏ မာရေပေါ်သည်
မျောင်းရေပြင်တွင် အရိပ်ထင်လျက်...
ရွှေညီ ပန်းခြည်လေးများ..လှုပ်လှုပ်
လှုပ်ခတ်နေသည့်သို့ ရှိနေ၏...
အဝေးတွင်ရှိ တောတန်းနှင့်တောင်ရွယ်သည် ထင်လှည့်သော်
နေလှဲ့ကြီးကို..ထိတွေ့နှုတ်ဆက်နေ၏.....
သည်းထည်းသံနှင့်အတူ လှိုင်းစီ
ကျလာသော... ရွက်ဝါကြွေတို့
သည် စေတီများနှင့်ဖရောင်းရက်
အတွင်း သည်းသည်းလှုပ်နေ
ပြီး...တချက်စကားဖင်အိုကြီး၏
စကားပွင့်ဖြူဖွေတို့သည်လည်း
သူ့အောက်ခြေတို့..ပန်းတော်
တောကြီး ခင်းကျင်းပေးထား
သလို..ကြွေဖြန့်ထားလျက်
ရှိ၏.....

ကျွန်မ ပြန်တော့မယ် မပြန်ချင်ပါဘူး ကျေးကျေးရယ်.. ကျေးကျေးနဲ့အတူ ကျွန်မ ဘယ်တော့မှ မခွဲချင် တော့ဘူး...
ကျွန်မအဖေ ပြန်လာခေါ်နေတော့... ကျွန်မ မပြန်လို့ ဖြစ် မလားဟင်...
အင်း... အဲဒါခက်နေ တာပေါ့.. ကျေးကျေး ရယ်... ကျွန်မ မပြန်ဘဲ နေမလား... ဒါမှ မဟုတ် ကျေးကျေး ကိုပဲ... တစ်ခါတည်းခေါ်သွား ရမလား...
တိုးသက်ဝေသော စကားသံတို့သည် ယက်မိုင်းနှင့် ကျေးကျေးတို့၏ ပြေဖြေ... ထိခိုက် ကြေကွဲစွာ.. တိုးထွက်နေ၏...
ကျေးကျေး လေ... ကို့ကို့ မရှိမဲ့ရှိ အကောင်းသား ပုဂံပန်းကို ကြိုက်သားတွေ့တော့ ရွှန်းတက်တယ် ဆိုတဲ့ စကားကို ကျေးကျေး သိပေမယ့်... ကို့ ကို့ ချစ်တဲ့စိတ်က ထိန်းလို့ မရတော့...
ကျေးကျေးရယ်... ဒါက တို့ဘဝအတွက်ခက်ပါ... ကို့ ပြန်ပြီး ခဏပဲ ပြန်လာမယ်.. အဖေနဲ့ အမေကို ပြောပြီး ကျေးကျေးနဲ့ လက်ထပ်မယ်... ကို့ ထည့်ပြီး ကျေးကျေးနဲ့ မခွဲနိုင်ဘူး...
ကျေးကျေး စောင့်... စောင့်နေ ရမှာပေါ့...
၁၀၀

ကို မဟာတ်ဘာဘ ပြီပါကွာ...မေမေ့ကို ...တာဝန်ကျေပြီး ပွင့်ဖြောရ ...ကောင်းမလားလို့ တောင် စဉ်းစားမိတယ်...
ကို့ အမေက သဘောမတွေ့ရင် ကော...
တွေ့မှာပါ...မတွေ့ရင် လည်း...ကိုကတော့ ချူးချူး ကို...မမေ့ဘူး...ချူးချူး မရှိရင် ကို့ ဘဝလည်း အဓိပ္ပာယ် မရှိဘူး...
ကိုကိုက...ချူးချူးလက် နွေးနွေးလေးကို ကိုင်ထားရာမှ... ...ရင်ခွင်တွင်း ဆွဲပွေ့၏...
ချူးချူးတော့ တအားချုံးရှိမိတာပဲ ကိုရယ်...
ထိန်းထားလျက်ကြားမှ..ချူးချူး မျက်ဝန်း တွင်... မျက်ရည်တို့ စီးဝဲကာ... ဖိုင်းကျ လာ၏... ချစ်သူ့ မျက်ရည်သည် ထက်နိုင် ရင်ကိုလည်း နာကျင်စေသည်...
ကိုယ့်ကြောင့် ချူးချူး ဘယ်တော့မှ မငိုစေရဘူး အဲဒါကို... ကိုယ် သစ္စာ ဆိုခဲ့တယ် သိလား....

ထက်ခိုင် မချိတင်ကဲ ကျေးကျေး ပခုံးကို ကိုင်လှုပ်ကာပြောရာ... ထိုနောက်.. သူ၏ လက်ညှိုးထိပ်ဖြင့် အတွင်းသွားကို သွားနှိပ်ပြလေကာ... သတိမဲ့ ကိုက်ချလိုက်သည်မှာ...
ဟင်...ကို ဘာဖြစ်တာလဲ..
ကျေးကျေး အလန့်တကြားဖြင့်... ထက်ခိုင် လက်ကိုဆွဲ တော့...ထက်ခိုင်၏ လက်ညှိုးတွင် သွေးတို့ဖြာကျလျ
ကိုရော... ဘာဖြစ်တာလဲ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဟင်...
ကျေးကျေးက စိုးရိမ် ပူပန်စွာဖြင့်... သွေးထွက်နေသော... ထက်ခိုင် လက်ညှိုးကို... သူ့ပါးစပ်တွင်း ထည့်ကာ ငုံထားလိုက်၏...
ကျေးကျေး
ရှင်...
ကို သွေးနဲ့ သစ္စာပြုပါတယ် ကျေးကျေးရယ်... ကို ကျေးကျေးကို အသိချစ်ပါတယ်... ကို့ ဘဝဟာ...ကျေးကျေးပါ... ကို ကျေးကျေးကို... မခွဲဘူး...

ဒို...
ကိုရှယ်...
ဒီလိုဆိုရင်ဖြင့်
ရှူးရှူးလည်း
သဘောတူပြီ
ပါတယ်...
ဟာ...
သက်ခိုင် သဘောပါလို့မှ မတားလိုက်နိုင်ခင်မှာပဲ..ရှူးရှူး
သူ့လက်ညှိုးကိုလည်း ကိုက်ထားပြီးဖြစ်ရှု... သွေးတို့ဟာ
ပြာထွက်လာလေပြီ...... ......
ဟင်..ဘာလို့
စုပ်တာလဲ
ရှူးရှူး
ကျို့ထွက်
လေ...
၁၀၃
သက်ခိုင်က ရှူးရှူးလက်ညှိုး
ကိုလည်း ဆွဲယူကာ..သူ့ပါးစပ်
တွင်...ထည့်ကာ ငုံထားလိုက်၏

သေနတ်ပြောင်းကို ပြောင်စင် နေအောင် တိုက်ပြီး ဆီရည်နှင့် ထောင်ကြည့် လိုက်သည်...
ထို့နောက် မောင်းကို ဆွဲဖွင့် ကြည့်သည်... အားလုံး ချောချော မောမော အထစ်အငေါ့ မရှိမှ... အဝတ်နှင့် အပေါ်ယံ တိုက်ပြီး သေနတ်ကို ခေါက်ချက်... ...
သေနတ်ပြောင်းလည်း ပါးကျွန်ပါဦးမယ် လူကလေး ရှယ်... ဟား ဟား ဟား...
နို... မဟုတ်ဘူးလား လူကလေးရဲ့ မင်းတို့သား အဖေက သေနတ်ပဲ တိုက်ချွတ် ပြီး... ပြုယာနေကြတာ...
ဟာ... ဘကျောက်က လည်း... လေ့ပြီ...
ဒီသေနတ်နဲ့ ပဲ... ကျွန်တော်တို့ ဘဝကို ထူထောင် ခဲ့ရတာ မဟုတ်လား ဘကျောက် ရဲ့... ဒီဟာ မလှယ်လို့ တခြား ဘာသွားလှယ်ရမှာလဲ...

မိုးမြ ယူလေကွာ...
ဟာ... လွှတ်ပြန်ပြီ...
ဒါလောက်တော ဖြစ်နေတဲ့လူ ဘကျောက် ယူ လား...
ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ...လူကလေး အမေဆုံး ပြီးတော့ သချိုင်းကျိ့နေတက် မိုးမယူမှ ဘကျောက် ပြောပါသေး တော... သချိုင်းကလေညွှန်း မယူ အခု သချိုင်းသားကလေညွှန်း မယူ...
ဟာ... ငါကမယူချင် လို့ပေါ့ဗျာ...
ကျွန်တော်လည်း မယူချင်ဘူးလေ...
မယူချင်လို့ မဖြစ်ဘူးလေ သားရဲ့ ဒီကိစ္စ အဖေလည်း မင်းကို ပြောမလို့...
တို့သားအဖ အေးအေးဆေးဆေးကို မျက်နှာချင်းဆိုင်ရတာမျိုး မရှိသေးလို့...
သားနဲ့ သမီး နှင်းဝတ်ကို အချိန်ဆွဲနေရင် ဘာရှိလဲ အဖေအမြင် ပြောရရင် အ သုံး..လက်ထပ်ပေးလိုက်ကြ.. လူပျိုချင်းလည်း နားလည် ရှိပြီးပြီ...
သူကြီး ဦးပုညာ အနီးသို့ ရောက် လာကာ... ဖက်လက်ကုလားထိုင် ကြီးပေါ် ထိုင်လိုက်သည်... ...

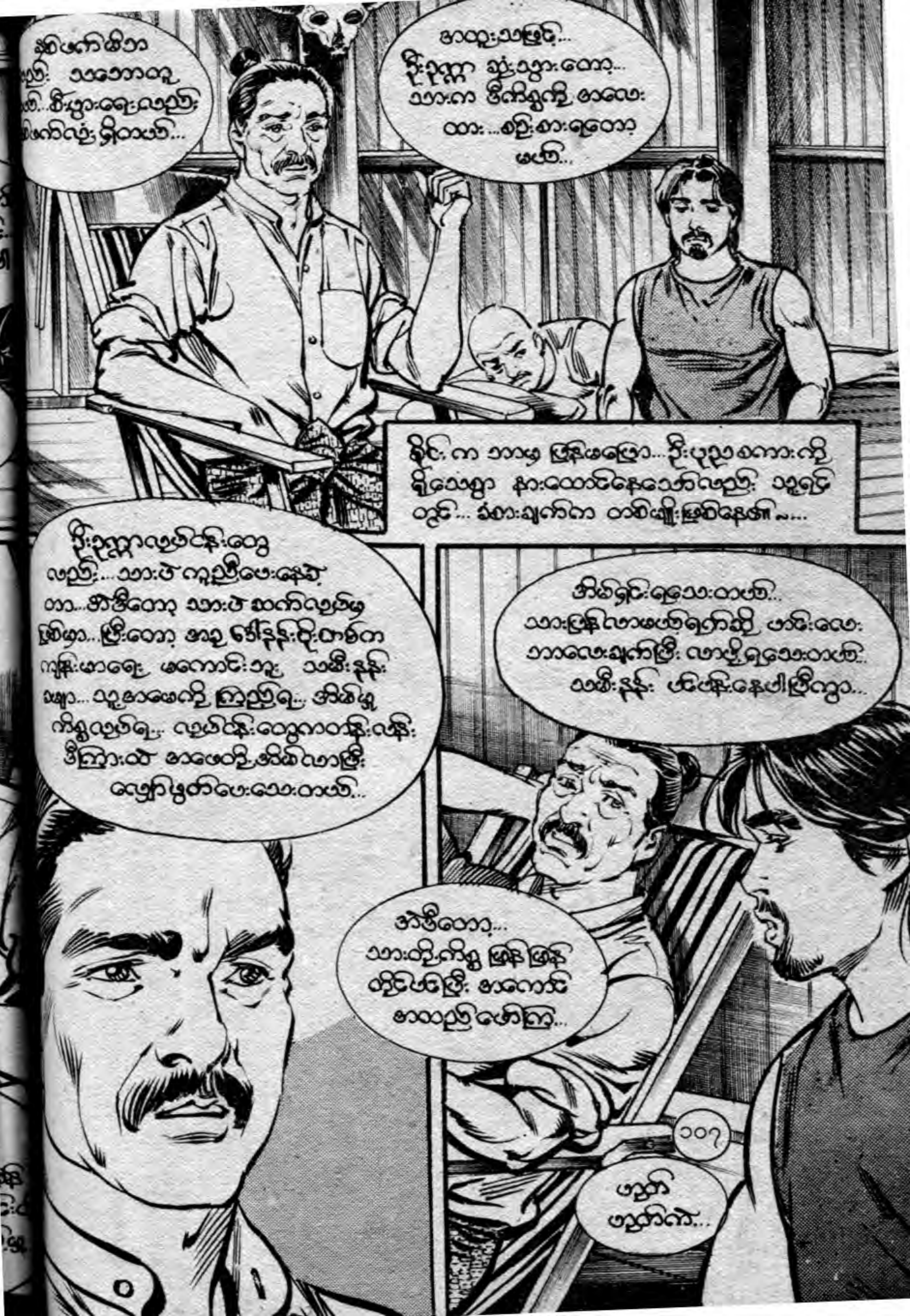

အထူးသဖြင့်...
ဦးဥက္ကာ ဆုံးသွားတော့...
သားက ဒီကိစ္စကို အလေး
ထား...စဉ်းစားရတော့
မယ်...
ရိုင့်က ဘာမှ ပြန်မပြော...ဦးပုညစကားကို
ရိုသေစွာ နားထောင်နေသော်လည်း သူ့ရင်
ထဲ...ခံစားချက်က တစ်မျိုးဖြစ်နေ၏...
ဦးဥက္ကာလုပ်ငန်းတွေ
လည်း...သားပဲ ကူညီပေးနေခဲ့
တာ...အခုတော့ သားပဲ ဆက်လုပ်ဖို့
ဖြစ်မှာ...ပြီးတော့ အခု ဒေါ်နှင်းပိုးသစ်က
ကျန်းမာရေး မကောင်းဘူး သမီးနှင်း
ချော...သူ့အမေကို ကြည့်ရ... အိမ်မှု
ကိစ္စလုပ်ရ... လုပ်ငန်းတွေကလည်း
ဒီကြားထဲ အမေတို့အိမ်ကိုလာပြီး
ဈေးပွတ်ပေးသေးတယ်...
အိမ်ရှင်းပေးသေးတယ်...
သားပြန်လာမယ်ဆိုတော့ ဟင်းလေး
ဘာလေးချက်ပြီး လာပို့ရသေးတယ်...
သမီးနှင်း ပင်ပန်းနေပါပြီကွာ...
အဲဒီတော့...
သားတို့ကိစ္စ မြန်မြန်
တိုင်ပင်ပြီး အကောင်
အထည်ဖော်ကြ...
ဟုတ်
ဟုတ်ကဲ့...

ကူးကူးရေ
ကူးကူး...
ဟဲ့...
ဘာဖြစ်သတုံး...
မိကောင်းကျို
ပါ...
ဪ... အေး
လာဟဲ့...သမီး
နောက်ဖေးမှာလား
မသိ...
ကူးကူး ဒေါသံ ပြောသံတွေကို
ကြားနေရပေမယ့်...ငါမှာ
မရှုပ်ချင်...တက်ကြွမှုတို့ မရှိ...
ချစ်သော ကိုသက်ခိုင် မြို့သွား
ပြီးကတည်းက... သူ့အသွင်...
ဇာတ်ပါမင်းသမီးတစ်ဦး ပျော့ကျ
ပျောက်ကွယ်ခဲ့သလို မြို့နေ
ပျော်ရွှင်မှုတို့လည်း ခိုက်ဘာသွ
နေ၏...
ဟဲ့..ကူးကူး
အမယ်လေး ဒေါ်
တယ်ဖြစ်ပဲ...
ဪ...
ဒေါ်လေးကောင်း..
ဒေါ်လေးကောင်း
လှမ်းမနေနဲ့ နင့်အတွက်
နှင်းဆီက စာ...

ဘာတဲ့ပဲ...
အခေါ် နှင်းဝိုးတစ် လည်း....နေမကောင်းဘူးတဲ့... နှင်းလည်း အိမ်ဆိုင်အလုပ်ကတာဝန်ယူ... တခြား မယားတွေက တာဝန်ယူနိုင်ပြီတော့... ကိုယ်ဝန်ရှိ မရှိဘဲ ချာချာလည်နေလို့ အဲဒီ ကျေးကျေး အားငြို အဖော်လာ နေပေးဖို့ ခေါ်လာ...
အော်...ဒါလည်း ဟုတ်တာ တာပဲ...ဦးဥက္ကာ မရှိတော့ အားလုံး ဟာ... နှင်း ခေါင်းပေါ် ရောက်လာကြ တာပေါ့...ဒါနဲ့ သူနဲ့လက်ထပ်မယ့် သူကြီး သား ဆိုတာနဲ့တော့...
နှင်းအမေ နာရေးနဲ့ ရောက်နိုးနေတော့ နှင်းတို့ အကဲ့ရှေ့ရဲ့ရှေ့မှာမိုးလို့ လက်ထပ် မယ့်ရောက်ကို...ဆိုင်းထားတာတဲ့... ဟောဒီမယ် နှင်းက အပြည့် အစုံ ရေးထားပါတယ်တော်...
ကျေးကျေး တခြေကို ဟူဂျာ ဖတ်ကြည့်တော့ မိကောင်းကျ ပြောသည့်အတိုင်းပင် သူ့ကို အဖော်လာနေပေးဖို့... ခေါ်ထားခြင်းဖြစ်...
လူကြုံနဲ့ ပေးတာလား...
လူကြုံမဟုတ်ဘူး ကော်ရဲ့ တယ်ဂေါ်ကို လှည့်ဖြီး လှူတော်ပြီး ဖို့တာ... နှမ်းဆီ တစ်ပုံးနဲ့ သနပ်ခါးတစ်ဝါက် လည်း ပါသေးတယ်...
ကျွတ်... သနပ်များ အပင်ဖြန့် ခံလို့ တို့ရွာလည်း သနပ်ပေါတာပဲ...
ဒီက သနပ်နဲ့ မတူဘူး လေ...ဖြူးတော့...နိုင်ငံကွန်းလှ ခေါ်ဖော်ဖို့တဲ့...စပါးကြီးသည်းခြေ နဲ့...သတ်ချိုလည်း ပါသေးတယ်...
၁၀၉

နွားနှစ်ကောင်၏ ခြေသံက ဖြည်းနေ လေသည်... လှည်းပေါ်တွင်... လှည်း သမားနှင့် ဝါးနက်ရှာမှ... ဦးကြာနု၏ ဇနီး ဒေါ်ဖိနှင်းပါ... ခရီးထွက်ပါလာသဖြင့်... ကျူးကျူး အတွက် အဖော်ရသည်က တစ်ကြောင်း... ဒေသကာလမှ ဖော်နေရ မည်ပြီးဖြတ်သေးသည်က တစ်ကြောင်း တို့ကြောင့်... နိုင်ငံကုန်းလှ မလိုက်ဖြစ် တော့ဘဲ... ကျူးကျူး တစ်ယောက် တည်းသော...လိုက်ဖြစ်ခဲ့လေတော့... ...
ခင်ပေါက်က... တူမီးသေနတ် တစ်လက်...မြင်းတစ်စီးနှင့် လှည်းရှေ့မှနေ၍... စောင့်ရှောက် လိုက်ပါနေသဖြင့်... ဒေါ်ဖိနှင်းက သဘောကျလှ ရယ်ပါလျက်...
ဟား ဟား ဟား... ဒါလည်း...ကျူးကျူးကို တော ကြိုတဲ့လှည်းနဲ့... အကြီး လိုက်ခဲ့မိတာ ဟန်ကျသဖော့ ဒေါ်စောင့်ရှောက်တွေ ဘာတွေနဲ့...
မနှင်း ကိုရှုထိုတော့... သူကြီး ကျိုးမိတ်ဝိုင်က အလေး ထားတာပဲလေ
ဒီတလေး မလေး က...မနှင်း ညီမ မဟုတ်လား...

မေးကြည့်ပါ... ဒေါ်နှင်းဝိုင်းတစ်
ကလေညှိုး တရှောင်ရှောင်ဖြစ်
နေ... ဒီနေ့ ကလေးမ အဖေ
အေးသရေပါ လိုက်ကြမယ်
ဆိုလားလို့...
အဖေက..
ကိစ္စ မပြတ်သေးလို့
ကျန်ခဲ့တာပါ...တစ်ရက်
နှစ်ရက် နေပြီးတော့
လိုက်လာပါလိမ့်
မယ်ပါ..
အော်... အေး
လှည်းရပ်ချင်ရင်
ပြောနော်...
ကလေးမ...
ဟုတ်ကဲ့...
လှည်းသမားကြီးက သဘောကောင်းပြီး..ကျူးကျူး
အပေါ်သို့ လှည်း ရှေ့ဆက်ထိုက်ရှိသည်...ခရီးမ
နှိုးမှုန်ခမ်းတို့၏ အရှိန်အဝါကြောင့်ပါ ပြုစုပါလိမ့်
မည်... ... ...
ဗန်းတိုင်း သက်ကာမှ တောတန်းလေးကို ဖြတ်ပြီ..သစ်ချောင်းလေး
တစ်ခု၏ အစပ်သို့ ရောက်သည်...ရေမှာ ဒူးလောက်သာရှိသည်မို့
လှည်းက... ဖီအတိုင်း ဖြတ်ကူးသည်... ... ...

ဒိုင်း...
ဒိုင်း...
ဟော့... မသေချင်ရင် တစ်ယောက်မှ... မလှုပ်နဲ့...
တောစပ် အခြောက်များမှ သေနတ်သံက ဟိန်းထွက်လာပြီး... မြင်းသုံးစီးနှင့် လူသုံးယောက် ရုတ်တရက် ပေါက်လာသဖြင့်... လူညစ်သားအားလည်း လူညစ်ကို ထိန်းသွားသလို... ဆင်ပေါက်လည်း အကျော့တွင် လွတ်ထားသော သေနတ်ကို လက်လှမ်းမီချိန်၌... သို့သော် ဆင်ပေါက် နောက်ကျသွားပြီ...
ဟော့ကောင်... မလှုပ်နဲ့ဆို... ကြားလား...
ထိုသူက... အောက်ကျနေသော ဆင်ပေါက် ရင်ဝကို တူမီးသေနတ်ပြောင်းနှင့်ထောက် ပြီး... ဆင်ပေါက် သေနတ်ကိုလည်းကောက် ယူသွားသည်...
ငြိမ်ငြိမ်နေ နော်... အသက် ပါသွားမယ်
၁၁၂

ဟေ့ကောင်တွေ... ကောင်မလေးကို ဆွဲခေါ်ခဲ့...
ကျွန်ုပ်ယောက်ျားက လှည်းရှိရာကို ပြေးကယ်လာသဖြင့်... ကူးကူး လှည်းပေါ်မှ ခုန်ချသည်.. လှည်းသမားက...
ရှင်တို့... ရှင်တို့...
ခွေးကောင်တွေ ဓါးပြတွေ...
ဒိုင်း...
ကလေးမ ပြေး...ပြေး...
ကူးကူး ပြေး...ပြေး...
ကူးကူး လှည်း

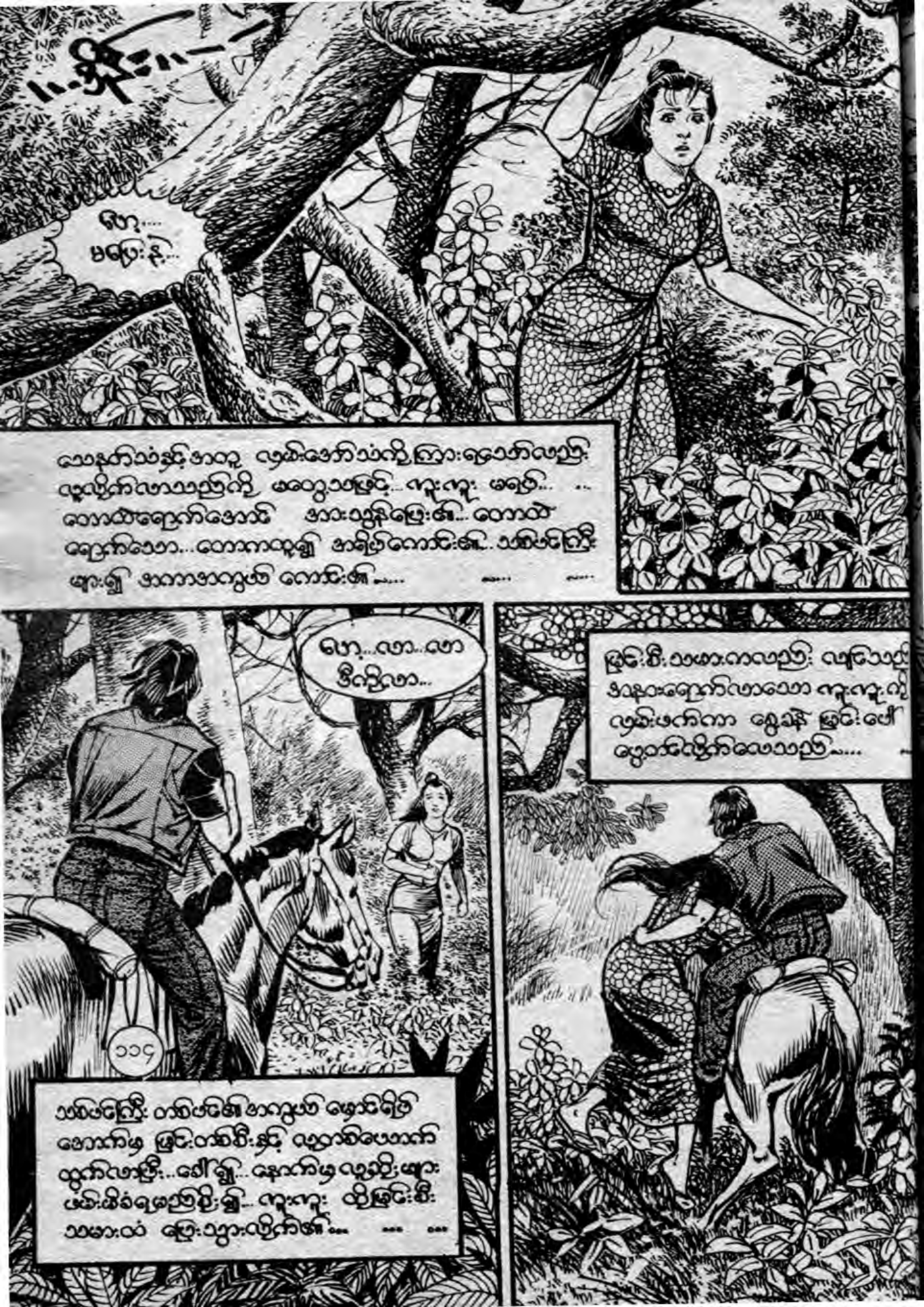
ဟာ.... မရွေးနဲ့...
သေနတ်သံနှင့်အတူ လှမ်းအော်သံကို ကြားရလေပြီ၊ လှမ်းလိုက်လာသည်ကို မတွေ့သဖြင့်... ရှူးရှူး မငြိမ်... ... တောထဲရောက်ခဲ့သော် အားသုံးပြေးလေ... တောထဲ ရောက်သော... တောကောင်များ၏ အရိပ်ကောင်းလေ... သစ်ပင်ကြီး များ၏ အကာအကွယ် ကောင်း၏..... ....
ဟေ့...လာ...လာ ဒီကိုလာ...
မြင်းစီးသမား လာလေပြီ၊ ယုံကြည်ဖို့ အသနားရောက်လာသော ရှူးရှူးကို လှမ်းဖက်ကာ ရွှေနန်း မြင်းပေါ် မွေ့တင်လိုက်လေသည်.....
သစ်ပင်ကြီး တစ်ပင်၏ အကွယ်မှ ဖျောင်ရိုဖြဲ ပေါက်မှ မြင်းတစ်စီးနှင့် လူတစ်ယောက် ထွက်လာပြီး...ခေါ်ချွ... နောက်မှ လူသုံးများ ဖမ်းဆီးရမည့်ဟု... ရှူးရှူး ထိုမြင်းစီး သမားထံ ပြေးသွားလိုက်၏... ... ...
၁၁၄

မြင်းက တောတွင်းအတိုင်း ဒုန်းစိုင်းပြေးနေပြီ…
ကျေးကျေးက မြင်းပေါ် ကန့်လန့်ဖြတ်လျက်…သူ့
ရင်ခွင်ထဲမှာရှိ နိုင်းမေဒါက…ကျေနပ်စွာပြုံးလျက်
ကျေးကျေး…
ရှင်… ရှင် နိုင်းမေဒါ…
ရှင်…ဘာဖြစ်လို့ လှည့်…ဒီကို ခြောက် လာတာလဲ…
ကိစ္စရှိလို့ပေါ့ ကွာ…
အခု… အခု ဘာဖြစ်သွား မှာလဲ…
အေးဆေးပဲ နေဦး…
ဘာဖြစ်အေးဆေးပဲ… နေရမလဲ တော့က… တမြူညီး ဖြူညီးနံ့ကြ လာပြီရှင့်…
ကျေးကျေးက နိုင်းမေဒါကို… ပထမဆုံး စတွေ့ အကြိမ်ကတည်း က… ခင်မင်ရင်းနှီး ဖြစ်နေ ခဲ့ကြပြီ… ယခုတော့ မယ့်သက်သူမကား…သူ့ လည်ပင်းမှ ဓားမြှောင်လေး ကို…ပေါင်ပေါင်း ကိုင်မိခြင်း ပြောကာ…

ကျွန်မ ကျွန်မ ရွာကို ပြန်ချင်ပြီ... ဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း အဖေ နှီး ဆီ သွားမယ်...
ငြိမ်ငြိမ်နေစမ်း ပါဟာ... ငါ မင်းကို ရွာပြန်ပို့ဖို့ ခေါ်လ တာ မဟုတ်ဘူး
ဟင်... ဒါဖြင့် ရှင် သူခိုးလက်က သူဓားပြလား....
ဆိုင်း ဖော်ရဲဘက်ပြိုကျ၍ ရွှေးရွှေး ဖြူ၍ ထိတ်လန့်လာသည်... မြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို လာရာမှ... စမ်းချောင်းလေး တစ်ခုဆီသို့ ရော လာတော့သည်....
၁၁၆
ဟား...ဟား.... ဟား....ဟား....
သည်ညနေရောင်ကို ရှုးရှု မမြင်ဘူး... လှသည့် ဓာတ်ပြ အပေါင်း... ရှိက်ခင်း အစအ ဟုရှိလည်း မတွေ့မိ...

သူတို့ တွန်းထိုး ရုန်းကန်မှုကြောင့်
မြင်း ပြေးသည်ဟုပင် မခြေနိုင်တော့...
ရုတ်တရက် အားကုန်တွန်းရုန်းသောအခါ
မှာတော့... နှစ်ယောက်စလုံး မြင်းပေါ်
ကျတော့သည်...
အား... ရှင်... ကျွန်မ ကို... လွှတ်...
ဟ... မင်းကို လွှတ်လိုက်ရင်ခေါ်လဲသာ မပျော်ဘူး ချစ်မိုး ပေါ်လဲသာ...
လူယုတ်မာ... ရှင် လူယုတ်မာကြီး...
ဟာ...
စမ်းချောင်းရေသည် နက်ကြီးသောစီးမို့
နေသဖြင့်... နှစ်ယောက်စလုံး ရေထဲ
မြုပ်သွားပြီးမှ ပြန်ပေါ်လာကြသည်...

ကူးကူး က နီးရာကမ်းစပ်သို့ ပြေးရာ... နိုင်းကလည်း နောက်က လိုက်၏...
လွှတ်...လွှတ် ရှင် လွှတ်...
နိုင်းက မီလာပြီး... လက်ကို ဖမ်းဆွဲသည်... ကူးကူးမှာ... ကြောက်လည်းကြောက်... ဒေါသလည်းထွက်နှင့်... ရုန်းကန် ကုတ်ခြစ် သို့သော် နိုင်းက မမှု အသာချပြီး ကူးကူးကို မိအောင်သာ ဖက်ထားသည်...
ရှင်...ရှင်... မယုတ်မာနဲ့ လွှတ် လွှတ်နော်...
မလွှတ်ဘူးကွ မင်းကို ချစ်လို့ မလွှတ်တာ...

ကျွန်မ ရှင့်ကို မချစ်ဘူး...
ငါက... ချစ်တယ်...
ရှင် အဲဒီလို တစ်ဖက်သတ်အချစ် ပေါင်းနဲ့... အဲဒါ... ပျော်မှာလား...
ချစ်လို့ ပျော်မှာပေါ့... ဘာဖြစ်လဲ ငါမင်းကို ပိုးမယ်...
မရဘူး မပျော်ရဘူး ရှင်ပျော်ရမှာ အဆမနှိုင်း... အဆမနှိုင်းက... ရှင့် ချစ်ဘူး...
ငါ့နှင်းကို မချစ်ဘူး...
ဘာ... ရှင် သစ္စာဖောက်ချင်ပြီလား...
ကဲဟာ...
ဖြန်း...
လွတ်ထွက်သွားသော... ရှေးဖေး၏ လက် တစ်ဖက်က... နိုင်း ပါးပြင်ပေါ် အရှိန်နှင့် ကျသွား၏... နိုင်း ရွှီထွက်သွားတော့သည် မျှ... ...

ဪ...အခုက တော့...နှင်းကိုချစ် မိတယ်...ထင်တာ... နင့်ကို တွေ့ပြီးတော့မှ... နှင်းကို ငါ ခင်ရုံပဲ သိပြီ....
တကယ် ချစ်မိတာက... နင့်ကိုဆိုတာ... ငါသိတာ...
ဪ...ရှင် အားလုံးကို စော်ကားတာ...
နင်သာပဲ ပြောပြော...ငါ နင့်ကိုပဲ ချစ်တယ် ကူးကူး...
ခိုင်းက အတင်းပြောကာ အတင်းဖ သဖြင့်... နမ်းဖောက်သား ချာချာလ ကာ...ရေအောက်သို့ နစ်မြုပ်သွ
ရေအောက်မှာပင် ကူးကူးက ရုန်းသည်... ခိုင်းကလည်း မလွတ်အောင် ဖက်သဖြင့်... လူးကာ လိမ့်ကာဖြင့်... ... တော်တော် နှင့် ပြန်မပေါ်...
နောက်ဆုံး ကူးကူး က...ရေအောက် ကျောက်ခဲ တစ်လုံးကို စမ်းမိကာ.. ခိုင်း ခေါင်းကို ထုပစ်လိုက်၏... -

သူမနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင်...
ရိုင်းမေဒါ ပြန်ပေါ်လာသည်
မောရှာသည့်အသံ...
ရိုင်းမေဒါ

ဂျူးဂျူး.... နင့်ကို ငါချစ်တယ်... ငါ့ကိုယုံလိုက်ပါ...
မချစ်ဘူး..ရှင့်ကို မချစ်ဘူး...
ဘာ... ကဲဟာ...
ဂျူးဂျူးကို ခေါင်းမှ ကိုင်ကာ..ရေထဲ
နှစ်ချ..ပြီးတော့ ပြန်ဖော်ကာမေး
ချစ်တယ် ပြောပါလား....
မချစ်ဘူး...
ကဲဟာ မချစ်ဦး....
ချစ်ပြီလား..
မ..ချစ်..ဘူး...
ဆိုင်းက နောက်တစ်ခါ ထပ်နှစ်လိုက်သည်...နောက် ပြန်ဖော်ကာ မေးလေသည်...

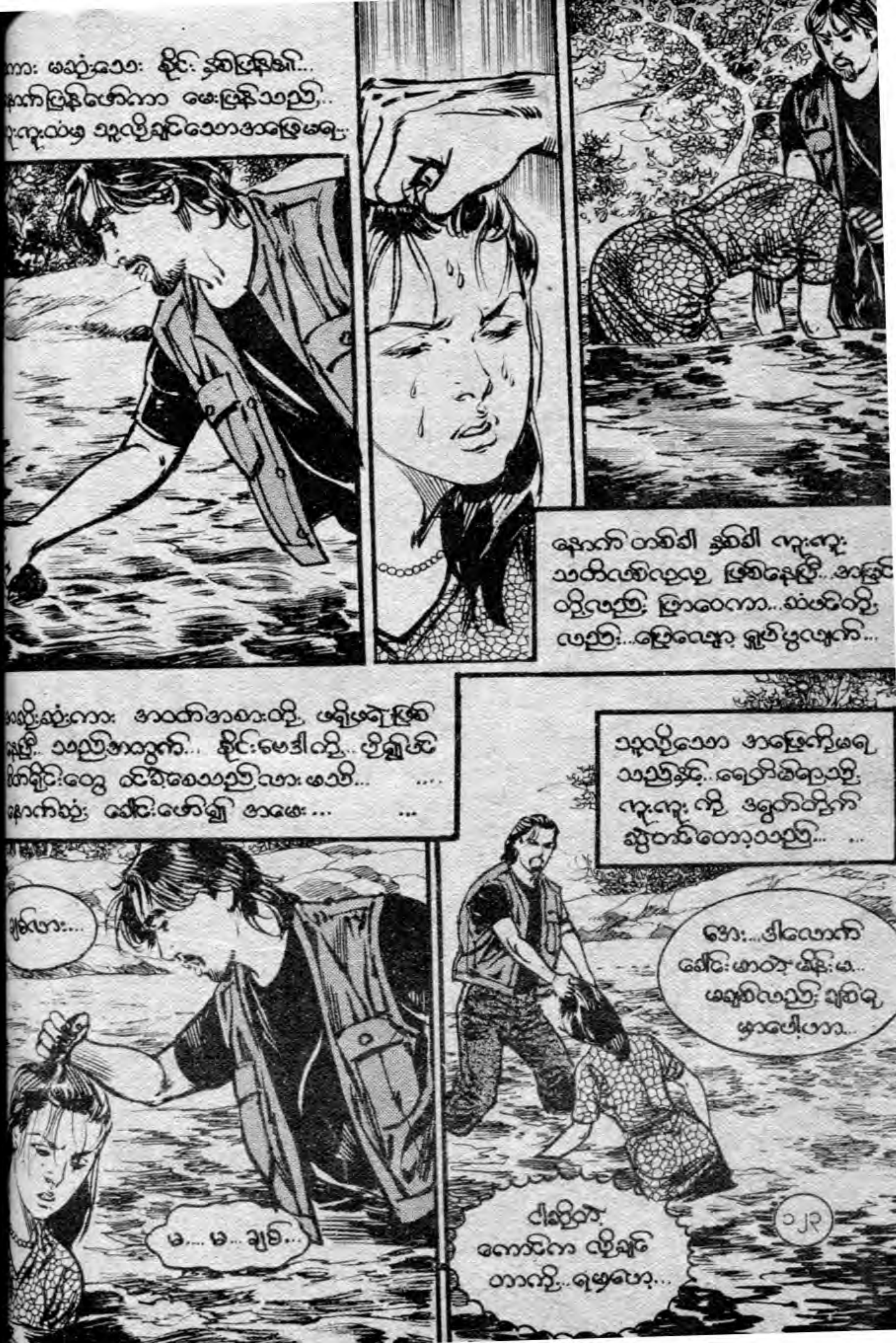
ကား မဆုံးသေး နိုင်း နှစ်ပြန်ခါ...
နောက်ပြန်ဖော်ကာ မေးပြန်သည်...
ကုန်းထံမှ သူ့လိုချင်သောအဖြေမရ...
နောက် တစ်ခါ ထိုခါ ကူးကွေး
သတိမေ့မျောလု ဖြစ်နေပြီ...အကြွင်း
တို့တည်း ကြာဝေကာ...ဆံပင်တို့
ဟည်း...ပြေလျော့ ရှုပ်ပွလျက်...
အပြိုးဆုံးကား အဝတ်အစားတို့ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်
နေပြီ.. သည်အတွက်... နိုင်းမေဒီတို့...ပိုချွန်
ထက်မြင်းတွေ ထင်ရှားနေသည်လား မသိ... ....
နောက်ဆုံး ခေါင်းဖော်၍ အမေး... ...
သူ့လိုသော အဖြေကိုမရ
သည်နှင့်...ခေါင်းဆွဲထူ၍
ကူးကွေး ကို အရှက်တကွဲ
ဆွဲတင်တော့သည်... ...
ချမ်းသား....
မ.... မ... ချစ်...
အေး...ဒီလောက်
ခေါင်းမာတဲ့ မိန်းမ...
မရှိဘူးလို့ ထင်ခဲ့
မှားပေါ့ဟာ...
ဒါပြီးတော့
ကောင်က လိုချင်
တာကို...ရမှာပေါ့...

ရေထဲတွင် ကျေးကျေး ပက်လက် လဲနေကာ အမှတ်တမဲ့..ပါလာ သည်...
ရေတိမ်ပိုင်း ရောက်ပြီမို့ ကျောက်စွန်းက ရေ အောက်မှ ကျောက်ခဲ များနှင့်...ပွတ်တိုက်မိသည်
ကျေးကျေး ဒံ့ကို ကြောက်၍...ဖွဲ့ဖွဲ့ ဖြတ်မကျွဲရော် လက်ကဆုပ်ကိုင် ကိုင်ထားသည်... သည်လက်ဖို့၍ သူသာမှ မကာတ် နိုင်တော့...
ကမ်းစပ်ရောက်သော် ရှော်ပိတ်တာ ကျွန်းတစ်ဝက်တွင်...ကျေးကျေးကို နိုင်းမေဒါ ဖက်ချထိုက် ပြီးတော့ မောပန်းကြွာ ဒီးကျွန်း ဦးပေါ် လက်တောက်ကာ...ကျေးကျေးကို...ဖီးမှိုး၍ ကြည့်၏...
နင့်ကို...နင့်ကို... ငါသိပ်...သိပ်ချစ် တယ်...ကျေးကျေး

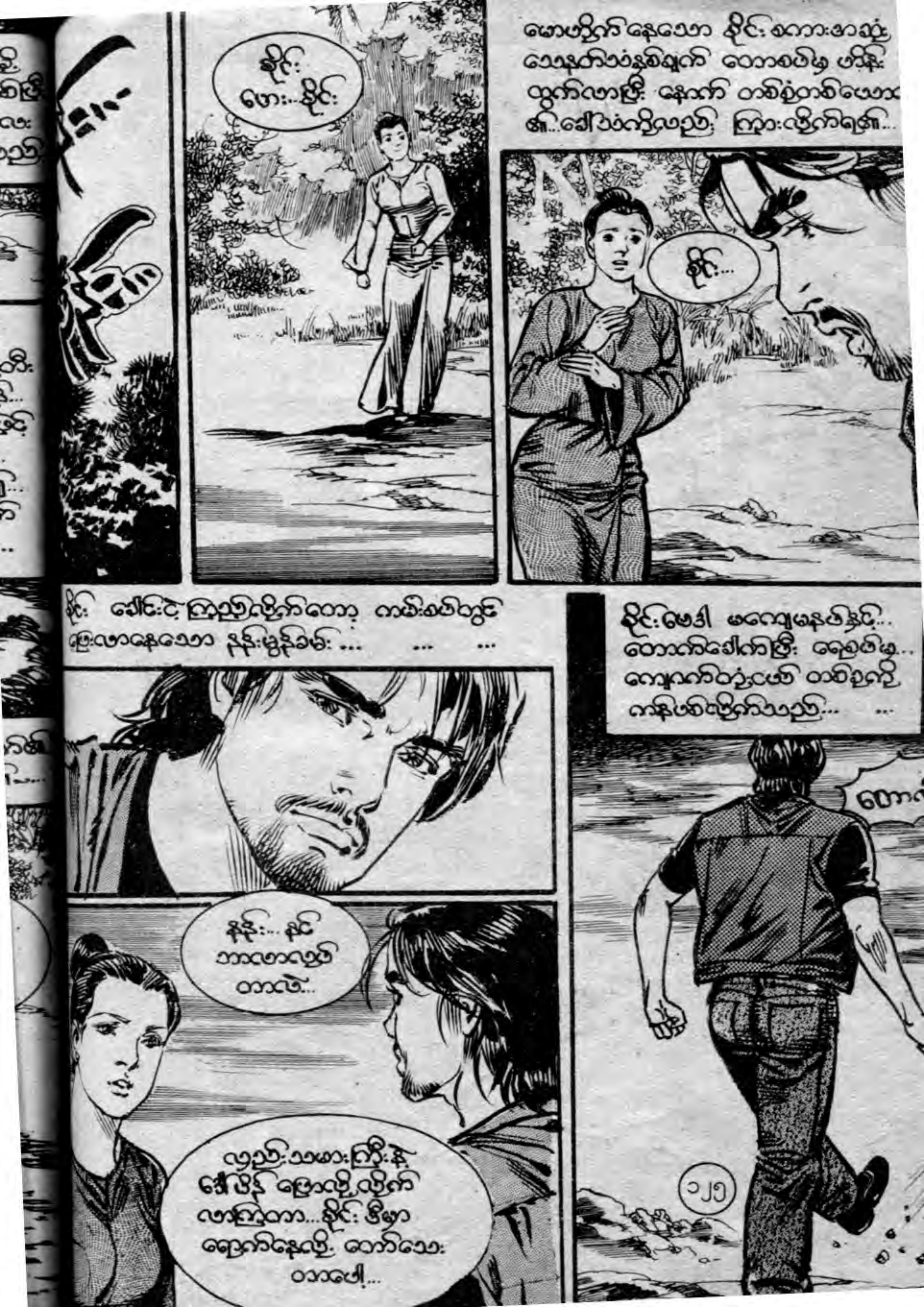

မောဟိုက်နေသော နိုင်း၏စကားအဆုံး
သေနတ်သံနှစ်ချက် တောစပ်မှ ပဲ့ဟိန်း
ထွက်လာပြီး နောက် တစ်စုံတစ်ယော
၏...ခေါ်သံကိုလည်း ကြားလိုက်ရ၏...
နိုင်း
ဟေး...နိုင်း
နိုင်း...
နိုင်း ခေါင်းငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ ကမ်းစပ်တွင်
ပြေးလာနေသော နှင်းမွန်ခိမ်း... ... ...
နှင်း... နိုင်
ဘာလာလုပ်
တာလဲ...
လှည်းသမားကြီးနဲ့
ဒေါ်ဖြိုး ပြောလို့လိုက်
လာကြတာ...နိုင်း ဒီမှာ
ရောက်နေလို့ တော်သေး
တာပေါ့...
နိုင်းမေဒါ မကျေမနပ်ဖြင့်...
တောက်ခေါက်ပြီး ခြေဖျားမှ...
ကျောက်တုံးငယ် တစ်ခုကို
ကန်ပစ်လိုက်သည်... ...
တော
၁၂၅

နှင်းမှုန်ခမ်း တို့၏ အိမ်ခြံဝင်းအတွင်း ခိုင်းမေဒါက... မြင်းကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း စီးဝင်သွားတော့... နှင်း၏ မောင်ဖြစ်သူ ရှမ်းကလေးနှင့် တွေ့သည်... ...
ဟော... ကိုကြီးခိုင်
အေးကွ ရှမ်းကလေး မင်းအစ်မ ရော...
အစ်မ ရွာထဲ သွားတယ်... ကိုကြီးခိုင် ပြန်လာတော့မှာပါ...
ရှမ်းကလေး က ခြံဝသို့ ထွက်သွား သဖြင့်... ခိုင်းမေဒါ... အိမ်အောက်သို့ မဝင်ဘဲ... အပေါ်ထပ်သို့ ဖြောင့် တက်ခဲ့သည်... ခိုင်း သွားနေ လာနေ တစ်အိမ်လုံး ထိုသဖြင့်... ... ...
အိပ်ခန်းများ ရှိရာသို့ အသာလျှောက်ခဲ့ပြီး ယခင်ကသုံး တွေ့ရသော အခန်းကို ချောင်းကြည့် လိုက်သည်...

ထင်သည့်အတိုင်းပင်...
ကျွန်းပွတ်ခုံ့ကုတင်
ပေါ်တွင် တစောင်းလှဲ၍
မျက်... အိပ်နေသည့်
ဂျူဂျူ... ... ...
မနေ့ကတည်းက..သူ့
သတင်း ကြားပြီးသား..
ဘာအေးမိသည်ဖြစ်စေ၊ ဖျားနို့သည်ဖြစ်စေ ပေါင်းကာ ဖျားနေသည်ဖြစ်
ခိုင်းစေဒီ ခြေဖျော့ကာ အခန်းတွင်းသို့၊ အသာလေး ဝင်ခဲ့သည်.
ဂျူဂျူ့မှာ ကြိုးဖင်အာရုံရှိနေလောင့် ဖြိုးနေရှာ...ခြေသံကြားပြီး
ကြားမိသဖြင့် မိတ်ဆဲတွင် စနိုးစနောင့်ဖြစ်ကာ...
မျက်စိပွင့်ကာ ကြည့်လိုက်ရ... ခိုင်းစေဒါကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့်
ဂျူဂျူ့ ဒေါနိုအတိမ်ချီ... ခိုင်းက ခေါက်တစ်ဖက် ဖြင့်သူ့
ပါးတေကို...မိုက်ပစ်လိုက်သည်... ... ...
မအော်နဲ့...

တိကတိကနဲ့စမ်း ငါ့နင့်ကို သိပ်ချစ်တာပဲ... ဟိုမိရေအောင် ချစ်တာပါ ဒါကြောင့် ငါလာခဲ့တာ...
ကျေးကျေးက ခေါင်းကို ယမ်းကာ သူ့ လက်ကိုဖယ်ပြီးမှ ဗူးသီးကို ကိုင်ထား...
နင် သာချစ်ပြီ နေတာလဲ.. ဗီပုလဲပုတီး ကို...သာကိုင် ကိုင်နေ..သိပ် အဖိုးတန်နေလေး ငါကယူ ကို..မေသူဘူး နင့်ကိုယူ မှာ...နားလည်လား...
ငါ့ဖြောတာ နားထောင် ငါ့သွက်ပေးမယ်.. အောင်မယ် ကြံ့ခွဲတော့ ငါကသတင်းမှာ သိလား...
နင် ငါ့ကိုယူ ပြီ..ဒီသက်တမ်းကို ရှိတာတွေ ငါပေး ပေးမယ်...
ခိုင်းက ပါးစပ်ပိတ်ထားသော... သူ့လက်ကို ဖွက်ပေးသဖြင့်... ကျေးကျေး အခဲခါတော... အသက်ရှူရပြန်သည်... ...
ဟင့်အင်း မလို ချင်ဘူး ကျွန်မ ရှင့်ကို လည်း...မချစ်ဘူး... ဗီပုလဲပုတီး ကိုလည်း တစ်သက်လုံး ပြန်မယ်. သယ်ပိုသာနိုင်မှ မလဲနိုင်ဘူး
ခိုင်း တွေ့ခန် ပြုံးသွားပြီး သူ့ခေါင်းထဲ ဖူးတဲ့ခန် တစ်ခုခုကို သတိရလိုက်သ

အောင်မာ
ပြစ်...
အို...
ပေး...ပေး...အဲဒါ
မဟုတ်ရဘူး...
...က ဆေးဝယ်ဖို့ထွက်သွားဖြင့်... ပုတီးက
...ပြီး... ရိုင်းလက်တွင်း ပါလာတော့...
ဟား...ဟား....
ဟား...ဟား...
ကျူးကျူး...ဒီပုတီးက
ဖိုးကောင်ပေးထားတာ
မဟုတ်ပါလား
ဘယ်ကောင်
လဲ...
ဟုတ်တယ်
ဘာဖြစ်လဲ ပေး
ပုတီး ပြန်ပေး...
လေးတယ်...ဘယ်
ဟာနဲ့မှ...မလဲနိုင်အောင်...
တန်ဖိုးထားတယ်...ပေးစမ်း
ရင်ထဲ လှုပ်ရှားတဲ့ကောင်
နဲ့...မကိုင်နဲ့...
ဟွန်း နင်က
ဒီကောင်ပေးတာကို
အဖိုးတန် ထိုးထားနေတာ
ပေါ့လေ...ဟုတ်လား....
ဖြုန်း
အံမာ...
ကဲဟာ...

ခိုင်း ဖေါ်သာသွင်းလိုက်သော လက်ပြန်ရိုက်ချ
လိုက်ပါသဖြင့်… ရှူးရှူး အိပ်ရာပေါ်
ပြန်လဲကျသွား၏…
ဖြတ်ခနဲ ဘူ့အိတ်အသွင်း
သည့်ကာလ… ကျောင်းဆောင်းလှင်
ဝင်လိုက်ပြီး… ရှူးရှူး ခေါင်းကို
ဆွဲမော့ပစ်လိုက်ရ၏…
အမေ့…
ဟင်… ခိုင်း
ဒါဘာလုပ်
တာလဲ…
နောက်မှ အသံကြောင့် လှည့်ကြည့်
သော… အခန်းဝတွင် နှင်းမှုန်ခမ်းကို တွေ့
လိုက်ရသဖြင့်… ခိုင်း ထရပ်ကာ…
မျက်နှာချင်းဆိုင် လိုက်၏…
ငါ… ရှူးရှူးကို
ချစ်တယ်…
ရှင်…
နှင်းမှုန်ခမ်း အံ့သြကာ ကြက်
သေနေ၏… ရှူးရှူး လှည့်ပြီး… ကြေ
လွှမ်းချ… ဘာစကားမှ မထွက်…
ထိုစဉ်မှာပင်… ခိုင်းက အခန်း
ထွက်သွားလေတော့သည်…

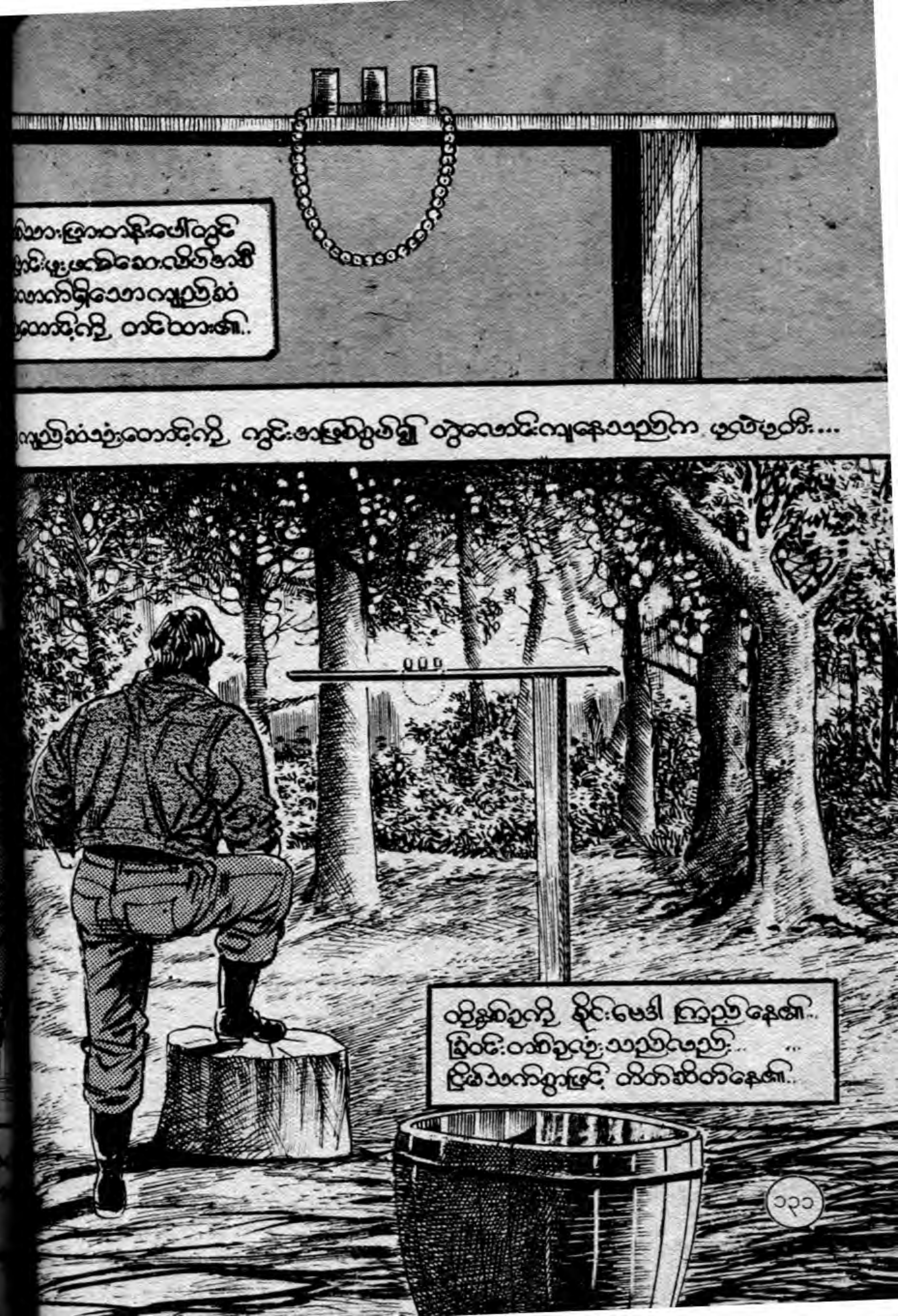
သား ပြားတန်းပေါ်တွင်
ွင်းဖူး ဖန်ခွက်သေးလေးပါအား
ထောက်ရှိသော ကျည်ဆံ
တောင့်ကို တင်ထား၏..
ကျည်ဆံသုံးတောင့်ကို ကွင်းဆက်စွပ်ထားမိမှ တွဲလောင်းကျနေသည်ကား ပုလဲပုတီး....
ထိုပစ်မှတ်ကို နိုင်းမေဒီ ကြည့်နေ၏..
ခြံဝင်းတစ်ခုလုံးသည်လည်း... ...
ငြိမ်သက်စွာဖြင့် တိတ်ဆိတ်နေ၏..

ထိုရုပ် အခြေပြကားပါ ရွေ့လျားကာ... မြင်ကွင်းအတွင်း ရောက်လာ၏... ထို့နောက်... ခိုင်း၏ မြင်ကွင်းရှေ့ ကျည်ဆံနှင့် ပုတီးနောက်တွင် ပေါ်လာ၏...
နှင်းမှုန်ခမ်း... မျက်ခွံတွေ ဖိုနေပြီး ထိပ်ပြက်ခံစားရမှုသည်... သူမ၏ အသွင်တွင် ထင်ရှားစွာ ပေါ်လွင်နေ၏...
သူတို့နှစ်ဦး ဘာစကားမှ မဆိုဘဲ တစ်ဦးကို တစ်ဦး တိတ်ဆိတ်စွာ ကြည့်နေကြသည်... အတန်ကြာမှ... တိတ်ဆိတ်မှုလေချောင်းကို... နှင်းမှုန်ခမ်းက စတင် ဆွဲလှုပ်လော့၏...
ခိုင်...

နင် ဘာလို့ လိုက်ပါလာတာလဲ နှင်း....
နှင်းမလာရ ဘူးလား... နှင်းဟာ ခိုင်းရဲ့ ဇာတိမြေကို... နေ့နေ့ညည အချိန် မရွေး...ဝင်ထွက်လို့ရတဲ့သူ မဟုတ်ဘူးလား...
အခြေအနေ တွေ...ပြောင်းလဲ သွားပြီဆိုရင် တော...
ဟူး.... နှင်း မပြောင်းလဲဘူး ဆိုရင်... ငါ့မိန်းမ နှစ်ယောက် ယူရ မလို့ ဖြစ်သွား ပြီ...
ဘာ..ဘာပြော လို့လဲ...
ကျူးကျူး ကို...ငါရဲ့အောင် ယူမလို့
နှင်း မပြောင်းလဲ ပါဘူး...ခိုင်း
၁၃၃
ခိုင်းက မကောင်းဖန်ခဲ့သည့်အဖြစ် အားမနာတမ်း ပြောလာသဖြင့်... နှင်းမွှန်ခမ်းဖြူ နားထဲတွင်... မိုးကြိုးပစ်သလို ဖြစ်သွား၏...

နှင်း ဘက်ကို ထည့်မစဉ်းစားတော့ ဘူးလား... နိုင်
အင်း... ငါ့ရင်မှာ အချစ်ဆိုတာ အခုမှ ပေါ်လာတာ...
ဒါဖြင့် နှင်းနဲ့နိုင်တို့ကိစ္စကို စီစဉ်တော့... နိုင် ဘာလို့ တက်ကြွပျော်ရွှင်နေခဲ့တာ လဲ... နိုင် ဘာလို့ခေါင်း ညိတ်ခဲ့တာလဲ
မရှိဘူး
လည်း မရှိတော့ ဘူး.... ...
နှင်းမှုန်ခင်း အသံတွေပါတုန်ခါလျက် ပြောင်းသွားပါ... ဟေမစဉ်က ပြောသလို... နိုင်တွေငါတွေ ဖြစ်ကျန်ခဲ့...
ဒါတော့နှင်းရဲ့ နင့်ကိုငါ သံယောဇဉ် ရှိခဲ့တာကို အဲဒါမပယူပါဘူး ဟာ... ချစ်တာက ချစ်တာပဲ သံယောဇဉ်က သံယောဇဉ် နိုင်လည်း ငါ့အပေါ်
၁၃၄
သံယောဇဉ် ရှိတာကို... ချစ်တာလို့ ထင်ပြီ ထင်နေလိမ့်မယ် နှင်း... အဲဒီ နိုင်တကယ် ချစ်တဲ့သူနဲ့တွေ့မှ ကွဲကွဲ ပြားပြားသိလိမ့်မယ်..
အဲဒါက... နိုင့် ကိစ္စလေ ငါ့ကိစ္စက... ငါပြောပြီးပြီကော...

နှင့်ကိစ္စက ... မဖြစ်နိုင်ဘူး ... ဘာလို့လဲဆိုတော့.. ရှုးရှုးက... နှင့်ကို လုံးဝ စိတ်မဝင်စားနိုင်ဘူး...
တစ်နေ့လုံး ငိုနေတယ်... ငါ့ကို... အားလုံး... ဖွင့်ဖွင့်လင်းလင်း ပြောတယ်...
နင်က.. ရှုးရှုးကို မြှောက်ပေးတာပေါ့ ဟုတ်လား နှင်း...
ငါက မြှောက်ပေးတာ မဟုတ်ဘူး.. သူက ပြောပြတာ...
နင် ဟုတ်ပါအ မလို့.. ကြားတာကို ပြောပြတာ...
ငါ ဟုတ်တာတော့ မဟုတ်ဘူး ချစ်တာ... အဲဒါကို ဒီကောင်မလေးကို သေသေချာချာပြောပြစမ်း...
သူ့မှာ ချစ်သူရှိတယ် ခိုင်
ဘာ...
ခိုင်၊ အသံက... ကျားတစ်ကောင်လို ဟိန်းထွက်သွားတော့သည်...
ဟုတ်ပါတယ်
ငါကလွဲလို့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မချစ်ဘူး...

နှင်းမှုန်ခမ်း ဝေဝေသက်ကို အဝေးဝါးမြိုင်ခဲ့ မြို့ဆာ.. ကျောညှိခံ့နှင့် ပွတ်တီးတင်ထား သေသ...တန်းကိုကွေ့ရှု...ခိုင်း ဆီ လျှောက်လာ၏...
ခိုင်း...
မိန်းမသား တစ်ယောက်အနေ နဲ့...သဘောတူရှုမဖြစ်ကို ကိုခေါင်...နှင်းထိန်းသိ ပါတယ်...
တအိ သဘောလွှတ်သွားတဲ့... ခိုင်းအနေနဲ့...သဘောတူရှုကို တော့...မဖျက်ဆီးပါနဲ့ ခိုင်း လူကြီးတွေ မျက်နှာပျက်ရ မှာကိုလည်း...မကြိုက် ပါစေနဲ့...
ကူးကူး ပြောတာ သဘောတူလဲ ဟိုကောင် ထက်ခိုင် ဆိုတဲ့ကောင် လား...
ခိုင်း...ရုတ်တရော် မှန်ရှုပြီး ဖြစ်သွားတာ ကို... နှင်း နားလည် ခွင့်လွှတ်ပါတယ်...
ဟုတ်ပါတယ် ကူးကူး ချစ်သူဟာ ထက်ခိုင် ပါ...
သဘာ ကူးကူး ချစ်သူလဲ ထက်ခိုင် ဟာ...ထက်ခိုင် ပေါ့ကွ...

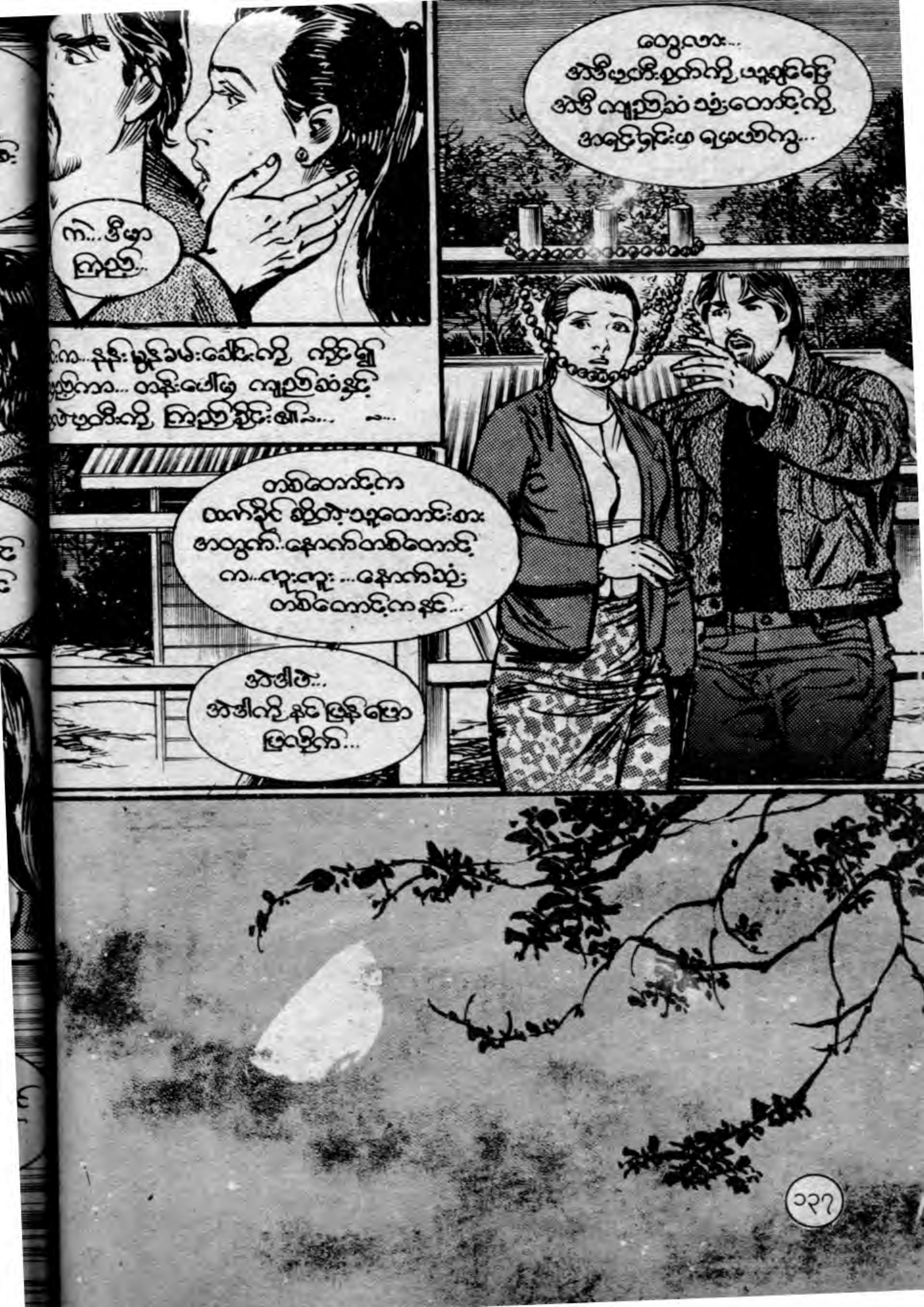
ကဲ...ဒီမှာ ကြည့်...
မွေ့လား...
အဲဒီပုတီးစိပ်ကို ယူထားပြီ
အဲဒီ ကျေညီခံ သုံးတောင့်ကို
အရှင်ဘုရားမှ ရမှာပါကွ...
း က...နှိုးမွှန်ခမ်းပေါ်ကို ကြိုင်မျှ
ကြာ... တန်းပေါ်မှ ကျေညီခံနှင့်
ပုတီးကို ကြည့်ပြီးမှ... ...
တစ်တောင့်က
သက်ရှိ ဆိုတဲ့ သူတောင်းစား
ဝတွက်..နောက်တစ်တောင့်
က..ရှေးရှေး ...နောက်ဆုံး
တစ်တောင့်ကနှင့်...
အဲဒါဘဲ...
အဲဒါကို နင် ပြန်ပြော
ပြလိုက်...

ကျေးကျေး ...သူ့နှုတ်ကပြင် သူမပဲ့နိုင်တော့ဘဲ
ဖြစ်သွားရော... ခိုင်းမေဒါ ရှိုင်းသည်ကို
သူ သိရော... နှင်းမွှန်ခမ်း သိမ်မွေ့နူးညံ့သည်
ကို...သူ...သိရော...သို့သော်...ခိုင်းမေဒါ
သည်ယောက်ျားရှိုင်းမှု... အစ်မနှင်း သည်ဖြူ
နူးညံ့လိမ္မာသည် ဟူသော သူမထင်မြဲပါ...
အား...အဲဒါဆို ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲဟင်...
နှင်းမွှန်ခမ်း စကားဆုံးတော့...ကျေးကျေး တွန့်တွန့်လှုပ်လှုပ်ဖြစ်ကာ... နဖူးတွင် ချွေးတို့ပင် စို့လာ၏... ။... ။...
အင်း... တဖြေးဖြေးတော့ ခိုင်းဟာသွေး အေးသွားမှာပါ...
အစ်မနှင်း အဲဒီလိုမြင်ထင်လား...
ကျေးကျေးကြောင့် အစ်မနှင်း စိတ်ဆင်းရဲရတာ...ကျေးကျေးတောင်းပန်ပါတယ်... ကျေးကျေးသာ...
ဟော်ပြီ... ညီမလေး...အဲဒါတွေ မပြောနဲ့တော့...
ဒီခေါ်ရောက် မလာသူ့ဆိုရင်... ဒီ ပြဿနာတွေ မပေါ်ဘဲ အစ်မနှင်းနဲ့ ကိုခိုင်း ကိစ္စ
တော်တော်ဆယ် ညီမလေး အန္တရာယ်ကင်းဖို့က ရှာကိုပြန်မှ... ဖြစ်မယ်...

မှုန်မှိမ်းက.. ရှုးရှုးလက်ကို..
ဆုပ်ကာ အတန်ကြာသည်
ကိုင်ထား၏...
ရှုးရှုး အပြန် လမ်းမှာကော..စိတ်ချ ရပါ့မလား အစ်မ နှင်း ရှင့်...
စိတ်ချရမှာပါ ရှုးရှုးရှင့်... အစ်မ.. ဒီကလေးပဲ့လေးပြီး ထည့်ပေး လိုက်ပါ့မယ်...ရှုးရှုးလာ တုန်းက...နှင်းကကြို သိနေလို့...
အစ်မ ပြောထား မိလို့လား...
အဟင်း... ဟင်း...ဟင်း...
နှင်းမှုန်မှိမ်း ...
ရှုးရှုး သိ၏...
ရှုးရှုးကို မေးထား မို့...နှင်းက အကြံပေးတာ.. ပြီးတော့ အဖော်လွှတ်တော့ လည်း...နှင်းရဲ့ ဂါဝန်သင်ပေးက ကို...ထည့်လွှတ်တာဆို တော့...
ဪ....

နိုင်းမေဒါ သေနတ်ပြောင်းကို ထောင်ချီ... အတွင်းသားကို ကြည့်သည်... ထို့နောက် သေနတ်ပြောင်း မြင်ကွင်းအတွင်းမှ...
တမိရုံတမိပေါ်လာတာကို တွေ့လိုက်ရ၏...
နိုင်း အံ့ညွှာ...သေနတ်ပြောင်းကိုဖယ်
ကြည့်လိုက်၏... ကူးကူးက သူ့ရှေ့ရှိ
အနီး...ရောက်နေပြီ... ... ...
အံ့ညွှာရေ ပါလာသားပေါ့...
ကျွန်မ မှလဲ မှတ်ဆီး ပြန် ယူခဲ့တယ်ပါ...
ပွဲဈေးတန်းက... အပေါ်အားဖျော်ညီကို မျှား...မင်းမှို့လို့ ဖက် မော့နေတယ်...
အဲဒါ ကျွန်မ အတွက် အမျိုးသမြတ် နိုင်တဲ့... ဖျော်ညီးပဲ ရှင်...

ဒါဖြင့်... ...က ဒီပုတီးကို ...ချင်လို့လာတာ ပေါ့...
ဟုတ်တယ်... ...ရှင်နဲ့...ဘာမှ ...ိုင်တဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး...
အင်း... နို့ ကလေးဦး...ဦးက တစ်ခါ လာတောင်း တယ်...အခု မင်းက လည်း...လာပြန်ပြီ...ငါ တစ်ခုမေးမယ်...
မင်း ငါ့ဆီ လာတာ...မကြောက်ဘူးလား...
ကျေးကျေး မမြဲနိုင်... ကြောက်သည်တော့ ရှိသည်... မတွေ့ရသည့်များလည်း ရှိသည်... ထို့နောက် ထက်ခိုင် ပေးသော ပုလဲပုတီးကို... သူလည်းမှာပင် အမြတ်တနိုး ဆွဲထားလိုက်၏... သည်ပုတီးလေး ပျောက်ပျက်သွားမှာကို သူ စိုးရိမ်၏... သည်ပုတီးလေး ပျောက်ပျက်သွား ခြင်းသည် ထက်ခိုင် နှင့် သူ၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာလေး ပျောက်ပျက်ခြင်း၏ နိမိတ်ဖြစ်မှာကို...သူ... စိုးရိမ်၏...
ဒီထက်ကောင်းတဲ့ ပုလဲပုတီးကို ငါ ရှာပေးမယ် ပြီးတော့ ဈေးတစ်ဆင်စာ လည်း...ငါခင်ပေးမယ်...

ဘေးသို့ ချပြီး… ထိုင်ရာမှထလာ၏…
စိုးရိမ်မှုဖြင့် ဘေးဘီ
သို့…ကြည့်သည်…
ဘယ့်နှယ်လဲ…
အများကြီးရှိပါတယ်
ကျွန်မ…တန်ဖိုး
ထားတာ
မဟုတ်ဘူး
ဟာ…ကောင်းပါ့
ကမ္ဘာမှာ ငါကလွဲလို့ ဘယ်
တော့ဘူး…
ချစ်ခြင်း
ဘာလဲ…
မေတ္တာ…
ကျွန်မပြောတာ
တော့ဘူး…
ငါ့ကို ကဲ့ရဲ့မှာက
မရှိသေးဘူး

ကျွန်မ
ကိုယ်ပိုင်ရေးကိစ္စပါဘဲ
ရှင်နဲ့ မပတ်သက်
ဘူး...
ဘဝက ပတ်သက်
ရမှာပါ... နှလုံးသားက...
ပတ်သက်ရမှာပါ.. ဒီလောက
မှာ... မင်းကို အချစ်ဆုံးက
ငါ...
ငါ့လောက် မင်းကို
ဘယ်သူမှ မချစ်နိုင်ဘူး
ချိုသာ... မင်းမှတ်ထား... အဲဒီ
တော့... ငါကလွှတ်ပြီး... မင်း
ဘယ်သူ့ကိုမှ...
ချစ်ဖို့လည်း
မကြိုးစားနဲ့... ချစ်လည်း
မချစ်နဲ့... မင်းချစ်ရမှာက...
ငါ... မင်းလက်ထပ်ရမှာ
က... ငါ...
က စကားအဆုံး ဖွတ်ဝိုးကို အဝေးသို့
ပစ်ရန် ဖြစ်လိုက်စဉ် သူ့ကိုယ်ဟာသူ
ထုပ်လိုက်သည် ယသိင်ပြောပင်...
လက်ကို ဖမ်းဆုပ်လိုက်ပြီး ဖြစ်နေ၏...
မလုပ်
မလုပ်ပါနဲ့... ဒါ
ကျွန်မ...
ဟား...ဟား
ဟား...ဟာ
ခိုင်းက ဓားပါးတစ်ရ ပြောပြီး
ကျေးကျေးကို သတိနဲ့ ဆွဲယူ
လိုက်၏... ... ...

ဂျူးဂျူး နင် မပြန်နိုင် တော့...
အာ...
ဂျူးဂျူး ထိတ်လန့်စွာ ရုန်း၏ သို့သော်...
ခိုင်မြဲသော... ခိုင်း လက်မှ မလွတ်...
လွှတ်... လွှတ်...
အား... ကဲဟယ်...
လွှတ်နေသော ဂျူးဂျူး၏...
မလွှတ်ဘူး...
ခိုင်း ပါးသို့ အရှိန်ဖြင့် ကျသွားသည်...
ဘယ်နှစ်ကြိမ် ရှိမှန်း မသိတော့...

အဟင်း ဟင်း... မင်းက သတ္တိသိပ်ကောင်း နေတာပဲပေါ့...
ဒီသတ္တိတွေ ရှိလာအောင် ဒီပုတီး ရှင်က... ဖန်တီးပေး လိုက်တာပါပေါ့...
...ရှက်တတ်ရှက် ဖော့ကြည့် ...ကာ... ကြောက်ဖို့ကောင်း သွား ...နောက်တော့ တော့နက် ...ပြုံးသည်... ရှုံးရှုံးကား ...အမြတ်တန်း ထားရှိသော... ...ပုတီးကို... ပြန်လာ ...တောင်းဆိုခြင်းသည်... ကျား၏ ...ကြွေးမျိုးဆိုပြီလား... ...
ဟုတ်တယ်... ရှိတယ်...ကျွန်မ... ဘာနဲ့မှ မလဲချင်အောင် တန်ဖိုးထားတယ်...
ငါ မင်းကို စိန်ပဲပေးမယ်လို့ ပြောခဲ့ပြီးပြီပဲ...
ရှင့်ဆီက ပစ္စည်း ကို...ကျွန်မ ဘာမှ... မလိုချင်ဘူး...စိန်ပဲ ဆင်ဆင် နဝရတ်ပဲ ဆင်ဆင်...
ဒီပုလဲပုတီးကိုပဲ လိုချင်တယ်ပေါ့...
ဟုတ်တယ်...
၁၄၅

ရွှေရွှေ အသံက ယာဆဲ... ခိုင်က..ရွှေရွှေ
မျက်နှာရှေ့ ပုလဲပုတီးကို..ပြရင်း...
မင်းငါ့ကို နမ်းစမ်း...
ဘာရှင့်...
မင်းရှုံ့ခဲ့တဲ့ ငါ့ကို မင်းပြန်နမ်း ပေးလိုက်စမ်း...
ခိုင်က တမ်းလဲ့ချင်း အေးအေးဆေးဆေး ပြောသည်..ရွှေရွှေ ရင်တွင် ထွန့်သွား၏... ရှုံ့မှုန်းစိတ်တို့လည်း တဖျားဖျားပေါ် လာသည်... သို့သော်... ပုလဲပုတီးလေးကို.. ထက်ခိုင် ကြိုးစားပမ်းစား.. ကြိုးကြွင်း ဖယ်ယူသီရပုံများကို.. ပြန်မြင် မိလေ၏...
မင်းပုလဲ ပုတီးကို ပြန် လိုချင်တယ်ဆို ရှင်ပေါ့...
ရှင်ပုလဲပုတီး ပေးပြီး ကျွန်မကို ပြန်လှည့်ဖျားတာ...
ဘာပြန်နမ်းရမလဲ... မင်းတန်ဖိုးထားတယ် ဆိုတဲ့... မင်းတန်ဖိုးထားတဲ့ အရာနဲ့ ငါတန်ဖိုးထားတဲ့ အရာ... အလဲအလှယ် လုပ်တာပေါ့...
စိတ်ချ... မိဘကပေးပြီး ဘာ အခွင့်အရေးမှ ငါ မယူဘူး...

ခိုင် မေခါးညိုတော့ ဖြူးနေ၏... ကျေကျေ မျက်လုံးကို စုံမှိတ်ကာ အသက်ကို
... ရှူလိုက်သည်... ...

စားကွ... ဝရွာ... ချောသားခြောက်.. မီးဖုတ်...
စားပါတယ်... ဦးဖော်ပိုင်ရဲ့... ဒီကောင်က ဆတ်သား နဲ့... မတူဘူးနော်...
ဘယ်ပတ်ရှ ရှာလဲ ဆတ်သားကနီတယ်.. အသား မျှင်.. ပိုကြီးတယ်... ပြီးတော့... ဆီးသီးရွက်နံ့လေး သင်းသင်း မွှေးတယ်...
ဒေသများ ထန်းရည် ချိုနဲ့တော့ တစ်ကယ်ယှဉ်ရ တာပဲ.. လှုပ်ပြီးဝေ ချမ်ဦး ဦးဖော်ပိုင်က တစ်မြို့ ရှိသေးတာ...
ရပါတယ်... ဖြေးဖြေးပေါ့.. ဒီချေပေါက် ကြီးကို ရှာဉ်းက ဘူကြီး ကို.. ပေါင်တစ်ချောင်းနဲ့...
အလှဿညီ တစ်ခု သွားပေးသေးတယ်ကွ.. ဘူကြီးက... ဘယ်ဖေါ်ကောင် ငါးကောင် ပစ်ချလိုက် တယ်...
ဘူကြီး ဦးပုညက... ကျွန်တော်တို့ ရွ သားတွေကို ဂျ ပြုကပါတယ် များ...
အေးလေကွာ... အဲဒါကြောင့် ဒီရွာမှာ ငါးပြမ္ဘ လူသတ်မှုဖြစ်တော့... ဘူကြီး မျက်နှာ ပျက်ရတော့ တို့လည်း... စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရတာပေါ့...

တခြားရွာက သူကြီးတွေဆိုရင် ကြီး ဦးပုည ကွယ်လွန်ရဲမှာ... ဆေးငေါ့ ကြွတာပေါ့ဗျာ...
ဟာ....ဝဏ္ဏရဲ့ အဲဒီ သူကြီးတွေ...ဘာ အကြောင်းရှိလို့လဲ... ပေကြီးဉာဏ် လည်း...မရှိ...သတ္တိလည်း မရှိ.. ဦးပုညက...ထက်တော့... ဒီလူတွေ မနာလို ဖြစ် နေတာကွ...
ဟုတ်ပါတယ်... တစ်နေ့တော့...ဒီအမှု ပေါ်မှာပါ...
ပေါ့ပေါ့တော့ မရှာဘူး ဟေ့...ဝဏ္ဏ...သိလား... ရွာသားဟာနိုင်၊ နှုတ်ဆိတ် ခံရတာကိုပဲ ကြည့်...
အင်း...ဟုတ်တယ် ဗျ...သိတ်လွန်းက ပျောက်ပျောက် သွားတယ်...
ပျောက်ဆို ပျောက်တဲ့လူရှိ နေတာကို...
ဟာ... ဟေ့... ကောင်းဇော်...
လာဟေ့... ဘယ်ကလှည့် လာတာလဲ...

အင်း..ချောင်းပိတ်မိုး ရှာသွားရင်.... တာမင်ပင်ပေါ့ တာဗျာ..
ကောင်းဇော်က...ဆရာဦးထွဋ်နှင့် ယှဉ်ခတ် ရင်း..မှ... ဝင်ထိုင်လိုက်ပါ၏...
ကဲ...ရော့... ကောင်းဇော်..အမော ပြေ..ချလိုက်ဦး
ဟား....အေ့.. ကောင်းလိုက် တာဗျာ...အေ့..
ဆရာက...ထန်းရည်အိုးကို လှမ်းပေးရာ... ကောင်းဇော် ယူ၍ မော့ချလိုက်ပါ၏...
ကောင်းဇော်... ခေတ်ချက် ကောင်းသွားသည် ထို့နောက်...မြူအိုးကို အောက်ချ၍..သေး သို့...တော်ချက် အကဲခတ် ကြည့်ရာ...

...လူကြာ ထည့်မှုမိမတတ်... ဖြစ်သွားသည်... သူတို့ရှာကြံ တိုက်ခဲ့သော ...။
...ယောက်၏ လက်ခုံတွင် ကင်းမြီးကောက်ရုပ်နဲ့ ဖါသည်ဆိုသော.. ထက်ပိုင်၏
...ကို... သတိရမိကြ၍ ဖြစ်လေသည်...

မြင်းနှစ်စီးနှင့် လူနှစ်ယောက်...
ရွာတွင်းသို့ အပြေးအလွှား
ဝင်လာသဖြင့်... ခွေးဟောင်
သံတို့ ...ဆူညံသွားသည်...
ဆင်ပေါက်နှင့် တိုင်းကျော်သည်
နိုင်ပန်းခိုင် အိမ်ဝင်းထဲ မြင်းစီး
သွားကြ၏...
ဗျို့..... နိုင်ပန်းခိုင် နိုင်ပန်းခိုင်
ဟေ.... ဘာဖြစ်လာကြ လဲဟ...
နိုင်ပန်းခိုင် အိမ်ပေါ်မှ လှမ်း
ကြည့်တော့... အရေးတကြီး ဖြစ်
နေပုံရသော... ဆင်ပေါက်တို့
မြင်းပေါ်မှပင် မဆင်းကြ...
ကျုပ်တို့ပါ...အရေး
တွေ့ပေးပါဗျာ...

အေး...ရှိတော့ရှိတယ် ကွ...ရှာနေတာဖက် ဆေးသွားတယ်ထင် တာပဲ...
ဟုတ်လား ဘယ်တော့ပြန် မှာလဲဗျ...
တရက်နှစ်ရက် နေရင် ပြန်မယ် ထင်တာပဲ...
ကျေးဇူးပဲ...ဦးပန်းခိုင် ရေ...ဖေဖေ့ဆို မနက်ဖြန် လောက်...လာမှာဖြစ်မယ်... ဖိုးလှကြိုင်နဲ့ ထည့်ပေးလိုက် ပါ့မျာ...ဟုတ်လား...
အေး...အေး... ရတယ်... ရတယ်...
ဦးမြိန်က မိုးသားရွာ ပြောနေသည့်ဖြင့်...တိုင်းကျော်နှင့် သင်ပေါက်က...ဖြင်းကိုပြန်လှည့်ပြေး သည်...သူတို့ မြို့ဝင်နေပါတော့...သင်ပေါက်က စကားစ၏...
သယ်တော့ဖြစ်မှာပေါင်း ကြက်နီ ပြောတဲ့အတိုင်း ဖဲယော့...သက်ခိုင် ဆိုတဲ့ကောင် ပြေးကပ်နေတာ သေချာပြီ... ဘာလုပ်ကြမလဲ...
ချောင်းသေးက ဘူးပြေးပျက်မှာ...ကောင်မလေး နဲ့...တွေ့နေပြီကွ...လာ... ပြန်ပြန် ရွာမယ်မှာ သဘောဆောင့် နေသာ...တို့ အပြန်ခရီး ပြောနိုင်မှ ဖြစ်မယ်...

ဪ... အဲဒီမနှင်း က... ကျူးကျူးကို... တကယ်စေတနာ ထားတာပဲနော်...
ဟုတ်ပါတယ် အဲဒါကို... မနက်စောစောကြီး ဘုရားပွဲမှ... ပေးတာ... ရွာသော် ဦးကျော်လှား ရဲ့...
နောက်... မိန်းမကြီးတစ်ယောက် ရှာပြီး... အဖော်လုပ် ပေးလိုက်ပါတယ်...
ကျူးကျူး ပြောပြသော... နန်းမြို့မင်းကို လေးလေးနက်နက်လေးစားမိ သနားလှစွာ သနားမိကြ...
အဲဒါဆို ညနေ ကျောင်း... ဦးနိုင်ဟန်မိန် ကြီးနဲ့... ဒေါ်ဝေလေးကောင်းတို့ကို ပြောပြီး... ကျူးကျူးရဲ့အမေကို သွားတောင်းကြမယ်နော်...
သက်နိုင်က... ကျူးကျူးကို ပခုံးမှ ကိုင်ကာ... ငြိမ့်ငြိမ့် ဆွဲဖွေ့သည်... ကျူးကျူးက နှုတ်ခမ်းဖျားမှာ ခေါင်းညိတ်ပြုံးပြီး သက်နိုင် ရင်ခွင်ထဲကို နွဲ့နွဲ့လေး မှီကာ...

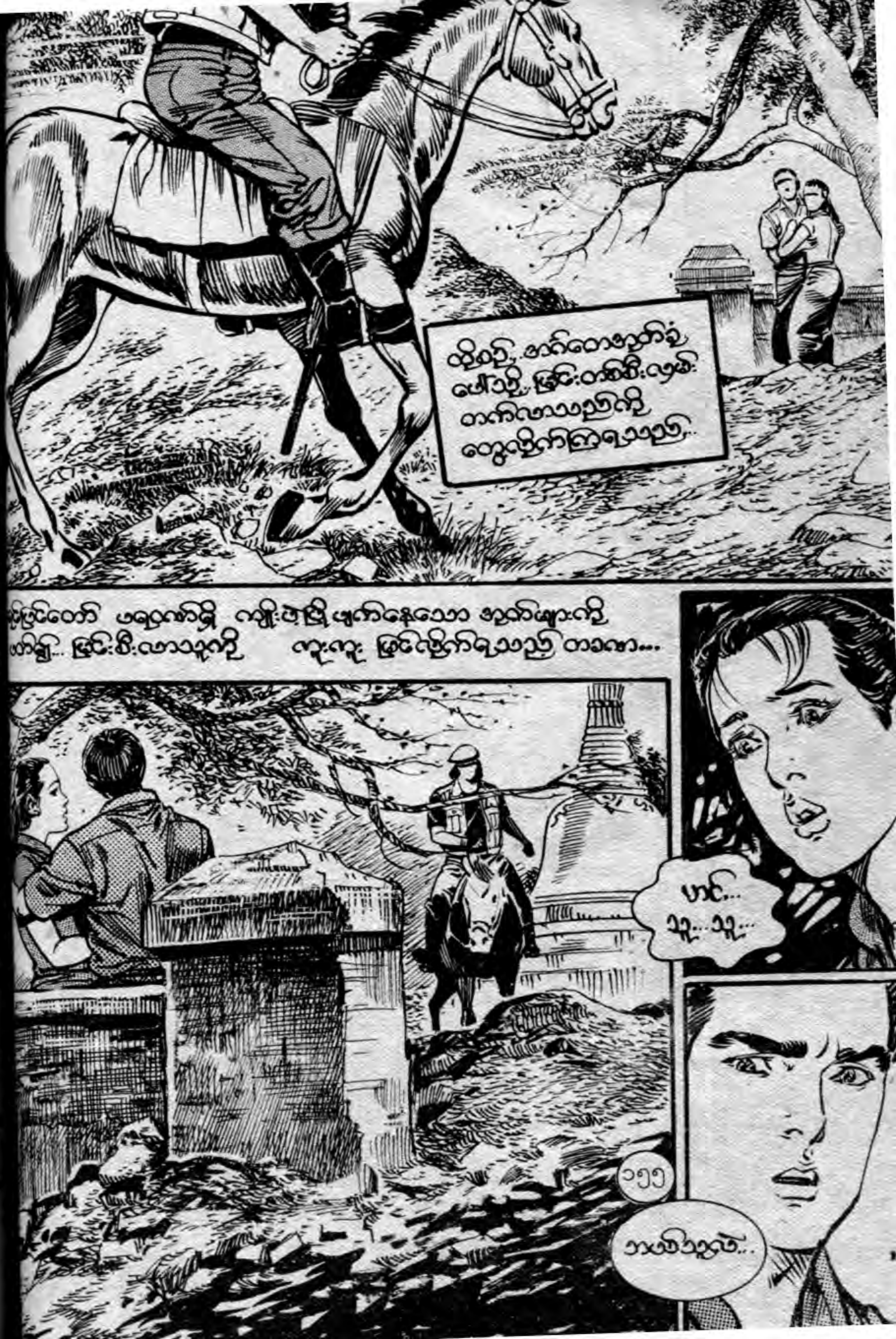
ထိုစဉ်.. အင်တောဘက်ရဲ့
ပေါ်သို့.. မြင်းတစ်စီးလှမ်း
တက်လာသည်ကို
တွေ့လိုက်ရသည်..
...ပြင်တော် ပရွက်ဆိတ်ရှိ ကျိုးပဲ့ပြိုပျက်နေသော အုတ်ခုံများကို
...ချ.. မြင်းစီးလာသူကို ကျော့ကျော့ မြင်လိုက်ရသည့် တခဏ...
ဟင်...
သူ...သူ...
ဘယ်ဟိုသူလဲ...

ရှိုးလေဒီ..
ကျေးရေး တွန့်တွန့်လှုပ်လှုပ် ဖြစ်... ...ထက်နိုင် ရှေ့ဆွဲဝင်တွင်း တိုးဝင်လိုက်ကာသည်... ...
ကျေးရေးကို သွားလိုက်ပါ...
မပြိုင်ဘူး ငါနဲ့ ဘာမှ မပြိုင်ဘူး..
ဖွတ်...ဖွတ်ပါ တော်...ကျွန်တော် တို့...ချစ်သူတွေ ပါဗျာ...
ထက်နိုင် ပြော လိုက်သော စကားကာဖြင့်.. သူ့ခြေကို ဖိုး၏ နှင့်...တိုးသလို ဖြစ်သွား သဖြင့် ဒေါသထွက်သွက် နှင့်...ထက်နိုင်ကို မြင်းနှင့် တိုက်ခဲ့ လိုက်တော့၏...
ဘုန်း...
ထက်နိုင် ရှောင်လိုက်သော်လည်း မလွတ်တော့ဘဲ ဖင်လဲကျသွား၏...

…ရုံ့ဝပ်ကိုင်းသည့်ပြီ ချေးချေး
…သာ… အင်္ဂါတောလဲကျပြီး
…ယက်ခိုင် လဲကျသော
…ကို ဖမ်းဆွဲခြင်း ပြုလိုက်ကာ…
…တောင်ခြေနှင့် ပြိုကျကာ
…ပြေးပြေး ထိုးခင်းသွားလေ၏…
ရှင်…ရှင် ဘာဖြစ်တာ လဲ…
ငါ မင်းကို… ပြောပြီးသားပဲ ကျေးကျေး မင်း ဘယ်တော့ကိုမှ… မလွတ်ရဘူးလို့…
ရှင်နဲ့ မဆိုင်ဘူး ရှင့်ကို ကျွန်မ မုန်းတယ်…
ကျေးကျေးက ခြေသံမလေးလို့ ဝိုးဝိုးဝါးဝါး တောက်သော.. မျက်လုံးအစုံဖြင့်… ဆိုင်းကိုပြန် အောက်က လဲကျနေသော ယက်ခိုင်ကို ရှုသည်၏…
ခင်ဗျား ခင်ဗျား ဘာဖြစ် တာလဲဗျာ…
ဟော့ကောင် မင်းမျက်နှာကို ငါမကြည့်ချင် ဘူး…
ဆိုင်းက မြင်းတွင် ချိတ်ထားသော… သူ၏ ကာဘိုင်-ပြောင်း သေနတ်ကို ဆွဲယူလိုက်သည်…

မင်းထွက်သွား စမ်း... ဘာဖြစ်တော့မှ ဒီကိုပြန်မလာနဲ့...
ဘာကွ...
မသွားဘူး မသွားဘူးဗျာ... ဒါ ကျုပ်ချစ်သူဗျ...
ခိုင်းဇေဒါ သေနတ်ဖောင်းကိုကိုင်လျက်နဲ့ တိုင်းကျော် ယခု့ အနားသို့ ကပ်လာ၏...
မင်းနဲ့ကျေးဇူး ဘာမှ မဆိုင်ဘူး... ဒီအချိန်ကစပြီး ကျေးဇူး ကို... မင်းခေါင်းထဲက ထုတ်ပါလား...
ဒါဒီကိစ္စမှ မဟုတ် ဘူး... ဆိုရင်တော့... ငါ့ဘာကောင်လေးဆို တာ... မင်းသိသွား မယ်...
ခိုင်းက သေနတ်ပြောင်းကို လက်ချိုင် ပြေသည့် ဆို့ချွန် လိုက်ပြေ.. ကျေးဇူးက ရှေ့မှ... ငဲရမ်းကာ ကာကွယ် လိုက်ပြီး... ... ...

မပဓိနို့…ရှင်
မပဓိနို့…
ရှော်…ဒီကောင့်
ရှောကနေပြီး…မင်းကပါ
သေရတော့မယ်ပေါ့…
ဟုတ်တာပဲ
ရှင်သတ်ချင်သလောက်လည်း
ကျွန်မတို့ဒုက္ခပေးတာ
အတူတူပဲပေါ့…
တိုင်းကျော်…
ငွေးငွေး ကို
ဖွဲ့စမ်း…
သည်အချိန်မှာပင် ငွေးငွေးက
ထက်ခိုင် ၏ လက်ကို ဆွဲကာ
မဟာရဲ လက်ခြေပျက်နေစဉ်
မှ… ချောင်းအတွင်းသို့ ခုန်ချ
လိုက်တော့သည်… …
နိုင်းမော် အမိန့်ကြားရသည်နှင့်…
တိုင်းကျော်က မြင်းပေါ်မှ ဆင်းသည်…

ဖရောင်ဝင်ကာမှ ရှိနှင့်သော လသည် နေလုံးကွယ်ပါသော
အခါ... ခပ်ဖဲ့ဖဲ့ အလင်းလေး ဝိုးတဝါးရှိသည်မှန်သော်
လည်း... တောချုပ် တောင်ချုပ်တို့ကြောင့်... မြေပြင်အနှံ့ကျဲမှု
သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်ရ... တောင်ကြား တောလွင်းသို့ရောက်
သောအခါ... ခရီးက သန့်သော ချောင်းရေက ကျောက်ပြင်
ကျောက်ဖျာတို့ကို တိုးတိုက်၍... စီးသံသည် ထွက်ပါလာ...
ဓောက်ရှုလည်း ပြီလာ၏.... ... ...
ခရီးသည်နှင့်အတူ သဲ့သဲ့ထွက်ပေါ်နေသော
မြင်းခွာသံနှင့်အတူ... လရောင် ပြောက်ကျား
အောက်တွင် မြင်းသုံးစီးကို တချက်
တချက် မြင်ရသည်.... ... ...

ဒီနေရာရောက်
အထိတော့ မျှော်လာမယ်
မထင်ဘူး...ဆရာ...
ဟုတ်တော့
ဟုတ်တာပေါ့ကွ...ရွာ
အလျှို...တောအုပ်
လောက်မှာပဲရှိသေး
တယ်...
အင်း...
နောက်ကြောင်းပြန်
ကြည့်ရအောင် ဆရာ...
ဒီချောင်းအတိုင်း ရှေ့ဆက်
သွားရင်...ကျွန်တော်တို့
သင်စခန်းကို ရောက်သွား
ရုံပဲ ရှိမယ်...
ဒိုင်းက သူ့မြင်းကို ခေါက်ပြန်လှည့်
လိုက်သဖြင့်... တိုင်းကျော်နှင့်
သင်ပေါက်တို့လည်း ပြန်လှည့်ကြ၏...
ရှူးရှူးကို
တွေ့အောင်ရှာပြီး
ရအောင်ကယ်ဖို့...သူ
တစ်ခုခုဖြစ်ရင် မင်းတို့
မလွယ်ဘူး...
မဖြစ်နိုင်
ပါဘူး...ဆရာ...ချောင်း
က...ရေနက်တဲ့နေရာ
ဘယ်မှမရှိပါဘူး...
အေး ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်...ရှူးရှူး
မသေရင် ပြီးရောကွာ...

ဟေး....
ကျေးကျေး...
ဒိုင်း
ထက်ခိုင် ရေ
ဟေး....
ခိုင်ပန်းခြံ နှင့်... ခိုင်ကျွန်းလူ ဦးဆောင်သော... ရွာသားတစ်စု...
မီးတုတ် မီးရှူးတို့ဖြင့်... တောတွင်းဝင်ကာ ရှာကြသည်...
သေနတ်ဖောက်၍ အသံပြုကြသည်... ကျေးကျေးကို
လည်းကောင်း... ထက်ခိုင်ကို လည်းကောင်း... တစ်ခဏနေမှ
ရှာဖွေသည့်အဖြင့်... တုန့်ပြန်ထူးသံကိုပင် မကြားရ...
ကျေးကျေး ရေ...
ဟေး.....
ထက်ခိုင်...

ရှူးရှူး အာရုံတွင် ပေါ်သံသဲ့သဲ့ကို
ကြားလိုက်သလို ရှိသဖြင့်... သက်နိုင်ကို
ကာ တွန်းဆဲ့သော... သစ်တုံးကြီးကို
ဖမ်းလျက်သို့ ကပ်၍ နားထောင်ကြည့်မိ၏...
ဟာသည်၊ ကိတ်ကိတ်ကနေသော ပေါ်သံ
ပြည်း... ပျောက်နေ၏... ... ...
အင်း...
ကို... အစ်ကို...
သက်နိုင် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား လှုပ်ရှားလာသဖြင့်... ရှူးရှူး ပေါ်ကြည့်ရာ သက်နိုင် ကြားဖူး ဖပေါ်သေး...
သွေးသွန်းပေါ်မှ ချွန်ချပြီး... ပြေကာ ဖြုတ်သွားသည့် သက်နိုင် ခြေထောက်သည်ကို...
တွေ့သည်နှင့် သိ၍... ရှူးရှူး... သက်နိုင်ကို အသားဖြန့် ရှာဖွေမိ၏..... ....
သက်နိုင်ကို တွေ့ပြီးချိန်တွင်...
နိုင်းမေဒါ၏ ပျော်ရွှင်မှုများ... ချောင်းစပ်သို့
ခြေကြာသောသည်ကို ဖြေသဖြင့်...
သက်နိုင်ကို၊ သစ်တုံးကြီး တစ်ခု
ပေါ်... တင်ကာ... မှောင်ရိပ်ခိုရ၍...
မျှော်ခင်းအရပ်ပြင် ဖြစ်သောသည်...

သက်ရှိုင် ကို့ဖါကြီးကို ဖျိုင်မြနှင်း
ဆွဲကာ... ကမ်းပေါ်တင်ပြီးချိန်မှာတော့...
ခေါ်သံသဲ့သဲ့ကို ထပ်ကြားလာရပြန်၏...
ဏူးဏူးရေ ဏူးဏူး...
ဏူးဏူး ရုတ်တရက် မတွေ့ရ... အဝေးမှ...မီးတုတ်
များကို လှမ်းမြင်လိုက်ရတော့မှ...ဏူးဏူးထံသ
သွားသည်... မီးရောင် ဒီယောက်ျားများလျှင်...
ခိုင်းစေဒါ တို့ မဖြစ်နိုင်တော့...
ဟေး...
အင့်...
အားပါးတရ လှမ်းခေါ်မည် အပြု... တစ်စုံတစ်ယောက်က နောက်မှ
နေ၍... ပါးစပ်ကို လှမ်းပိတ်ခြင်း ခံလိုက်ရလေသည်...
မအော်နဲ့...
သေသွားမယ်...
သေနတ်ပြောင်းတစ်ခုက ကျောကို
ထောက်၍ ထိုနောက်... အဝတ်တစ်ခု
ဖြင့်...ပါးစပ်ကို ပိတ်စည်းလိုက်လေ
သည်...

နေလုံးက ထန်းတပင်များဆီ မြင့်နေပြီ... မြင်းသုံးစီး ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်... ရွာထဲ ဝင်လာကြ၏... ခိုင်းမေဒါတို့ သချေ တပည့် သုံးယောက် စီးလာမြင်းပင်...
သုံးယောက်စလုံး အိမ်ကြေငြက် ပင်ပန်းထားသည်ဟုဆို... ရုတ်ပြုတ်ပေရေ နေသည်... ရွာလယ်သို့ ရောက်လုနီးတွင် ယမ်းကို ပိတ်ရပ်နေသူများကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ခိုင်းမေဒါ အုပ်စုက မြင်းကို အရှိန်လျှော့လိုက်ရ၏...
အသေအချာ ကြည့်တော့ လွင့်ထနေသည့် ဖုန်မှုန့်တို့ ကြားတွင်... မားမားကြီး ရပ်နေသူက... ဖခင်ဖြစ်သူ... ဦးပုည... ... ...
၁၆၅

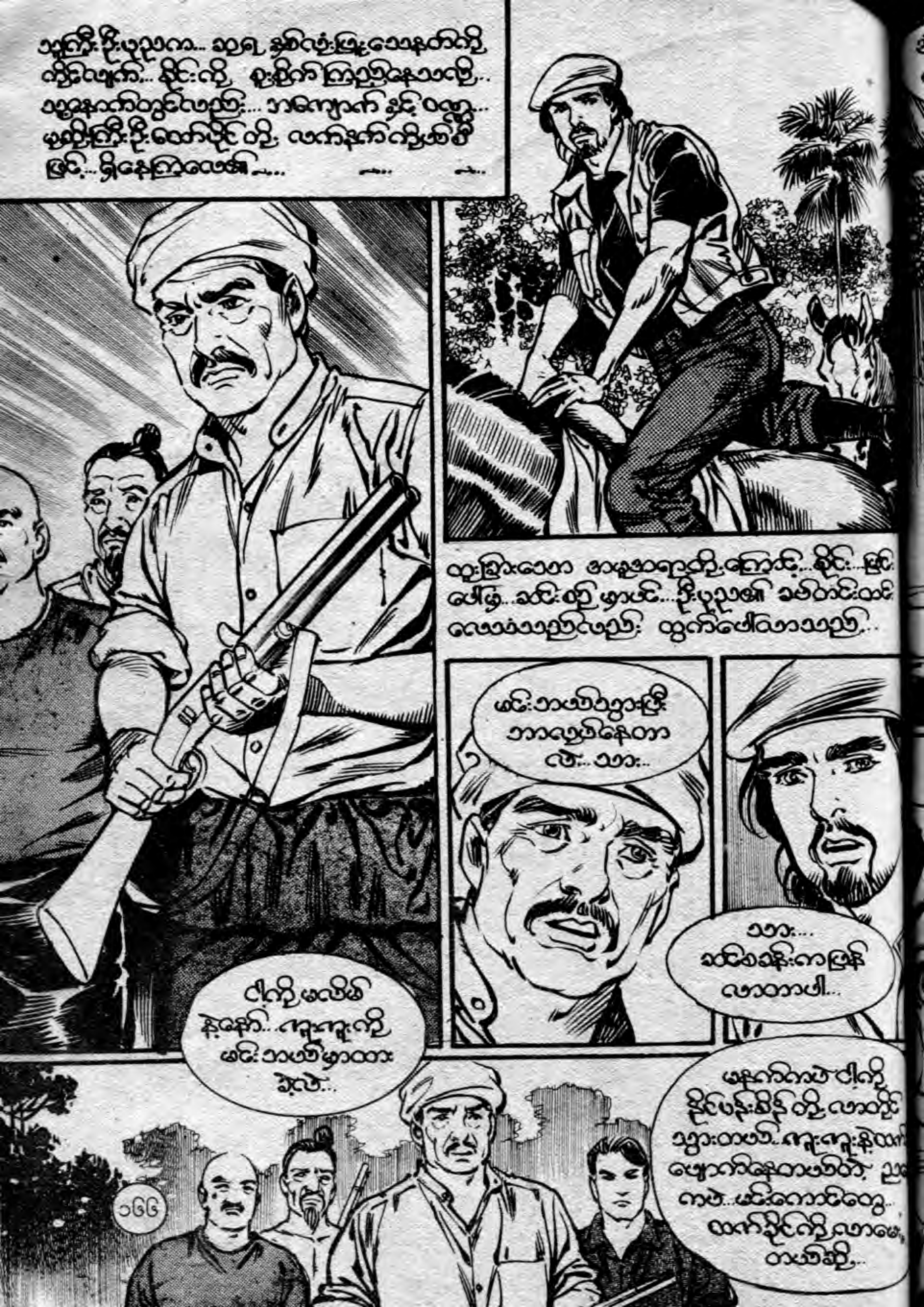
သူကြီး ဦးပုညာက... ခရုရ နှစ်လုံးပြူး သေနတ်ကို ကိုင်လျက်... နိုင်းကို စူးစိုက်ကြည့်နေသလို... သူ့နောက်တွင်လည်း.... အကျောက် နှင့် ဝရွှေ... မုဆိုးကြီး ဦးစောဖိုင် တို့ လက်နက်ကိုယ်စီ ဖြင့်... ရှိနေကြလေ၏... ... ...
လူးကြူးသော အမူအရာတို့ကြောင့်... နိုင်း... မြင်းပေါ်မှ... ခင်းတွဲ မှာပင်... ဦးပုညာ၏ ခပ်တင်းတင်း လေသံသည်လည်း ထွက်ပေါ်လာသည်...
မင်းသယ်ပါသွားပြီး ဘာဖြစ်နေတာ လဲ... သား...
သား.... ခင်ဗျန်းကပြန် လာတာပါ...
ငါ့ကို မပြောမီ နဲ့နော်... ရွှေရွှေကို မင်း သယ်မှာ ထား ခဲ့လဲ...
မနက်က ငါ့ကို နိုင်ပန်းချီ တို့ လာတိုင် သွားတယ်... ရွှေရွှေနဲ့ ယာ ပျောက်နေတယ်တဲ့ ည ကပဲ... မင်းကောင်တွေ... လက်ချိုင်ကို လာမေ့ တယ်ဆို...

ဒီကောင်က...
ဟုတ်ကဲ့...
ဟာ...ဦးကြီး

ရွာဦးကျောင်းမှ... တုံးခေါက်သံက..ဘုရား ဝတ်ပြုချိန်ကို၊ တရွာ လုံး...တိတ်ဆိတ်နေပြီ...
တုံ... တုံ... တုံ...
သူကြီး အဆိုနဲ့ အရေးဖြစ်သော... ခိုင်ဇေဒါကို ဝဏ္ဏ အချုပ်ခန်းတွင်း ထည့်ရသည်... စိတ်ကတော့ ခံရခက်နိုင်... သက်သေ မခိုင်လုံသေးသော်လည်း သူကြားလာသော သတင်းများအရဆိုလျှင် ခိုင်ဇေဒါ သည် လက်မခံ... မိဘက ခပ်ကြမ်းကြမ်း ခပ်ရိုင်းရိုင်းသာသားမို့... စိတ်မထင်လျှင် မထင်သော်လို လုပ်မည့်သူမှန်းတော့... ဝဏ္ဏက သိသည်... ...
အချုပ်ခန်းရှိရာသို့... မသိမသာစောင့်ကြည့်တော့.. ခိုင်ဇေဒါက... တချုံးချုံးနှင့် ငိုင်ငိုင်နေပြီမို့...သူကြားလာ သော..သတင်းက...ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါလေစဟု သံသယ ဖြစ်ရပြန်၏...
ချွေးပု...အချုပ်ခန်း ကို..သေသေချာချာစောင့် ကွာ..တစ်ခုခု ဖြစ်သွားရင် သူတို့ ဘအေအဖေကြီးမှာ တို့ အချောင်ပြေရ နေမယ်...
ဟုတ်ကဲ့...
၁၆၈

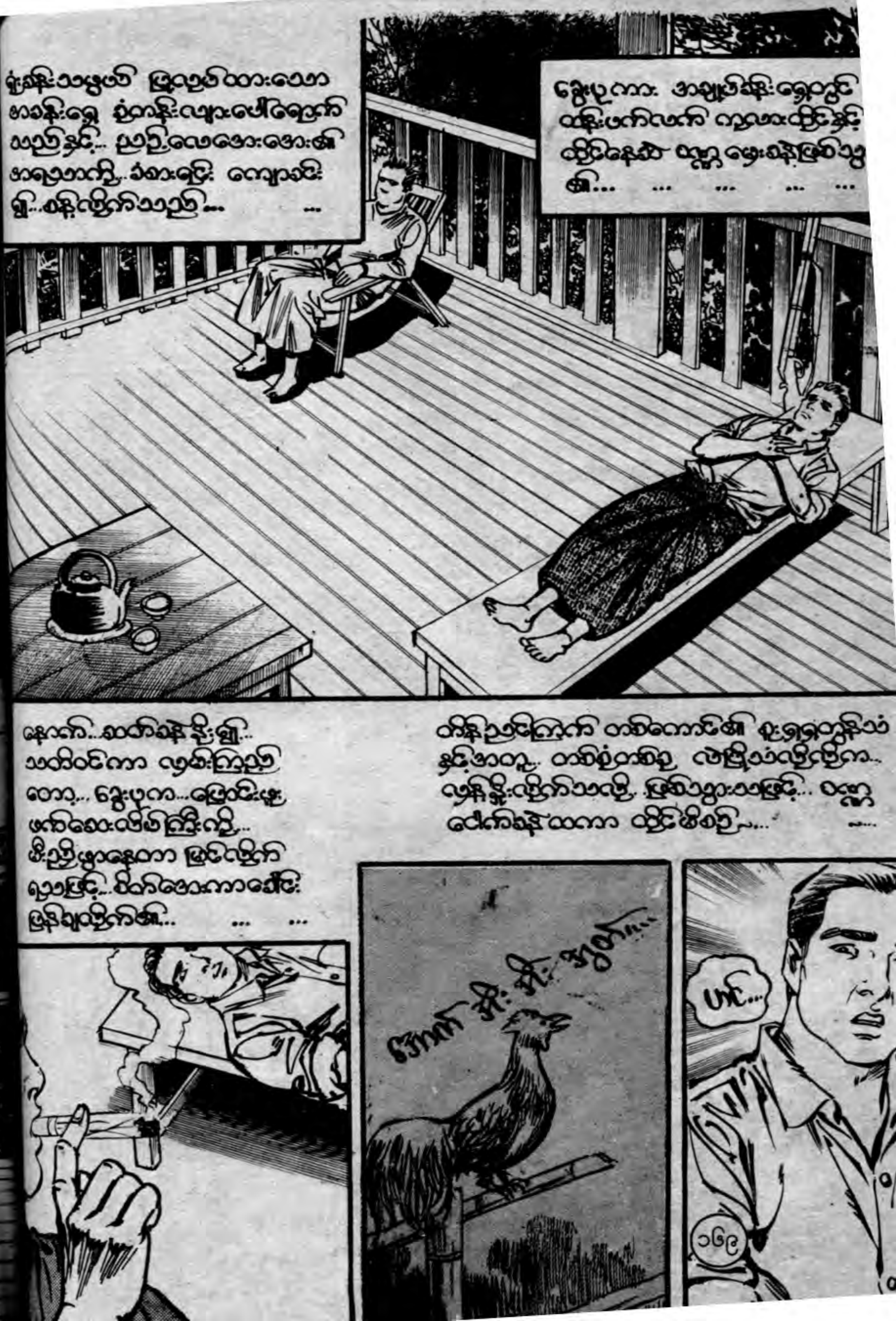
ရုံးချိန်းသည့်မှုပင် ဖြူဖွေးဝါဝါးသော
မာခန်းရှေ့ ဝုံကန်းလျှားပေါ်ခြေကျ
သည်နှင့်... ဦးဦးလေးထွေးထွေး၏
ဘုရားကျော်...ခံစားရင်း ကျောခင်း
မှီ...စနှိုးလိုက်သည်... ...
ဆွေးပူကား အချုပ်ခန်းရှေ့တွင်
ထမ်းပက်လက် ကုလားထိုင်နှင့်
ထိုင်နေသော ပန္နာ့ ဖျေးဆဲ့ဖြစ်သည်
၏... ... ...
နောက်ပါ...ဆက်ခန့် ပိုး မှု...
သတင်းဝင်ကာ လှေးကြည့်
တော့... ဆွေးပူက...ဖြောင်းဖွေး
ဖက်ခေးပေါ်မှ ကြီးကျို...
မီးညှိ ဖွာနေတာ မြင်လိုက်
ရသဖြင့်... စိတ်ထဲမှာ ဆောင်း
ဖြူနှုတ်လိုက်၏... ... ...
ထိန်ဦးဥဒင်ကြော်က ကတ်ကောင်း၏ ရုံးရုံးကျွနှုတ်သံ
နှင့်အတူ... ကတ်ရုံကာကွဲ လွှဲမြို့သံလိုက်ကြ...
ပန်းနှိုးလိုက်သလို ဖြစ်သွားသဖြင့်... ပန္နာ
ပေါက်ခန့်ထားကာ ထိုင်ထိုးရသည်... ...
အောက်အီး အီး အွတ်...
ဟင်...
၁၆၉

ထိန်းဖက်လက်ကျလေးထိုပြီးနှင့် အဝတ္ထု လှုပ်ရှား နေသော ခွေးမှ... ထို့နောက် ပွင့်နေသော တံခါးပေါက်...
နောက် အဖော်တွေပြေး၍ပြေးဝင် သွားကြသော... လူရိပ် နှစ်ခုကို... တွေ့လိုက်ရသဖြင့်... လက်ဖျစ်ကာ သေနတ်ကို ချိန်ယူလိုက်ကာ...
ဟေ့... ဘယ်သူလဲဟ မပြေးနဲ့...
ပြေး ပြေးနှင့်...
ဟာ..
လူတစ်ယောက်က... ဒိုင်းဖောက်ကို တွန်းထားပြီး တစ်ယောက် ရှိရာကို သေနတ်နှင့်... တစ်ချက်ဖောက် ပစ်သည်...
သေနတ်သံက တောင်းတည်း မြည်... နှစ်လုံးမြည်သံမြည်း မကြားပဲ... ရှာနေရာပြ သောင်းလေး ပစ်သည်... တစ်ချီကြားဖူးသော ...သေနတ်သံ...

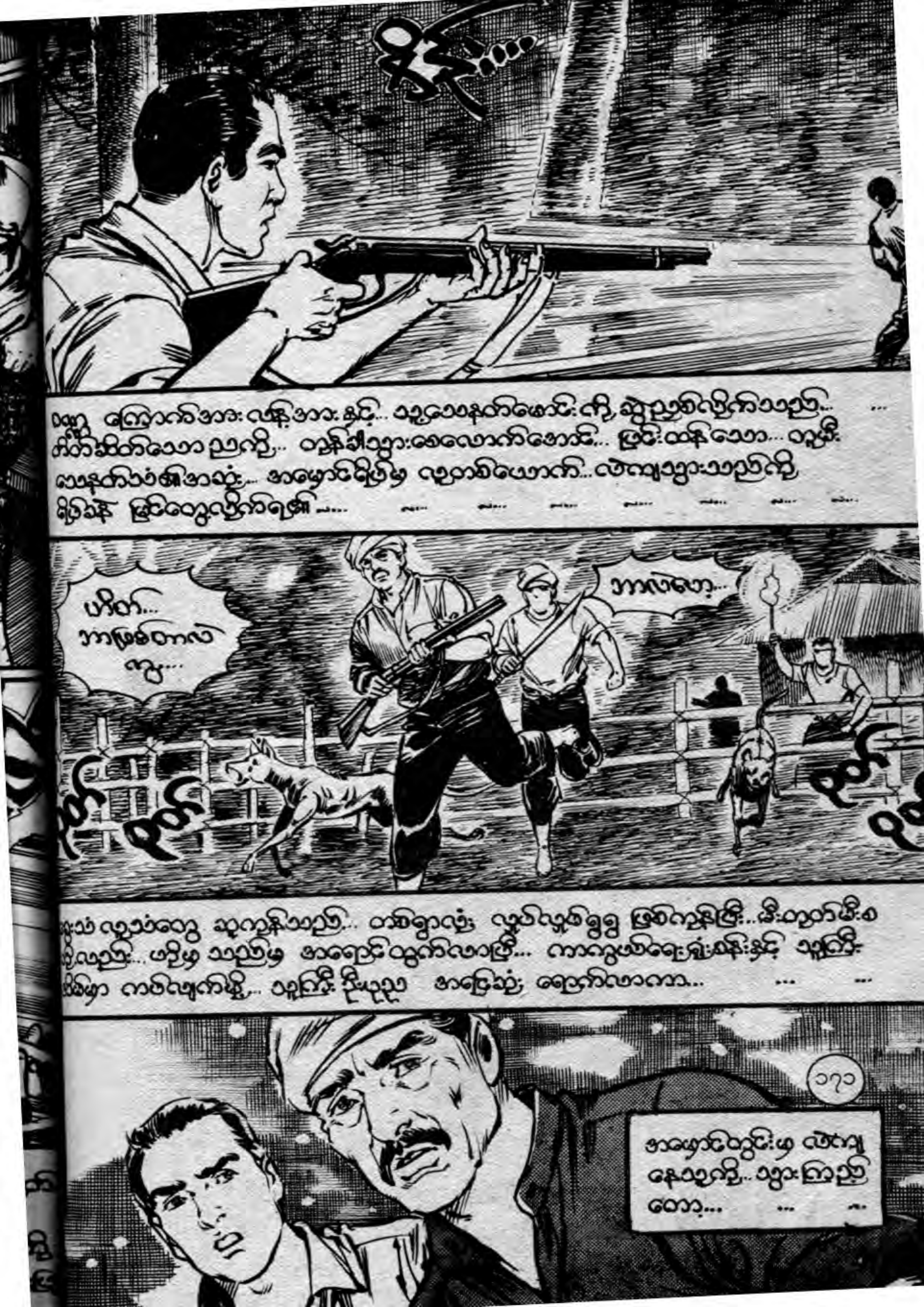
ဒိုင်း...
ဝေ့ ကြောက်အားလန့်အားနှင့်... သူ့သေနတ်မောင်းကို ဆွဲညှစ်လိုက်သည်... ... ကိုက်ဆိတ်သော ညကို... တုန်ခါသွားစေလောက်အောင်... မြည်ထန်သော... သူ၏ သေနတ်သံ၏အဆုံး... အမှောင်ရိပ်မှ လှုပ်ရှားလာသော... လဲကျသွားသည်ကို ရိပ်ခနဲ မြင်တွေ့လိုက်ရ၏...
ဟိုက်... ဘာဖြစ်တာလဲ ကွ...
ဘာလဲဟေ့...
ဝုတ် ဝုတ်
ဝုတ် ဝုတ်
...းသံ လှုပ်သံတွေ ဆူညံသွားသည်... ခွေးများလည်း ဟောင်လို့ရှုပ် ဖြစ်ကုန်ပြီ... မီးတုတ်မီးခွက်... လည်း... ဟိုမှ သည်မှ အပြေးထွက်လာပြီ... ကာလသားခေါင်းနှင့် သူကြီး ...မှာ ကပ်လျက်မို့... သူကြီး ဦးပုည အပြေးသွား ရောက်လာကာ... ... ...
၁၇၁
အမှောင်တွင်းမှ လဲကျ နေသူကို... သွားကြည့် ဟေ့... ... ...

ဟာ... ဦးကျောက်တာမလုံး
သွေးအိုင်ထဲတွင် လဲကျနေသူသည် သူကြီး ဦးဖုညို၏ သေနတ်ထမ်းနောက်လိုက်တပည့် ဖြစ်သော ဦးကျောက်တာမလုံး... ... ...
ကျွန်တော်... မြောက်လိုက်ပြီးသေနတ်ကို ဦးကျောက်တာမလုံး အနီးတွင်ရှာ သော်လည်း မတွေ့... ...
ထို့နောက် သူကြီးအိမ်ဝိုင်းအပြင်မှ... မြင်းတစ်စီးက ကဆုန်စိုင်း ထွက်သွားသံကို ကြားလိုက်ရ သဖြင့်... ကျွန်တော် ကြက်သီးထသွား၏... နိုင်းမောင် ထွက်သွားပြီ... ... ...
၁၇၂

ချောင်းဆိုးသံသည် မရပ်မနား ဖြစ်နေပြီး ကိုယ်ပူရှိန် သည်လည်း... မြင့်မြင့်လာကာနေ၏... တောထဲမှ ရရာ ဆေးပင် ဆေးရွက်များကို... အရည်ညှစ်တိုက်ကြသော်လည်း ထက်ခိုင် အခြေအနေကား မသက်သာလာပါ...
အဟွတ်... ဟွတ်... ဟွတ်...
အဟွတ်... ဟွတ်... ဟွတ်...
အသံကြောင့် ထက်ခိုင်ကို ပြုစုနေရာမှ... ဒွေးဒွေး လှည့် ကြည့်လေ...
ဒါဖြင့်... ရှင်တို့ ဘာလို့ပေးလာ သေးလဲ..

နင့်ခြေသံပေါ်တာ
နင့်ကို တို့သချော
တအားချစ်နေတာကျိုး
ဘယ်ပါ့ဥက္ကိုမှ...သချေနိုင်း
က... ဒီလို မသောက်သေး
ဖူးဘူး...
အသံက မိန်းမချော အသံပဲ အက်ကွဲကွဲ
စူးညံညံ...ကျေးကျေး ဖြတ်မိလိုက်ပြီ...
အဝါမနွန်းမှုန်ခမ်းတဲ့ အလျှော်တွင် မီးဖြ
တိုက်သည့်နေက တွေ့ရတာလေ...
ဟင်...
ရှင်...ရှင်...
ဘာလဲ... နင်...
ဘာညာစကားများဦး
မလို့လဲ... ဖို့အချင်
တမ်းသံတည်က နင်တို့
ကို... ဘတ်ချိုင်ရင်
အကောင်းသား....
ဟော့ကောင်...
မင်းဘာလာလုပ်
တာလဲ...
ဖို့... သချေ...
ဖို့...သနပ်ဖြတ်လာ
ပေးတာပါ...

ဘယ်ပါက ပြန်လာမှန်း မသိတော့ ဗိုလ်မေဒါက... မြင်းတစ်စီးနှင့်တဲရှေ့ အထိ ဝင်လာပြီး... ဆန်ပြုတ်ပန်းကန် နှင့်...လူကို.. နံဘေးသို့ ပိတ်ကာန ဖိလိုက်ပါ... ... ...
ဟင်း...
မင်းဘာပြော နေတာလဲ...
ဘာမပြောရမှာ လဲကွ...ငါမေးကြည့်နေ တာ...မင်းပါးစပ် ပွစိ ပွစိနဲ့... ကျူးကျူးကို သိတဲ့ဥစ္စာတောင်... ဘယ်သူ့မှ မပြောရဘူးလို့ ငါပြောထားတယ် မဟုတ်လား....
မပြော ပြောပါဘူး သခင်...
ဗိုလ်မေဒါလက်က ခါးမှ... ခြောက်လုံးပြူးသေနတ် အိတ်သို့ ရောက်သွားရေ...
သခင်... ချမ်းသာပေးပါ သခင်ရှင့်... ကျွန်တော် ဘာမှ မပြောပါဘူး...

ဂျူးဂျူးက.. ဘာမှ မပြော အားလုံးကို စပြီးစပြီး စားစားနှင့် ကြည့်နေသည်… ဒုက္ခပေါင်းဖို နေသောသူ.. ကမ်းနီးကမ်းနီး ထထွက်သွားပြီး တောမှ..ရိုင်းက... ဂျူးဂျူး သာကဲ ဖြည့်ပြောကြ၏..
တောက်... သွား...နောက်တခေါက် သတိမပြုမိပြန်ဘူး လား...
ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ သခင်..
ဂျူးဂျူးကို ဒီကောင် ဘာလို့ နှောင့်ယှက်တာလဲ
အဓိက နန်းမွန်ခမ်း တို့…အလှူကို..ခါးပြ တိုက်တာ..ရှုပ်လက်ချက် မဟုတ်လား…
ဟာ…
ရှင်ပြောဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့… ဥစ္စာကို ကျွန်မ ဖတ်မိတာပဲ…
ဗြော်…အေး ဒါပေမယ့် ဖြီးရှေ့ ပေါ့ကွာ…ငါနန်းမွန်ခမ်း တို့ကို တိုက်တာ မဟုတ်ပါဘူး…
တခြားလာတဲ့ လူတွေကို တိုက်တာ… ဒီလိုပဲ… ငွေကြေးပစ္စည်းတွေနဲ့… ရှုပ်ထွေးမှုကြီး မရှိပါဘူး မဟုတ်လား…

ရှင်...ရှင်ဟာ...
ကျွန်မ ထင်တာ ထက်တောင်

ဒိုင်း...
ဒိုင်း...
ဒိုင်း...
ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာသော သေနတ်သံနှင့်အတူ... သူ့ရှေ့ကဆင်းလာသော ဖိုးကျော်သွား
သဖြင့်... ကိုင်းကျော် အံ့အားသင့်သွားသည်... ခိုင်း၏ စခန်းရှိရာသို့ သွားရောက်ကာ
ဖူးပေါင်းရန် ခရီးစဉ်တွင်... ကြားဖြတ် အတိုက်ခံရ၍... ရှေ့ဆက် သွားရန် မဖြစ်...
လမ်းကြောင်း ပြောင်းရတော့မည်...
ဟော့ကောင်တွေ လက်နက်ချ...ငါ သူကြီး ပုညကွ...
သူကြီး ပုည ဆိုတော့...ကိုင်းကျော် မှိုချသွား
ဟာ...
သူကြီး ဦးပုည တို့သာကါမှ...လူအင်အား လည်း...သာသည်...နယ်မြေကိုကျွမ်းကျင်သူ ရှိသည်မို့...ယခုဖြေးဖြေးနှင့် ကိုင်းကျော် တို့...ထွက်ပေါက် မရှိအောင်ပိတ် လေပြီ...

သချေတိုင်းကျော် ဘယ်ကိုလိုက်သွားပါပြီ ဖြစ်မလဲ..
ဟာကွာ... ဟိုကြီးမောက် လွန်ပါပြီ...
တိုင်းကျော် နှင့် သူ့လူ နှစ်ယောက်... မြင်းများဖြင့်... သစ်တောတွင်း မြတ်ပြေးသည်...ပြေးရင်းလည်း ပစ်ကြ... ...
ဒိုင်း...
ဖောင်း...
ဖောင်း...
သစ်ပင်များကို ကျည်ဆံထိ၍ ဖွာလန် ကွက်ကျန်သည်... တိုင်းကျော်တို့မှာ... တောစပ်ကို လျှံပြေး၏... ချောင်းရိုး ကမ်းဘက်သို့ အဖြတ်.... ... ...
ကျည်ဆံတို့ ဖြတ်ဝင်လာသော. တိုင်းကျော်ကိုထိ၍.. မြင်းပေါ်မှ ပြုတ်ကျသွားလေသော

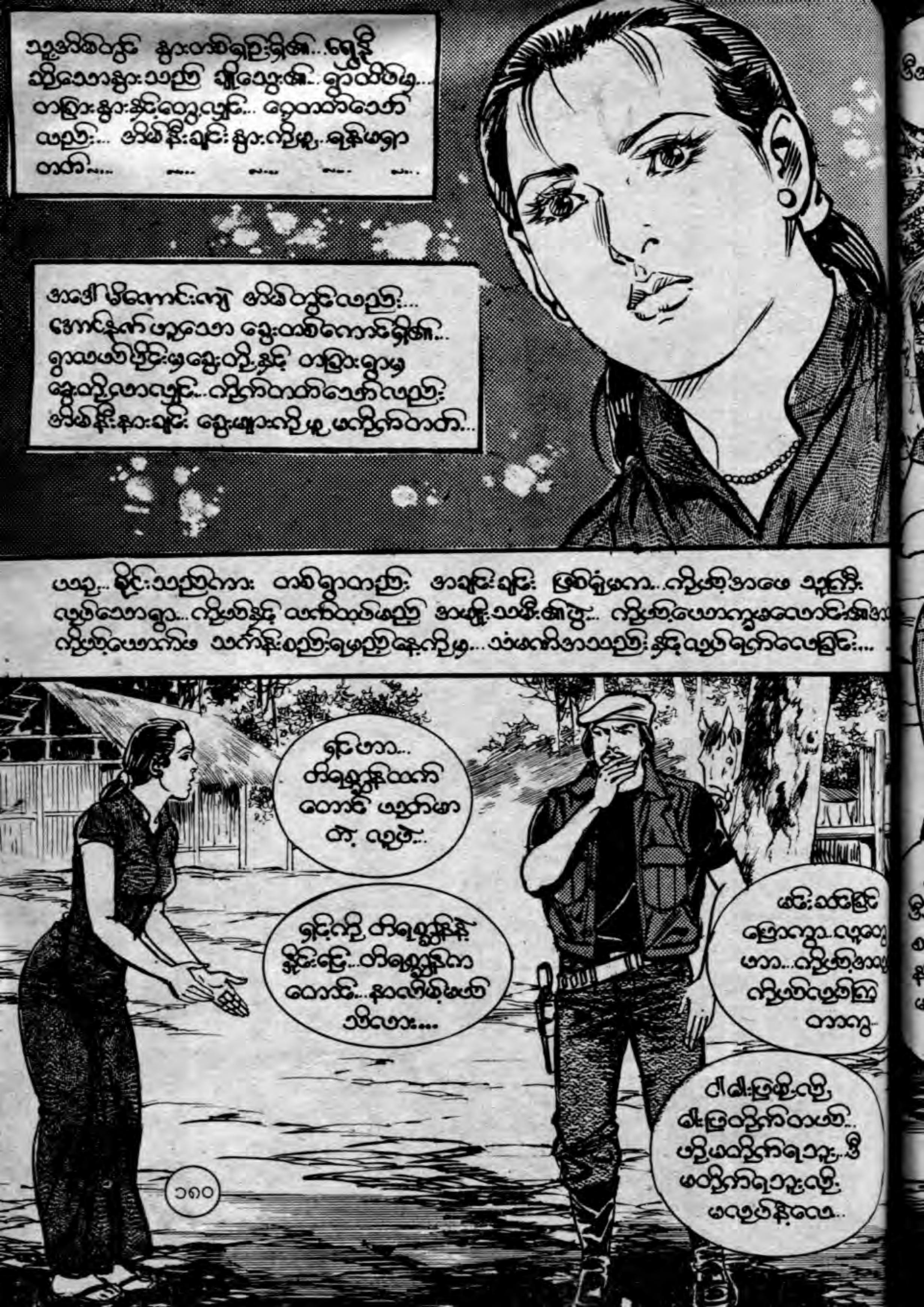
သူ့အိမ်ဝင်းတွင် နွားတစ်ရှဉ်းရှိတယ်... ရှေ့ရှိ
သို့သော နွားသည် ချိုသေးတယ်... ရွာထိပ်မှ...
တခြားနွားနှင့်တွေ့လျှင်... ခွေ့ဟောက်သော်
လည်း... ဒီမိန်းမချင်း နွားကိုမှ... ရန်မရှာ
တတ်... ... ...
အခြေါ် မိကောင်းကျဲ ဒီမိတွင်လည်း...
အောင်နိုက်ဖြစ်သော ခွေးတစ်ကောင်ရှိတယ်...
ရွာလယ်ပြင်မှာခွေးတို့နှင့် တခြားရွာမှ
ခွေးတို့လာလျှင်...ကိုက်တတ်သော်လည်း
ဒီမိန်းမချင်း ခွေးများကိုမှ မကိုက်တတ်...
ယခု... မိုင်းသည်ကား တစ်ရွာတည်း အချင်းချင်း ဖြစ်ကြမှာ...ကျွန်ုပ်အဖေ သူကြီး
လုပ်သောရွာ... ကျွန်ုပ်နှင့် ယက်ပါတယ်မည့် အမျိုးသမီးကြောင့်... ကျွန်ုပ်ဖောက်ပြန်သောကြောင့်
ကျွန်ုပ်ဖောက်ပါ သက်နိုးစည်းရမည့်နေ့ကိုမှ... သံမဏိအသည်းနှင့်လုပ်ရတော့မည်...
ရှင်ဟာ... ကိုရွှေနီထက်တောင် ယုတ်မာတဲ့ လူပဲ...
ရှင့်ကို ကိုရွှေနီနဲ့ နှိုင်းရင်... ကိုရွှေနီက တောင်... နားလည်မှုရှိပါ သေးတယ်...
မင်းသဘောကြိုက် ပြောကွာ... လူတွေ ဟာ... ကျုပ်အပေါ် ကျုပ်ဖိပြောကြ တာကွ...
ငါ ဓါးဖြစ်ဖို့လို့ ဓါးဖြစ်လိုက်တာပဲ... ဟို မတိုက်ရဘူး... ဒီ မတိုက်ရဘူးလို့ မပြောပါနဲ့လေ..

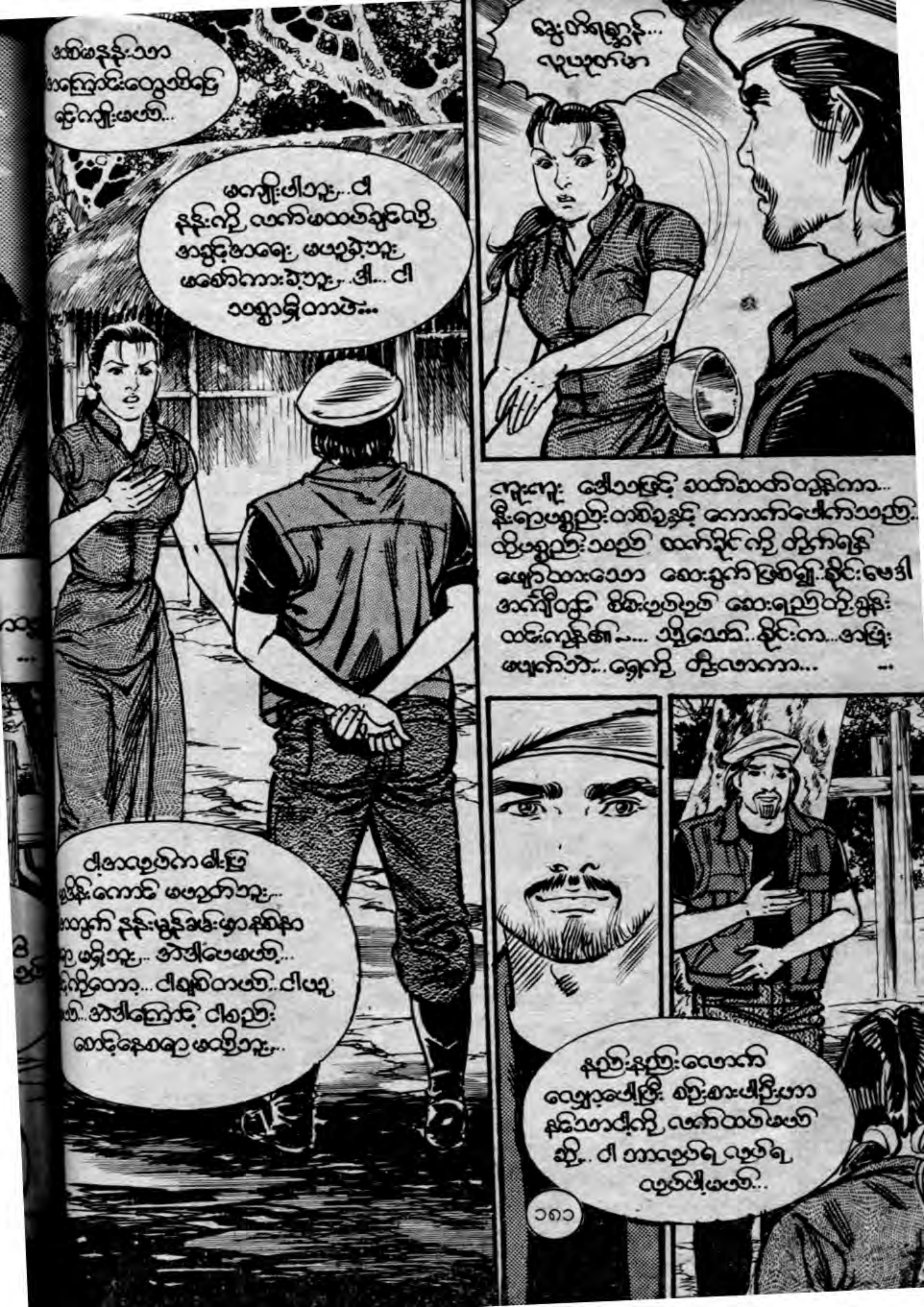

မယူသွား...ရှင့်ကို
မယူသွား...ရှုံထားမှန်းတော
မှ...ဒါးဒါးသီးသီးကို
မှန်းတယ်...
တစ်သက်လုံး
မမေ့သွားဘူးမှတ်...ကျွန်မ
ရင်ထဲမှာ တစ်ယောက်ပဲ
ရှိတယ်...သူ့ကိုပဲ...ကျွန်မ
လက်ထပ်မယ်...
တချို့ကပြော
တယ်ကွ...အပိုင်မုန်းရင်
အပိုင်ချစ်တတ်တယ်
တဲ့...
ဒီမသာလား....
ဒီကောင့်ကိုပဲ နှင့်
ချစ်နေတာလား...
ကောင်း ပြီ.... ဒါဆို...
ဒီမသာကို... ငါ...
သတ်မယ်...
ခိုင်းမေဒီ ခြောက်လုံးပြူးကို ဆွဲယူ
ပြီးနောက်... ...
ရှင်... ရှင်...
ဘာလုပ်တာ
လဲ...
သတ်မှာပါပဲ...
ဒီကောင့်ကို သတ်ပစ်
မယ်...ဒီကောင်မရှိမှ...
မင်းငါ့ကို ချစ်နိုင်မှာ
မဟုတ်လား....
၁၈၂
သက်ခိုင် ၏ နားထင်ကို
ခိုင်းမေဒီ သေနတ်နှင့် တေ့လှဲလှဲမှိုး
ရှူးရှူး နောက်မှ အသာဆွဲသွား၏..

ရှင်.. အရူးပဲ..
အေး...ငါရူးတယ်ဆိုရင်လည်း...ဒါဟာ မင်းအတွက်ကွ မင်းကြောင့်ကွ...
ဒီလောက်တောင် ရင်သတ်ချင်လည်း ကျုပ်ကို အရင်သတ် ကဲ.. သတ်လေ...
သူမ၏နဖူးကို သေနတ်ပြောင်းထောက်ကာ ပြောနေသော ကူးရူးကို...မိုင်းဇော်.. အံ့ဩသလို ငေးငေးကြီး ကြည့်နေ၏...
ရှင်ပစ်သတ် လိုက်စမ်းပါ ကျုပ်မှ သေမှ အေးမှာ..
မသတ်ဘူး... ဒီကောင့်ကိုပဲ သတ်မယ်..
ကျုပ်ကိုမချစ်ရင် မချစ် ..ကျုပ်ကို နှစ်ယောက် အတူသေမယ်ဟဲ...
ဒါမှ...ဘာလဲမြဲလား.. မင်းတို့နှစ်ယောက်ကို အတူပေး မသေဘူး.. မင်းတို့ကို ဒီအတိုင်းလည်း အတူမထားဘူး...
နောက်ဘဝ လည်း....အတူ မဖြစ်စေရဘူး...

နိုင်. ဗိုလ်သာကျော်ကြီးနှင့် ရှူးရှူးကို
တွန်းထုတ်လိုက်ပါသည်...
ရှင် လွှတ်ပေးပါ
လွှတ်ပေးပါနော်...
ရှူးရှူးက..က
ကတန်း သက်
ကို..ဖြေးထွ
ထို့နောက် သော်နိုင်ကို တဲပေါ်မှ..
အောက်သို့ ကြမ်းတမ်းစွာ ဆွဲချ
လိုက်တော့၏......
ရှင့်ကို...
ကျွန်မ တစ်ခု
ပြောမယ်...
ဟာ....
နိုင်းက ခြောက်လုံးပြူးကို ထောက်မနှင့် မော
ချိန်လိုက်ပြီး...ရှူးရှူးကို ကြည့်သည်

ကျွန်မကို ကယ်ချစ် တာလား
ဟာ..ဘယ်လို မေးလိုက်တာလဲ.. ဘယ်သူ့ကိုချစ်တာနဲ့မှ... မတူအောင်ကို ချစ်တာ မင်းအသက်ထက်တောင် လုံ့ကို..ငါ့အသက်ရှ တယ်...
အဲ..အဲဒါဆို ကျွန်မ ပြောစကားကို ရှင်နားထောင်ပါ...
ကိုသက်ရှိုင်ကို ရှင်မသတ်ပါနဲ့...ရွာ ပြောက်အောင် ပြန် ပို့ပေးပါ..
သူ့အခြေအနေ ဟာ...ဒီအတိုင်းလား ရှင့်...ရွာသူမှာ မပျော်ဘူး...
ရွာမှာ အမေရှိ တယ်...အမေဆေးကု ပေးနိုင်မှ...ဖြစ်မယ် ရှင့်... ...
သူနဲ့လုံးဝအဆက် ဖြတ်မယ်ဆိုမှတော့.. သေပစေပေါ့ကွ...
မင်းသူနဲ့ လုံးဝအဆက်အသွယ် ဖြတ်မှာလား...
၁၈၅
ကျွန်မ သူ့ကိုအသေ မခံနိုင်ဘူး သူ့အသက်ကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့ကယ်ရ ကယ်ရ... ကျွန်မ ကယ် မယ်...ရှင်သူ့ကိုပြန် ပို့ပေးပါ... ...
ကုး နှုတ်ခမ်းကို တင်းနေအောင် ကြော် ဆောင်းညိုက ပြောသည်...

ဂျူးဂျူး ပထမဖြတ် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးဖြစ်သည်.. သူ့ဘဝနှင့် ထက်ပိုင် အသက်ကို လဲ
လဲရမှာဖြစ်သည်...ဂျူးဂျူး ထိုင်ခုံမှ ထသည်.. ကျိုးရိုးကားယား ဖြစ်နေသော အဝတ်အစား
များကို.. ချွတ်လိုက်သည်... ထို့နောက်.. ဆံပင်ကိုပင် သပ်ရပ်အောင် ဖြီးလိုက်သော
နိုင်ငံခြား သူဌေးကတော်ကို... ဓါးမှ အိတ်ထဲတွင်း ပြန်ထည့်လိုက်ပြီး...တစ်ခုံတစ်ခုကို စဉ်းစား
နေသည်... ... ...

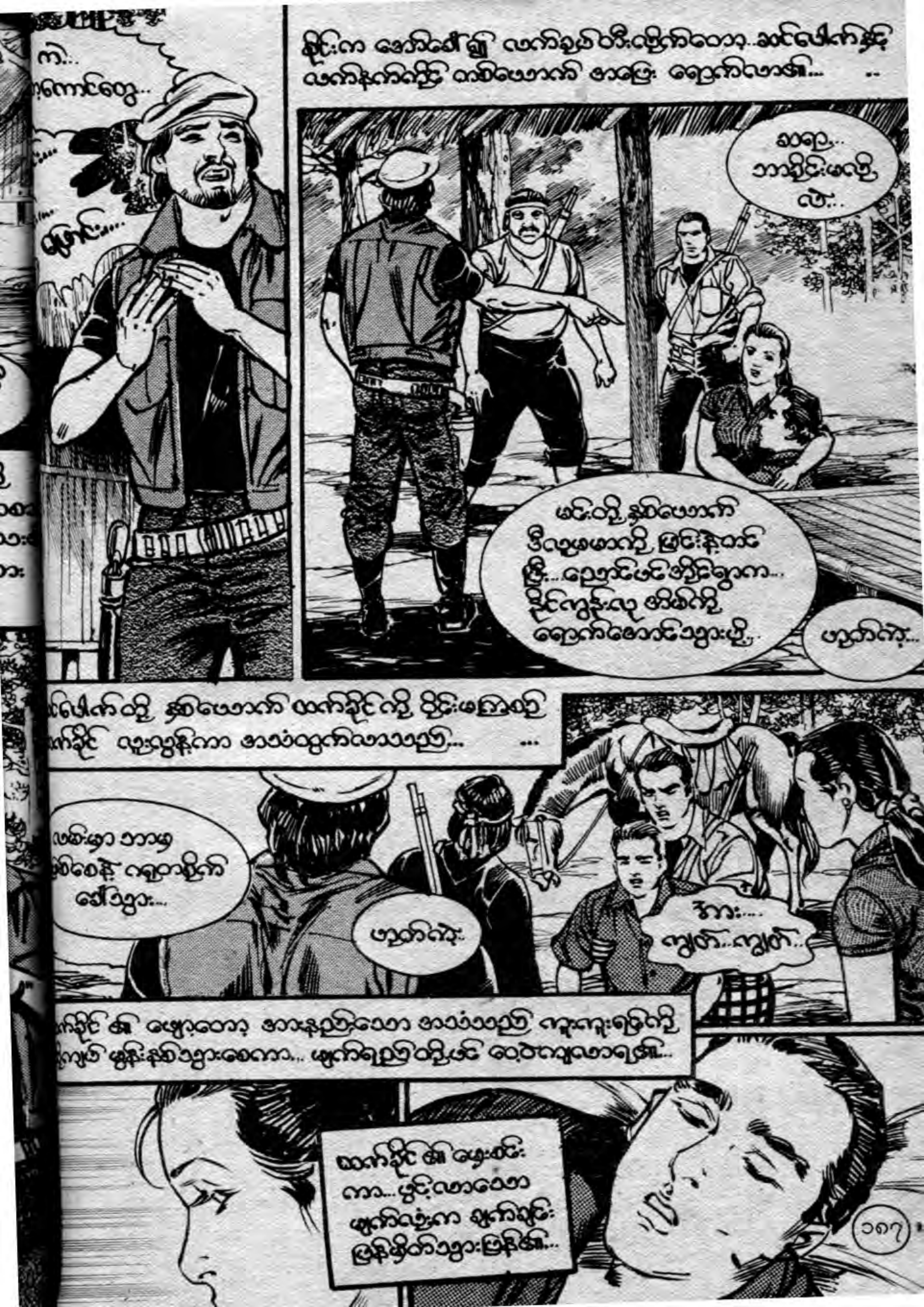
ကဲ...
ကောင်တွေ..
ဆရာ...
ဟုတ်ကဲ့...
ဟုတ်ကဲ့
အား....
ကျွတ်..ကျွတ်..

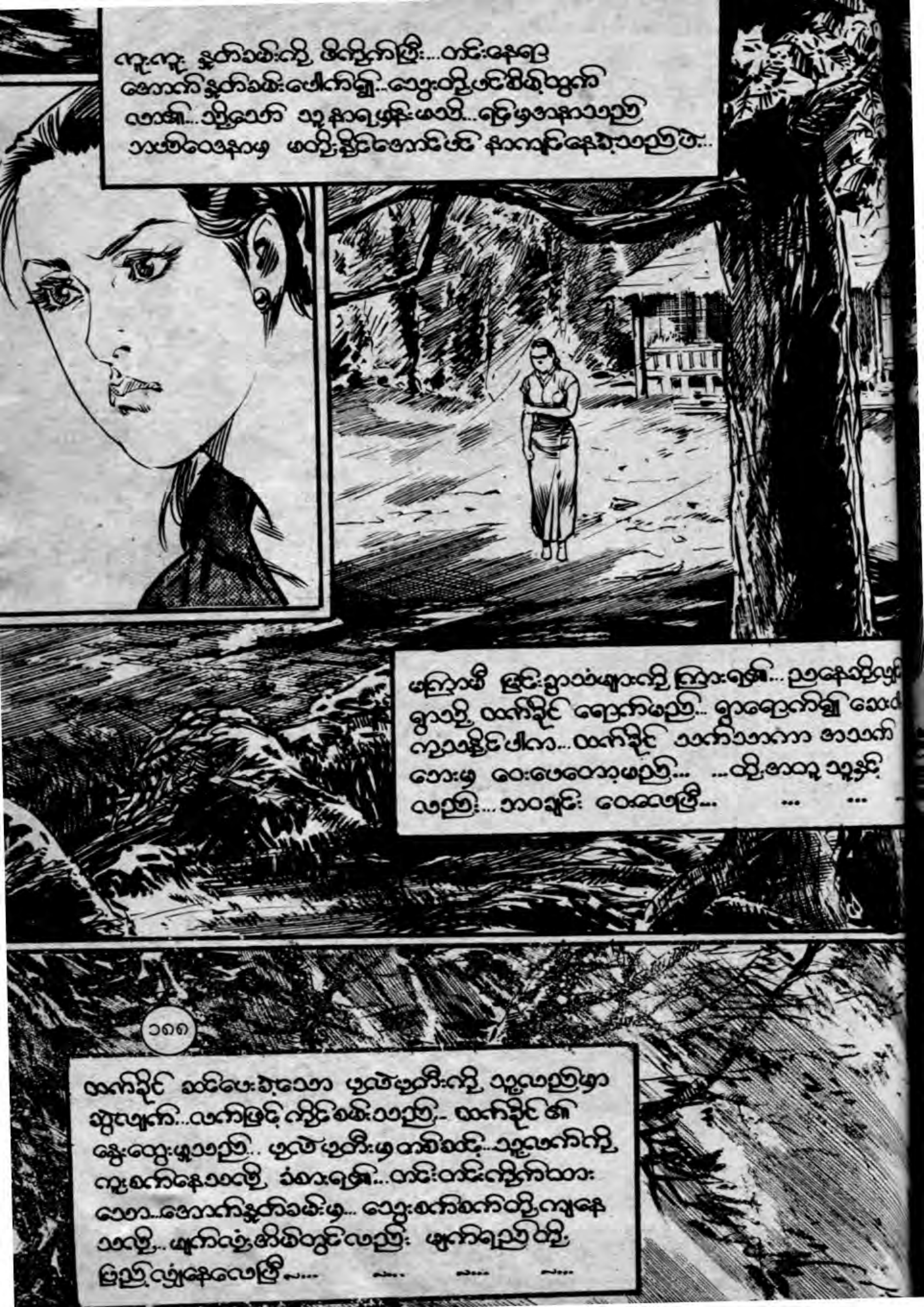
ကူးကူး နှုတ်ခမ်းကို ဖိကိုက်ပြီး...တင်းနေရှေ
အောက်နှုတ်ခမ်းပေါက်၍...သွေးတို့ပင်စိမ့်ထွက်
လာ၏...သို့သော် သူ နာမှန်းမသိ...ရင်မှာသာနာသည်
သာဓိဝေဒနာမှ မတိုင်းမြင်အောင်ပင် နာကျင်နေခဲ့သည်တဲ့...
မကြာမီ မြင်းခွာသံများကို ကြားရ၏...ညနေခင်းလျှ
မှာသို့ ထက်နိုင် ပြေးလာမည်... မြာပြေးလာ၍ ခေး
ကျသင့်ပါက...ထက်နိုင် သက်သေသာ အသက်
ဘေးမှ ဝေးပေဝေး့မည်... ...ထို့အတူ သူနှင့်
လည်း...သဝေချင်း ဝေးလေပြီ... ... ...
၁၈၈
ထက်နိုင် ခင်ပေးခဲ့သော ပုလဲပုတီးကို သူ့လည်ပင်းမှာ
ဆွဲလျက်...လက်ဖြင့် ကိုင်စမ်းသည်၊- ထက်နိုင်၏
နွေးထွေးမှုသည်... ပုလဲပုတီးမှ တဆင့်...သူ့လက်ကို
ကူးစက်နေသလို ခံစားရ၏...တင်းတင်းကိုက်ထား
သော...အောက်နှုတ်ခမ်းမှ... သွေးစက်စက်တို့ကျနေ
သလို...မျက်လုံးအိမ်တွင်လည်း မျက်ရည်တို့
ပြည့်လျှံနေလေပြီ... ... ...

မြင်းတစ်စီးနှင့်... မိန်းမပျိုတစ်ယောက်... ရှမ်းတောင်းဘိရှည်အနက်ကြီးကို ဖြတ်သွားပြီး ကျောက်တွင် လွှမ်းဝေသနက် တစ်ဖက်ကို လှည့်ပါတော့သည်...
အဖော်မပါ မြင်းစီးကျွမ်းကျင်ပုံ ဖရို... သို့သော် သူမမျက်နှာတွင်... ထိတ်လန့်မှု မပေါ်... ရှေ့ကိုသာ ကြည့်နေသည် တောနက်ထဲသို့သာ ဝင်နေသည်...

မုဆိုးကြီး ဦးထော်ပိုင်နှင့်...ကောင်းဇော်တို့ သေနတ်ကိုယ်စီ လွယ်လျက်.. ခြေသံမဲ့စွာ
နင်းကာ.. နားမျက်စိကို အစွမ်းကုန် ဖွင့်ထားသည်... ဦးထော်ပိုင်က နာမည်ကျော်
လက်ဖြောင့်မုဆိုးကြီးမို့... ကောင်းဇော်က ဦးထော်ပိုင်ကို အပိုင်ကာပါပြီး... ဆိုင်းမေဒါကို
အသေဖမ်းရှာ.. လက်စားချေရန် ကြံသည်... သူ့ကျွဲကြီး ရှိလောင်ကို... ဆိုင်းမေဒါ...
ပစ်သတ်ခဲ့သည်ကို မျက်စိထဲက မထွက်... ... ...

ဒါပေမယ့်... ဦးထော်ပိုင်ကျတော့... ဒီမှာ မဟုတ်ပါဘူး ဗျာ...
ဦးထော်ပိုင် ဘာမှ မပြော... ကောင်းဇော်ကသာ အား ဆက်ပြောသည်... ... ...
ဒီကောင်တွေဟာ တချို့ လူသတ်ဓါးပြတိုက်နေတဲ့ အကောင်တွေ ဖြစ်နေပြီ.. ဒီကောင်တွေကို အသေရရ အရှင်ရရ ဦးထော်ပိုင် သူ့ဆီ ပို့ပေးမှာဗျ...
ပြီးတော့ ဒီကောင် စုသားတဲ့ ငွေကြေးပစ္စည်း တွေ နည်းနည်းတော့ မှတ်ရမှာ... ... ကျုပ်တို့ တချို့ တစ်ဝက်ယူ သားပေးပြီး ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်... မသိဘူး...
သူနေတဲ့တော မင်းသော့သော့ချာချာ သိရဲ့လားကွာ...
ဟာ...သိတာပေါ့... ကျုပ်တော့ စခန်းမှာ သူလူနှစ်ယောက် လာနေသွားသေး တာပဲ...
ဒါပြင် ဘယ်တို့ သူကြီးတို့ကို မင်း ဘာလို့ မပြော တာလဲ..
သူကြီးက သူ့အဖေ ပေ...သူ့သားကို မဖမ်းဘဲ ကျုပ်တော့သက်ရှည်း ပျောက်သွားမှာပေါ့ဗျ...
ဒါကြောင့်... ဦးထော်ပိုင်နဲ့ တိုင်ပင်ပြီး လာခဲ့တာ...
ဦးထော်ပိုင်က..ခေါင်း ညိတ်ပြ..ခေါင်း မော်... နေဝင်တော့မည်ဖြစ် ၍...အမှောင်ထုကြီး လာသော တောကို သာ...နှုတ်ဆိတ်ကြည့် နေသည်... ...

မီးဖိုကြီးမှ မီးတောက်တို့သည် တဖျစ်ဖျစ်မြည်ကာ တောက် လောင်နေ၏...ရှူးရှူးက..အနီး ရှိ...သစ်တုံးပေါ် ထိုင်ကာ... မီးတောက်ကို ငေးကြည့်နေ၏...
သူမ ဘဝသည် လောင်စာသစ်တုံးလို ပြာကျရမှာလောမသိ... ရှင်လျက်နှင့် သေရမှာလောမသိ...
ချစ်ခင်နှစ်သက်သူနှင့် ကွေကွင်းရခြင်း ဒုက္ခ.. မချစ်ခင် မနှစ်သက်သူနှင့် အတူနေရခြင်း ဒုက္ခ.. သည်ဒုက္ခ နှစ်မျိုးလုံးကို.. တစ်ပြိုင်တည်း ကြုံရလေပြီ...
ချပ်...
ထိုခဏ ခြေသံဖွဖွနှင့် လူရိပ်တစ်ခုကြောင့်... ရှူးရှူး ငေးမောကြည့်မိတော့ ခိုင်ဇော်...
မင်းဘာတွေ စဉ်းစားနေတာ လဲ...
ရှူးရှူး ဘာမှပြန်မဖြေ မီးဖိုကိုသာ ကြည့်နေ၏ ညဉ့်ငှက်ကြီး တစ်ကောင်က သူတို့အနီးရှိ သစ်ပင် ကိုင်းခြောက်မှ ထပျံသွား၏...

မဟုတ်သေးဘူး
ဟေ...မင်းတွေးရင်လည်း
ငါ့ကိုပဲ တွေးရမှာပေါ့...
...မင်းကို ငါမေး
...မင်းဘာကို
...သွားနေတာလဲကွ
နိုင်းက အရက်ကို တဂျိုက်ဂျိုက်မော့သောက်၏...
ကျွန်မ စိတ်နဲ့
...မ အတွေးဟာ
...နဲ့ မဆိုင်ပါ
ဘူး...
ထို့နောက် ပါးစပ်တွင်းမှ အရက်များကို မီးပုံရှိရာသို့ ထွေးထုတ်လိုက်၏... ...
ငါဟာ မင်းနဲ့
လက်ထပ်ရမှာမို့လို့
မင်းငါ့ကိုပဲ ချစ်ရ
မယ်...
...ဒါအကြောင်း
...မင်းတွေးနေ
ရမယ်...
မလျှော့ဘူးဟေ့
ငါက ငါ့ကတိကို
တည်ဖြစ်အောင်လုပ်
မှာပဲကောင်...
ရှင်လျှော့လိုက်
ချည်လား...
ကျွန်မပြောပြီး
ကတိတည်ဖို့တဲ့လူမှာ...
ကဲ...လာ တဲ့ပေါ့
သွားမယ်...

ကဲ..လာလေ..ရှင်
ဘာလိုချင်လည်းဆိုတာ
ကျွန်မ သိတယ်...
ကျူးကျူး၏ ပြတ်သားရဲရင့်မှုသည် နိုင်းကိုပင်
အံ့ဩသွားစေ၏... နိုင်းက အနားသို့ တိုးကပ်
လာသော ကျူးကျူး၏လက်ကို ဆောင့်ဆွဲကာ..
သူ့နံဘေးတွင် ထိုင်စေလိုက်သည်... ...
မင်း ငါ့ကို
ကြေးစားသနားသလို
လာမပြောနဲ့...
ငါလိုချင်တာ
မင်းအချစ်..
ရော...ရှင်ဟာ
ခက်ပါလား
ရှင်ပဲ အပေးအယူ
လုပ်ခဲ့တာပဲ..ရှင်တစ်သက်
လုံး..ကိုယ့်ထက်ခိုင်ကို ရှုံးမှာ
ပေါ့..ကျွန်မ ကလည်း ကတိ
တည်ရမှာပေါ့လေ...
ကျူးကျူးက
မပြော... ...
ဟက်ခနဲ
တစ်ချက်
ရယ်မိ၏...
မင်း သူ့ကို
သိပ်ချစ်နေ
လား...
ပြောမနေကွာ...
၁၉၄
နှုတ်ခနဲ
ပြေရမှာတောင်
မလုပ်ပေါက်
ဘူး...
ဟုတ်...ကဲ ဒါဖြင့်...
မင်းရဲ့ ချစ်သူအဖြစ် ခဏစား
လိုက်ပြီး ငါ့ကို ဖြည့်ဆည်း
နှိုးနှိုးနဲ့ နမ်းလိုက်စမ်းကွာ..
မင်းကတိကို လက်ခံမယ်.

ကျွန်မ ယုံနိုင်ဘူး ရှင်ကော...
ပြောင်မြင်အတိုင်း ရွာကို ငါလှူတာဖြစ်ယောက် ထယ်ရှုတက်လိုက်ရဲ့ပေါ့..
ရှင်နဲ့အတူတူ ကျွန်မ နေခဲ့ပေး ပြီပဲ....
မသေသေး ကြောက်ပို ငါမသေး ချင်သေးဘူးကွ..
ရှင်ကတော့ တည်ငြိမ်ရမယ် နော်..
မင်းအချစ်ပဲလေ ငါ့ဆီကိုကောင်းကင်က ကံကြ ထားခဲ့ကို ကန်ဖို့သား တယ်...ပျော်စရာရှိခဲ့ သည်း...ပျော်တယ် အားမရှိရင်သည်း အားတယ်...
ပြုံးပြုံးလေးနဲ့ ငါ့ပါးကို မင်းချစ်သွားရင် ပါးပြင်အပြင် နွဲ့နွဲ့ ကလေး နမ်းလိုက် စမ်းပါ...
...ကျေး အသက်ကို အောင့်ကာ ဖျက်ပစ်ခဲ့ကို ...လိုက်၏...ချစ်သူသည် ဘာမှ ပြုံးနိုင်ခဲ့ ...တော့...သက်ရှိ တေးမသီရန်မှ ဖြစ်အောင် ...ညီဖေးလိုက်ရခြင်းကိုပင် ပြဲမှာပါတိဖြစ်ရ၏...
၁၉၅
ညဉ့်ငှက်ဆိုးက ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာ ထွေ အဖြင့်...နားငြီးခဲ့သော အသံကြီးက လှုပ်ယမ်းတော ကျွန်ုပ်ခဲ့တော့၏...

မိုးမေဒါ... ဒေါ်သက်ကြီးဖြင့် ရှူးရှူးကို သောင့်
တွန်းလိုက်ပြီး လိုင်ရေမှ ထရှေ့ပြီလိုက်ကါ၏...
ထက်မိုင်အတွက်
မင်းသာမဆို ရှုနိုင်
ရှာတယ်...မင်း...ဒီကော
ကို...ဒီလောက်ပဲချစ်
သလားကွ...
မင်း...မင်း...သိပါ
အံ့ဩဖို့ကောင်းတဲ့မိန်းမ
ပါလားကွ...ဟေ့ ...ထက်မိုင်
ဆိုတဲ့ကောင်အတွက်...
မင်းသာမဆို လှော်ပါရဲ
တယ်...
ရှင်ပြောချင်
သလိုပြော ကျွန်မ
ကတိတည်တယ်ဆိုတာ
ရှင်သိပြီးပြီးတာပဲ..
ဟောက်...
မင်းသခင်လေးရှာလောက်
အောင်ကို ဒီကောင့်ကို ချစ်
နေတာ ငါအံ့ဩတယ်...
ရှူးရှူး... ...
ဒီ မိန်းမသား
တစ်ယောက် အနေနဲ့
အသည်းနှလုံး အချစ်ပဲ ရှူးရှူး
သူက ငါ့ထက်သာများ သာနေ
လို့...မင်းချစ်နေရှာတာလဲ
ငါမင်းကိုချစ်တာ
ဒီကောင့်ထက်သာတယ်...
လူအားလုံးထက်သာတယ်...
တစ်လောကလုံးထက်
သာတယ်...
၁၉၆

င်းမေဒီ ဖြဲဖွင့်ကာ မော့ပြီး
အရက်ကို တဂွပ်ဂွပ် သောက်သောက်
လိုက်လေသည်... ... ...
ဖူး...
ထို့နောက် မိုးပုံ့ဆိပ်သို့ တဆိပ်ချက်ပေါ့လိုက်ကြ၏...
ဝှင်း...
မိုးသောက်ကြောင့်... ရှိုးကျင်တမ်းပိုက်... အဝေးမှပင် လမ်းလျှောက်သွားပြီး... ရှေးရှေးရဲ့
ခိုင်းမှာ ယျက်ချေး ...ကို ဂျူးဂျူး ဖြင့်လိုက်ရလေသည်... ... ...
ဒီကောင်ကြီး.. ငါ့ထက်
ဘာများသာနေလို့လဲ
ဂျူးဂျူးရေ့ပါ
နင် ငါ့ကိုချစ်
လိုက်စမ်းပါ...
ဂျူနီမ ပြောပြီး
ပြီကော..ကိုဘက်ခိုင်ကို
ရှင် လက်ဖျားနဲ့တောင် မတို့ရ
ဘူး.. ရှင့်လူတွေ ခိုင်းပြီးတော့
လေဦး...ရွှေမရာရဘူး...
အဲဒါဆို ဂျူနီမ ရှင့်နဲ့
ဘာတူ...
ဟေ့...တော်...တော်...
အဲဒါ ငါ့ကို ချစ်တာ မဟုတ်
ဘူး...ထက်ခိုင်ကို ချစ်တာ...ငါ
အဲဒါကို မလိုချင်ဘူး... မင်းရဲ့ခန္ဓာ
ကိုယ်ကြီးကို လိုချင်တာ မဟုတ်ဘူး
မင်းဖြဲထဲက မေတ္တာကို
လိုချင်တာ...
၁၉၇

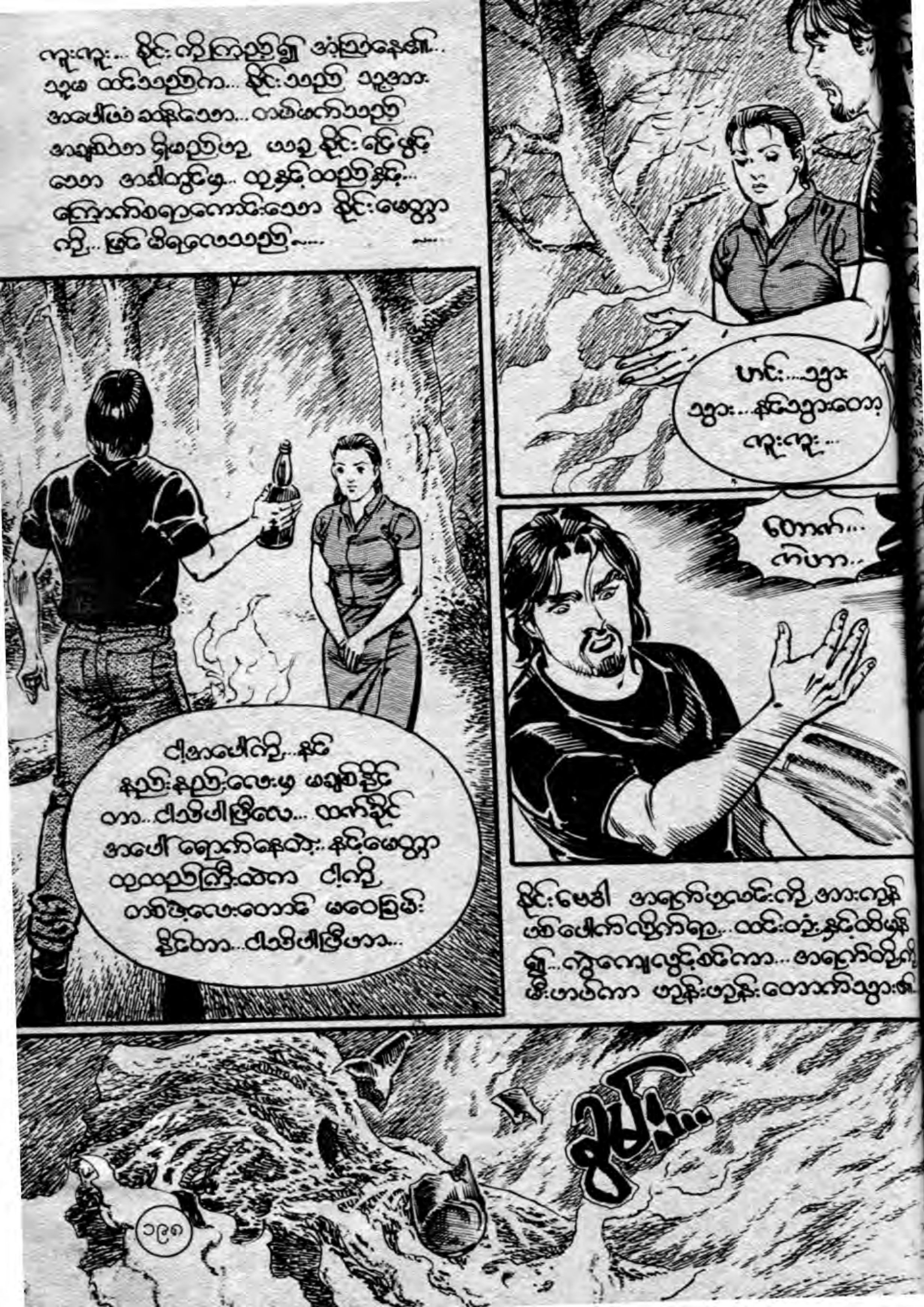
ကျူးကျူး... နိုင်းကိုကြည့်၍ အံ့ဩနေ၏...
သူမ ထင်သည်က... နိုင်းသည် သူမအား
အပေါ်ယံ ခင်မင်သော... ယောက်ျားသည်
အချစ်သာ ရှိမည်ဟု ယခု နိုင်း၏ပြုမူ
သော အခါတွင်မူ... လူနှင့်သည်နှင့်...
ကြောက်စရာကောင်းသော နိုင်းမေတ္တာ
ကို... မြင်မိရလေသည်......
ဟင်း...သွား
သွား...နင်သွားတော့
ကျူးကျူး...
ငါ့အပေါ်ကို...နိုင်
နည်းနည်းလေးမှ မချစ်နိုင်
ဘူး...ငါသိပါပြီလေ... သက်နိုင်
အပေါ် ရောက်နေတဲ့...နိုင့်မေတ္တာ
ထုထည်ကြီးထဲက ငါ့ကို
တစ်စိတ်လေးတောင် မဝေခြမ်း
နိုင်တာ...ငါသိပါပြီဟာ...
တောက်...
ကဲဟာ...
နိုင်းမှ အရက်ပုလင်းကို အားကုန်
ပစ်ပေါက်လိုက်ရာ...ထင်းတုံးနှင့်ထိမှန်
၍...ကွဲကျေလွင့်စင်ကာ...အရက်တို့က
မီးဟပ်ကာ ဟုန်းဟုန်းတောက်သွား၏...
ဝုန်း...

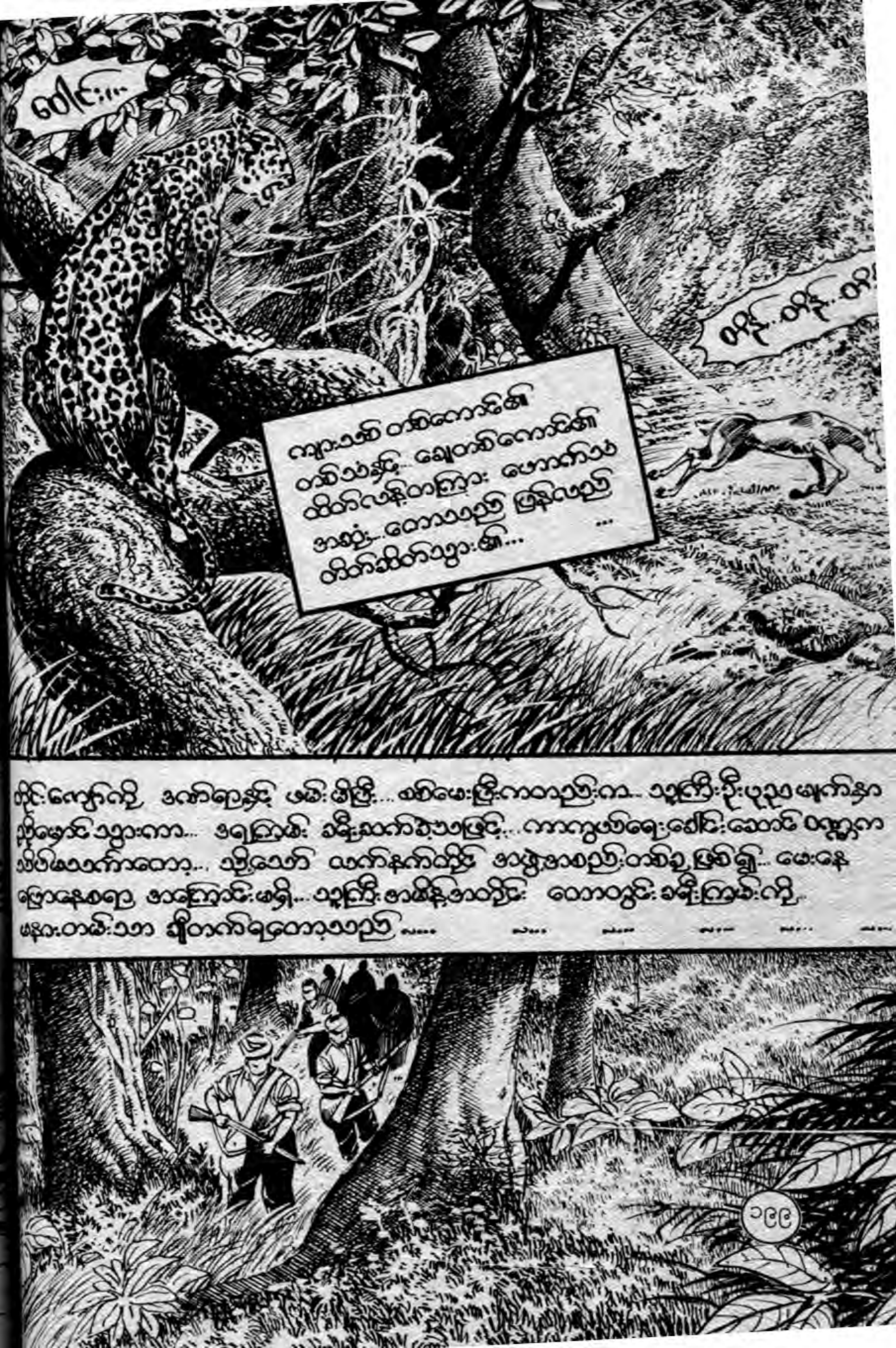
ဟိုင်း!..
ဝုဒ်...ဝုဒ်...ဝု
ကျားသစ် တစ်ကောင်၏
ဟိန်းသံနှင့်... ချေတစ်ကောင်၏
ထိတ်လန့်တကြား ဟောက်သံ
အပြီး... တောသည် ပြန်လည်
တိတ်ဆိတ်သွား၏...
တိုင်းကျော်ကို အကာရေနှင့် ဖမ်းမိပြီး... ဆစ်မေးမြို့ကသည်းက... သူကြီးဦးပုညာ မျက်နှာ
ညှိုးမောင်သွားကာ... ဒရုန်းမီး ခရီးဆက်ခဲ့သဖြင့်... ကားလမ်းရှေ့ခေါင်းဆောင် ဝဏ္ဏက
သိပ်မသက်သာတော့... ထို့သော် ယက်နက်တိုင် အသွားအစည်းတစ်ခု ဖြစ်၍... မေးနေ
ဖြောနေစရာ အကြောင်းမရှိ... သူကြီး ဗိုလ်မှူး အတိုင်း တောတွင်း ခရီးကြမ်းကို
ဖနှားတမ်းသာ ချီတက်ရတော့သည်.....

ရှိုင်းမေဒါ၏ သဝင်စခန်းသို့ ဆီးမြင်ရှေ့သော...
တောင်ကြော့နန်းပေါ် တစ်ခုခေါ်ဆိုတွင်.. လူနှစ်ယောက်..
အရုဏ်အလင်းရောင်ဖြင့်.. စခန်းကို ရှာဖွေကြ
ကြည့်ရှုနေကြသည်... တစ်ယောက်က ကောင်းဇော်
ဖြစ်ပြီး... ကျန်တစ်ယောက်က... ဦးသော်ပိုင်... ...
အဲဒါ ဒီကောင့်
စခန်းပဲ ဦးသော်ပိုင် ဒီကောင်
ထွက်လာတာနဲ့ အသေသတ်ပစ်
ချလော့... ဒီကောင်သေရင်
ကျုပ်တို့ကောင်တွေလည်း
ပြေးမှာပဲ..
ရှိုင်းမေဒါဟာ...
ဓါးပြခေါင်းဆောင်
ဆိုတာ... မင်းသေချာ
တယ်ပါနော်...
သေချာပါတယ်
ဦးသော်ပိုင်ရေ...
ကျုပ်တော့ ကျွဲသေ
သစ်ခုတ်စခန်းက
ဘာတီးဟာ ဒီကော
အဖွဲ့သားများ...
ဘာတီး လေကါမှာ...
ကင်းမြီးကောက်ရုပ်ပုံအေးထိုး
ထားတာရှိတော့... အသေ့ဓါးပြတိုက်
တွန်းက ဒီအရုပ်ကိုမှတ်မိတဲ့
လူက မှတ်မိသွားတယ်...
အဲဒါကြောင့်
ဘာတီးကို လေကါမြင်
ပြီး... နှုတ်ပိတ်တာ...

သေချာတယ်ဗျာ.. ကျွန်တော်လည်း သတိထား မိတယ်... ဝက္ကလည်း... သတိထားမိတယ်...
ဦးပေါ့... ဝက္က ခြောက်ရွေ့သွား ဟန်ဝင်... အဲဒီလည်း ဒီကောင်နဲ့တိုက်ပွဲ တာပဲ...
သေချာရှေ့ချည်ပါလား ကောင်းဇော်...
ဒီကောင်ရိုင်းမေဒါ သေရင်သေ မသေရင် တောင်ထဲတက်ပြေးရမယ်... ဟော... ဖိုးဖွား...ရှု တွေ့ပြီ...
ကောင်းဇော်က တက်ကြွရွှင်လန်းစွာ စခန်းတွင်းမှ... ထွက်ခွာပြီး... ဦးဖော်ဗိုင်ကို လက်တို့၏...
ဖော်ဗိုင်က ဘူတာဖိုးသေနတ်ကို မောင်းတင်လိုက်သည်...
ဦးဖော်ဗိုင် အမြိုင်ချမ်းပါ...
အေး... စိတ်ချ... ဟဲ့... ကောင်းဇော်... နင် နောက်နည်းနည်း သတိထားပါ...
သားဖြစ်လို့လဲ ဦးဖော်ဗိုင်
ဦးနေတော့ ငါကိုယ်သွေးစင်မှာ ဦးလို့...

ဗျာ...ဘယ်
ဘယ်လို...
ကောင်းဇော်...နားမလည်နိုင်ကာသဖြင့်
နဝေတိမ်တောင်နှင့် နောက်တစ်လှမ်း
ဆုတ်ပြီး အံ့ဩစွာဖြင့်...ဦးလော်ပိုင်ကို
ကြည့်လိုက်သည်... ...
အေး....အေး
သေပြီ...
ရဲ....
ဒိုင်း...
အား...
ဦးလော်ပိုင် လက်မှ ပေါက်ကွဲသံကြီး ထွက်ပေါ်လာပြီး... ကောင်းဇော် နဖူးပြင်ကား...
ပက်လက်လန် လဲကျသွားလေတော့၏... သေနတ်သံကြောင့်... စခန်းဝင်းတစ်ခုလုံးလည်း
လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကာ... သေနတ်ကိုဆွဲ၍...ဦးဝေညို တဲအပြင်ထွက်လာ၏...
ဘာလဲဟေ့...
ဘာဖြစ်တာလဲ...

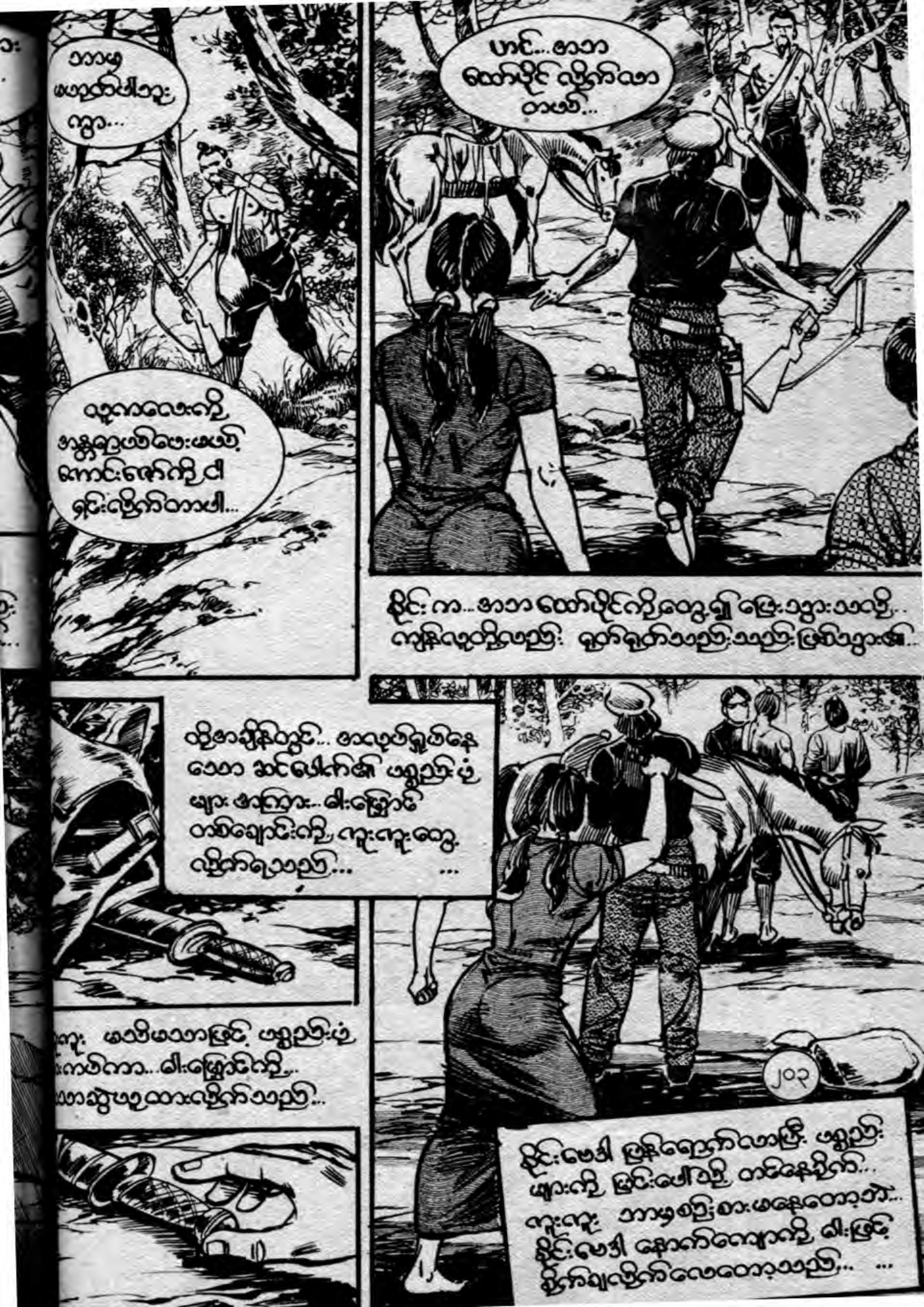
ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး ကွာ...
ဟင်...ဖဘာ ထော်ပိုင် လိုက်လာ တယ်...
လူကလေးကို အန္တရာယ်ပေးမယ့် ကောင်တွေကို ငါ ရှင်းလိုက်တာပါ...
နိုင်းက...ဖဘာ ထော်ပိုင်ကို တွေ့၍ ပြေးသွားသလို... ကျွန်ုပ်လည်း ရုတ်ချက်ချင်း သည်းသည်း ဖြစ်သွား၏...
ထိုအချိန်တွင်... ဖဘာ ယူလာသော ဓားများ အကြား... ဓားမြှောင် တစ်ချောင်းကို ကျွန်ုပ် တွေ့ လိုက်ရသည်...
မသိမသာဖြင့် ဓားမြှောင်ကို... လုယူလိုက်သည်...
၂၀၃
နိုင်းမေဒီ ပြုစုပေးလာပြီ့ ဓားများကို ခြင်းပေါ်သို့ တင်နေချိန်... ကျွန်ုပ် ဘာမှ စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ... နိုင်းမေဒီ နောက်ကျောကို ဓားဖြင့် ထိုးစိုက်လိုက်လေတော့သည်...

ဟင်... ကူးကူး...
ကူးကူးနဲ့ ပတ်သက်လို့... ဘယ်သူမှ ဘာမှ မပြောကြနဲ့... ဒီအချိန်ဟာ အားလုံးအတွက်...
အရေးကြီးတယ်... ဆိုတာ သိတယ်...
ဖြစ်တယ် အသာထော်...

ဦးက ဖြင်းရဲ့ ဆင်ပေါက်လေးကိုတော့ အပါကာ...ရှေးရှေးရဲ့ ဆင်ပေါ်တင်ပြီ.. ထို့နောက် စခန်းမှထွက် ခွာကြလေတော့သည်... ...
ဘကြီးဦးပုည ကို.. ရှင်ဘာလို့ ဖြင့် မသိုင်ရတာလဲ..
အဖေ ဖြစ်နေလို့..
အဟင်း အဲဒါတော့ ရှင်က သိသွားပြီ..
ဒီလောကမှာ... ငါသိတာ နှစ်ယောက်ပဲ ရှိတယ်.. ငါ့အဖေရယ်.. နင်ရယ်..
ရှင့်အဖေရဲ့ သွေးတွေ သိပ်ပွက် နေတယ်..
အသက်ထွက်တာ ထက်..တရွဲ..တော်သေး တာပေါ့ကွာ... ဟား ဟား ဟား .... ဟား....

သူကြီး ဦးပုညတို့အဖွဲ့ ဆင်စခန်းကို ရောက်တော့... မီးမသေသေးသော မီးခိုးတောင်းနှင့် ဖြင်းချေး သင်ချေး တို့မှအပ... ဘာမှ... မရှိ... ...
တောက်...
ဦးပုည... နံဘေးမှ ချေးတို့ကို သူတို့ပြေး... တောက်ကို ဖြင်းဖြင်း ခေါက်၏...
ဟာ... ဒီမှာ လူတစ်ယောက် သေနေပြီဟ...
ဓား အသတ်ခံကြောင့် သွားကြည့်ကြတော့...
ဟာ... ဒါ... ဒါ... ကောင်းဇော်...
ကောင်းဇော် ဟုတ်တယ်... ဖိုးတိုက်ကြွေ ဂျိုးတောင်ရဲ့ ဖိုင်ရှင် ကောင်းဇော်...

သေနတ်ကို ဖမ်းဆုပ်၍ မထူရ... သစ်ပင်ချုံကြားတွင် ကြောင်းကိုတင်ကာ..မောင်း
ခလုတ်ကို ဆွဲလိုက်ပြီး ပြစ်သော်လည်း... ဖမ်းမှတ်ကို တိတိကျကျ..ထိမှန်သွား
သဖြင့်... ကျားရုပ်ဖျက်နှာဖုံးစွပ်နှင့် လူတစ်ယောက် လဲကျသွားလေ၏... ... ...
နှင်းမွှန်ခမ်း သေနတ်ကို ကိုင်ပြီး ရှုတ်တရက် ကြောင်တွေနေသည်... သူ..လူသတ်မိပြီလား....
ထို့နောက် သူသည်ကျားရုပ် ဖျက်နှာဖုံး စွပ်လူကို.. သူ ကောင်းစွာ မှတ်မိနေ၏ သည်တံ.. အလျှော့ဖြင့်ဖောင်းလေ့ပိသည် နေ့က...သူ့အဖေ ဦးဥက္ကာကို ခြေဖြင့် ကန်ခဲ့သော ဓါးပြတွေထဲမှ... တစ်ယောက်သောသူ ဖြစ်သည်...
၂၀၇
နှင်းမွှန်ခမ်း စိတ်ကိုတင်းကာ ထိုလူ အနီးသို့ သွားရောက်၏... ထိုနောက် ဖိနပ်များကို ရှာဖွေ စမ်းသပ်ကြည့်သောအခါ... သူမှတ်မိသော ရှာလေယာဉ်ပိုင်းမှ ဖော်အေးသုန်၏ နံစင်ကျယ်သား သွားကြီး..ဘယ်ဘက်သူ့ပုံဘာတွေမှန်း မသိသော ယက်ကောက်များ....

တောက်....
လူယုတ်မာတွေ...
တောသည် နက်သည်ထက်...
နက်ရှိုင်းလာ၏... တချို့နေရာ
သည် ဆင်အတွက် သွားလာရန်
အခက်ခဲဖြစ်သည်။
၂၀၈
နှင်းမြနွယ်မ အသည်းထိတ်ထိတ်ခုန်
သွားပြန်၏... အမဲ့သူဖြင့် နှိုးညံ့နေမည့်
ဝေဝါ... စိတ်ဝတ္ထုသည် ခက်ထန်သည်
မတူတတ်သော်လည်း ပျော့ပြောင်း
သည်... အခင့်ပိုမှ လျှော်ပါလော့ပြီ...

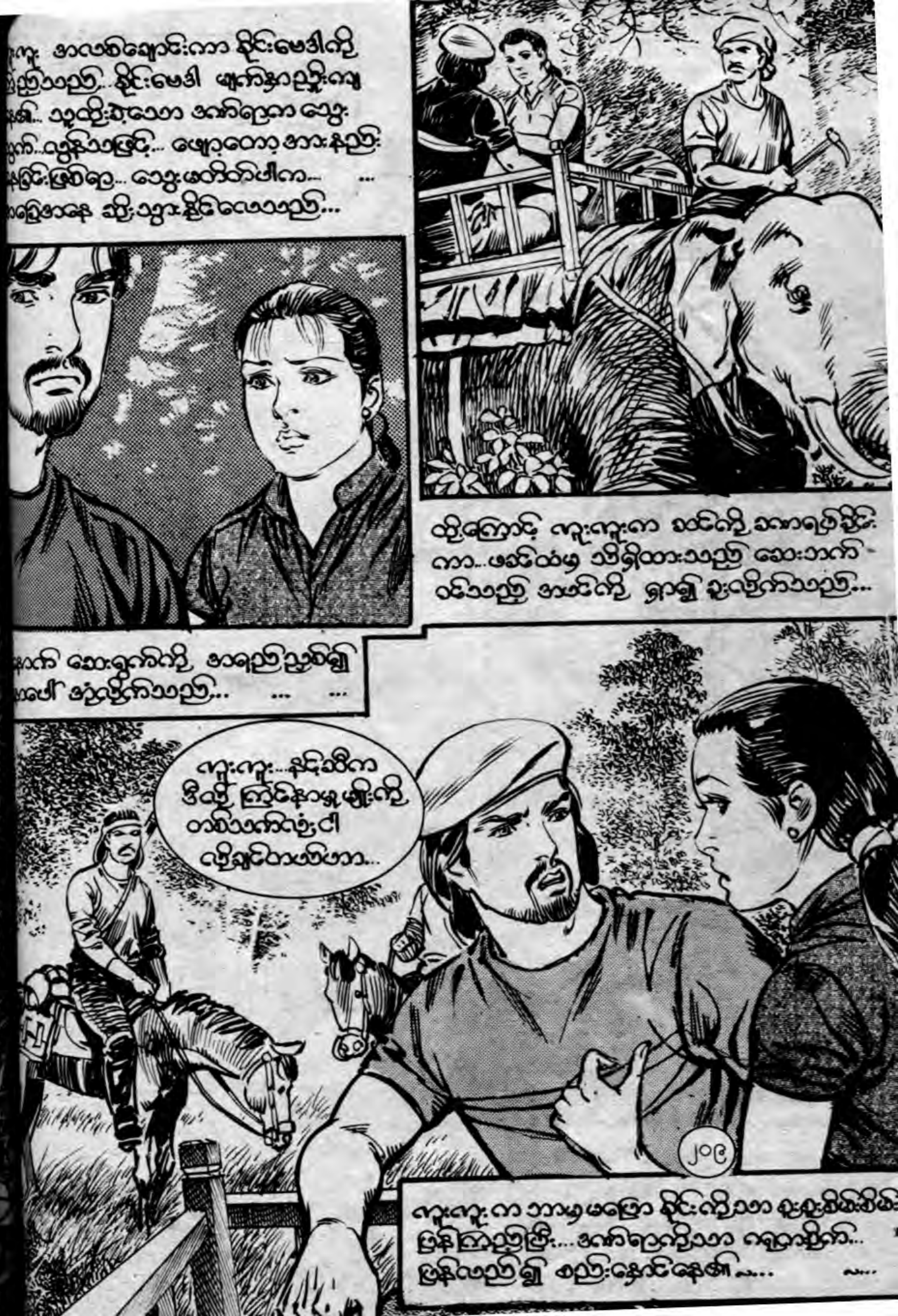
အလေ့အချောင်းကာ ခိုင်းမေဒါကို ပြုသည်... ခိုင်းမေဒါ ဖျက်ခွာညွှန်းချေ... သူတို့ဆဲ့သော ဒဏ်ရာ ဆွေး... လွန်သဖြင့်... ဖျော့တော့ အားနည်း ခြင်းဖြစ်ရေ... ဆေးမတော်ပါက... ခြေအနေ ဆိုးသွားနိုင်ပေသည်...
ထို့ကြောင့် ကူးကူးက ဆင်ကို ခဏရပ်ပြီး ကာ...ဖခင်ထံမှ သိရှိထားသည့် ဆေးဘက် ဝင်သည့် အပင်ကို ရှာ၍ ခူးလိုက်သည်...
ဆေးရွက်ကို အရည်ညှစ်၍ ပေါ် အုံလိုက်သည်...
ကူးကူး...နင့်ဆီက ဒီလို ကြင်နာမှု မျိုးကို တစ်သက်လုံး ငါ လိုချင်ပါတယ်ဟာ...
ကူးကူး က ဘာမှ မပြော ခိုင်းကိုသာ စူးစူးစိုက်စိုက် ပြန်ကြည့်ပြီး....ဒဏ်ရာကိုသာ ရှောင်ကြည့်... ပြန်လည်၍ ခေါင်းငုံ့နေ၏....

ဟင်း...

ဒိုင်း...
ပစ်...အားလုံး ပြန်ပစ်....
ဒိုင်း...
ဒိုင်း
၂၁၁

ဟော့ကောင်တွေ
လက်နက်ချ… မင်းတို့ကို
ဝိုင်းမိထားပြီ…
ဓါဝိုး….
ကာကွယ်ရေး
အဖွဲ့တွေကွ…
အသံက တောအုပ်ကြားတွင်
ဟိန်းထွက်လာပြီး….ပြိုင်နက်
လည်း….ခင်ပေါ်ကကာ ဖြင့်
လိုက်ဖိုက်….ထို့ကြောင့်
နှစ်ချက်လှမ်းပစ်လိုက်၏…
မသိ…သွိုသေတ်…နောရေကြောင်းပြေးသည့်ကျဲ
တွေ့လိုက်ဖြန့်သဖြင့်… ဦးလောက်ပိုင် အကြံကျ
ဖြစ်သွားကာ… … … … …
ဒိုင်း
ဒိုင်း
ဒိုင်း
ဝုန်း
၂၁၂
ကျည်ဆံများက ဆင်ကြီးကိုထိမှန်
ကျနေ၍… ဆင်ကြီးမှာ ပျက်လင်
ဖြင့်… ဝိုင်းနှင့် ရှေ့ရှေ့မှာ ပျော့
ဆင်ကာ ပြုတ်ကျသွားလေ၏…

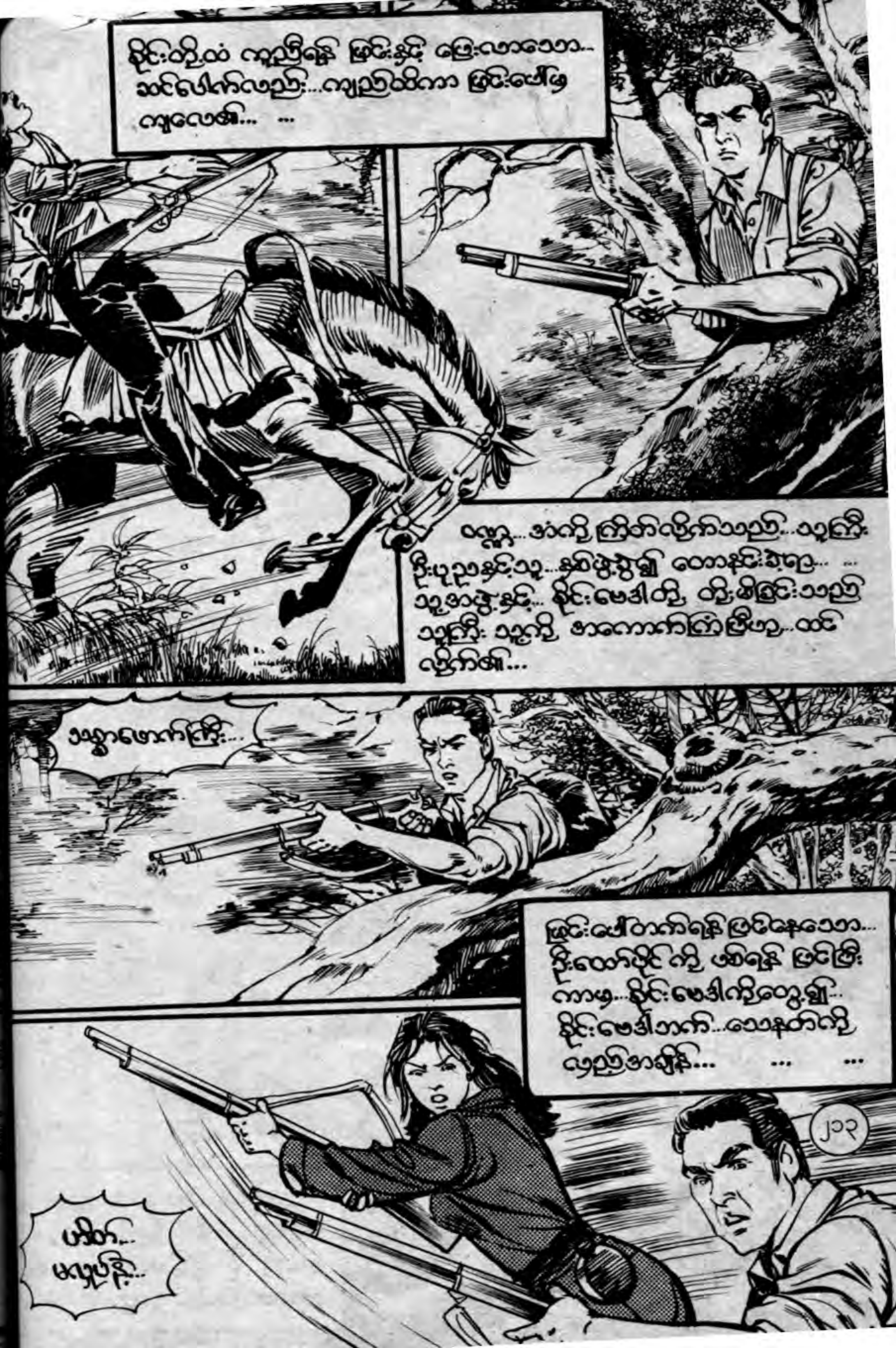
ခိုင်းတို့ထံ ကျည်ဆံရှိ မြင်းနှင့် ပြေးလာသော... သင်ပေါက်လာသည်...ကျည်ဆံကား မြင်းပေါ်မှ ကျလေ၏... ...
ဝှေ့...အံ့ကို ကြိတ်လိုက်သည်...သူကြီး ဦးပုညနှင့်သူ...နှစ်ဖွဲ့ခွဲ၍ တောနင်းခဲ့ရ... ... သူ့အဖွဲ့နှင့်... ခိုင်းမေဒါကို တွေ့မိခြင်းသည် သူကြီး သူ့ကို ဖာကောက်ကြံမိဟု...ထင် လိုက်၏...
သတ္တာမောက်ကြီး...
မြင်းပေါ်တက်ရန် ဖြစ်နေသော... ဦးပေါ်ပိုင်ကို ဖမ်းရန် ဖြစ်ပြီး ကာမှ...ခိုင်းမေဒါကို တွေ့၍... ခိုင်းမေဒါသက်...သေနတ်ကို ဖြည့်အချိန်... ... ...
ဟိတ်... မလှုပ်နဲ့...

လှည့်ကြည့်
တော့... နှင်းမွှန်ခမ်း
ဝဏ္ဏက နောက်ကိုတစ်ချက်ပြန်ကြည့်
ဒါလည်း... ...
မောင်... နိုင်
ဘာလာလုပ်
တာလဲ...
နှင်းမွှန်ခမ်းက... သူ့သေနတ်နှင့်... ဝဏ္ဏ
နံဘေးကို ရိုက်ချလိုက်ပြန်၏...
နိုင်...
မောင်...နှင်း
ကူး...ကူး...
နိုင်းမေဒါ ...နှင်းမွှန်ခမ်းကို
တွေ့ရသဖြင့်... အံ့ဩလွန်း
ကာ... တွေဝေသွားသည်...

…ဘော်ပိုင် က ခပ်လှမ်းလှမ်း
သို့ …ခြေကိုသွားပြီ…ဝဏ္ဏ
က…လဲနေရာမှ ကျုန်းထလေ…
ကိုဝဏ္ဏ
ရှင်လွှတ်ပြေ
ပြေး…
ဟာ…နင်ကရော
ဒီကောင့်ကို ဘာ
အောက်မေ့နေလို့
လဲ…
အဲဒါ ရဲဖို့ကိစ္စ မဟုတ်
ဘူး…နိုင်းဟာ ကျွန်မ ချစ်သူ…
ကျွန်မ လက်ထပ်မယ့်
သူ…
အဲဒါ
ငါ့ချိုလည်းသိတာပဲ
ဒါပေမယ့်…
နိုင်းမှုန်အမ်းက တူမီးသေနတ်ပြောင်းကို
လက်မနှင့် ကျောက်ခတ်ကာ တင်လိုက်သဖြင့်
ဝဏ္ဏ ဘာမှ သက်မပြောတော့ဘဲ…
ကျုန်းစောင်း အောက်ခြေသို့ ခုန်ချကာ…
ထွက်ပြေးသွားတော့၏…

သည်ညတော့မှ... နှင်းမွှန်ခမ်း နိုင်းဘက်သို့ ပြန်လှည့်ကာ...
ကျူးကျူးကို လွှတ်လိုက်ပါ... နိုင်း
ကျူးကျူးကို ငါဖမ်းလာတာမဟုတ်ဘူး... ကယ်လာတာ...
ဖမ်းတာပဲဖြစ်ဖြစ် ကယ်တာပဲ ဖြစ်ဖြစ်... အခုတော့ လွှတ်ဖို့ လိုအပ်ပြီ... နိုင်း...
အစ်မနှင်းရေ... အဟင့်... ဟင့်...
တိတ်... တိတ်ပါ ညီမလေး... ညီမလေးကို နိုင်း ခေါ်ကားခေါ်ကား ပြုမိသေးလား...
မဟုတ် မဟုတ်ပါဘူး...
ကျူးကျူးက အကျဉ်းချုံး၍ အဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြ၏...
ကြော်... ဒီလိုတော့ လည်း... နိုင်းက သူခိုးသွား ရှိသားပဲ...
ကျူးကျူး ရှေ့မှာက ငါ့အပေါ်လိုလိုလားလား ရှိတာကြောင့် ငါလိုချင်တာ... နှင်း...
နှင်းမွှန်ခမ်းက... ရှေ့တိုးကာ... ကျူးကျူးလက်ကို လှမ်းဆွဲ လိုက်သဖြင့်... ကျူးကျူး

အလျှော့ပွဲတိုက်ခဲ့သော ဓါးပြသည် ခိုင်းဖြစ်သည်ကို... ကျေးကျေး ပြောသင့် မပြောသင့်... ချီတုံချတုံ ဖြစ်နေ၏... နောက်တော့ မပြောရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး... ခိုင်း၏ မြင်းပေါ် ကျေးကျေး တက်လိုက်တော့သည်...
နှင်းမှုန်ခမ်းက..ခိုင် ကို...သေနတ်ဖြင့် ချိန်ရွယ်ထားသေ လည်း...လက်မျှား တသတ်သတ်ကျ နေ၏...
အစ်မနှင်း အိတ်ချလောက်သူ ဖြစ်ပါ...
ခိုင်းကို ကျေးကျေး ကတိ ပေးထားလို့ လိုက်သွား မယ်ပါ...
ခိုင်းက သူ့ကို အရေးမထားဘဲ ကျေးကျေး လည်ပင်းမှ ဆွဲထားသော ပုတီးကို ကိုင်ရင်း
ကျေးကျေး... အလောတကြီး မဆုံးဖြတ်နဲ့... စဉ်းစားဦး...
မင်းအဲဒီလို ဖြတ်ဖြတ် သားသား ဆုံးဖြတ်ပြီးရင်... ဒီပုတီး စုတ်ကိုလည်း လွှင့်ပစ်ခဲ့ပါလား...
ကျွန်မကို ရှင်ရော့နေပြီ ပဲ...
ဒီပုတီးကို ပြန်ရှာနေစရာ မလိုပါဘူး...

ခိုင်... ဒါလောက်ကြီးတော့ မလွန်နဲ့ပေါ့...
ဒါဖြင့် ထက်ခိုင် ကို စိတ်မရှည်သေးတာပဲ ကွ... ဖြင်းဆိုမှာ ထက်ခိုင် ဖခင့်အသက်တွေရှိနေ တာ... ငါမမေ့ချင်ဘူး...
ငါမလွန်ဘူး နန်း... ငါ့အချစ်ဝဖေါ်တာမဟုတ် ဘူး... ရော့... ...
ိုင်းက ဖြောဖြောဆိုဆို ကျူးကျူး လှည့်ပြီး ...မှုတ်ဒါးကို ဆွဲပြုတ်၍... နန်းမွန်ခမ်းထဲ... ...မ်းဖမ်းပေးလိုက်သည်... ... ...
ဟား ဟား ဟား ဖမ်းထေ့ ဖမ်းလိုက်... ခိုင်းမေဒါဆိုတဲ့ ကောင်ကြေ...
ဟိုခွေးမသားကို ရှာဖြီးပေးလိုက်...
ဒီ ဒီ ဘုတ်ခါးပါး ချုပ်ခြင်းကို နင်သွားတာ... နင့်ကို ငါဖမ်းမယ်... ခိုင်...
ကျူးကျူးနဲ့ ဖတ်သက်လောင်ရွေ အသက်တောင် အသေခံရမှာပဲ...
နန်းမွန်ခမ်း သေတ်သတ်တွန်ရင်း မျက်ရည်ဝဲ့လှည်းဆီးချလေ၏...

ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့... အဲဒီကောင်ကို မကြည့်ဘဲ ရောက်ခဲ့လို့... နင်သာနားနေရင် အဲဒီခွေးသားကို နင်ပဲ လိုက်ပေါ့... ငါမကောနဲ့ ကွက်ဘူး...
ဟား ဟား... ဟား ဟား...
နိုင်း အားပါးတရ ရယ်ပြီး... မြင်းကို ဖနောင့်ဖြင့် တို့လိုက် သဖြင့်... မြင်းက ရှေ့နှစ်ချောင်းကို တင်ကာ... တရှိန်ထိုးထွက် သွားသည်... နှင်းမှုန်ခမ်း တူမီးကို ချိန်ရွယ်ပြီး ကျောက်ရုပ်လို ငြိမ်တွေ့သွား ကျန်ရစ်ခဲ့၏... ... ...
ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ရာသည်... ငွေ တမ်ခွဲလျှင်... ဖျံ့နှံ့ကျ လာပြီး... နှလုံးသား သည် သေးငယ်ကျုံ့ ဝင်ကာ... လှိုင့်ထွက် ပျောက်ကွယ်သွား သလို... ခံစားလိုက်ရ
အဖော်သည် ပြိုကျသောအခါ... ဥသည် အဆိပ်သင့်မှာ... အေးစက်နောက် ကျူးကျော် ဝင်ရောက်လာလေပြီ... ...

ပေါက်ကွဲသံနှစ်ချက်က...
တောကို တုန်ဟသည်။
သွားစေပြီး...နန်းမွှန်ခမ်း
ကိုယ်...လှုပ်နိုးလိုက်
သလို...ဖြစ်သွားသဖြင့်...
ဝန်းကျင်ကို ဖြန့်လည်
သတိမှုမိတော့... ...
...ညှဉ့်ပေါက်...နိုင်ငံနန်းမိန့်..ဗြောင်ပေါင်ဒိုင်ရွာစဝပါဗိုလ်ခေါင်း ကြွက်နီ နှင့် လက်ခိုင် ...
ဟင်... လက်ခိုင်
အစ်မ နန်း
အော...နေမကောင်း ရောက်ကြီးနဲ့... အတင်း လိုက်မယ်လေလို့ ငါတို့ လိုက်မိရာဗျ
နန်းမွှန်ခမ်း... လက်ခိုင်ကို... အကဲခတ်ကြည့်သည်
လက်ခိုင် သည် အဖျားသက်သာသည် မှန်သော်
လည်း... အားနည်း ညှိုးနွမ်းနေကာ... မျက်ဝန်း
တွင်လည်း... ချိုးရိုးမှိုး ပုဆိုးရီဝကျိုးကာ... သွေးမီးဖျိုးနေ

ဒါဖြင့်နှင်း လက်ထဲက...ပုလဲ ပုလဲပုတီးဟာ...
ဟုတ်ပါတယ်... ငါ့မောင်...ရှေးရှေးရဲ့ ပုတီး မင်းကို ပြန် ပေးလိုက်ပါတဲ့...
နှင်းမှုန်ခမ်းလက်ထဲမှ...ပုတီးကို ထက်ခိုင် အသေအချာကြီး ဖြင့် လှမ်းယူပြီး... ... အံ့ဩတုန်လှုပ်စွာဖြင့် ကြည့်သည်..... ....
သူ့ရင်ခွင်တွင် သက်သက်ညှို့ကာ... ယပ်ကြာညှိုးနိုင်ခြင်း ကြေကွဲခြင်း တို့....နက်ရှိုင်းစွာ ထင်ဟပ် လာ၏..... ....
၂၂၂

ထွက်ခဲ့သော ယောင်... ကျောက်တောင်အောက် မြို့...ဂလိုဏ်ဖြစ်နေသော နေရာ၌ နက်ရှိုင်းခြင်း မရှိသော်လည်း... ကျယ်ဝန်းမှုတော့ ရှိ၏...
ထိုဂလိုဏ်ကြီး၏ အတွင်းခွင်တွင် မိုင်းနှင့် ကျူးကျူးတို့ ရှိနေပြီး ရှေ့တွင်...မီးဖိုငယ် တစ်ခု ရှိ၏......
ဦးတော်ပိုင်ကား မြင်းနှစ်ကောင်ကို မဝေးမကမီ မြက်ခြားတွင် ထားရှိ... သူကိုယ်တိုင်ကမူ...တူမီးသေနတ် ကလိပ်နှင့်...ကင်းစောင့်ပေးနေသည်...
လူကလေးရေ အချိန်မရှိဘူး...မိုးမ လင်းခင် ဥဿာဖြီးရင် ချစ်လာမှာပဲဗျ...
ကျူးကျူး ဖြောက်နှာမှာ ထက်ချိုင်အပေါ်ထားတဲ့... မေတ္တာရိပ်တွေ ရှိနေသေး သရွေ့...ကျူးကျူးကို ကျွန်တော် လက်မထပါဘူး...
JJR

ဟဲ့ဒါဆိုလည်း...
လူကလေး ဒီအလုပ်တွေကိုစွန့်ပြီး
တခြားရွာသွားနေ တခြားအလုပ်ကို
ရှာလုပ်... ပေါပေါသသပဲပေါ့...
တောအရက် ချသား...
လူကလေး
အဆစ်ပြေပြေးပြေ
အသွားဝင်နေ
မယ်ပါ...
ဦးဝေလိုင် က ဘူးသီးခြောက် အရက်ဗူး ကိုနိုင်း
ဖမ်းပေးပြီး... ထွက်သွားသည်... နိုင်းက အရက်ဗူး
ဖွင့်ပြီး သောက်မည် ပြုပြီးကာမှ... ကျူးကျူးကိုလှည့်
ကြည့်မိတော့... ကျူးကျူးက နှာခေါင်းရှုံ့ချ ကာ
သို့... ဖျည့်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့်...
ဘာလဲ... ကျူးကျူးက
အရက်သောက်တာ
မကြိုက်ဘူးလား...
ဘယ်မိန်းမသား
မှ... အရက်သောက်တာ
ကို... မကြိုက်ဘူး... ဒါပေမယ့်
မကောင်းတာ... မဟုတ်တာ
မှန်သမျှ...
အကျွန်
လုပ်နေတဲ့လူ...
ရှင့်ကို ဘာမှ အထူး
ပြောနေဖို့ မလို
ပါဘူး...
မင်းမကြိုက်ရင်
ငါမသောက်ဘူး
ကွာ...
နိုင်းက အရက်ဗူးကို ဖီးဖွဲ့ဆဲ ဖမ်းထည့်
လိုက်၍... ဖီးတောက်သည် ဟုန်းခနဲ
တတောက်သွားသည်...

မင်းကြိုက်အောင် ငါဘာလုပ်ရမလဲ.. ဘယ်လိုနေရမလဲ ပြော...
ရှင့်မိဘက... ရှင့်ကို ဒီနေ့မှ... အသစ်တစ်ဖန် ပြန်မွေးပေးမယ် ဆိုရင်တော့...
ရှင်ဟာ... လူကောင်းလုပ်လို့ ရချင်ရမှာပေါ့...
ဒိုင်း...
လူကလေး ရှိသူ...
သိတယ် အဘဘော်...အကျွန် သာ ဖက်...
ခိုင်းက ကြောက်လန့်ဖြုန်းနှင့်... အပေါင်တွင်းသို့ ပြေးပါ သွားသည်... ... ...
ဒိုင်း...
ဒိုင်း...
တိတ်ဆိတ်နေသော ညဉ့်ယံတွင် သေနတ်သံက တောကို ပဲ့တင် ပြီး ဟိန်းထွက်လာလေသည်...

သား နိုင်းမေဒီ... လက်နက်ချ..
မချဘူး....
သား...သားကို အဖေ မသတ်ချင်ဘူး...
သားဟာ စည်းကျော် သောင်းကျော်တွေများ နဲ့ပြီ...သားအတွက်နဲ့ ဘကြောက်လည်း သေခဲ့ပြီ...
သားကို အဖေ့လည်းတွေ ဖိုင်း ထားပြီ...
ကျွန်တော်လည်း အဖေ့ကို မပစ်ချင်ဘူး ဒေဖေ ဖြစ်နေပါ...
ဦးပုညက မပစ်သေးဘဲ..နိုင်းမေဒီကို လက်နက်ချခွဲ..တိုက်
တွန်းနေသည်မှာ..ဝမ္မာက မကျေမချမ်း ဖြစ်နေသည်...
နိုင်းကို သူမိကာနီးမှ...နန်းမွန်ခမ်း ဝင်ရှုပ်၍ သူ့ဖြေးခဲ့ရပြီ
နောက် ဦးပုညတို့နှင့်... ဖြစ်ခဲ့ပြီး နိုင်းကို ခြေရာခံလိုက်
ပက်ပင်းတွေသောလည်း ဦးပုညက အချိန်ဆွဲသလို ဖြစ်
ဖြစ်၏..... .....

အကြီး... အကြီး
းကို ပြောနေပြီ
မှာ မယူတော့ဘူး...
သား ရှိုင်းမေဒါ... အဖေ ထပ်ပြောမယ်ဟေ့... သားလက်နက်ချပါ...
သားကို သားမှ... ထပ်မပြောနဲ့တော့ အဖေ... အဖေ လုပ်ရမှာရှိတာ လုပ်...
ဒိုင်း...
ဝဏ္ဏ... ငါ့ကိစ္စ ငါသိတယ်... မင်းဝင် မရှုပ်နဲ့... ငါခိုင်းတဲ့ အတိုင်းသာလုပ်...
ထိုအခြေအနေကို အခွင့်ကောင်းယူ၍... ဦးဘော်ပိုင်က မည်းမည်းမြင်ရာ ပစ်ချလိုက်သဖြင့်... ဦးပုည လဲကျသွားသည်...
ကဲဟာ...
ဒိုင်း...
ဝဏ္ဏက စိတ်မရှည်ဘဲ ပစ်ချလိုက်ရာ... ဦးဘော်ပိုင် လည်း ထိသွားသည်...

ဒေါ်ရဲ့နှင့် ထပြေးမည်
အချို့...ကျည်ဆံများ ထပ်
ပေါက်လာကာ ဦးဖော်
ပြေးလေကျွေးသွားသော သည်
ဟိုမှာ အဲဒါကို ပစ်စမ်း...
ဒိုင်း...
အား...
ဟာ... အာဘော်...
ဒိုင်း...
ဂျွင်...
ဒိုင်း...
ဒိုင်း...
ကျည်တို့က ဒိုင်းရှိရာသို့ပင် ပေါက်လာကြပြီး
ကျောက်နံရံကို ထိကာ..လွင့်စင် ထွက်ကုန်
တော့၏...

ကျူးကျူးကို တွန်းလှဲကာ... ဦင်းက မီးပုံရှိရာ သို့... ပြေးသွားလိုက်၏...
ကျူးကျူး ဝပ်...ဝပ်နေ...
ထို့နောက် မီးတောက်အားကောင်းသော...ထင်းချောင်း သုံးလေးချောင်းကို ဆွဲသွင်ကာ...ဓမ္မ တို့ ရှိရာသက် သို့...လှမ်းပစ်လိုက်သည်... သူနေရာမှ အလင်းရောင် ပျောက်စေပြီး... ရန်သူသက်ကို မြင်ရအောင် ပြုလေ၏...
၂၂၉
ဦင်း တွက်ဆထားသည့်အတိုင်းပင်... မီးကျည်ရဲ့နှင့် ထင်းစတို့က... ဓမ္မတို့ အနီးရှိ...ခြောက်ခြောက်များကို မီးစွဲလောင်ရာ... မှိန်မှိန် ဖြည်းဖြည်းနှင့် လူအချို့ကို ဦင်း မြင်လိုက်ရလေသော်၏...

ဒိုင်း!...
ဒိုင်း!...
ဒိုင်း ခြောက်လုံးပြူးမှ မီးပွင့်ထွက်လာပြီး လူ တစ်ယောက် လဲကျသွားတဲ့... ဝဏ္ဏ ကလည်း ပြန် ပစ်ရဲ့... ဒိုင်း အသံနှင့်ရှိ မီးပွင့်ကို တဖောင်းဖောင်း ဟောသိလေသည်...
ဝဏ္ဏ... ရပ် ရပ်စမ်း
ဝဏ္ဏက ဘုကြီးကို မပစ်ရသည့်ဒိုင်းတော့ရှိ အားခံတောလေရဲ့... ဦးဟုသ မျက်ခြေရောက် သွားပြီ... ဝဏ္ဏကို နားရင်းရိုက်ချပစ်လိုက်
ဘာလို့ ပစ်ရမှာလဲ
ဗျ... ဆင်များသားပစ်ဖို့
ကျုပ်လိုက်လာတာပေါ့...

ရပ်ဆိုရပ်စမ်း.... ဟိုမှာ မသင့်ငြိတဲ့... နီးကလေးကို..ထိမှာစိုး ဖို့ကွ... အပြစ်ရှိတဲ့လူ သတ်ပါယောက်ကာ...
ခင်ဗျားကြီး ပြောတာ...ခင်ဗျား သားမို့ ခင်ဗျားပြော နေတာ...
လွတ်သွားတာ... ဖြန့်လိုက်ကလည်း ရှောင်ပဲ... အပြစ်မရှိတဲ့ တစ်ယောက်... အန္တရာယ် မပြုစေ ချင်ဘူး...
ကျော်ကာ လဲနေရာမှ ကျွန်းသပြေး ဦးပုညကို သေနတ်နှင့် ချိန်သည်...
ဘာကွ... ပုည ရဲဇာတ်မှာ ဂျော်သား ရှိတာ မမှုပြားဘူး ဝါ... ငါ့သားကို မိတာခိုး အပြစ် နဲ့...ငါမွေးထားတာ...
ငါ့သားပဲယောက် ချစ်တယ်ဆိုတာ မင်းတို့ အသိ...ဒါပေမဲ့ ဥပဒေကို ချိုးဖောက်လာတာ မှန်ရင် တော့...ဥပဒေအတိုင်း ငါ လုပ်ရမှာပဲ...
ဒါကြောင့် ခင်ဗျား သားကို မချစ်ပါလဲ... ခင်ဗျားသား လွတ်ဖို့ ကို...ကျုပ်တို့ကို ခင်ဗျား သေတွင်းထဲ ပို့နေတာ...

နိုင်းမေဒါ အသံတွေကိုလည်း ကြားရသည်။ သူဖမ်းလိုက်သော လင်းစက တောအီးဖယာ လောင်ကျွမ်းနေပြီဖြစ်သည်။ ဝဏ္ဏနှင့်သူ့ အဖေကို မြင်ရသည်—....
နိုင်း ကြောက်လန့်ဖြူးကို ကြောက်ကာ ချိန်လိုက်၏
ဒိုင်း...
ကိုနိုင်း မလုပ်နဲ့-
ကူးရှူးက နိုင်း လက်ကို ဆွဲချလိုက်သဖြင့်... ပစ်ဖောက်ကလွဲကာ...ဝဏ္ဏ၏ လက်မောင်းကိုသာ ထိပြီး... ဝဏ္ဏ သေနတ် လွတ်ကျသွား၏... ...
ကူးရှူး...နိုင် သာလုပ်တာလေ...ဝဏ္ဏက အဖေ့ကို ပစ်မလို့...လုပ် နေတာ...နိုင်မမြင်ဘူး လား...
ဟင့်အင်း... ဟင့်အင်း သူကြီးကို ဝဏ္ဏ မပစ်ရဘူး...
ရင်လူသတ်မှု တွေ..ထပ်မလုပ် ပါနဲ့တော့...
JRJ

ဘာ...ငါက
သေတ်ချွေ သူတို့က
ငါ့ကိုသတ်မှာ...
ရှင် အာပြုဖ်တွေ
သိပ်များနေပြီ...
အကျသိပ်လဲလွဲကြီး
ဖြစ်နေပြီ...
သူကြီး ဦးပုညက...ဝဏ္ဏကို ဆွဲကာ ကျွဲ
ကွယ်ရာသို့ ကပ်သွားပြီ...ဝဏ္ဏက အော်ပြေ
ရသွားသော လက်ကို ဖျပ်ကိုင်ခြင်း...
ကူးရေး အသံ ရူးရူးရဲရဲက ငြိမ်
အထိ...တို့ပေါက် ပင်သွားသဖြင့်...
နိုင်...ငြိမ်တွေသွား၏... ... ...
ခင်ဗျား...
ခင်ဗျား...သူကြီး
မပြီသေးဘူး ခင်ဗျား
အချိန်ရတုန်း ကျုပ်ကို
ထိတာ...
ဝဏ္ဏ...မင်း
ငါ့အမိန့်ကို မနာခံတာ
မင်းကို ငါဖမ်းသင့်လို့
ရတာပဲ...
ခင်ဗျားသားသက်
ခင်ဗျားချိုက်နေတာ...
ကျုပ်ဘာလို့နာခံရမှာလဲ..
နိုင်းစေဒီဟာ ဓါးပြ
ကျုပ်တို့ရွာကိုတိုက်ကဲ့
ဓါးပြ...

ထိုစဉ်.. ဦး၊ ညာငှက်သံ အသံဖြေးဖြေးကြားလာ
သော... နှန်းမှုန်အမ်းနှင့် ထက်ချိုင်တို့
အံ့အားသင့်ကာ ကြက်သေ သေသွားကြ၏...
အလှူပွဲကို
ဓါးပြတိုက်တာ
ဒီကောင့်လက်ချက်...
ဦးဥက္ကာ
သေရော့မှာ ဒီကောင့်
စနက်...
အဲ အဲဒီ
တစ်ကောင်ပဲလား
ဟင်...ဦးကြီး...
ဟင်...
သမီး နှင်း....
ဟုတ်တယ်
ဦးကြီး သမီး....နှင်း
နောက်ကိုလိုက်ခဲ့တာ..
ဒီဘက်က သေနတ်
သံကြောင့်...
ယီးချောင်တွေ...
တွေ့လို့... ဒီမှာ ဦးလေးပန်းမိန်
နဲ့... ဦးကြက်နီ တို့လည်း
ပါတယ်...ပြောစမ်းပါ...ခုန
ပြောတဲ့စကား....နှင်းဟာ
ဓါးပြဟုတ်သလား....

ဟုတ်တယ် သမီး
ဦးရဲ့သား ခိုင်မောင်ဟာ
ဓါးပြ...
ရှောက်ကက်ကြီးက
တာ...ခိုင်း ရှော...
မေမေ
ဦးဥက္ကာ သေရ
တာလား...
ဦးဥက္ကာသေရ
တာလား...ဘယ်သူ့
ပျက်တာလော ဒီကောင့်
ခံနက်...
မိန္နီး...နင်
ဒီကောင့်ကို သံယောဇဉ်
တွယ်ပါမနေနဲ့...နင့်ဖျက်ဆီးတာကို
မှ...မသေသေးဘဲ...နင်တို့
တလျှောက်လို...
ဓါးပြတိုက်ခြင်းက
နင် စဉ်းစားကြည့် ဒီကောင်
သားပါလောက်ပေမဲ့
သလဲတို့...
နှင်းမှုန်ခမ်း သောက်နှုတ်ခမ်းကို...တင်းရှာကိုက်ခါသည်...
ရင်ထဲ၏ ဂဇုဂဏာဒေါ်သော ပြောစကားက...မှန်နေသည်
ဖြစ်သောကြောင့်...ခိုင်းကို သူချစ်ခဲ့သော ရှုပ်ခြင်းမဲ့ပျောက...
ကြီးလွန်းနေခဲ့သည်ပဲ...
မီးတောက်တို့သည် တစ်ခုပြီးတစ်ခု
လူးလက်တောင်ကြွစ်းကာ...နေရဲ
တဲ့တော်များများသို့ ပျံ့နှံ့နေလေပြီ...

ဆိုင်းတို့ရှိရာ ကျောက်ဂလိုဏ်ဝတွင်ကား
မီးခိုးမြူမီး အခိုးအုံ့ကျနေပြီ ဖြစ်သဖြင့်...ဗိုလ်ကြီး
ဝီးလား ဖြစ်ကာ တိတ်ဆိတ်ဆိတ်နေ၏...
ဆိုင်းမေဒါ...မင်းပြေးလို့ မလွတ်တော့ဘူး...လက် မြှောက်ပြီး ထွက်ခဲ့...
ဟုတ်တယ်ဖေ...သား... သား ဦးဖုဒေလို့... ရှေ့ဆိုင်းပါ...
အဖေ ပြန်ပါ...
သား မဟုတ်ဘူး... အဖေ မပြန်ဘူး...
သား မလာဘူး ဖခင် အဖေကလွဲပြီ...သား ဆွေးဖျိုးကို သတိရ တယ်...
အေး...အဖေကလည်း သတိရတာပေါ့...သား မလာခဲ့ ဖိန်းကမေးကို လွတ်လိုက်ပါ မသိုင်းသူကို ဒုက္ခ မပေးပါနဲ့...

ဘုရှီ...
ကျွန်တော်ချစ်လို့
ခေါ်လားတာ...
ဘာက
မင်းကိုချစ်
လို့လား..
နောက်တော့
ချစ်လာမှာပေါ့
အဖေရဲ့...
မင်းအတွက်
နောက်တော့ဆိုတာ
မရှိတော့ဘူး...
ဦးပုညက ပြောရင်း သေနတ်ကိုချိန်ရာ... မိုးကာင်းအဖော်တွင်..
ခပ်ရေးရေး မြင်ရသော လှေကြီး... မိန်းကလေးကလည်း အတူရှိ
နေသဖြင့်... ရှေးပါလိုလည်း မဖြစ်... သားဖြစ်သူ နိုင်းဇေဒါကိုသာ
အသိအလု ကြိုက်ချိန်နေရသည်..... ....

ထိုစဉ်မှာပင် နှိုးမှုန်ခမ်းက... ဖျတ်ခနဲ
လှုပ်ရှားကာ... ဦးပုည၏ သေနတ်
ပြောင်းရှေ့ ဝင်ရပ်လိုက်ကာပြီး....   ...
ဦးကြီး
ရိုင်းကို မပစ်
ပါနဲ့...
ရိုင်းကို...
မပစ်ပါနဲ့...
ဦးကြီး....
ဟေ...
သမီးတို့ အသျှ
ကို..ဖျက်တဲ့ကောင်...
သမီး အဖေကိုသတ်တဲ့
ကောင်..သမီးဘောင်လေး
ရှင်မပြုရတဲ့ဘာရေးခံ...
ဟုတ်ကဲ့ပါတယ် ဦးကြီး
ဒါပေမယ့် ရိုင်း ဟာ သစ္စာကြီး
ပါတယ်... သမီးကိုလည်း
အခွင့်အရေး ရပေမယ့်
မစော်ကားခဲ့သလို့
ရှေးရှေးလည်း
သူနဲ့ အသတ္တ ရှိပေမယ့်...
အခွင့်အရေးမယူခဲ့တဲ့
သူပါ..ကတိတည်တဲ့
လူပါ...

ဪဖေဖေပဲ
ဒီကောင် ဟာ...
ဓါးပြကွ...
ခိုင်းကျို...
ဦးကြီးဖွေးစံတာ
မဟုတ်ဘူး
လား....
ဟုတ်တယ်
ဦးကြီး ဖွေးစံလို့
ဦးကြီး မြန်သတ်
ရမှာ...
ဦးကြီး ဖွေး
စံတာ သတ်ဖို့မှ
မဟုတ်တာ...
ဒီကောင်က အားလုံး
အတွက် အဆိပ်ပါဖြစ်နေပြီ...
ကြည့်စမ်း ဒီဥပဟာလေညစ်
ဒီကောင့်ကြောင့် တဆိပ်ပါ
သေရုံနေပြီ...
၂၃၉
ဟုတ်သည်...တောမီးတို့သည် ဖွေးဖွေးပြောင်းပြောင်း
မှုန်ကာ ကျွေးဆက် တောင်ကျွန်းနေ၏ ရုန်းနိုးနေသော
မီးခြေတို့ ဟယ်မြှ... လူအားလုံး၏ မျက်နှာတို့တွင်
လည်း... ထိုသခြေတို့ ထင်းလက်နေကြပြီ... ...

ထိုအချိန်မှာပင် ထက်ခိုင်၏
ခေါင်းပေါ်သံက ပေထဲမှာ
ဖုံ့ဂဲသွက်တော... ...
ကျေးကျေး...ကျေးကျေး
ဘာဖြစ်သွားလဲဟင်...
သွက်ခဲ့ပါ... ...
ကိုထက်ခိုင်....
ကျေးကျေးနောက်
လိုက်ခဲ့ပြီ...
ကိုထက်ခိုင်...
ခိုင်းက ထက်ခိုင် အသံကြောင့် ပို၍ဒေါသဖြစ်
သွားကာ... သေနတ်ဖြင့် ထိုးချိန်ကာ... ... ...
ခွေးမသား....
မင်းအချုသက်ထိ
လိုက်နှောင့်ယှက်
ကျွန်းသားကွ...
ကိုခိုင်း
မလုပ်ပါနဲ့...
ကျေးကျေးက ခိုင်း၏ သေနတ်ကို
လက်ကော့ကို ဆွဲဖယ်လိုက်လေသည်...

မှင်းဖယ်ဓား
ဒီကောင့်ကို ငါ
သတ်မယ်...
ရှင် ကတိပေး
ထားတယ်လေ...
သူ့ကို အန္တရာယ်
မပြုရဘူး...
အဲဒီအတွက်
ဟုတ်ပြီ... ကျွန်မ
ကတိတည်ခဲ့တယ်
မဟုတ်လား...
တောက်!!
ဒိုင်း တောက်တစ်ချက်ကို သပြင်းပြင်းပေါက်ကွဲဖိတော့၏... ...
ဦးတော့ ရှင်ဟာ
ငါနဲ့ ကျွန်မကို မေးခဲ့
တယ်လေ... မင်းကြိုက်
အောင်... ငါ သတ်ပစ်နေရ
မလဲ... ဘာလုပ်ရ
မလဲတဲ့...

ပို့ပေါ်း တဖျတ်ဖျတ် လက်နေသော... မီးခြောင်းမှိန်မှိန် လေးဖြင့်... ကျေးကျေး ဖျက်နှာကို... ခိုင်း နိုးနိုးကယ်ကယ် ကြည့်သည်... မှုန်ဖွဲ့တွေ ဖြာဖွဲ့တွေ ပေကျံလျက် အံ့ဖွင့် ဖရိုဖရဲဖြစ် နေသော ကျေးကျေး ဖျက်လုံးတို့သည်... တလောက်လောက် တောက်လျက်... ခိုင်းကို ဖျော်ပေ သလိုကြည့်နေ၏... ... ...

ယိုနေတော်...
မြောက်ပိုင်းလုံးပြုံးကို...
ကူးကျူးရှေ့ရ
ဖို့ကာသညီ...
ဘီတိုမှာပင်.. မီးဖို့မှ မီးကြွင်းလေးက... ဟုတ်ခ၏ သသေတက်လိုက်သဖြင့်.. နိုင်းတို့အနီး ဖင်းလက်သွားစဉ်... က...နှင်းမှုန်ခင်းကို ဆွဲဖယ်လိုက်ရာ...ဦးပုညက..သေနတ် မောင်းကို... ဆွဲညှစ်ချလိုက်လေ၏... ... ...
ဒိုင်း...
အ....

သေနတ်သံနှင့်အတူ...ဆိုင်းဇော်ဒီ...
မှောက်ကျသွားသလို... ဦးပုညလည်း
သူ့နှလုံးသားကို... သူ့ဖြန့်ပစ်လိုက်ရ
သည့်ပမာ ရှုံ့ရှဲ့ နာကျင်သွားလေ
သည်... ... ...
အား...
ဦးပုည သေနတ်ကို ချချ ပြေးသွားသလို...နှင်းဖွင့်ခင်း
လည်း...နောက်မှ တရှိန်ထိုး လိုက်သွား၏... ...

နိုင်း... ကိုနိုင်း
ရှူးရှူး လေညှင်း တိုက်
လေနှင့်တကြား... နိုင်းကို
လှုပ်နှိုးခေါ်သည်... ...
နိုင်း ရှင်သာတပ်မှ...
သေနတ်အစာရဲက
သွေးတို့ဖြင့်
မကောင်းခေါင်
ထွက်နေလေပြီ... ...
ရှူးရှူး
ရှင်... ကိုနိုင်း
နိုင်း လက်အနီးတွင် အောက်ကျနေသော
သေနတ်ရှိ၏... ပြေးလာနေသော လူတို့ကို
လည်း... နိုင်း မြင်၏... သို့သော်... ... ...
နိုင်းလက်သည် သေနတ်ကို မကိုင်...

ဦးပုညာ အတင်းဝင်ကာ သားကို ဖက်ထားသည်... ...

ခိုင်း....နှင်းကို ခွင့်လွှတ်ပါနော်...
ခိုင်းကို... နှင်းက ခွင့်လွှတ်ရမှာပါ...
နှင်း.....နှင်းလေ... ခိုင်းကို ချစ်ရတဲ့သူမို့ အမြဲခွင့်လွှတ်ပြီးသားပါ...ခိုင်းရယ်...
ူးကျူး က ဘာမှ မပြောနိုင်...မျက်ရည်တို့ ာ...ပြည့်လျှံလျက် စီးကျလာ၏...သက်ခိုင် ာ...ကျူးကျူး ပခုံးကို ဖေးမကာ ပွေ့သည်...
သည်တော့မှ...သက်ခိုင့် ရင်ခွင်ထဲ ခေါင်းတိုးကာ..ကျူးကျူး အားရပါးရ ငိုချလိုက်လေတော့၏... ...

ကိုရိုင်း ...ကိုရိုင်း
လုံ့ဝ သေနတ်မကိုင်
တော့ဘဲ အသေခံ...
ခံသွားတာ... အဘာဒိ...
ဟင့်...အဟင့်...
သားရေပါ
သားကို့အဖေ
မသတ်ရက်ပါ
ဘူး...
သက်ပါ အဖေ
သောသောစာ..ရှူးရှူး
ပြောတယ်...
ရှင့်အဘက...ရှင့်ကို
ဒီနေ့မှ...အသဘိတဖန်ပြန်ပြီမွေး
ပေးမယ်ဖို့ ဆိုရင်တော့..ရှင်ဟာ
လူကောင်းလေးပါလို့ ရမှင်
ရမှာပေါ့တဲ့...

အဲ...အဲဒီတော့ အဖေက ကျွန်တော့် ဂုဏ်...ယူပါပြီ....
လူကောင်း တစ်ယောက်ဖြစ်အောင် ဖြစ်...ဖေး...ဖေး...
ိုင်း စကားသံက တဖြည်းဖြည်း တိမ်ဝင်ကာ...နောက်ဆုံး ပျောက်ကွယ်သွားပြီး... ခေါင်းကျိုးကာ ငြိမ်သက် သွားလေတော့၏.... ....
ဟင်.... အား....
၂၄၉

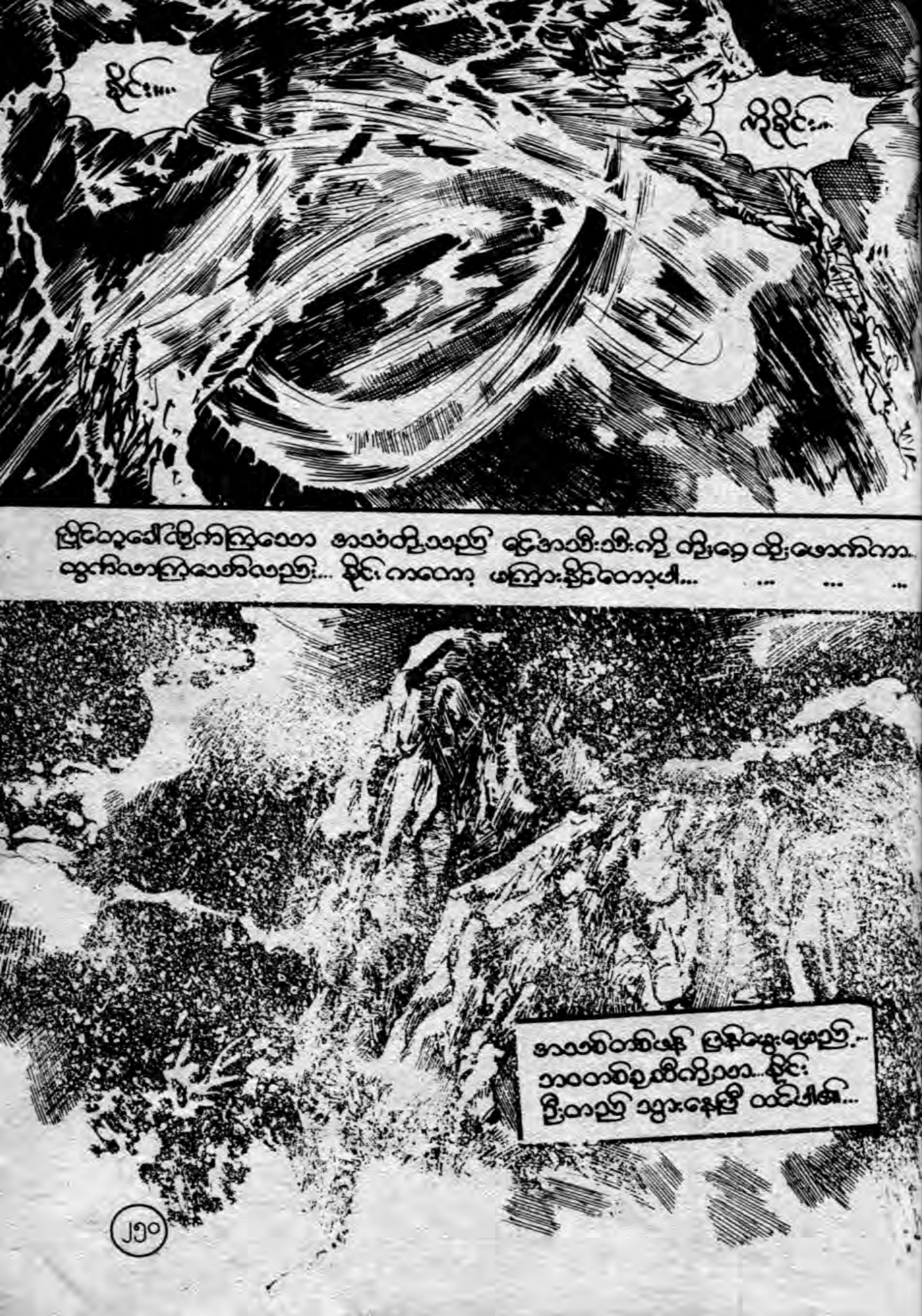
နိုင်း...
ကိုနိုင်...
ပြိုင်တူခေါ်ဟစ်ကြသော အသံတို့သည် ငွေ့အသီးသီးကို တိုးဝှေ့ထိုးဖောက်ကာ...
လွင့်လာကြသော်လည်း... နိုင်း ကတော့ မကြားနိုင်တော့ပါ... ... ...
ဘဝသစ်တစ်ဖန် ပြန်မွေးရမည့်...
ဘဝတစ်ခုဆီကိုသာ... နိုင်း
ဦးတည် သွားနေပြီ ထင်ပါ၏...

၂၅၁
မိုးတို့သည် ဖွဲနှင်းဖွဲနှင်း ဖြဲဖြဲ၊ရွာကြလေ...
အချိန်ဖြင့် တောက်လောင်နေ၏...သစ်ပင်
တို့၏ ဖျပ်ဖျပ်ဖြည့်သော ရွက်ကြွေတို့၏
အရာမှည့်သော...လေတို့၏ ဝေါဝေါမြည်သော
တို့ကြား....ရိုက်သံတို့သည် ပြေပြန်းကာ..
ညကို ဖာထိပ်ပါသင့်နေစေတော့သည်...

ဪ... ...
အဆိပ်သင့်သော ဘဝ...
အဆိပ်သင့်သောည...

* ထုတ်ဝေသူ
ဦးညွန့်တင် (၃၅၆၉)
စိုင်းဗေဒါလစဉ်

* ပုံနှိပ်သူ
ဦးမောင်မျိုး
ကြောင်နှစ်ကောင်ပုံနှိပ်တိုက်

* ပထမအကြိမ် – ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ
အုပ်ရေ – ၅၀၀၊ တန်ဖိုး (၃၀) ကျပ်

--- --- --- --- --- --- --- --- -

စီစဉ်သူ
မောင်မျိုး (ကြောင်နှစ်ကောင်စာပေ)